

INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIVL BUNEI APRILIE

TIPOGRAT ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE
IUBITORULUI DE HRISTOS

I. P.

RON

SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

— 3 —
EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1929.

PRECUVANTARE

FĂCUTĂ «CĂTRE CETITORI» DE STAREȚUL NEONIL
AL MĂNĂSTIREI NEAMȚUL LA 1846.

Fraților! Lumea aceasta se numără a doua, începându-se a se numără anul dela Martie dupre Evrei, iară dela Septembrie a opta. Intru această lună, Domnul a poruncit Evreilor prin proorocul său Moisi, ca să aducă snopul, adecă pârga secerișului înaintea sa¹⁾), zicând: «Grăește filor lui Israil și zi către ei: Când veți intra în pământul care eu îl dau vouă și veți secera secerișul lui, veți aduce un snop pârga secerii voastre la Preot; și va aduce snopul înaintea Domnului primit vouă, în ziua a doua dela ziua cea dintâi îl va aduce Preotul» (Leviți 23, 10) .

Intru această lună pre la inceputul ei și Dumnezeu Cuvântul la întâiul an al propoveduirii sale, a venit impreună cu ucenicii săi în pământul Iudeii, dupre cum arată înțeleptul Meletie la Bisericeasca Istorie (Cartea I, cap. 4, § 8), unde aduce pricina și zice: «După aceasta a venit Iisus, și ucenicii lui în pământul Iudeii, și acolo petreceă cu ei și boteză, și eră și Ioan botezând în Enon aproape de Salim» (Ioan 3, 22, 23). Cu toate că Iisus nu se propoveduia pre sine a fi Mesia, în câtă vreme era Ioan botezând. Intru această lună, la al doilea an al propoveduirii sale, adecă la 10 a lui Aprilie, apropiindu-se Paștile Iudeilor, s'a suiat în Ierusalim, și în 15 a acesteia, la acestaș praznic al Paștilor, Sâmbătă

¹⁾ Vezi că în Palestina până și în ziua de astăzi în luna aceasta grâul se seceră.

întâmplându-se, a vindecat la Scăldătoarea oilor pre slăbă nogul cel ce zacea în boală de 38 de ani (Ioan 5). Precum și alte multe minuni și vindecări a făcut (Vezi la acelaș Meletie).

Intru această lună mai cu seamă se desfășură și se desvelesc toți copacii, și toate florile se gătesc spre a împodobi pământul, din care putem a ne învăță filosofia cea adevărată, dupre cum arată marele apostol Pavel, adeca, a cunoaște pre Ziditorul cel nevăzut din zidirile sale cele văzute, și precum toată firea urmând neclintit porunca Stăpânului tuturor în toată vremea, împlinesc datoria lor cu cea firească mișcare, care mai aevea o mai vedem intru această lună, căci pământul răsare roduri spre hrana oamenilor și a dobitoacelor. Câmpii se împodobesc cu tot felul de flori spre măngăerea vederii. Copacii înfrunzesc cu silință spre roduri de îndulcirea gustului. Paserile își gătesc fireștile lor organe spre glasuri de veselie pentru auzul nostru; dobitoacele și toate tărătoarele și vietățile se silesc spre înmulțire, dupre porunca cea dintâi dată lor, pentru trebuința noastră. Dintru toate acestea se proslăvesc cel ce vede adâncurile și șade pre Heruvimi. Cel ce a întărit intru puterea sa marea, și a făcut ziua și noaptea, și a săvârșit zorile și soarele, carele a făcut cele frumoase ale pământului, Vara și Primăvara (Psalm 73, 18).

Luna aceasta de către Evrei se numește Iiar, Iară de către Romani Aprilie și de către Ellini Targhilion, dându-i aşa numirea din infierbântarea pământului dela soare; căci încălzindu-se pământul dela soare, răsar tot felul de semințe și de flori. Dintre care flori Elinii cei vechi pre cele ce erau mai întâi, le aduceau ca o pârgă la capiștea lui Apolon și a Artemidei, intru cinstea sărbătoririi lor, care sărbătoare o numeau ei Targhilia; crezând (dupre cum zice Plutarh) că intru această lună s-ar fi născut Apolon mincinosul dumnezeu al lor. Si acestea adeca s'au zis pentru numirea lunii.

Iară noi nu asemănându-ne lor, (adecă Elinilor celor ce aduceau pârgă de flori mincinosului lor dumnezeu Apolon), ci mai ales cinstind cu adevărată credință, pre prea adevăratul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pre cel ce pentru păcatele noastre bine a voit a se aduce pre sine jertfa Părintelui său, prin moartea cea de pre Cruce, și a ne răscumpără pre noi din tirania morții cu scump sângele său, inviindu-ne prin Inviera sa. Lui zic, să-i aducem, nu flori pământești și stricăcioase ce se vestejesc ci nestricăcioase și cerești, adeca pre sfinții Mucenici, cari s'au roșit cu săngiurile sale ca niște trandafiri prea frumoși.

Și pre prea cuvioșii Părinți, cei ce prin sudorile și nevoințele sale și-au înălbit sufletele, mai mult decât crinii cei bine miroitori, pre aceștia adecă ce se cuprind în cartea aceasta a lui Aprilie. Iară mai vârtos pre prea frumosul și mult veselitorul Tânăr zic, pre sfântul marele mucenic al lui Hristos, Gheorghe, ce se prăznuiește în 23 a acestei luni. Pre cel ce adecă ca o pârgă de grâu aleasă s'au adus pre sine Stăpânului Hristos, prin răbdarea și suferirea nenumăratelor munci ce a luat pentru dragostea lui, pentru care a dobândit dela el slavă și cunună nestricăcioasă. Pre acesta zic împreună cu ceilalți să-i aducem lui spre miros de bună mireazmă. Ca prin mijlocirea lor să binevoiască, a ne dăruи și nouă să dobândim partea și bucuria acelora, întru împărăția Tatălui celui veșnic.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru măntuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL

Arhimandrit și Stareț al sfintelor Monastiri: Neamțul și Secul,
împreună cu tot Soborul.

LUNA APRILIE

ARE TREIZECI DE ZILE
ZIUA ARE CEASURI 13 ȘI NOAPTEA CEASURI 11.

In ziua dintâi, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Maria Eghipiteanca,
La Doamne sfrigat-am... Sfîhirile Triodului și ale Sfintei.

Glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Infinăciunea cea mai de'nainte, ce se trăgeă din spurcăciuni te opreă pre tine de vederea celor cinstite. Iară înțelepciunea și cunoștința ta, de cele ce s-au lucrat de tine, și-au făcut și întoarcere spre cele mai bune, ceea ce ești de Dumnezeu înțelepsită. Că privind spre icoana binecuvântării Fiicei lui Dumnezeu, și căndu-te de toate păcatele tale cele mai de'nainte, prea lăudată, cu îndrăzneală te-ai închinat cinstitorului lemn.

Cu bucurie închinându-te sfintelor locuri de acolo, ai luat dar de călătorie spre fapta bună cea mântuitoare, și cu bună călătorie tare ai alergat, și trecând

râul Iordanului, în locașul Botezătorului cu osârdie te-ai să-lăsluit, și cu viața ta cea bună, ai îmblânzit sălbăticia patimilor, prin înfrâñare supiind învierbântările trupului, maică pururea pomenită.

Locuind în pustie, ai lepădat chipurile patimilor din sufletul tău, prin feluri de bunătăți zugrăvindu-ji în suflet, închipuire lui Dumnezeu Cuviocă, și atât ai strălucit, cât și preste ape ușor ai trecut Fericită; și prin rugăciunile tale te-ai ridicat de pre pământ către Dumnezeu. Si acum cu îndrăsneală stând înaintea lui Hristos, prea mărită Marie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 2-lea.

Vânările sufletului și pati-

mile trupului le-ai tăiat cu sabia postului, greșelile cugetului cu izvorul sihăstriei le-ai încercat, și cu curgerile lacrămilor tale ai adăpat toată pustia, și ne-ai odrăslit nouă roduri de pocăință. Pentru aceasta prăznuim pomenirea ta cuvioasă Marie.

*Și acum, a Născătoarei:
Podobie : Când de pre lemn...*

Când îmi aduc aminte de greșelile mele dintru adâncul sufletului suspin Fecioară și îmi bat pieptul, strigând: Greșit-am și cad la tine Stăpână, căutând să mă pocăesc. Dar iarăș nesimțitor fiind, mă îmboldesc de obișnuirea cea rea, vai mie! Izbăvește-mă de aceasta degrabă, și spre mântuire mă povătuiește.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu întuneric s'a îmbrăcat odinoară soarele văzându-te spânzurat pre lemn Mântuitore, și toate cele dedesuptul pământului s'au cutremurat. Morții s'au sculat, pietrele s'au despicat, și toate cele cerești s'au înfricoșat; iară prea curața Fecioară stând lângă Crucea ta, plâng ea lăudându-te, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Sfintei și ale Triodului dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfintei.

*Al cărui acrostich la Greci este acesta:
Cu cântări laud răsplătirile bunătății Marii
celei strălucit cugetătoare.*

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos :

Intru adânc a așternut de de mult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată, iară intrupându-se Cuvântul „a pierdut păcatul cel prea rău, „Domnul cel prea slăvit că cu „slavă s'a proslăvit“.

Aflând tu acum strălucirea frumuseței cea plină de luciri, și a razei celei dătătoare de lumină, luminează-mi sufletul meu cel întunecat de patimi rugu-mă, prin rugăciunile tale cele către Domnul, mărită Marie.

Omorându-ji odinoară sufletul, prin sfătuirea cea rea a șarpelui, și alunecându-te la fapte fără socoteală, și pogorându-l întru adâncimea pierzării, ai ales cele mai bune, și cele vremelnice le-ai defăimat.

Cu cugete necuvioase prin patimi mai 'nainte spurcându-ți bunul neam al sufletului și nerobirea, și purtând îmbrăcă-

mintea cea prea murdară a stricăciunii, și-ai fost uitat de slava cea mai pre sus de minte, a celui ce te-a zidit.

Slavă...

Hrănidu-ți gândul cu neoprirea și cu deșertăciunea dezmerdărilor, amăgind pre îndrăgitorii, te-ai depărtat pre sinej de împărășirea cea mai bună, puind împrotiva ei semeția a tot păcatul, vrednică de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi cugetul înfinat de patimi, și rănit de păcate, și cumplit turburându-se, ceea ce ești plină de Dar, care ai născut nestricăciunea cea înființată, și izvorătoare de viață, curățeștemă și mă mantuiește de păcate.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre piatra credinței...

Cu dragostea cea prea îndumnezeită te-ai întraripăt, și lepădându-te de mărireala cea trecătoare, te-ai apropiat la Stăpânum, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Apropiindu-te mai nainte către lemnul păcatului, și învățându-te minte aducătoare de moarte, ai alergat către lemnul cel purtător de viață Hristos, strigând: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Slavă...

Dorit-ai de vărsarea luminii celei negrăite, și defăimând toate cele vremelnice, te-ai înălțat către privirea cea fără materie, strigând cu credință: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Impreunăt-ne-am cu dumnezești cetele îngerilor, prin nașterea ta de Dumnezeu Născătoare. Că ai zămislit întru fine negrăit pre Ziditorul, și ai întrupat pre cel necuprins. Pentru aceasta foți te cinstim pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Pre piatra credinței întărin-
du-mă, lărgit-ai gura mea a-
„supra vrăjmașilor mei, că s'a
„veselit duhul meu a cântă:
„Nu este sfânt ca Dumnezeul
„nostru, și nu este drept, afară
„de tine, Doamne“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Toate săltările trupului înfrânnându-ți prin ostenelele cele sihăstrești, și-ai arătat înțelepția sufletului tău vitează; că poftind să vezi Crucea Domnului, te-ai răstignit singură pre tine lumii, prea mărită. Dreptaceea și spre râvna vieții îngerești cu dragoște te-ai îndemnat singură,

prea fericită. Pentru aceasta noi credincioșii cinstind pomelnirea ta, cerem iertare de greșeli, să se dăruiască lumii, prin rugăciunile tale, Marie.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

In noroil păcatelor am căzut, și nu este întru mine chipul ființei, că m'am înnechat în viitorul păcatelor mele cumplit; ci tu ceea ce ai născut Cuvântul, pre cel singur iubitor de oameni, cauță spre mine Fecioară, și mă mantuește de tot păcatul, și de patimi pierzătoare de suflet, și de toată răuțatea vrăjmașului celui cumplit; ca să cânt veselindu-mă: Roagă-te Ziditorului și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce năzuesc cu credință la acoperemântul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul, văzându-l Mielușaua pre Cruce spânzurând pe nedrept, tângindu-se strigă: Vai mie prea iubite Fiule! Ce este această prea mare și înfricoșată și streină taină pre care o văd; mă sfâram la cele din lăuntru, și a suspină nu am vîrtute, și nu pot a suferi ca să te văd mort. Ci fie-ți milă Stăpâne de suspinurile cele de Maică, și precum ai zis, umple-mă de bucurie, învînd din mormânt ca un Dumnezeu.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud pre tine, că glas am „auzit, Doamne, și m'am „spăimântat, că ai venit până „la mine căutându-mă, pre „mine cel rătăcit. Pentru aceea „proslăvesc multă bunătatea „ta, cea către mine, mult Mi- „lostive“.

Mutatu-te-ai din patria ta mărăită Maică, plutind prin purtarea de grija cea de sus către pământul Sionitenilor după dorirea ta, întru care prin mărturisire ai aflat deslegare faptelelor tale.

Impingându-te înapoi nevăzut mărăită, și nevăzând de aproape vederea cea mai bună, darea luminii celei negrăite, puind cugetul îndreptător neărătării, ai cunoscut cele ascunse.

Intărindu-te cu Darul cel măntuitor, și văzând dumnezească și purtătoare de lumină strălucire, și-ai apropiat ochii și inima de cinstita Cruce, și de acolo te-ai împărtășit măntuirii.

Slavă...

Cu bucurie văzând chipul cel prea luminos al Fecioarei și de Dumnezeu Născătoarei, cu lacrămi ai alergat către dâ-

sa, puind înaintea ei toate toc-melile vieții tale prea fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce a înființat toate cu voirea, s'a unit cu omul dupre ființă prin negrăita voire, și prin neasemănătă purtare de grije; și ieșind din fine purtând trup, cu totul mă înnoește pre mine prin voință Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru întunerec, mântuirea „celor deznađăjduiți, Hristoase „Mântuitorul meu, către tine „mânec Impăratul păcii, lumi „minează-mă cu strălucirea ta „că alt Dumnezeu afară de tine „nu știu“.

Prin închipuire mutându-te din viață, sărguindu-te către calea cea dumnezeiască a ne-pătimirii, cu dragoste ai tre-cut apele cele vestite ale lor-danului, și ai dobândit slavă negrăită, de Dumnezeu cu-ge-tătoare Marie.

Având suflet bărbătesc, ai năvălit către nevoințe, pătimind prea tare, și bărbătește suferind cea anevoie oprită lupta celor protivnice, Marie ceea ce ești podoaba înfrânrăii.

Cu gând întărit lepădând fi-rea cea femeiască, și spălân-

du-ți patimile prin înfrâname, petrecând în pustie ca într'o grădină dumnezească, te bu-curai Maică, văzând frumuse-tea Ziditorului tău.

Slavă...

Cel ce a înșelat pre Eva cu cuvinte în raiu, și cu multe feluri de meșteșuguri o a iz-gonit, dintru acea veșnică des-fătare, acum s'a surpat, și s'a călcat de luptele tale cele prea vitejești, cuvioasă Marie.

Și acum, a Născătoarei:

Răsărit al soarelui slavei, și căruță purtătoare de lumină a Impăratului, pre tine te știm Fecioară, întru care a șezut Fiul celui prea Inalt, și sicriu al bunătății, care ai adus în lume pre Hristos.

Peasna 6-a, Irmos:

De adâncul greșelilor...

Cu toată mijlocirea te-ai în-dulcit prea fericită de dra-gostea lui Hristos, și întărindu-te cu dragostea lui, ai lepădat nă-pădirea patimilor, cuvioasă Maică.

Luminându-te cu frumusețea faptelor tale, ai risipit năvălirea întunerecului, și fețele vrăjma-șilor le-ai întunecat prin oste-nelele sihăstriei.

Slavă...

Tare iți întindeai ochiul tău, rugându-te celeia ce singură

este curală, întărindu-te totdeauna către dânsa, prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-le-ai scaun al Impăratului mai pre sus de ceruri,
Preacurată, încăpând trupește
plinirea dumnezeeștei stăpânirei lui.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fiind înconjuraț, chem adâncul milostivirii tale cel neurmărat, din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de curvii, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii pierzi pe draci. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăției Cerului, Marie prea mărilă.

I C O S.

Pre tine mielușeaua și fiica lui Hristos astăzi cu cântări te lăudăm, Marie pururea mărită, care te-ai arătat creștere între Egipteni, și din toată rătăcirea lor ai scăpat, și de acolo te-ai adus bună și desăvârșit odraslă Bisericii, prin post și prin rugăciuni, nevoindu-te mai pre sus de măsura firei omenești, prin care te-ai și înălțat întru

Hristos, prin viață și prin faptă. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăției cerului, Marie prea mărită.

Luna lui Aprilie are zile 30; ziua are ceasuri 13 și noaptea ceasuri 11.

In ziua dintâi, pomenirea prea cuvioasei maicii noastre Maria Egipteanca.

Stih: S'a înălțat duhul, trupul de demult părăsind,

Zosima trupul cel mort al Mariei ascunde-l în pământ.

In intâia zi a lui Aprilie,
A murit Maria lauda pustiei.

Aceasta a fost din Egipt, care mai nainte trăia cu nelinfrâname și cu nestămpărare, și chema sufletele multor oameni spre pierzare la desfătarea impreunării curvești. Deci petrecând ea săptespreze ani întru necurătie, că dințăiaș dată de mică a fost căzută în faptele cele rele, pe urmă s'a dat cu totul spre nevoie și spre bunele fapte. Si atâtă s'a înălțat prin nepătimire, căt trecea și apa Iordanului pre deasupra, și când sta pre pământ la rugăciune, se ridică, și se înălță în sus. Iară pricina întoarcerei ei a fost aceasta: Când a fost pe vremea închinării cinstitei Crucii, mergând mulți din multe locuri la Ierusalim, a mers și ea împreună cu tineri desfrânați. Si sosind acolo, și fiind oprită nevăzut dela intrarea cinstitei biserici, puse chiezaș pre prea curata Fecioară Maica lui Dumnezeu, cum că de se va lăsa să intre înăuntru, să-și aleagă a trăi cu înțelepciune, și a nu mai sluji în viața cea rea, și în poftele și în desmierdările cele trupești. Deci dobândindu-și dorința după rugăciunea ei n'a mințit la făgădința ce a facut, ci trecând Iordanul, și mergând în pustiu, s'a nevoit patruzeci și șapte de ani, neavând pre nici un om, ca să o vază, fără numai pre Dumnezeu. Prin mijlocul căruia s'a depărtat dela firea omenească, și a dobândit îngerească petrecere, și mai pre sus de om pre pământ.

Intră această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și mărturisitorului, Macarie Egiyenul Pelechitului.

Stih: Macarie fericit în viață fiind,
Fericit acum întru fericită viață este locuind.

Acest întru sfinti părintele nostru Macarie, în Constantinopol fiind născut, și prunc sărman rămâind după părinții săi, s'a crescut de un adevarat moș al său, de acesta fiind dat la învățătura sfintelor Scripturi și având firească iștețime, și multă osârdie arătând, în scurtă vreme petrecând toată Scriptura; a cunoscut nimicnicia, și grabnică stricăciune a celor vremelnicești, precum și veșnicia celor cerești. Pentru care esind din cetate, s'a dus la mănăstirea numită Pelechiti, și amestecându-se pre sine cu monahii de acolo, lepădând numele Hristofor, căci aşa se numea mai nainte, Macarie de acum înainte s'a numit. Deci acesta slujind mai întru toate trebuințele Chinoviei și săvârșind bunătățile prin multă smerenie, s'a făcut începător, împreună și făcător de minuni prea minunat. Căci patimile nevindecate Dumnezeu prin el a vindecat, și ploaie din Cer, a pogorât pre pământ prin rugăciune, și mare și vestit făcându-se el în zilele acelea, multă multime năzuia către el. Unii adică durerile sufletești prin el curățindu-le; iară alții trupești vindecări dobândind; însă alții sufletește împreună și trupește de el întărindu-se, se întorceau pre la casele lor. Deci auzind vesteasă aceasta, Tarasie prea sfântul patriarch al Constantinopolei, a trimis de l-a chemat pre el, ca să vindece pre Pavel Patrichiul, ce avea boală primejdioasă, și era deznădăjduit de vindecare. Deci Sfântul l-a vindecat. După aceea și soția sa de asemenea boală pătimind, și deznădăjduită fiind de doftori, iarăși s'a vindecat de Sfântul. Pre carele și binecuvântându-l Patriarhul, l-a făcut slujitor Domnului, căci nu boleă cu boala neascultărei precum cei mulți. Deci ducându-se la mănăstirea sa, smerenia ce o avea, mai mult înmulțită o a pus în lucrare. Atuncea lucrătorul de smintele diavolul, sădind în Bizanțiu împărat tiran, da cinstitele icoane în foc și în apă. Acesta era Leon Armeanul, carele a trimis în surghiunie pre prea sfântul Patriarch Nichifor, și carele munceă pre arhierei și arhimandriți cu izgoniri și închisori, și cu cumplite bătăi.

Atuncea și minunatul acesta bărbat, unul fiind din pomeniții mai sus sfinti părinți, la feluri de munci a fost dat, și în închisoare a petrecut până la sfârșitul spurcatului aceluia împărat. Iară după acela împăratind Mihail Travlul, și acesta de aceeași spurcată credință fiind, scoțând pre Sfântul dela închisoare, și prin alții mult măgulindu-l și îngrozindu-l, nimic a isprăvit. Pentru care și izgonindu-l la Ostrovul Afusie il avea în pază. Iară Sfântul suferindu-le pre toate vitejește, mulțumea lui Dumnezeu. Deci zăbovind în acea izgonire și mult nevoindu-se, și de minuni făcător acolo făcându-se, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Gherontie și Vasiliid, cari prin sabie s'au săvârșit,

Stih: Gherontie prin sabie împreună cu Vasiliid, De răspărățirile împăratului a toate s'au împărtășit,

Intru această zi sfântul și dreptul Ahaz.

Stih: Ahaz stând aproape de Dumnezeu, A zis: Nu voi ispiti pre Dumnezel meu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-se, cei trei „fineri au defăimăț porunca cea „prea fără de Dumnezeu, și fiind „aruncați în mijlocul focului, ră- „corindu-se au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezel părinți- „lor noștri“.

Vrăjmașul cel ce se läudă, și preste măsură se semeția, vrând să biruiască tot pământul, să a biruit el de femee, și cel ce a omorît pre om și l-a izgonit afară din desfătarea cea de viață, se vede omorît.

Cel ce prea mărit a hrănit

odinioară pre norod în pustie, acesta și s'a făcut și odihnă și mânăiere, hrăndu-te și adăpându-te cu putere negrăită, de Dumnezeu cugetătoare pre tine care strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Tare îngrădindu-te cu Crucea, ai scuturat întreitele valuri ale patimilor, tăindu-le că pre o mare, asemenea ca și văzătorul de Dumnezeu; și fără patimă trecând către pământul făgăduinței, arătat ai primit moștenirea cea netrecătoare.

Slavă...

Vrăjmașul celor bine credincioși, prin nenumărate năvăliriile lui nu au putut să biruiască răbdarea ta cea tare și nemăscată. Pentru aceea te ridicai asupra piericiunei lui, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Si acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel necuprins s'a întrupat din tine Maică Fecioară cinstită, și ca un bun în pântecele tău a zidit de iznoavă pre om. Pentru aceea lăudându-te pre tine ca pre o mijlocitoare tainelor celor înfricoșăte, zicem: Bine ești cuvântată, ceea ce ai nașcut pre Dumnezeu cu trup.

8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a ..

Cu razele bunătăților fiind luminată, în chip de lumină,

vestirea isprăvilor tale a străbătut acum toată lumea. Pentru aceea cu credință prea mărim pomenirea ta, Maică.

De bucurie negrăită s'a învrednicit de Dumnezeu cugetătorul Zosimă, arătat pândindu-te pre tine în pustiu, și strigând: Lăudați făpturile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, și pre Fiul și pre sfântul Duh Domnul.

Impărtășindu-te de daruri și învrednicindu-te de dumnezească răsplătire, îi-ai adus aminte de plecarea lui Zosimă de Dumnezeu purtătoare, și cu dânsul împreună cântând, ziceai: Pre tine te prea înălțăm Hristoase în veci.

Si acum, a Născătoarei:

Ca să răpești pre om Dumnezeule dela ucigașul de om, te-ai arătat pre pământ, purtând trup cu adevărat, Mântuitorule, păzind curată, pre ceea ce te-a născut. Pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne inchinăm Domnului cântând...

Pre Dumnezeu, carele s'a „pogorît în cupitorul cel cu foc „la coconii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucruri, și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Ceea ce negräit...

Cu dragoste împărtășindu-te tainelor, și umplându-te de lumina cea strălu citoare, și câștigând Darul cel negräit al Mirelui tău, te-ai învrednicit de dumnezeească și fericită mutare.

Cunoscându-ji mutarea ta cea negräită, ai umblat pre ape neudată, de Dumnezeu purtătoare, și de pre pământ te-ai mutat, ajungând la frumusețea cea neajunsă, și la veselia Ziditorului tău prea cinstită.

Purtând făclie, și fiind înfrumusețată cu strălucirea bunătășilor, privești la scaunul Impăratului tuloror, și te veselești de frumusețea lui cea dulce, dânduind împreună cu dreptii, de Dumnezeu cuprinsă Maică.

Slavă...

Primind multe daruri dela Dumnezeu pentru ostenelele și trudele voastre, Marie, împreună cu de Dumnezeu cugetătorul Zosimă, îmblânzîși-l și acum nouă futuror, ca să ne dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Arălatu-te-ai mai înaltă de cât toate făpturile, Doamnă și Stăpână, ca una ce în pântecele tău ai purtat cu trup pre Stă-

pânul tuturor mai presus de cuvânt, și l-ai hrănit cu lapte, precum se cuvine unei maice. Pentru aceasta foți pre tine te slăvim.

Irmosul:

Ceea ce negräit ai întrupat „din coapsele tale cele fecio- „rești pre Dumnezeu luminăto- „rul, cel ce a răsărit mai ’nainte „decât soarele, și a venit la noi „în trup, binecuvântată ești „Preacurată, pentru aceea du- „pre vrednicie te slăvim“.

SVETILNA

Podobie: Lumina cea neschimbată..

Făcutu-te-ai nouă chip po- căiniei Marie, căci cu umilința ta cea călduroasă, și-ai dobândit biruințe folositoare, câștigând pre Maria Născătoarea de Dumnezeu, cu care împreună roagă-le pentru noi.

A Născătoarei:

Lumina cea fără de ani stră- lucind din Tatăl mai ’nainte de veci, acum pre urmă în ani s’ a arătat din tine Fecioară, spre măntuirea lumii, către care nu încetă rugându-te pentru po- poarele tale.

STIHOAVNA Triodului.
Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala postului și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru și săcătorul de minuni Tit.

La Doamne strigat-am, Stihurile Triodului și ale Sfântului, glasul al 8-lea.

Tite de Dumnezeu cugetătorule părintele nostru, pre umere ridicându-ți crucea ta, ai urmat lui Hristos; și toate patimile le-ai supus sufletului. Pentru aceasta ai luat Dar dela înălțime a fămădui patimile celor ce aleargă la tine, a încetă boalele și a izgonit duhurile. Drept aceea prăznuind, săvârșim pomenirea ta.

Tite prea fericite părintele nostru, cu petreceri sihăstrești, sfînțit curățindu-te și prin împărtășiri dumnezeeschi luminându-ți cugetul, cu adevarat ai primit ungerea cea prea sfântă a preoției prin voirea dumnezeescului Duh, slujind pre pământ prea ales lui Dumnezeu și Ziditorului tău, ca un înger.

Cuvioase Tite de Dumnezeu însuflate, luminându-ți sufletul cu lumina pravoslavieei, ai împușnat negura întunecatului eres, și răsărind ca o stea prea luminoasă, pururea luminezi marginile lumii, cu minunile

tale cele purtătoare de lumină. Pentru aceasta toți cu credință te cinstim și te fericim.

Slavă, și acum, a Născătoarei!

Cu ce ochi voiu vedeă fața cea frumoasă, eu cel ce cu patimile mi-am spurcat ochii trupului? Si iarăși cum voiu sărută icoana ta cea de Dumnezeu închipuită, având buze spurcate eu cel nestâmpărat; și cum îmi voiu întinde mâinile eu spurcatul care le-am nețrebnicit, către dumnezeescul tău Dar? Stăpână mânăuștemă.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele văzându-te lisuse intins pre Cruce de voia ta, s'a spăimântat, și pământul s'a cutremurat, pietrile s'au despicat și mormânturile de frică s'au deschis, și toate puțurile s'au spăimântat. Iară ceea ce te-a născut fără de bărbat, văzându-te, cu suspin strigă: Vai mie ce este aceasta ce văd!

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Sfântului și ale Triodului dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

**Cu cântări să se laude Tit stâlpul Monahilor.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:**

Apa trecând-o ca pre ușcat, și din răutatea Eghi-

„petului scăpând Israileanul,
„striga : Izbăvitorului și Dum-
„nezelui nostru să-i cântăm“.

Cu rugăciunile tale Tîte mânțuește-mă pre mine, carele cu totul sunt împlântat cumplit în patimile trupului, și stricat de desmerdări, cela ce ești comoara nepătimirii.

Cu Dumnezeească alegerea Duhului, din scutecele Maicii tale te-ai adus lui Dumnezeu, și te-ai făcut tăinitor și slujitor Născătoarei de Dumnezeu celei neispitite de bărbat.

Ca unul ce ai supt dulceața înfrânrării, ai lepădat amărăciunea patimilor. Pentru aceea mai mult de cât cu mierea și fagurul îndulcești inimile noastre, Părinte.

Slavă...

Ca pre un ucenic nou al lui Pavel te lăudăm Tîte, căci te-ai arătat râvnitor nevoinejelor acelui, și împreună cu dânsul ai primit cununile, de Dumnezeu fericite Părinte.

și acum, a Născătoarei :

Pre cuvântul cel din Tatăl fără de maică, l-ai născut pre dânsul fără de tată în vremile cele de pe urmă, însăși tu Maica lui Dumnezeu, ca una ce ești mai aleasă de cât toată zidirea.

Peasna 3-a, Irmos :

Tu ești întărirea celor ce...

Din aromatele cele sihăstrești, cu totul te-ai alcătuit mir de sfîntenie spre bună mirereaza Dumnezeului nostru, cuvioase Tîte.

Având pururea înfrânanarea ca o armă, și rugăciunea ca un coif, Cuvioase, mustrând de față, începătoriile întunericului le-ai rușinat.

Puind cu înțelepciune legea Duhului împotriva, ai stins legea trupului, și dupre lege ai slujit Domnului.

Slavă...

Toată dorirea și tot cugetul tău rezemându-l către dragostea lui Hristos, Cuvioase, nu ai băgat în seamă cele pământești.

și acum, a Născătoarei :

Pururea mă rog Stăpână, să-mi fie mie milostiv cel născut din tine, prin rugăciunile tale la ziua judecății.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine, Doamne, tu ești lumina celor întunecați, și pre tine te laudă duhul meu“.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie : Degrab ne întâmpină...

Cu curgerile lacrămilor în-

grăsindu-te pururea, ca un pom ai înflorit din destul rodurile dreptăjii, înțelepte. Pentru aceasta adunându-ne împreună, dupre cuviință te cinstim, de minuni purtătorule Tite frumusețea sihastrilor; cîcru ru-găciunile tale păzește-ne pre toți.

*Slavă, și acum, a Născătoarei:
Podobie: Arătatu-te-ni astă-zii...*

La acoperământul tău Fecioară prea curată năzuind noi toți, neîncetat ne rugăm ţie, să nu lipsești a te ruga iubitorului de oameni, ca să se mân-tuiască robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Stăpâne Mie-lușeaua și Maica ta pre Cruce pironit, ca o Maică tânguindu-se, striga ţie: Laud mila ta cea nespusă Fiul meu.

Pesna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina i-conomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Toată putrejunea păcatului o ai lepădat Fericite, și cu să-geata sihăstriei ai rănit mulțimea dracilor.

Rănindu-te la suflet de dragoste curăției cu fierbințeală ai urmat lui Hristos, și ai intrat în cămara cea de mire a slăvei, Tite prea fericite.

Ca o livede frumos mirostoare, și ca o grădină însuflețită a bunătăților ai înflorit cu înfrânarea; prin care hrănești pre toți, cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă...

Câștigându-te puior de lege sihăstriei ca pre Moisi, și chip blândeței celei negrăite ca pre David; cu adeverat toți te fericim.

Si acum, a Născătoarei:

Ca pre o mai înaltă decât Heruvimii și decât Serafimii, te lăudăm Preacurată, căci în brațele tale ai purtat cu trup pre Stăpânul, de carele se cuturemără toate.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de „la fața ta, cela ce ești lu-mină neapusă; și m'a acoperit „întunerecul cel strein pre mine „ticălosul. Ci mă întoarce, și „la lumina poruncilor tale în-„îndrepteză căile mele, ro-gu-mă“.

Cu roua nevoințelor tale slingând toate patimile, Tite fericite, din destul ai aprins sfeșnicul înfrânařii cu focul dragostei și al credinței, și te-ai făcut lumină nepătimirei și fiuzilei.

Prin dumnezească lucrare Părinte, ai crescut strugurul credinței, și puindu-l în linuri, l-ai stors cu ostenelele sihătriei; și umplând paharul cel duhovnicesc al înfrâñării, ve-selești inimile turmei tale.

Slavă...

Vitejește suferind năpădirile și ranele dracilor Cuvioase, te-ai arătat stâlp răbdării, înfă-rindu-ți turma ta cu loiaș dumnezeesc, hrănidu-o la păsunile și la apele înfrâñărei, Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Avându-te toți pre tine ca un liman și zid și cetate, și acoperământ și intrare nerușinată către împărătie, rugămu-ne Preacurata, să nu ne scăpăm de nădejdea noastră, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 6-a, Irmos:

Curătește-mă Mântuitorule...

Risipind negura patimilor și întunerecul cel împâclat, ai răsărit ziua răsăritului și lumină întru cărările tale prin multe lupte, și din primejdiiile cele pentru credință, Cuvioase.

Cu totul te-ai apropiat de Dumnezeu prin dragostea și hăstriei, și părăsind și lumea,

și ale biruitorului lumii, ai apucat desfătarea împărătiei celei mai pre sus de lume, de Dumnezeu cuprinsule.

Adunat-ai în sufletul tău avu-ția Darului cea dumnezească, rugăciunea cea fără prihană, curăția, viață cinstită, priveghe-re neîncetață. Prin care cu adevărat te-ai cunoscut casă Dumnezeului nostru.

Slavă...

Netrebnicia materiei celei de jos o ai trecut înțelepte, și prin rugăciunea cea fără materie și-ai intraripat cugetul, și te-ai arătat moștenitor odihnei celei de sus, prin săvârșirea vieții.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai cu adevărat pre Cuvântul lui Dumnezeu în pân-tecele tău, și l-ai născut mai pre sus de fire, pre carele îmbunează-l cu rugăciunile tale, ca să mânțuiască pre toți robii tăi din primejdii, Preacurata.

Irmosul:

Curătește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a-dâncul răutășilor, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mânțui-“rii mele“.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Grija vieții ai lăsat, și cu liște petrecând foată viața ta înțelepte, ai ajuns către Dumnezeu, purtătorule de minuni părintele nostru, Tite prea cunoioase.

Intru această Lună în 2 zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Tit, făcătorul de minuni.

Stih: Ce este aceasta Tite; și tu te duci din viață?

Mă duc mutându-mă, aşa socotind Domnul de cuviință.

În a doua zi ingerii au ridicat, Sufletul lui Tit cel prea lăudat,

Acest fericit și sfânt părintele nostru Tit, iubind pre Hristos din tânără vîrstă, și lepădându-se de lume, mersese la o mănăstire deobște, și atâtă s'a supus pre sine-și smereniei și ascultării, cât nu numai pre ceilalți frați ai monastirei aceleia i-a intrecut, ci și pre tot omul. Deci făcându-se păstor oilor celor cuvântătoare ale lui Hristos, atâtă blândețe și dragoste și milosârdie avea, ca nimenea altul; și s'a păzit curat și la trup și la suflet din copilărie, ca un inger al lui Dumnezeu. Drept aceea și mare făcător de minuni făcându-se, către Domnul s'a mutat, lăsând ca un stâlp insuflat și icoană aderată, faptele cele bune ale sale, și uineții, și pre cei ce au pustnicit împreună cu dânsul.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici și frați buni, Amfian și Edesie.

Stih: Pre Amfian văzând că încununare ia, Edesie spre moarte cu osârdie alergă.

Aceștia erau pre vremea împăratului Maximian, frați din maică, din pământul Lidiei. Deci mergând la Virit, și de mucenicul Pamfil fiind învățat într dreapta credință, a statut înaintea stăpânitorului Urban. Si propovăduind Amfian, în priveliște pre Hristos Dumnezeu, a fost bătut preste obraz, și călcat de picioarele ostașilor, apoi ungănat

du-i picioarele cu untdelemn, le ardeă cu foc, și mai în urmă l-a spânzurat; săa în cât se vedea Sfântul cu totul umflat, coastele avându-și zdrobite de multe lovitură de picioarele ostașilor, iară carnea de pe picioare arsă de foc. Deci rămâind întru credință și mărturisirea lui Hristos, fu aruncat în adâncurile mării și întru acela s'a săvârșit. Îară Edesie, la Alexandria cea din Egipt fiind judecat a se necăji la băile de aramă, și văzând pre stăpânitorul Ierocleu, că muncește pre creștini, necruțându-se pre sine, cu însă-și mâna sa, a bătut pre acel stăpânitor, și pentru aceasta la multe munci a fost dat, și fiind aruncat în mare, s'a săvârșit și a luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul mucenic Policarp.

Stih: Fiind tăiat Policarp, ca o viață a Domnului,

Așa mai multă roadă aduce Hristosului.

Intru această zi, sfântul Grigorie cel ce în sănul Nicomidei a sihăstrit, la anul o mie două sute patruzeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Grigorie ca oare cum călare fiind, O minune streină pământul ai fost trecând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oarecând, cu credința Treimii, "văpaia cuptorului o au călcat, cîntând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat".

Ne udându-te de păcate Părinte, te-ai arătat nouă râul înfrângării, carele îneacă patimile și spală înținăciunile, celor ce cu credință strigă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Acum vorbind cu îngerii
cei fără materie, și îndulcindu-te neîncetat de lumina împărăției celei de sus, de Dumnezeu fericite, păzești pre cei ce
cântă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Intru mărturisirea credinții
ai rămas nestrămutat Părinte,
căci închipuind pe Hristos și
scriindu-l cu trupul, te încchinai
lui și strigai: Dumnezeul
părinților noștri bine ești cu-
vântat.

Slavă...

Părinte cela ce ai purtat
pre trupul tău ranele Stăpâ-
nului Iisus, tămăduește-mă și
pre mine, carele sunt rănit de
sägeata lui Veliar, ca să strig:
Dumnezeul părinților noștri
bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire și de
cuvânt ai purtat în pântece
pre Săpânul tururor, și din
țâțele tale ai hrănit, pre cel
ce tuturor gătește masă de
mântuire, pre carele neîncetat
roagă-l pentru noi, ceea ce ești
bună.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Avându-te cu adevărat pre
tine stâlp însuflăt și chip
înfrâñării Părinte, cinstim po-
menirea ta în veci.

Adunarea sihastrilor se bu-
cură și ceata cuvișilor și a
drepțiilor dănuiește. Că dupre
vredinicie ai primit cunună
împreună cu dânsii.

Fiind împodobit cu bunătă-
țile, te-ai chemat la cămara cea
de miere a slavei celei negră-
ite, lui Hristos cântând laudă
în veci.

Binecuvântăm...

Imbrăcându-te cu haina pre-
oției, și săvârșind jerifele cele
fără de sânge, te-ai adus lui
Dumnezeu jertfă în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislind în pântecele tău
pre cel mai 'nainte de tine,
Maica lui Dumnezeu Fecioară
curată, ai născut negrăit pre
Impăratul Hristos.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul ceresc, pre
carele îl laudă oștile îngerești,
„lăudați-l și-l prea înălțați întru
„toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Să cinstim noroadelor...

Arătătu-te-ai dela Dumnezeu
tămăduitor boalelor celor
bolnavi de palimi, risipitor și
gonitor dracilor celor vicleni.
Pentru aceea te fericim prea
fericite Tite.

Părăsit-ai pământul ca pre un locaș stricăciunei, și te-ai sălăsluit în pământul celor blânzi, și te veselești împreună cu dânsii, îndestulându-te de dumnezeeasca desfătare, Părinte.

Având ostenelele tale ca pre un hotar nestrămutat credinței, și pildă înfrâncării, neîncetă cu laude slăvim pre Ziditorul.

Slavă...

Astăzi este zi de prăznuire, căci chiamă Tit cetele sihastrilor la dănuire, și la ospăt de obște, și la mângâarea vieții celei nestricăcioase.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce s'a sălăsluit într-un tine Preacurată, surpând pre ucigașul de om, pre cela ce odinioară cu răutatea lui a lovit cu călcăele pre începătorii neamului, s'a născut din tine, și ne-a mântuit pre noi pre toși.

Irmosul :

Să cinstim noroadelor cu „slăvire pre curața Născătoarea „de Dumnezeu, pre ceea ce a „zămislit în pântece focul Dumnezeirii fără de ardere, cu „cântări să o slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului și Optulstul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru și mărturisitorul Nichita, egumenul mănăstirii Mădichiei.

VEZI: Că la Mineile Grecești în trei zile se prăznuiește și Iosif săcătorul de cântări, însă fără de slujbă, numai Sinaixer având. Iară la Tipic și la Mineile cele îndreptate de Iosif, este pusă slujba cu toată rânduiala în patru zile, cărora și noi urmând acolo o am pus.

La Doamne strigat-am, Stihurile Triodului și ale Sântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

cârmuindu-te de Cuprinsul vântul, te-ai arătat dumnezeesc iconom al sufletelor, și tainic lucrător credincios, de Dumnezeu cugetătorule, să-mănând sămânță de mântuire, și secerând spicul cel cu multă roadă, cu veselie îl aduci Stăpânului tău, căruia acum stându-i înainte Fericite, adu-ți aminte de această turmă a ta, care pururea te cinstește, 'de Dumnezeu însuflate.

Fiind din fire bland și lin, te-ai arătat războinic prin râvna ortodoxiei. Căci îmbrăcându-te cu credință ca cu o platoșă și cu înfrâncarea ca cu o suljă, tot eresul cel hulitor l-a înfruntat, Nichito de Dumnezeu cugetătorule, cinstind și închinându-te dumnezeescului chip al Mântuitorului, arătat urmând hotărelor celor părințiști, de Dumnezeu purtătorule.

Când tiranul cel prea întunecat, din cruzimea cea de fiară, te-a închis în locuri întunecoase prin amare izgoniri atuncea socotind în cugetul tău locuirea raiului, și bucurându-te cu duhul ai răbdat Părinte. A căruia frumusețe te-ai învrednicit acum a o vedea cu adevarat, culegând răsplăfirile ostenelelor, Fericite.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Când îmi aduc aminte de greșelile mele Fecioară, dintru adâncul sufletului suspin, și bătându-mă pre piept strig că am greșit, și cad înaintea ta Stăpână, vrând să mă pocăesc, dar iarăși fiind nesimțitor, mă îmbulzesc, vai mie! de obișnuirea cea rea. Ci măntuește-mă dintr'acestea de grab, și spre măntuire mă povăluiește.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu întunerec s'a îmbrăcat odinioară soarele, văzându-te spânzurat pre lemn Mântuitorele. Iară cele de desubtul pământului s'au spăimântat, și morșii s'au sculat, pietrile s'au despicate, și toate cele cerești s'au înfricoșat; iară Fecioara cea prea curată stând lângă Crucea ta, plâng ea, lăudându-te pre fine, lubitorule de oameni.

LA UÎRENIE.

CANOANELE.

Al Sfântului și ale Triodului, dupre rânduiala Postului.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Cinstesc viața ta cea prea luminată Părinte
Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea Irmos:

Intru adânc a așternut de de „mult toată oastea lui Faraon „puterea cea prea întrarmată, „iară intrupându-se Cuvântul, „a pierdut păcatul cel prea rău, „Domnul cel prea slăvit, că cu „slavă s'a proslăvit“.

Luminându-te Părinte cu luma dumnezeescului fulger, viața ta o dai lui Dumnezeu, din copilărie alegând pre strălucirea cea purtătoare de lumină a fecioriei, prin care te-ai asemănăt curăției celor fără de trupuri.

Având îndreptător Duhul cel prea cinsit și dumnezeesc, curat ai primit shima monahilor cea cu chip dumnezeesc, și luminându-te de raza cea cu multă lumină, ai petrecut câști-gând viață foarte curată, purtătorule de Dumnezeu.

Intărindu-te cu puterea Crucii, ai veștejtit patimile trupului, și prin cugetarea învățăturilor

Duhului și-ai luminat cugetul, căstigând avere necheltuită a dumnezeestii vederi, o Nichito prea înțelepte.

Slavă...

Luminându-te fericite cu întreaga înțelepciune și cu curăție, te-ai înălțat către săvârșire sfintită; căci te-ai împodobit cu veșmântul preoției cel prea luminat, cunoscându-te mijlocitor al dumnezeestilor taine, cuvioase Nichito.

Și acum, a Născătoarei:

Mai aleasă decât toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, te-ai arătat prea curată pururea Fecioară, că ai născut pre Ziditorul, precum bine a voit a se întrupă în pântecele tău. Pre carele roagă-l cu îndrăzneală, să se măntuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos:

Inflorit-a pustia ca crinul...

Cerească viețuire având mările, te-ai făcut luminător bunei credințe cu chip luminat și strălucit, împodobit cu dumnezești daruri.

Omorându-ji cugetele trupului, ai inviat îndumnezeirea sufletului prin bunătate cu cuget dumnezeesc, și te-ai învrednicit vieții celei nepieritoare.

Cu bucurie și-ai săvârșit

viața Cuvioase, fiind împodobit cu frumusețea, și bogat de daruri frumoase, întru care s'a întărit inima ta.

Slavă...

Fiind împodobit cu bunățile, ca soarele ai strălucit între cetele sihastrilor, o Nichito de Dumnezeu cugetătorule! Pentru aceasta veselindu-ne, te fericim Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Având îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău, roagă-te Stăpână, să ajute norodului și turmei tale, iară semenejile celor fărădelege să le sfărame.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul, „Doamne, biserică păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „întru care s'a întărit inima mea“.

Sedevalna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Petrecut-ai în munții liniștei înțelepte, hrănitu-te-ai arătat în cetățile înfrânrărei, înălțatu-te-ai despre amândouă părțile, părăsit-ai viețuirea dezmiderei celei pământești, ajuns-ai la locașul sălășluirei celei cerești, întru care rogi pre Dumnezeu pentru noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cu multe greșeli fiind întunecat la cuget eu nestâmpăra-

tul, chem către mine a ta grabnică sprijineală, Născătoare de Dumnezeu, luminează-mi ochii sufletului, lucește-mi lumina cea strălucită a pocăinței și mă îmbracă cu armele luminii, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut înălțat pre Cruce prea curată Maica ta, pre tine Cuvântul lui Dumnezeu, ca o Maică plângând a zis: Ce minune nouă și streină este aceasta Fiul meu? Cum te împărtășești cu moartea, cela ce ești viața tuturor, vrând ca un milostiv să inviezi pre cei morți?

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuși Domnul te-ai intrupat, și „m’ ai măntuit pre mine tot omul. Pentru aceasta strig ție: „Slavă puterii tale Doamne“.

Prin curățirea sufletului arătându-te tăietor de rădăcinile patimilor, de Dumnezeu purtătorule, ai dezrădăcinat toată înșelăciunea cea pierzătoare de suflet a tuturor vrăjmașilor lui Dumnezeu, învățătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Primind cununa biruinței prea fericite, acum te odihnești în locașurile cele cerești,

scuturând patimile, și îmbrăcându-te cu nepătimire, fericite Părinte.

Ca o jertfă fără prihană, și-ai adus viața lui Hristos Părinte, plină de dragoste dumnezească, fiind înfrumusețat cu podoaba sihăstriei, prea fericite.

Slavă...

Limbuțiile eresului celuierzător de suflet arătat le-ai defăimat prea fericite, cinstind dumnezească închipuirea lui Hristos și a Maicii lui Dumnezeu, și a tuturor sfinților, prea sfințite.

Si acum, a Născătoarei:

Pre tine foși credincioșii te știm liman de mântuire și zid nemîșcat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână; căci tu prin rugăciunile tale, mântuești din nevoi sufletele noastre.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către Părintele tău începătorul luminii, din noaptea necunoștinței, aducerea am aflat“.

Ca un blând te-ai sălășluit în pământul celor blânci, Nicchio înțelepte, făcându-te luptător pentru adevăr, pururea

pomenite, și împodobindu-te
luminat cu cununa mărturisirii.

Fiu luminii făcându-te dupre dar, te-ai mutat acum Cuvioase, către lumina cea dumnezească, întru bucurie și veselie, bucurându-te vesel cu cetele îngerilor.

Slavă...

Părtaș te-ai făcut desfătărei celei negrăite a raiului, căci te-ai arătat liman prea liniștit celor înviforați și te-ai făcut hrănitor celor flămânci, Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău și Domnul, Fecioară prea curată, ca să dăruiască pașnică mântuire celor robiți de împrotivnică întâmplare, cari nădăjduesc spre tine.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor ..

Nădejdiile cele fericite ai aflat, Părinte prea fericite, făcându-te moștenitor fericirii celei stăpânești și dumnezeștei lumini.

Tiind îndoite făclii luminoase a mărturisirii și a sihăstriei, ai mers către ceruri, purtătorule de Dumnezeu, Nichito prea alesule.

Slavă:

Indulcindu-te acum de desfătarea cea neîncetată și dumnezească, în locașurile cele cerești, roagă pre Stăpânul și Domnul tuturor pentru noi, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Fecioară fără de ispită de bărbat, și veșnicești Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fiind „încunjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Dobândind viața și cugetul cel ceresc, strălucești luminat ca soarele cu lumina faptelor, luminând pre cei ce sunt întru întunericul vieții, și către Dumnezeu aducând pre toți, părinte Nichito. Roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Intru această Lună în 3 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nichita Mărturisitor, egumenul mănăstirii Midichiei.

Stih: Nichita ca o pasăre din curse măntuindu-se din viață,
Zboară cu înțelegătoarele aripi spre cereasca locuință.

In a treia zi chiamă pre Nichita cel lăudat,
Spre dumnezeasca locuință cu adevărat,

Pururea pomenitul părintele nostru acesta Nichita, dorind încă din pruncie înfrângerea poftelor și curația fecioriei, a

locuit în munți, unde lucrând toată bunătatea, a crescut în cetatea liniștei. și fu înălțat și de o parte și de alta, și chivernisindu-se prin dumnezeesc cuvânt, s'a arătat minunat iconom al sufletelor, și preot credincios al lui Dumnezeu. Deci fiind gonit dela turma sa de luptătorii de icoane, ca un închinător al dumnezeștilor icoane, fu osândit la amare izgoniri. și mulțumind întru toate, și arătându-se luptător îscusit, a călcăt toată înșelăciunea iconomahilor cea stricătoare de suflet, și făcă de se făcă multă mucenici cu îndemnarea și cu învățărurile sale. Drept aceea aprinzând Indoite făcliile mărturisirei și ale nevoiștei, a luat și cununile Indoite din mâna Domnului, către carele mutându-se, s'a odihnit.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Elpidifor.

Stih: Adevarat mucenic Elpidifor prin sabie fiind.

Pre Dumnezeu nemincinoasă bună încredințare este aducând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Diu.

Stih: Rău credinciosul, cu cărămida capul lui Diu a lovit,

Și ca pre un vas al olarulu l-a zdrobit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vitonie.

Stih: Vitonie intru adânc fiind aruncat.

Spre a proorociei săvârșire numire a aflat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Galic.

Stih: De dinții fiarelor Galic fiind mușcat, Dinții fiarei celei gândite i-a sfârâmăt.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ilirie din muntele lui Mirsionă.

Stih: Din Mirsionă, către Cer Ilirie te-ai dus.

Nu însă precum din muntele Maslinilor Hristos.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Pavel rusul, carele s'a slobozit din robie și a suferit mucenia în Constantinopol, la anul o mie și sase sute optzeci și trei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: De obște cu Pavel numirea și sabia era având,

Acesta nouă nevoitor Pavel rus fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuește pre noi, Amin.

Peașna 7-a, Irmos

Porunca cea protivnică lui „Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat. Iară Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, cela „ce bine este cuvântat și prea proslăvit“.

Blândețea ta cea preste măsură a smerit la pământ cruzimea tiranului, omorându-l pre el cu neîncetate rugăciuni. Căci știe Domnul a face voia celor ce se tem de dânsul.

Tunetul dogmelor tale, și fulgerul cel luminos al vieții tale au luminat lumea, lumnând pre credincioși, cu lumi-nări de Dumnezeu luminate, și cu cuvinte și cu fapte strălucite, sfințite învățătorule, de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Intărindu-te cu puterea Mângâitorului, ai scăpat de cetele dracilor, și de lajurile eresurilor, de Dumnezeu cugetătorule, și te-ai suiat către înălțimea crească, sălășluindu-te acum cu cetele îngerilor celor fără de trup.

Si acum, a Născătoarei:

Sfânta sfintelor te înțelegem

pre tine, ca pre una ce singură
ai născut pre Dumnezeu cel
neschimbăt, Fecioară neînținătă,
Maică nenuntită; căci
prin dumnezeasca naștereata
nestricăciune ai izvorit tuturor
credincioșilor.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Trecând preste toată simfí-
rea, de trei ori fericite, ac-
cum te-ai apropiat către lumina
cea înțelegătoare, prea cinstite,
înrednicindu-te vederii dum-
nezești, umplându-te de lu-
mină și strigând: Toate lucruri-
le binecuvântați pre Domnul.

Arătat îmbrăcându-te cu o-
morârea patimilor, ai purces
către ceata cea purtătoare de
viață, prea fericite, înfierbântându-te
de buna credință, lu-
minându-te cu bunătățile și
strigând: Toate lucrurile prea
înălțați pre Domnul.

Nevoindu-te din pruncie cu
toată bunătatea de Dumnezeu
cugetătorule, ai plecat către
ceata cea purtătoare de viață
prea fericite, înfierbântându-te
de buna credință, luminându-te
cu bunătățile, și strigând: Toate
lucrurile prea înălțați pre Dom-
nul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Caută spre noi acum de
sus Părinte, stând înaintea Stă-

pânului tău, Nichito, purtăto-
rule de numele biruinței, având
multă îndrăzneală și sufletească
mântuire cerșind turmei tale
mărite, arătătorule de cele
sfinte.

Si acum, a Născătoarei:

Tu ai zămislit mai presus de
fire în pântece, și negrăit ai năs-
cut pre cel nedespărțit de Tatăl.
carele a petrecut pre pământ,
Dumnezeu și om, Născătoare
de Dumnezeu Preacurată. Pen-
tru aceea te cunoaștem mân-
tuirea noastră a tuturor.

Irmosul:

Să iaudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oare-
când în Vavilon, lucrările
„să despărțit cu dumnezeaa-
sca poruncă, pre Haldei ar-
zând, iar pre credincioși ră-
corind, pre cei ce cântau :
„Binecuvântați toate lucrurile
„Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Fiu Părintelui...

Ca unul ce erai curat, te-ai
înrednicit dumnezeștei
luminări, strălucindu-te cu fe-
lurile bunătăților, luminându-te
totdeauna cu cununa mărturi-
sirii. Pentru aceasta acum cin-
stim prăsnuirea ta cea pururea
mărită.

Cu înțelepciunea și-ai petre-
cut viața Fericite ocârmuin-

du-te de poruncile Mântuito-rului. Iar acum după ce a tre-cut umbra, dupre vrednicie ai dobândit viața cea veșnică cu bucurie, grăitorule de cele dumnezeeești, prea sfîrșite.

Slavă...

Foarte de grabă ai trecut turburarea celor trecătoare, și te-ai aşezat la limanul cel liniștit al împărăției lui Hristos, bucurându-te Nichito, către carele povătuește-ne părinte și pre noi, cari te fericim, și cinstim pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o lână primind ploaia cea cerească în pântecele tău, Preacurată, ai născut nouă pre cela ce dă nemurire tuturor oamenilor, cari se încină lui, și te slăvesc pre tine Născătoare de Dumnezeu pururea lăudată.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără „de început Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „și să adune cele risipite. Pen-tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lău-dată o slăvim.“

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala Postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Preacuviosul părintele nostru Iosif scriitorul de cântări, și Cuviosul părintele nostru Gheorghie cel din Maleș.

La Doamne strigat-am, Sihirile Triodului și ale sfîrșitor, glasul al 2-lea,

Podobie: Când de pre lemn...

re umere luând Crucea, te-ai răstignit lumi, și ai urmat cărărilor, celei ce din neființă toate le-a zidit, Cuvântului lui Dumnezeu. Iară dragosteala cea lumească și loată patima ai lepădat, de unde și strălucind cu bunătățile prin fapte dumnezeeești, ai câștigat moștenirea cea veșnică, părinte Iosife.

Arătatu-le-ai trâmbiță tăi-nuitoare, deșteptând pre toți către cântarea cea duhovni-cească, și organ mișcat de Dumnezeu, lăudând pre cetele cele dumnezeeești, și mărind pre toți sfîrșii, și propove-duind biruințele lor. Căci tu din izvoarele cele mântuitoare ai scos adâncimea cuvintelor celor ce adapă locașul lui Dumnezeu.

Vistierie bunătăților te-ai arătat, și aprinzându-te de dra-goste, pre toți cei ce bine au plă-

cut lui Dumnezeu în viață, ai aflat, cântând cântări sfintite, și cu credință asemănându-te acestora prin dumnezeească îndreptare. Cărora făcându-te părtaş prin chipul cel dumnezeesc, te-ai arătat și împreună părtaş dulceței.

Alte Stihiri ale sfântului Gheorghe, glas și Podobie aceiaș.

Cu tot sufletul fiind plecat fierbinte, și împreunat cu Dumnezeu a tot văzătorul, ai lucrat roduri dumnezeești ale Duhului: Liniștea, înfrânaarea, dragostea, nădejdea și îndelungă răbdarea și blândețea, arătând cu mare cuviință credința și bunătatea, ca pre o călătorie către calea cea de sus, părinte Gheorghie.

Darul Duhului sălășlindu-se întru tine, ca într'un preacurat și bland, te-a împodobit cu tot felul de bunătăți, și te-a luminat cu multe feluri de daruri Părinte. Pentru aceea te-a și arătat holdă lui Hristos cu purtarea de nume, ca unul ce ai arătat înțelepțește brazdele cugetului tău, vrednicule de felicire Gheorghie.

Bucurându-te de nădejdea bunătăților celor viitoare, prealesne ai suferit ostenelele, înținzându-te cu osârdire la cele viitoare, și uitând cele trecătoare, prea înțelepte, până ce

ai ajuns la sfârșitul cel fericit de Dumnezeu purtătorule, plin de zile, plin de fapte bune, și ai dobândit dumnezeeasca felicire, cuvioase Gheorghie.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Bucură-te scaunul cel aderărat al lui Dumnezeu, și jetul Impăratului. Bucură-te scriul vieții; bucură-te izvor nedesertat al sfînteniei, vas de mir al Duhului, desfășarea raiului; bucură-te îndulcirea cea tainică a sufletelor; bucură-te bucuria cuviosilor. Bucură-te veselia tuturor, celor ce aleargă către tine, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei :

Cu plângeri fânguindu-se, și cu amare lăcrămi udându-și obrazul Mielușaua cea preacurată, se uita la Cruce, și înținzându-și mâinile strigă: Fiul meu, unde mă voi duce acum? Pre cine voiu chemă fiu; vai mie! Cum am rămas singură Fiul meu! lumina mi s'a întunecat, spintecați-vă cele din lăuntrul meu, și vă rumpeti!

LA UTRENIE

CANOANELE.

*Două ale Sfintilor și Tripsnețul Triodului după rânduiala Postului.
CANONUL Sfântului Iosif.
Piesa 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:*

Veniți noroadelor să cântăm cântare lui Hristos

„Dumnezeu, celu ce a despărțit marea, și a trecut pre poporul, pre carele l-a mântuit „din robia Egiptenilor, că s'a „prea slăvit“.

Pre Iosif scriitorul de cântări cu cântări să-l cinstim, cei ce cântăm cântările lui cele izvorâtoare de miere, ca pre unul ce dela cântări, la cântările cele veșnice s'a mutat.

Precum propoveduirea a prorocilor și a apostolilor a luminat tot pământul, asemenea și cântarea gurii tale a ridicat lumea spre slava Dumnezeului tuturor.

Din pruncie dându-te lui Hristos întru înfrâncare ai petrecut Iosife, de unde te-ai și îmbogățit cu darurile cele dumnezeeești, cu nădejdea și cu dragostea, și cu curata credință.

A Născătoarei :

Cuvântul cel proorocesc odinioară te-a propoveduit pre tine ușă dumnezească și munte sfânt, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, podoaba dumnezeestilor pătimitorii.

Alt CANON al sfântului Gheorghe.

Al căruia acrostîh la Greci este acesta :

Când ostenelele tale, o Părinte cu osârdie.

Peasna 1-a, glas și Irmos acelaș.

Fiind luminat cu lumina dumnezeestei Stăpâniri

celei în trei lumini Cuvioase, ai părăsit lumea, și întunericul patimilor, și cu viață prea luminată te-ai încuiat, Părinte.

Cu purtarea de grija a lui Dumnezeu povătuindu-te Gheorghie, ai umblat pre cărarea, care duce către Cer, având ajutor pre însuși Făcătorul de bine, și prea înduratul Dumnezeu.

Slavă...

Arătat ocârmuindu-le de Dumnezeu, și luminându-te cu Darul punerii de fii, ai petrecut Părinte viețuirea cu cuviință și cu dreptate.

Și acum, a Născătoarei :

Avându-te pre tine întărire și folositoare noi, cei că te mărturisim Născătoare de Dumnezeu Curată, ne mântuim de întreite valurile vieții, Fecioară cu totul fără prihană.

Peasna 3-a, Irmos :

Întărește-ne pre noi Intru tine...

Cu iubirea curăției ai îmblânzit pre Dumnezeu, că să-ți dea și ajutor, și aflând pre părinții tăi, și-ai dobândit nădejdea ta Părinte.

Arătând cunoștința dragoștei celei adevărate, și casă, și lucrare, și înțelepciune, care și s'a dat și de dela Dumnezeu, ca un lov ai deschis ușa tuturor.

Ca un Iosif cel viteaz odinioară în Eghipet prins fiind de mâinile varvarilor, și-a păzit Darul cu credință și cu smerenie prea bogate.

A Născătoarei:

Raiu înfrumusețat având în mijloc pomul nestricăciunei, pre Iisus Hristos Domnul, te-ai arătat Fecioară, pentru aceasta te fericim.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Bucurându-te tu, ai umblat neabătut pre calea vieții, care trece către veacul cel fără de margine, și te-ai sălășluit în locașurile cele veșnice, prea fericite Gheorghie.

Viața ta a fost lumanată, cuvântul tău s'a arătat îndulcit cu sare întru dumnezeescul Duh Gheorghie, dumnezeească răsărire a dumnezeștei holde.

Slavă...

Ca unul ce te-ai învrednicit a fi Fiul lui Dumnezeu prin Botez, ai moștenit avereia cea părintească prin curățirea vieții, prea fericite.

Si acum, a Născătoarei:

Fii întărire, scăpare și acoperământ, celor ce cu credință aleargă la tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te văstesc pre tine Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul, și „frica ta o sădește în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii..

Arătatu-te-ai bland și smerit și liniștit, păzind și împlinind cuvintele cele dumnezești ale Stăpânului tău, carele s'a uitat spre tine Părinte, și în locașul cel de sus te-a sălășluit.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusetea fecloriei..

Dorit-ai de Hristos cel prea frumos, și ai urât patimile trupului, îngerește viețuind pre pământ Gheorghie. Pentru aceasta prăznuim sfântă adormirea ta și îmbrălaşăm sicriul moaștelor tale, din carele izvorăști tămăduiri nouă, celor ce cu dragoste te cinstim pre tine Părinte.

Si acum, a Născătoarei:

Când a venit spre tine Născătoare de Dumnezeu, glasul cel curat, atuncea cele cerești cu frică se veseliau, și cele pământești cu dragoste se bucurau. Căci un praznic s'a făcut la amândouă părțile, când a izbăvit de moarte pre cel întâi zidit. Pentru aceasta împreună cu îngerul strigăm ţie: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar.

A Crucii, a Născătoarei:

Cea neispirită de nuntă, Curața și Maica ta Hristoase, văzându-te pre tine mort spânzurând pe lemn, ca o Maică fângindu-se a grăit: Ce și-a răspălit ţie norodul cel fărădelege și nemulțumitor al jidovilor, carele cu multe și mari darurile tale, Fiul meu, s'a desfătat? Insă laud pogorârea ta cea dumnezeească.

Preasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul râns „duelei tale, și te-am proslăvit pre tine, unule iubitorule „de oameni“.

Socotința cea gânditoare și îndreptarea cea cu hotar a călugărilor te-a arătat pre tine Hristos, prea cuvioase Părinte.

Arătat-ai viața ta ca un pod al smereniei, cel ce trece către viața cea adevărată, de Dumnezeu înțelepțile losife.

Intâmpinându-te te-a fericit pre tine Stăpânul, Părinte, ca pre unul ce dai la vreme măsura grâului Cuvântului.

A Născătoarei:

Strălucit-ai Doamne lumină, celor ce sunt în noapte și întru întunericul greșelilor, purtându-te în pântecele prea curatei Fecioare.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Fiind împodobit cu frumusețile bunătății, și cu obiceiuri luminate, ai zburat către Dumnezeu, fericite Gheorghie.

Părăsit-ai turburarea celor trecătoare ale pământului, apucându-te de liniștea vieții celei iubitoare de Dumnezeu, cuviințe Gheorghie.

Pâraele fărădelegii n'au putut să turbure sufletul tău, penetră te-a adăpat pre tine pârâul desfătării cerești.

Slavă...

Luând aminte totdeauna de dumnezeească cugetare prea înțelepte, ai lepădat cugetările cele nestatornice, părinte Gheorghie.

Și acum, a Născătoarei:

Binecuvântăm Preacurată, pre cel ce s'a întrerupt din pântecele tău, și pre tine bine te cuvântăm, ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

Preasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină și Făcătorul veacurilor Doamne, întru lumina poruncilor tale povăluște-ne pre noi, că afară de tine pre alt Dumnezeu nu știm“.

Fiind pre pământ, cu credință ai laudat pre sfinți prea cuvințe.

oase, cari împreună acum au zind cântări, te bucuri, neîncetat laudând pre Domnul, înțelepte.

Trăgând pre toți către pocăință și către mărturisire, pururea ai adus lui Dumnezeu rugăciuni, ca să câștige iertare.

Toată viața ta petrecându-o întru lucrurile cele sfinte, ca un neguțător adevărat ai adunat ţie Cuvinte, și fapte ca o piatră de mult preț.

A Născătoarei :

De ispite și de viforul cugetelor, și de toată mânia, și de tot păcatul, de foamete, și de pierzare, și de munca cea veșnică măntuiește-ne pre noi, prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Viață și fericire nemuritoare ai dobândit Părinte înțelepte, săvârșind dumnezeștile suisuri, fiind întărit cu nădejdea și cu credința cea bună, prea fericite.

Fiind împodobit cu smerenia lui Hristos Cuvioase, arătat te-ai înălțat către bunătate înaltă, Gheorghe de Dumnezeu cugetătorule, să cându-te holdă ariei celei dumnezești.

Slavă...

Prin înfrâñare desăvârșit ai arătat topirea trupului, și ai

câștigat inimă curată, prin care te-ai învrednicit a vedea pre cel nevăzut de toți, părinte Gheorghe.

Și acum, a Născătoarei :

Taina cea mai presus de minte a nașterii tale, cu adevărat este nepricepută și neînțeleasă de tot omul, Fecioară Slăpână; căci ne-ai născut nouă pre cel ce cu adevărat este Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos :

Intru adâncul greșelilor...

Spre mulțimea cea împestrătă a cântărilor tale ca spre o temelie luminat strălcindu-se Biserica lui Hristos, gonește adormitarea cea pierzătoare de suflet.

Cuvintele tale ca un burete s'au arătat celor scârbiți cu sufletul și cu duhul, curășind toată întristarea.

Celor însetoșați de Cuvântul cel măntuitor, și îngărași cu desfătările cele trupești, în doia tămăduire fără zavistie ai dăruit, prea cuvioase Iosife.

A Născătoarei :

Pre mine cel rălăcit în calea vieții, și căzut în calea păcatelor, îndrepteaază-mă, Slăpână, în cărarea pocăinței.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Arătat fiind întărit cu ajuto-

rul Duhului sfânt, te-ai arătat fierbinte izgonitor violenței duhurilor, pururea pomenite ferice Gheorghie.

Fiind împodobit cu înălțările nepătimirii, te-ai îmbrăcat luminat cu haina curăției Gheorghie, liniștind turburarea patimilor.

Slavă...

Prin sabia cea de văpăie ai trecut înțelepte și te-ai învrednicit desfășării raiului, fiind îmbrăcat cu arma Crucii cea nesfărâmată, părinte Gheorghie.

Și acum, a Născătoarei:

La tine mi-am pus nădejidle slăvirii mele, Maică pururea Fecioară, și pre tine te pui înainte folositoare vieții întărită și nemîșcată.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fiind „încunjurat, chem adâncul mîlostivirii tale cel neurmat; din „stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Cel ce ești ca un izvor nedeșertat al pocăinței, și dătător mânăgerii celei fără de sfârșit, și adâncime umilinței Iosife, dă-ne nouă lacramile pocăinței celei dumnezești, prin care plângând aicea, să

dobândim mânăger dela Dumnezeu, căreind ajutorul tău Sfinte.

ntru această lună, în 4 zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iosif scriitorul de cântări.

Stih: Tu Părinte ai fost Dumnezeul celui viu, dumnezeesc lăudător,
Iară eu sunt al tău după moarte nou cântător.

Pre Iosif cu cântări să-l cinstim în a patra zi a lui Aprilie,
Pre cel ce cu facerile sale a pricinuit Bisericii veselie.

Prea cuviosul acesta Iosif a fost din Eparhia Siciliei, din părinți anume Plotinu și Agata. Deci era bine credincios și bland la obiceiu, și indeletnicindu-se pururea spre deprinderea dumnezeștilor Scripturi. Deci încăpând patria lui în mâinile Agarenilor, a mers cu maică-sa și cu frații săi la Pelopones, și de acolo la Tesalonic, unde se și călugări, și intră în duhovniceștile nevoințe. Deci patul lui era pământul, asternutul lui o piele, iară haina lui proastă și săracăcioasă, hrana lui puțină pâine, și băutura apă. Sta în picioare toată noaptea la rugăciune și cu ingenunchiere. Totdeauna cântări avea în rostul său, lucrul mâinilor sale era frumoasa scrisoare, iară când părăsea scrisoarea, avea citirea dumnezeștilor Scripturi. Dintrucacea se făcu așa de bland și de înțeles, plecat, fără de răutate, întreg la minte, și câte urmează acestora. Carele având o bogăție ca aceasta de fapte bune, se hirotoni preot. și în scurtă vreme se duse la Constantinopol cu sfântul Grigorie Decapolitul, cu carele s'a închis în biserică sfântului mucenic Antipa, vesehindu-se în grele petreceri, și în căile vietii pustnicești. Iară de vreme ce răsări eresul cel hulitor de Hristos, al luptătorilor de icoane, fericitul acesta încă purcese să meargă la Roma, rugat fiind de oarecari, și afăndu-l corăbile varvarilor, îl dusera legat la Crit, și băgându-l în închisoare, învăta pre toti calea mânurii, și a măntuit pre mulți din mâinile diavolului, unde arătându-i-se oa-

recarele om cu sfîntă cuviință dela Mira Lichiei, și zise: Aicea sunt, ci primește această cărticică, și el luând-o citea și cântă acestea: «Grâbește indură, și sărguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind». Si această cântare, o minune! se facu dimineața lucru aevea. Căci atuncea murind Teofil începătorul eresului, își luă iarăs biserica lui Hristos podoaba și buna cuviință a cinstitelor icoane. Pentru aceasta atuncea și cinstițul acesta Iosif slobozindu-se dela închisoarea Critului, se duse la Constantinopol, și dobândind dela oarecine o parte din sfintele moaște ale sfântului apostol Bartolomeu, făcu și o biserică în numele Apostolului, împreună cu cinstițul Grigorie. Pentru aceasta afându-se în grije și în gândire multă, a-i impodobi praznicul cu cântări cuvioase și tropare. Deci se ruga cu lacrâmi și cu suspinuri, ca să dobândească ceeace dorea, pe care a și dobândit-o. Căci văzu un om înfricoșat cu chip apostolesc, carele ridică sfânta Evanghelie de pre sfântă masă, și o puse pre pieptul lui, și apoi îl binecuvântă. Deci aceasta era începătura dumnezeescului Dar. Căci de atuncea și în urmă fară de trudă și prea lesne alcătuia sfintele cântări, și le da celor ce cereau, cum socoteau unii cum că nu le scoate dela sine, ci le învață întâi dela alții, apoi le zice de rost, și aşa le dă celor ce le poftea. Dar nu era aşa pricina, precum aceia socoteau amâgindu-se, ci era dat din dumnezeescul Dar a le izvodi. Drept aceea era de gurile tuturor lăudat, și de toți dorit și jubit, nu numai de cei proști și de boieri, ci chiar și de împărații cei de atuncea. Si su osândit la izgonire de Varda Kesarul, moșul împăratului Mihail, de vreme ce-l mustrase Sfântul. Ci iarăs numai decât chemat din izgonire, își luă pre seama lui paza sfintelor vase ale sfintei biserici a lui Dumnezeu, fiind Patriarh minunatul Ignatie, după a cărui adormire fu primit și cinstiț de Înțelegătorul Fotie, că acesta a fost Patriarh după Ignatie. Si nevoindu-se pentru dreapta credință, fu izgonit la Cherson. Iară după moartea lui Varda liberându-se de acolo de Teodora împă-

răteasa, care a întărit ortodoxia, și făcând laude multor sfinti, a răposat, și s-au îngropat cinstitele lui moaște la mânăstirea unde și acum se află. Deci Dumnezeu vrând să arate oamenilor cinstie ce o a luat după moarte sfântul acesta Iosif, a iconomisit un chip ca acesta: Oarecine având un rob trebuiitor, carele fugindu-i, merse la sfântul Teodor Tiron, cel numit Fanerot, de-l rugă ca să-i arate robul. Deci afându-se la biserică trei zile și trei nopți, și n-intelegând nimic, se măhni, și vru să se duca. Deci fiind la Utrenie, și citindu-se cuvântul de folosință susletească, a adormit puțin, și văzù pre mucenicul, unde-i zise: Pentru te-ai măhnit o omule? Să știi că astă noapte a răposat poetul Iosif, și fu cinstit de noi de toți sfintii, pre carine-a cinstiț sfântul lui suslet. Si acum dară am venit să-ți spui, du-te în cutare loc, că-ți vei găsi robul, pre carele cauți.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Gheorghie din Maleo.

Stih: Gheorghie cu bucurie susletul și-a dat, Lucrătorului de suslete săditorului trupurilor cu adevărat.

S-a ridicat intru a patra zi a lui Aprilie. La înălțimea cerului Gheorghie.

Intru această zi, sfânta muceniță Fervută, și slujnica ei, și cu (soțile) ei. Însotitoarele

Stih: Singură mă plăzmuești Hristoase îndoите cu firea,

Dar mă ai pre mine Fervută îndoită prin herastruire.

Două adevărate roabe ale Stăpânului Dumnezeu,

Sluga și Stăpâna au fost tăiate de herastrâu.

Acestea au fost pre vreme lui Savoie împăratul persesc, surori fiind sfântului Simeon Episcopului, carele a suferit muceniația în Persia, împreună cu alții o mie. Si fiindcă împărăteasa pătimea de oarecare boală, au fost clevetite acestea, că fac doftorii otrăvitoare. Deci prinse fiind, s-au înșățit la arhimagul, și dezvinovățindu-se de prihana pusă asupra lor, spuneau că sunt creștine, și că nu este iertat creștinilor, a face asemenea otrăvitoare lucruri. Deci primind acum ele îndoita vinovăție adăogându-se pre lângă otravă și pricina credinței, li s'a dat hotărâre

de moarte; și fiind întinse și legate de pari, de grumazi și de picioare, au fost tăiate în două cu herastrăul, și bucațile lor, fiind spânzurate pre lemn; trecând pre acolo împărăteasa, și-a luat vindecare, căci aşă zisește părășii, că întru alt chip nu se poate vindecă, dacă nu va trece printre trupurile cele moarte ale sfintelor femei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Puplie.

Stih: In ceruri Puplie plata îți este mare,
Unde suindu-te, bucură-te și fă strigare.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Platon egumenul mănăstirii Studiilor.

Stih: Platon prea bună plăzmuire s'a plăzmuit,
Amestecându-se streină amestecare, cu Dumnezeu cel ce l-a zidit.

Intru această zi, trei sfinți prea cuvioși:
Teonă, Simeon și Forvin, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Trei suflete neîntinute fiind primind,
Locule al dumnezeștilor suflete celor neîntinute sunt.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zosimă, carele a îngropat pre sfânta Maria Eghipeană.

Stih: Mai nainte Zosimă pre Maria în viață
întâmpinând,
Iară acum amândoi unit sunt viețuind.

Intru această zi, cuviosul Teonă carele a și-hăstrit în Mănăstirea Pantocratorului, iară mai în urmă s'a făcut Episcop Tesalonicului cu pace s'a săvârșit.

Stih: Teonă proestoșia cea de jos lăsând,
Inaintea Proestosului tuturor acum se află
stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne mantuește pre noi,
Amin.

Preasna 7-a, Irmos:

Ritori prea învățași s'au arătat „tinerii oarecând. Că din „suflet cuprins de Dumnezeu „teologhisind cu buzele au „cântat: Dumnezeul cel mai „pre sus de dumnezei al Pă „rinjilor și al nostru bine ești „cuvântat“.

Si după somnul morții teai silit a nu avea închiși ochii tăi cei sufletești, căci cânți cântări cu cei ce cântă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Fericind cu osârdie cetele mucenicilor celor nemumărați ai primit cununa muceniei Părinte, și neîncetat împreună cu dânsii cânți: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Ca o fămăduire păcatelor celor mari, pre mărlurisire ai pus înțelepte, celor ce cântă cântările tale: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

A Născătoarei :

Sufletul cel cumplit întunecat cu călcările cele viclene cu razele cele curate ale luminienei tale îndrepteaază-l către lumină, ca una ce ești ușa lumi-nii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca cu cântări să te slăvesc pre tine.

Alt Canon, Irmos :
Chipul cel de aur...

Intărindu-ți-se chipul cu puterea lui Hristos părinte Gheorghe, cu făria lui ai izgonit cetele celor ce te urau, puind împotriva lor Crucea, cu care fiind păzit, cântai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Fericit ești, și bine-ți va fi acum prea fericite Gheorghie, că ai luat răsplătirea ostenelelor, și a trudelor tale, și împreună cu îngerii strigi Domnului: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Locaș luminat te-ai făcut lui Dumnezeu, părinte Gheorghie, arătându-te scaun simțirei și înțelegerei, plin de sfîrșenie, strălucind cu credința și cu Darul, și strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Sfesnic luminii și nor luminos, și loc de sfîrșenie te-ai arătat, ceea ce ești neispirată de nuntă. Căci negrăit ai primit pre Cuvântul cel sfânt al sfîrșitor pre carele lăudându-strigăm jie: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptorul cel cu foc..

Socotind cu adevărat viața aceasta ca o umbră trecătoare, te-ai nevoit să câștigă viața cea nestricăcioasă. Pentru aceasta ai zidit multe mânăstiri cinstite, spre mântuirea sufletelor.

Având dreptate către cei blâzni, și către cei săraci cu

Duhul, multă înmulțire ai arătat, ca nu numai pre tine însuși să te întărești a slujii Ziditorului, ci și pre toți cei ce te privеau pre tine.

Nerăutatea ta și vărsarea dragostei tale, de trei ori fericite, a arătat chipul lui Hristos cel iubitor de oameni către carele neîncetă strigai: Să-l înălțăm întru toți vecii.

A Născătoarei:

O înfricoșătă taină! O auzire însășimantată! Cum a născut Fecioara, cu unirea cea negrăită, pre Cuvântul cel ce s'a asemănat nouă, rămâind precum și înaintea nașterii curăță în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a..

Mutatu-te-ai către viață nestricată, și către desfășarea cea neveștejită, către slava cea veșnică, și către lumina cea neînserată Părinte că te-ai arătat holdă lui Dumnezeu pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Ca un rob lui Hristos, ca un slujitor și ispravnic lăinelor lui, te-ai făcut povățuior nerătașit, tămăduind patimile sufletelor și al trupurilor, cuviosase Gheorghie.

Binecuvântăm pre tatăl...

Roadă plină de nevoi te-ai adus în aria lui Hristos, Părinte, și ca un strugur copt puindu-te în linurile cele cerești, ne izvorăști vin de umilință nouă, celor ce te cinstim prea fericite.

Si acum, a Născătoarei:

Rodul pântecelui tău misă arăfat mie pricină de viață nestricată, și de desfătare veșnică, prea curată Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea bucurându-mă strig ție, glasul Arhanghelului: Bucurăte Fecioară!

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu, carele să „pogorît în cuporul cel cu foc la coconii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați încă toși „veci“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ca pre niște lespezi scriind în sufletul tău cel curat chipurile bunătășilor prin lucrare, ai dat tuturor sfintilor, aducând îndoileă cântare bunătășilor din fapte, și din laudă vrednică de primire.

Cetele cele îngerești, adunarea apostolilor, Născătoare

de Dumnezeu, împreună cu Botezătorul, proorocii, preoții, și oștile mucenicilor împreună cu pustnicii, cu cuvioase laude te încuviințează pre tine Iosife.

Nu înceată ați aduce aminte de turma ta cea cuvântătoare, ci precum fiind viu, înțelepte, ai fost apărător, aşa fii și acum dând viață cea nestricăcioasă și curățind de patimile cele trupești și sufletești prin rugăciunile tale cele către Hristos, părinte Iosife.

A Născătoarei:

Nu înceată Fecioară rugând pentru noi pre Fiul tău, pre Dumnezeu cel iubitor de oameni, că pre tine te-am câștigat nădejde, și cu apărarea ta ne izbăvim din nevoi și din patimi, de greșeli și de dureri, cei ce cu credință te slăvим.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Fiind întărit cu credință, și îngrădit adevărat cu puterea lui Hristos, prea fericite, ai scăpat de lajurile dracilor, și fugind de toate năpădirile și măestriile lor, ai stătut înaintea Stăpânului tuturor, veselindu-te Gheorghe.

Toată dorirea ta Părinte, mutându-o către Dumnezeu și

îndulcindu-te de dumnezeeasca frumusețe de care toată firea dorește, te-ai împodobit pre sine-ji cu privirea și cu fapta, și cu viața prea luminală. Pentru aceea te fericim Părinte.

Slavă...

Nu înceată Părinte a te rugă neîncetat lui Hristos pentru noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta ca să ne mântuim de întreite valuri ale supărărilor și de furtună, de primejdii și de patimi, rugându-te ca să dea lumii pace.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul, cel ce era mai nainte fără de trup ca un Dumnezeu, din Dumnezeu, singură l-a născut întrupat spre înnoirea și mântuirea tuturor oamenilor. Drept aceea toți credincioșii cu laude te slăvим prea lăudată Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe- „cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioșii, cu un „gând întru laude îl slăvим“.

SVETILNA glasului de 3 ori.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului și Oțpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE

Sfinții mucenici: Claudiu, Diodor, Victor, Victorin, Pappia, Nichifor, și Serapion, și sfinții mucenici: Teodul și Agatopod.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Impungându-vi-se ochii, și degetele tăindu-vi-se, și coastele strujindu-vi-se, și spânzurându-vă, și zdrobindu-vi-se oasele, și cu sabie tăindu-vă mădularile, zdrobind și voi capul celui viclean, nu v'ajи lepădat de Mântuitorul tuturor; și cu bună cuvântare nu ați jertfit idolilor, mărișilor marior Mucenici.

Impreună cu Claudiu să cinstim pe Nichifor măritul, pre cinstițul Diodor și pre Victor, pre Victorin, pre Pappia și pre Serapion, pre ceata cea cu numărul de șapte, adunarea cea prea sfântă, Biserica cea întreagă, pre poporul carele a făiat cu sabia bărbăției toate mulțimile dracilor.

Cei râvnitori pătimirei celei sfinte a lui Hristos, prin dumnezescul Dar gonesc patimile sufletului și ale trupului. Stâlpii cei neclătiți, luminătorii credincioșilor, cei ce au ucis pre cel

viclean, limanurile cele prea liniștite ale celor ce cad în furtună, Mucenicii cei ce locuesc întru cele de sus, dupre vrednicie să se măreasă.

Alte Stihiri ale sfintilor mucenici: Teodul și Agatopod, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Patimile și ostenelile însoririi celei dumnezești împreunându-se cu credință, au intrat cugetele către asemenea râvnă, rugând pre Hristos cu osârdie și zicând: Cel ce ca un bun ai prea mărît pre sfinti, întărește-ne și pre noi întru frica ta.

Chemările cele cu un nume numite primind înțeleptilor, și lucrările cele dumnezești asemenea săvârșind răbdătorilor de patimi, ați lucrat lui Dumnezeu întru cărările cele drepte, și cu adevărat ați băut paharul cel mântuitor al muceniei.

Ne dumnezeirea ca altă mare făind, în pământul nepătimirei, întru împărăția cerească, dupre vrednicie ați intrat unde curge pârâul hranei și strălucește lumina cea neschimbată și pururea fiitoare, Mucenici ai lui Hristos.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Pornirile cele arzătoare de foc ale patimilor celor cu totul pierzătoare, cu stropirea

dumnezeștei ploei tale celei de ajuns, stinge-le Fecioară, ca și eu precum cei trei tineri să mulțumesc lui Dumnezeu celui dintru tine, slăvind și binecuvântând Darul tău Săpână.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă a văzut ridicat pe Crucce pre Mielușelul, Fecioara cea cu totul fără prihană, tângindu-se strigă: Dulcele meu Fiu! Ce vedere nouă și prea slăvită este aceasta; cum cel ce fiu toate cu mâna, pre lemn te pironești cu trupul.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Două ale Sfintilor și Triodul.

CANONUL cel dintâi.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Cinstesc darul cel înșepit al Mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, "cu mâinile lui Moisie, în chipul "Crucii, puterea lui Amalic în "puștie a biruit".

Săvârșind călătoria cea sfântă sfintilor Mucenici, stați înaintea scaunului lui Dumnezeu cu slavă, purtând cununi, luminând lumea cu razele luminii Duhului.

Să se măreasă astăzi ceata

cea dumnezeescă a pătimitorilor celor săpte la număr, care strălucește sfînt cu podoabe dumnezești, și pururea dănguește cu cetele celor fără de trup.

Dupre lege trecând nevoindă muceniei, înțelepților, și cu tărie suferind năpădiri de tot felul de chinuri, bucurându-vă ați primit moștenirea cea vesnică.

A Născătoarei:

Domnul cel mai pre sus de vreme intrupându-se din tine în vreme, a deslegat greșelile oamenilor cele de multă vreme. Pre carele roagă-l Curată neincetă, să se milostivească spre sufletele noastre.

Alt Canon al sfintilor mucenici Agatopod și Teodul.

Peașna 1, glos și Irmos acelaș.

Cu dumnezeescă cununa muceniei încununându-vă, v'ajî luminat cu podoaba cugetului, și stați înaintea Stăpânului, rugându-vă pentru noi, marilor Mucenici prea înfrumusețați.

Infrumusețat unindu-vă cu Dumnezeu înțelepților prin bună credință, v'ajî depărtat de răutatea cea fără podoabă, și bucurându-vă, v'ajî numărat cu cetele purtătorilor de chinuri.

Slavă...

Umplându-vă de apele Duhului celui făcător de viață, pre cei ce erau topiți de zăduful neînțelegerei, i-ați adăpat cu lucrarea cea bună sfintilor, supuindu-vă poruncilor celor dumnezești.

și acum, a Născătoarei :

Pre Mântuitorul și a tot făcătorul Domnul l-a purtat în pântece, pre carele Agatopod împreună cu măritul Teodul, l-au mărturisit a fi adevărat Dumnezeu și om, Fecioară Maică prea curată.

Peașna 3-a, Irmos:
Se veseleste de tine...

Pentru Hristos pălimind tot felul de chinuri Sfintilor, ați strălucit mai mult decât aurul, prin Darul Sfântului Duh.

Zdrobirea spatelor tale Victorine, lipsirea ochilor și a mâinilor ai suferit, mărite Mucenice.

Fiind legați de dragosteia lui Hristos, mărișilor pălimitori, ați risipit toate măestriile bălaurului celui viclean.

A Născătoarei:

Născut-ai Fecioară prea curată pre Domnul tuturor, carele măntuește pre oameni din robia cea înțelegătoare, prea laudată.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Cu impletirile cu vîntelor tale împedicându-se vrăjmașul, a căzut, și arătat s'a înfruntat, mucenice purtătorule de chinuri, Teodule.

Intărindu-ți sufletul cu dragostea cea către Dumnezeu, mucenice Agatopode, ai arătat, că toată puterea vrăjmașului este fără tărie.

Slavă...

Izvorând fămăduri credinților din râurile cele pururea curgătoare, prin dumnezească putere, uscați izvorul patimilor, mărișilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Mântuitorul cel ce a izbăvit pre oameni din robia vrăjmașului, îmbrăcat în trupul nostru l-a născut, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Se veselește de tine Biserică ta, Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea“.

Sedealnă, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Suferind chinurile cele de multe feluri, prin cuget nespăimântat purtătorilor de chinuri, străluciți mai mult decât lumina soarelui. Pentru aceea prănuim luminată pomenirea voastră, cu credință rugân-

du-vă, ca prin mijlocirile voastre, să primim izbăvire de păcate; și desfășarea bunătăților celor veșnice.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciune...

Făcându-vă frași dupre Darul Duhului, și de un obiceiu întru buna credință Sfinților, cu adevărat cu mari numiri petrecând viața întru rugăciuni și întru înfrânrăi, ați tras no-roade către dumnezeeasca cunoștință. Pentru aceasta ca niște vîțeji ostași bărbătește ați biruit înșelăciunea, și dupre lege pătimind ați câștiagat cununi. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul în pântecele tău zămisindu-l, fără ardere Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cela ce fine lumea, și în brațe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dățătorul de hrană al tuturor și Făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pre fine prea sfântă Fecioară, și cu credință te slăvesc, ca să mă mântuiesc eu de greșeli, când voi vrea să stau înaintea feții Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea

să-mi dăruești, că poți câte vоеști.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce, a glăsuit lăcrămând, și cu amar a strigat: Lumea se bucură luând mântuire, iară până cele meu se aprinde văzând răstignirea, care rabzi pentru milostivirea milei, către care să strigăm cu credință: Milostivește-te spre noi Fecioară, și dăruește iertare de greșeli, celor ce se închină patimilor lui.

Peasna 4-a, Irmos.

Ridicat pre Cruce văzân- „du-te Biserica pre tine „Soarele dreptății, a stătut în- „tru a sa rânduială, precum se „cuvine strigând: Slavă puterii „tale Doamne“.

Tăindu-ți-se limba, și zgâriindu-ți-se coastele, ai izgonit prin Dar răutatea cea otrăvitoare a vrăjmașului, Victore de Dumnezeu cugetătorule, mărindu-te ca un mucenic.

Fiind îngrădit cu pavăza bunei credințe, cu răbdare ai suferit zdrobirea trupului mucenice Nichifore, strigând Stăpânului tău: Slavă puterii tale Doamne.

Claudie cel prea ales cu osârdie slăvind pre Dumnezeul tuturor, zdrobindu-i-se fălcile cu pietre prin cruzimea tiranului, s'a lipsit și de mâini și de picioare, bucurându-se.

Nu văți spăimântat prea lăudașilor de întreitele valuri cele de multe feluri ale mucilor, nici de moartea cea prinuitoare de slavă veșnică, strigând întru credință: Slavă puterii tale Doamne.

A Născătoarei:

Cu gândul te vedea mai nainte proorocul munte umbros, Cinstiță, din care cu adevarat s'a arătat Stăpânul întru asemănare de trup, ca să mantuiască pre om din stricăciune.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Strălucindu-vă cu strălucirile muceniei ca niște luminători prea luminași, toată plinirea lumii luminași mărișilor Mucenici, întunecând cugetul cel rău al înșelăciunii.

De însoțirea cea dumnezească și bine cugetătoare, care a primit cununa muceniei, îngerii s'au mirat, și oamenii au lăudat vitejia răbdării lor.

Slavă...

Teodul bucurându-se a strigat: Doamne! Merg în calea

mărturisirii tale, și bogat mă îndulcesc de strălucirea ta împreună cu Agatopod cel tare.

Și acum, a Născătoarei :

Propoveduind întruparea Stăpânului, care a strălucit din pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, bucurându-se mărișii Mucenici, au băut băutura cea mântuitoare a muceniei.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă care încorci dintru în „funerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre fine cu „credință“.

Pătimind mari chinuri Diodore, cu osârdie ai răbdat în fierbântările frigărilor și arsura jeraticelor.

Spânzurându-te, și multe feuri de munci pătimind, și prin sabie săvârșindu-te, ai rămas neclătit la minte, Serapioane.

Zgâriindu-te, și cu piroane pironindu-te, și în ape încându-te, Mucenice, ai tâmpit saibile vrăjmașului, o Papio.

▲ Născătoarei :

Indreptat-ai Stăpână cădearea oamenilor, născând pre Dumnezeu Cuvântul, cel ce poate să îndrepteze pre cei surpași la pământ.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Arătat-ai întărîit picioarele tale spre îndreptarea muceniei celei cinstite, și ai împiedicat pre vrăjmași, prea lăudate Agatopode.

Câștigând în inimă apa vieții cea curgătoare, prin apă ași primit lăudat sfârșit, purtătorilor de chinuri.

Slavă...

Aruncându-vă în adâncimea mării, și omorându-vă de voie, ași secat curgerea valurilor celor idolești, răbdătorilor de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun, și prea fericit, fămăduște întristările sufletului meu.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Să se laude Serapion și dumnezeescul Diodor, Victorin, Papia, Nichifor, Claudiu și Victor, ca cei ce desăvârșit au biruit înșelăciunea celui viclean.

Arătatuvă aji prin Duhul, sabii ascuțite, și aji tăiat toate taberile vrăjmașului, purtătorilor de chinuri, dobândind bine împărăția Cerului.

O minune! In ce chip bă-

gându-vă în piuă, v'afi măcinate cu grâul, Victore și Victorine, și prin zdrobirea oaselor ați sfărâmat cursele vrăjmașului.

A Născătoarei:

Intărește puterea sufletului meu cea slabănogită de lenevirea cea deapururea și de păcate, ca cu credință și cu osârdie totdeauna să te cânt Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Umplându-vă de apele cele izvorătoare de viață, prin încarea în ape ați primit sfârșit vrednic de laudă, întru care ați înecat răutățile împotriviitorului.

Fiind păziți cu Darul și cu puterea lui Dumnezeu, nu v'afi schimbat a jertfi idolilor, ci ca o jertfă curată v'afi adus Stăpânului.

Slavă...

Armele vrăjmașului au slăbit întru voi, căci săgețile cele ascuțite ale bărbăției voastre cu vitejie ați însipț în inima lui, pătimitorilor.

și acum, a Născătoarei:

Tămăduște patimile sufletului meu Preacurată, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii, și potolește turburarea celui ce neînceat turbură inima mea, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către line, de sângele dragilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Arătătu-v'afi luminători lumeniști dumnezești Mucenici cei cu numărul de șapte, și prin razele minunilor străluciți foață făptura pururea, gonind întunericul cel adânc al nepuținelor, și unui Hristos Dumnezeu rugându-vă, să ne dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună, în 5 zile, pomenirea sfintilor mucenici: Claudiu, Diodor, Victor, Victorin, Pappia, Sărapion și Nichifor

Stih: Te grăbești Claudiu pre genunchi căzând,

Să alergi prin tăierea capului către Dumnezeu în genunchind.

In a cincea zi mâna ucigașă, prin sabie

A tăiat capul lui Claudiu.

Intru această zi, sfintii mucenici Teodul și Agatopod.

Stih: Mai întâiu Agatopod în mare intrând. Cu Teodul prin fapte era bine călătorind.

Din acești doi, Teodul adică era mai Tânăr, iară Agatopod mai ajuns de vîrstă, și amândoi erau din cetatea Tesaloniciului. Deci pentru credință lui Hristos au stătut înaintea stăpânitorului Faustin și neplecându-se a jertfi idolilor, ci credința lui Hristos neclătită păzindu-o, au fost aruncați în adâncul mării și așa s-au săvârșit. Însă li s'a arătat lor ceea ce era să fie prin descoperirea mai nainte de sfârșit, căci li se părea amândurora, că au intrat într'o corabie care sfărâmându-se de întretele valuri ale furtonii și cei ce împreună înțotau pierzându-se,

ei singuri scăpând, s'au suit preste un munte, carele era înalt până la Cer. Arătând vedenia pătimirea lor cea mare și suirea lor la Cer. Acesta încă și mai înainte de a fi ei prinși, s'au arătat prin vis sfântului Teodul prin darea unui inel ca o arvnă, dându-i-se lui pentru mucenia ce era să fie.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Maicilor noastre Teodorei celei din Tesalonice.

Stih: De te lauzi Tesalonice pentru multe bunătăți,

Ai și pre Teodora cinste și mărièrede bunătăți.

Această cuvioasă Teodora din tânără vîrstă iubind pre Hristos, s'a lepădat de lume și ducându-se la Chinovie, s'a tuns în shima monahilor, și lucrând toate bunătățile, îndată pre toate le-a isprăvit. Dar atâtă ascultare și cinste a căstigat dela toate celelalte călugărițe și de la stăriță, în cât și după moarte a arătat că este vie. Căci viața sa păzindu-o curată și nefîntinată, o a lăsat celorlalte surori ale mănăstirii, ca un stâlp înșuflătit. Ci după vreme nu puțină după adormirea sa, stărița mutându-se către Domnul, și aceasta curată și duhovnicescă fiind, s'a facut multă adunare la îngroparea ei. Căci era și din cei mai aleși, și popor mult adunat, cucernici monahi și bărbați aleși, și s'a făcut petrecanie dupre rânduială. Deci deschizându-se mormântul întru carele de multă vreme zacea cuvioasa Teodora, ca să se pue aproape de ea stăriță; s'a facut o minune streină, celor ce priveau adică, înspăimântătoare, iară celor ce auzianu, umilitoare. Căci fiind locul îndemânic spre privire, și toți uitându-se, Teodora ceea ce cu mult mai'nainte zacea moartă, s'a strâns pre sine, și ca și cum fiind vie dând loc duhovnicestei sale Maice, și hărăzea cinste. Acest lucru strein văzându-l toți cu înspăimântare strigau: Doamne miluște. Încă de atuncea și până acum, multe semne a făcut Dumnezeu, prin cuvioasa aceasta Teodora; căci feluri de îndrăcini a mantuit, și orbilor a dat vedere, și bolnavi nenumărați a vindecat.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici: Teodora și Didim.

Stih: Te aprinzi Didime cu împreună nevoitoarea prin tăiere,
Suferind împreună cu aceea indoită muncire.

Pe vremea împăratiei lui Dioclițian și Maximian, ighemonul Eustratie în Alexandria, era goană asupra creștinilor. Deci atuncea fiind prinsă fecioara Teodora, a marturisit pre Hristos înaintea tuturor, pre care bătându-o a pus la închisoare. Si trecând câteva zile, iară scoțându-o la cercetare, a fost închisă într'o casă de curvii. Si trimițând stăpânitorul la ea tineri curvari, aceștia năvăliau asupra ei; iară sfânta se rugă lui Dumnezeu. Deci din rânduială dumnezeasca s'a aflat acolo, un prea marit Tânăr cu numele Didim, ce era îmbrăcat cu străbătășești, și desbrăcându-și hainele sale le-a dat fecioarei de le-a îmbrăcat, împreună și armele sale. Pre care după ce le-a îmbrăcat fecioara, cu sfatuirea lui Didim a ieșit din curvăsarie, și aşa s'a păzit neprihănita și curată mulțumind lui Dumnezeu. Deci întrând unul din acei desfrânați în casa de curvăsarie și afănd în loc de fecioară pre Didim acolo sezând, a rămas înspăimântat, și cugeta întru sine, zicând: Au doară Hristos poate să prefacă fecioarele în bărbați? Cel ce a intrat a ieșit, iară fecioara unde este? căci auzind eu oarecând, că Hristos a prefăcut apa în vin, basnă o socoteam aceasta, iară acum mai mare minune văz. Acestea cugetând acela, văzând Didim că este cuprins de nedumerire, a marturisit întâmplarea, că adică el singur a fost lucrătorul acestui lucru, și că de voește să arate stăpânitorului, adăogând că și aşteaptă încă acolo, stând în locul fecioarei, căreia i-a dat drumul din curvăsarie fară temere. Așa a zis el, și îndată-l-a înfatită pre Didim la judecata stăpânitorului. Carele i-a zis: Cum ai îndrăznit să faci acest fel de lucru? Si Sfântul i-a răspuns: Creștin fiind, și bineștiind a neguțători, cu o pricină două cununi, mi-am dobândit una, adică am răpit pre fecioara din mâinile voastre, cele pagânești, curată pre ea păzindu-o,

și alta, că și eu pre sine-mi m'am mărturisit vouă că sunt creștin. Și stăpânitorul a zis: Pentru cetezarea ta aceasta, poruncesc să ţi se tăie capul; iară pentru că crezi în Hristos, și nu jertfești dumnezeilor, a se topî trupul tău prin foc poruncesc. Și Sfântul a zis: Bine este cuvântat Dumnezeul meu, carele n'a treceat cu vederea uneltirea mea. Și ducându-se la locul muncii după ce a făcut rugăciune, i s'a tăiat capul; și sufletul său s'a înălțat la Cer, precum oarecarei văzând au mărturisit; iară trupul său a fost dat focului. Atuncea oarecarei creștini, adunând cinstilele lui moaște ce au rămas din foc, le-au îngropat cu cinste.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Termu.

Stih: Termu învăpăere de dumnezească dragoște având,

Văpaia focului arzător ca ghița este socotind.

Intru această zi, pomenirea sfintelor femei: Stăpâna și Slujnică.

Stih: Trebuia să urmeze și slujnica stăpânei,

Ceea ce de pre pământ mergea la Dumnezeu prin tăierea sabiei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Pompie.

Stih: Ca o oaie a Domnului fiind muls Pompie,

Verși lapte din grumazi prin sabie.

Intru această zi, sfântul Zinon cu smoala uns, și în foc băgat, și cu suljă prin foc pătrunzându-l, s'a săvârșit.

Stih: Intreită a fost nevoița lui Zinon: smoala, focul, suljă.

Precum socotesc acestea pătimea pentru Treime, părăsind viața.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Maxim și Terentie.

Stih: De o potrivă și de cununi precum și de sfârșit s'au impărtășit,

Terentie și Maxim, cari prin tăiere s'au săvârșit.

Intru această zi, pomenirea sfinților cinci mucenici cei din Lesvia.

Stih: Sabia pune nevoitoare din Lezvă tinere,

Una, două, trei, patru, cinci în fecioare.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Gheor-

ghie, carele s'a nevoit în nouă Efes, la anul o mie opt sute unul, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Suferind tăiere o Gheorghe prin sabie, Cu bucurie ai zburat la locul cel de bucurie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cupitorul persesc linerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtoș decât „cu vâpaia focului fiind a„ prinși au strigat: Bine ești cu-„vântat în Biserica slavei tale Doamne“.

Intinzându-te Victore mărite, te-ai zgâriat la coaste, și în piuă zdrobindu-te, și limba tăindu-ți-se te-ai săvârșit, cântând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Cu puterea dumneescului Duh suferind bătăi pre spate și pre pântece, și zdrobindu-ți-se fălcile, te-ai lipsit de mâini și de picioare, lăudând pre Domnul, mucenice Claudiu.

Cu mare îndrăsneală și vițește ai răbdat cu adevărat lipsirea degetelor, și sfârâmare preste tot trupul Mucenice, primind cununa biruinței cu puterea numelui, o Nichifore.

A Născătoarei:

Ca pre un scaun prea în-

nalt al celui de sus, și ca pre un sfeșnic de aur, și sicriu al sfînteniei, toți te lăudăm pre tine Fecioară, strigând: Bine-cuvântată ești între femei, prea curată Stăpână.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Prin cuget dumnezeesc îm-brăcându-te în haina preoției, cu strălucirea muceniei, arătat prea luminoasă o ai făcut, și acum bucurându-te stai înaintea Cuvântului, Agatopode, strigând: Bine ești cuvântat în biserică slavei tale Doamne.

Impodobindu-te cu slujba mucenicului celui dintâi, te-ai învrednicit a slujii Cuvântului, celui ce s'a jertfit pentru noi, ferice Agatopode, strigând: Bine ești cuvântat în Biserică slavei tale Doamne.

Slavă...

Cugetând una cu un gând, o ispită a morții pentru Hristos ați suferit, vrednicilor de minune, strigând: Bine ești cuvântat în Biserică slavei tale Doamne.

și acum, a Născătoarei:

Cel ce cu bunătatea a acoperit Cerul, aflându-te pre tine prea înfrumusețată cu lumina bunățijilor, Preacurată, s'a sălașluit întru tine, și a îndumnezt firea omenească.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-și...

Inălțând mâinile către Dumnezeu cel ce poate a mântuie, de Dumnezeu fericișilor, ați suferit răbdând dureri de multe feluri de sdruncinări, și purtători de biruință vă ajă înălțat către dânsul, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Să lăudăm astăzi credințioșii pre Pappia, pre Serapion și pre Diodor, pre Claudie, pre Nichifor și pre Victor, împreună cu Victorin, mucenicii lui Hristos, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Sângiurile care au curs din voi marilor Mucenici au sfîntit pământul, și prin dumnezeescul Dar au oprit rîurile necredinței, și din destul au adăpat sufletele celor ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu cuvinte sfintite să cântăm pre Tatăl cel fără început pre Fiul cel împreună fără început, și pre Duhul sfânt, o Dumnezeire întocmai de o putere, viață întocmai de o împărătie, și să strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Infricoșată nașterea ta binește înțelegerea minței, de Dumnezeu biruită. Căci Dumnezeu fără de început este cel ce a primit începerea de vreme, că să măntuiască pre cei ce strigă lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Cu cuvintele tale întunecând înșelăciunea înțelepte Teodule, și fiind luminat cu înțelepciunea Darului ai strălucit, și înainte divanului ai glăsuț buna credință, și ai astupat gurile celor răi credincioși, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Adâncul mării nici cum n'a putut ascunde trupurile voastre Sfinților, ci prin lucrare dumnezeească la uscat le scoate pre dânsenele nestricate, izvorând minunate minuni, nouă celor ce strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu totul robindu-te, celui ce s'a arătat pentru tine în chip de rob, și după moarte împlinind, ca un bine înțelept rob al Domnului, punerea legii Stăpânului, te arăji făcând

chivernisire săracilor și văduvelor, prea fericite Teodule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Scutecele voastre și ranele și luptele le cinstesc Tesalonicanul, că într'însul arătându-vă crescuiți, într'ânsul cu adevărat și ca niște pătimitori ași primit fericitul sfârșit, și acum cinstițiilor luminați Biserica celor înțai născuți.

Si acum, a Născătoarei:

Neschimbând firea Hristos, cu totul s'a îmbrăcat în om din tine Stăpână cea cu dar dăruită, a căruia patimă Teodul și Agatopod vitejește îndepinde-o, strigau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să iaudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată ..

Urmând urmelor cinstitorilor patimi ale lui Hristos, ași răbdat toată ispita muncilor cu cuget întărit, și cu bărbătie sfârșindu-vă, în veci vă fericiți purtătorilor de chinuri.

Ca un prinos și ca o jertfă cu bună mireasmă aducându-vă la masa cea cerească, ați lumenat Biserica celor întâiu născuți, strălucind mai mult decât soarele, Mucenicilor.

Astăzi adunându-ne credințioșii, să fericim pe Victorin cel viteaz, pre Claudio și pre dumnezeescul Pappia, pre Diodor și pre Serapion, și pre înțeleptul Victor, și pre Nichifor.

Pomenirea voastră cea plină de lumină răsărind, luminează toată Biserica lui Hristos, cinstișilor ostași. Întru care rugați-vă, să ni se dea nouă iertare de păcate, vrednicilor de minuni.

A Născătoarei :

Ceea ce ai purtat în brațe pre Hristos, carele a luat din fine trup muritor, pre acela roagă-l Fecioară, să dobândim nemurirea noi, cei ce cu credință te cinstim și te slăvим, ca pre o Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Iată acum ce este bun sau ce este frumos; au strigat răbdătorii de chinuri, decât a locuî în cetatea Dumnezeului celui viu; păzind legătura bunei

credințe nedezlegată până la însăși moartea.

Ca pre niște pălimitori, cei ce v'ajи săvârșiturgerea mărturisirei, v'au primit pre voi cetele adunărilor celor de sus, încununându-vă cu cununi neveșlejite, prea lăudașilor.

Vestitul Tesalonic astăzi lumenat cu înaltă propoveduire prăznuște, chemând pre fiecare cetate sau oraș, întru pomerenie voastră, o Agatopode și Teodule.

Slavă...

Ca niște răbdători de chinuri lumenat v'ajи ridicat către slava cea negrăită, căreia să se învrednicească, cei ce pururea cu credință săvârșesc pomenirea voastră; ca cei ce avejî îndrăsneală, rugați-vă prea cinstișilor.

Și acum, a Născătoarei :

Pre mine cel ce zac întru întunerecul necunoștinței, cu lumina îndurărilor tale luminează-mă singură, ceeace ai născut pre dătătorul de lumină, pre Mântuitorul și Domnul, cel ce încununează pre sfinti.

Irmosul :

Hristos piatra cea netăiată „de mâna cea din marginea „unghiului, din fine muntele „cel netăiat Fecioară s'a făiat,

„adunând firile cele osebite.
„Pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te slăvим“.

SVETILNA glasului de trei ori și Stihoavna
Triodului.
Si cealătă slujbă a Utreniei dupre rânduiala
postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE

Cel dintru sfinți părintele nostru Eftihie Arhie-
piscopul Constantinopolei.

La Doamne strigat am, Stihiurile glasul al 8-lea.
Podobie: Doamne de ai și stătut...

Doamne, tu în grădina
dumnezeștei desfă-
tări, ai înflorit pre Eftihie,
și dumnezește l-ai adă-
pat pre el cu apele înțelepciu-
nei tale. Pentru aceasta a și
odrăslit rodurile cunoștinței,
veselind cu bună credință, pre
cei ce cu laude te slăvesc pre
tine.

Doamne, tu cel ce cerci i-
nimile, și mai nainte ști cele
ascunse, cunoscând mai nainte
pre lerarhul Eftihie, că este vas
alegerii tale, l-ai pus păstor
Bisericii tale. Pentru aceea o
a îndreptat pre dânsa la ver-
deața bunei credințe.

Doamne, cela ce ai impo-
dobit pre înțeleptul lerarh cu
Darul, și cu haina cea lungă

a lerarhiei l-ai luminat; lumi-
nează-ne ca un milostiv și pre
noi întru bunătăți, prin rugăciu-
nile lui. Ca să te laudăm cu
dreaptă credință întru bucurie,
și întru bună cuviință.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești prea curată,
care ai născut pre Domnul, cel
ce odihnește întru sfinți, tu mă
curățește de patimi pre mine,
cel ce ticăloșește m'am spurcat,
și mă povățuește, să umblu pe
calea curăției. Că tu ești păr-
tinitoare nerușinată robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Doamne, de ți-ai și întins
mâinile pre Cruce de voia ta;
dar ai suferit patimă împlinind
bună voirea Tatălui, că ai venit
să mantuești pre oameni ca un
milostiv. Așă strigă Născăto-
area de Dumnezeu cea prea
curată, pre care o slăvim.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:
Voiu lăudă pre Eftihie făcătorul de minuni.

Facerea lui Teofan.

Pearna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil,
„cu urmele prin adânc, pre
„gonaciul Farao năzându-
„înnecat, a strigat: Lui Dum-
„nezeu cântare de biruință să-i
„cântăm“.

Imbogățindu-te cu bunătăți, și luminându-te cu luminile cele strălucitoare ale darurilor lui Dumnezeu, izbăvește-mă de patimile ticăloșiei prin rugăciunile tale, ca să te laud înțelepte Eftihie.

Viță sădită din Cer în curțile lui Dumnezeu ai odrăslit, adevărat îndestulată cu roadele faptelor celor bune, împreună și cu ale minunilor, părinte Eftihie.

Slavă...

Făcând mintea stăpân, ai biruit tirania patimilor, Cuvioase. Pentru aceea înălfându-te cu aripile nepălimirii, ai ajuns tocmai la locașurile lui Dumnezeu.

și acum, a Născătoarei:

Primind pre Ziditorul tău, precum a voit a se întrupă din pântecele tău fără sămânță mai presus de cuget, te-ai arătat cu adevărat Stăpână zidirilor, Preacurata.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt...

Curățindu-te pre sineți de noroiul patimilor prin multă osârdie, te-ai făcut locaș Duhului sfânt, purtătorule de Dumnezeu, strălucite lerarhe Eftihie.

Arălatu-te-ai fiu zilei cu împărtășirea luminii celei fără materie, și cu strălucirea lămădurilor celor adevărate, gonești stricăciunea patimilor cea întunecoasă, pururea pomenite.

Din pruncie sugând laptele înfrânarii, petrecând pururea întru rugăciuni, ai ajuns la măsura vîrstei lui Hristos cu adevărat, lerarhe strălucite Eftihie.

Slavă...

Deschizându-ji cinstila gură Părinte, ai tras Duh, și ai îngădit gura, care a cugetat nedreptate, spre singură înălțimea întrupării lui Dumnezeu prea înțelepte.

și acum, a Născătoarei:

Minunea dumnezeestei nașterii tale Curată, întrece toată rânduiala firei. Că ai zămislit în pântece pre Dumnezeu mai pre sus de fire, și născându-l ai rămas pururea Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul cre „dincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr „turisirii tale“.

Sedala, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Fiind îmbrăcat cu putere dumnezească, ai dezgolit pu-

terea înșelătorului, făcând minuni alese, purtătorule de Dumnezeu, și fiind izgonit fără dreptate dela turma ta, iarăș te-ai întors la dânsa cu slavă, Părinte cuvioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărțit de firea cea dumnezească, trup făcându-se în pântecele tău, ci făcându-se om, a rămas Dumnezeu, cel ce după naștere te-a păzit pre tine Maică Fecioară, ca și mai 'nainte de naștere Preacurata, însuși Domnul. Pre carele roagă-l cu osârdie, să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu te-ai despărțit de firea cea dumnezească, măcar de ai și pătimiți de bună voie, ci răstignindu-te cu trupul prea bunule, toată lumea cea de sub soare o cutremuri ca un Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu strigă läcrămând. Pre care să o laudăm ca pre o Maică a Domnului, cerând să luăm printr'însa mare milă.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezească cuviință, cântă strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind“.

Luminându-te cu raza dumnezeescului Dar, ai întunecat toate părerile ereticilor, și ai luminat adunările popoarelor celor ortodoxe prea înțelepte.

Suferind izgoniri pentru credință nu te-ai slăbit. Că ai avut ajutor însuș Hristos, cel ce se hulia, Ierarhe prea cinstite.

Slavă...

Inălțându-te Domnul, a înărtit pre piatra adevărului pașii sufletului tău, și a impiedicat cugetele vrăjmașilor cele înalte.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărul negrăite și neprincepute sunt la cei din Cer, și la cei de pre pământ tainele nașterii tale celei cu dumnezească cuviință, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezească strălucirea ta, Bunule, sufletele celorce mâncă la lîne cu dragoște mă rog luminează-le, ca să te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pre tine adevăratal Dumnezeu, pre cela ce chemă „de negura greșelilor“.

Izgonindu-te fără dreptate, vitejește ai suferit despărțirea turmei, care și s'a fost dat, înțelepte Părinte. Dar iarăș te-ai

întors la dânsa cu bucurie, lăudându-te de toți prea cu mărire.

Nu prin semn de pildă vezi acum slava lui Dumnezeu, de care din pruncie ai dorit fericeite Eftihie. Ci mai ales față către față o vezi, dezlegându-se oglinurile trupului, Părintele nostru.

Slavă...

Umplându-ți-se sufletul tău de ape dumnezești, cu adevărat a izvorît Bisericii râuri de învățături, înțelepte Eftihie, și adapă brazdele ei fericeite Părinte.

și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești bună Stăpână a lumii, mântuește pre cei ce te mărturisim din suflet pre tine Născătoare de Dumnezeu. Căci pre tine te avem părtinioare nebiruită, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Sălășluitu-s'a Treimea întru tine ca într'un loc curat de turburarea patimilor, și cu adevărat te-a umplut de daruri, prin care pururea gonești toată boala, cugetătorule de Dumnezeu Eftihie.

Având întru inima ta smereire cu adevărat făcătoare de înălțime, te-ai înălțat, și toate

măestriile dracilor de odată le-ai smerit, Ierarhe al Domnului, pururea pomenite.

Trecând marea vieții fără de valuri, ai ajuns la limanurile împărătiei cerurilor Părinte, păstrând lui Dumnezeu poverile sufletului vrednicule de minune.

Slavă...

Fiind plin de învățăturile bunei credințe, la verdeața acestora ai păscut turma ta cea cuvânlătoare, și de apele cele turburi cele împotriva dogmelor, neîmpărășită o ai arătat, Cuvioase.

și acum, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, ceea ce ai născut oamenilor pre ocârmuiitorul Domnul, liniștește cutremurul patimilor mele cel nestatornic și cumplit, și că liniște inimii mele.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult „milostive“.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Să lăudăm toți cu credință pre dumnezeescul Eftihie, și cu dragoste să-l fericim, ca pre un mare păstor și slujitor, și prea înțelept învățător, și izgo-

nitor eresurilor. Că se roagă Domnului pentru noi toți.

Intru această lună în 6 zile pomenirea celui dintru sfînti părintelui nostru Eftihie Patriarhul Constantinopolei.

Stih: Cu cuvinte pre Eftihie cel mort cinstind,
Pre sine-mieu însuși mă judec foarte norocit fiind.

In a șasea zi poarta Cerului s'a deschis,
Sufletului lui Eftihie ce acolo s'a dus.

Acest dintru sfînti părintele nostru, și marele arhiereu Eftihie, a fost pe vremile împărăției marelui Iustinian, din Frightia, dintr'un sat ce se chiamă Tiacomî. Deci fiind crescut lângă Isichie preotul, moșul său, carele se învrednicise pentru dragostea ce avea către Dumnezeu a face minuni, și botezându-se de dânsul la biserică din Avgustopoli, unde slujă moșul său, și era păzitor de sfintele vase. Deci nevoindu-se la sfintitele cuvinte, și pro-copsind în adâncul cunoaștinței Scripturilor fu chemat de cel ce era atuncea episcop Amasiei, și tunse anagnost în biserică prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, ce se află în locul numit Urvichia, apoi fu hirotonisit diacon și preot, și se duse la mănăstirea, ce era făcută de Meletie și Selevchie arhierii Amasiei, se făcu acolo monah, apoi fu și arhimandrit. Deci strângându-se sfântul al cincilea a toată lumea Sinod de împăratul Iustinian, și adunându-se de pre-tutindenea arhieriei, iară arhiereului Amasiei, întâmplându-i-se boală, n'a putut îndrăsnii a călători ci fu trimis fericitul acesta Eftihie, să fie în locul lui plinitor, carele mergând la Constantinopol și dând ispita bunurilor sale și înțelepciunei. Si la întrebările ereticilor și la răspunsuri arătându-se lumenat întru cele ce-i înfruntă, și dove-dind cu Scriptura, că se cade a se anatemasi ereticii, a tras pre toți, chiar și pre împăratul spre dragostea lui, a tâta că și Mină prea sfântul Patriarh a zis din descoperire dumnezească, cum că acesta era să fie Diadoh în locul lui. Carele preste puțină vreme mutându-se către Domnul, trimis-a împăratul de a adus pre sfântul din Amasia,

și l-a așezat arhiereu acelei luminate, și mari cetăți, cu soarta și cu judecata arhierilor și a tot norodul, și plinirea bisericii. Iară diavolul, semănătorul zianilor, nesuferind a vedea așezarea și buna stare a Bisericii lui Hristos, ispitea a o clăti prin dogme putrede, ca cu niște mesteșuguri, până a invitat și pre unii a hui, plecându-i cu chip de bună credință, cum că trupul, ce s'a luat de Hristos din sfânta Fecioară mai 'nainte de patimă era restricătios. Si alăturându-se împăratul Iustinian la acea păgânească dogmă, pogort din scaun pre marele Eftihie, și-l goni, căci înfruntă hulele ce scornise, și mergând la mănăstirea Amasiei, căci acolo era izgonit, petreceă sihăstrește, și arătând multe lucruri de minuni, s'a luat iară scaunul, făcând doisprezece ani la izgonire. Deci murind Iustinian, și luând împărăția Iustin și Tiberie, și primit fiind Sfântul de cei mai de frunte ai sfatului cu luminată priință, și contenind cu rugăciunea sa stricăciunea și omorul ce se facea între oameni în Constantinopol, și ținând sfânta biserică ani douăzeci și patru și sase luni după izgonire, s'a mutat către Domnul, pro-orocind mai 'avinte împăratului Tiberie pentru împărăție. Apoi mergând să-l vadă, i-a spus și de sfârșitul lui, care i s'a și întâmplat, că după moartea sfântului a trăit patru luni, și a lăsat și el trupul. Iară moaștele sfântului Eftihie fură îngropate în Altarul sfintilor apostoli la temelia sfântului Pristol unde zac sfintele moaște ale lui Andrei și Timotei și ale lui Lucă apostolii. Si se face soborul lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfintilor o sută douăzeci de mucenici din Persida.

Stih: De vei numără pre cei ce focul persești era arzând,

Vei află de trei ori patruzeci că sunt.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Platonidei.

Stih: Spatele Cerului pre Platonida poartă,
Care cu bunățile pre spatele pământului
a fost strâlucită.

Intru această zi, pomenirea sfintilor doi mucenici cei din Ascalon, îngropăți în pământ până la brâu, s'au săvârșit.

Stih: Cuvinte nearat rod ţe din pământ odărăslind,

Până la mijloc îngropăți doi bărbați în pământ roade fiind.

Intru această zi, cuvirosul părintele nostru Grigorie Sinaitol carele a sîhăstrit la anul o mie trei sute zece, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Canon, Grigorie, adevărat te-ai arătat,
De dumnezeasca rugăciune la care pre
toți ai îndemnat.

Intru această zi, cuvirosul Grigorie cel ce a sîhăstrit în munjii marelui Lavre a Atot-Su-
lui la anul o mie trei sute opt, cu pace s'a
săvârșit.

Stih: Pe Grigorie lucrătorul de trezvie,
Cu cuvinte îl cinstesc căci aşa este de da-
toria.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluеște-ne și ne măntuește pre noi,
Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cupitorul
l-a făcut îngerul, cuvi-
oșilor tineri. Iară pre Haldei
„arzându-i porunca lui Dum-
„nezeu, pre muncitorul l-a ple-
„cat a strigă: Bine ești cuvânt-
„tat Dumnezeu părinților no-
„ștri“.

Avându-ți sufletul ca zăpa-
da, te-ai asemănăt îngerilor prin
slăbiciunea bunătăților Părinte.
Pentru aceasta veselindu-te împreună cu dânsii, dănuiescă
strigând: Bine ești cuvântat
Dumnezeul părinților noștri.

Ca o jertfă fără prihană,
din pruncie te-ai adus pre si-
neți Stăpânului tău Cuvioase
prin omorârea dezmerdărilor,
și cu adevărat pentru aceasta

veselindu-te, strigi: Bine ești
cuvântat Dumnezeul părinților
noștri.

Slavă...

Izvoarele lacrimilor tale Pă-
rinte arătat au slins focul zbur-
dărilor trupești, și s'au făcut
rouă de tămăduiri, celor ce
pururea cu credință strigă lui
Hristos: Bine ești cuvântat
Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Pre fine prea curată și
Maică pururea Fecioară te-am
cunoscut mântuire oamenilor:
că Fiul cel nedespărțit de sâ-
nurile Tatălui, s'a întrerupat din
fine. Pentru aceasta binecu-
vântată ești de neamurile nea-
murilor.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpăie Cuvioșilor ..

Lepădând somnul lenevirii
lai priveghiat Părinte la pur-
tarea de grije a bunătăților,
până ce te-ai arătat locaș Dum-
nezeului lui Iacov, pre carele il
prea înăltăm întru toși vecii.

Cu pavăza bunei credințe
fiind acoperit, și luând dogma
cea cinstită ca o sabie cu două
ascuțituri, cu adevărat ai făiat
toate cetele ereticilor, cugetă-
torule de Dumnezeu.

Jertfă fără de sânge ai adus
lui Dumnezeu, întru smerirea
inimii părinte Eftihie, jertfind

pre cel ce s'a jertfit pentru tine ca o oaie. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Inălțându-te prin lipsirea celui mai rău, și asemănându-te îngerilor celor fără materie, fiind încă în trupul tău, prin dragoste neoprită ai purces către Hristos, de carele doreai.

Și acum, a Născătoarei:

Intru naștere ai scăpat de dureri Preacurată, și după ce ai născut, iarăș Fecioară ai rămas, că toate le face Iisus cel ce este Dumnezeu și om; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuviosilor rouă „ai izvorit, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars, că toate le „faci Hristoase cu singură voi- „rea. Pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

In locul celor mici câștigând cele mari, și în locul celor stricăcioase cumpărând cele nestricăcioase, ai luat împărăția cea nemîșcală, și ai dobândit mărireala cea netrecătoare împodobindu-te cu frumusețile bunătăților tale.

Curat și-ai petrecut viața ta, și te-ai arătat slugă Fecioarei

celei curate, Eftihie lerarhe al lui Dumnezeu prea adevărat, stâlp ortodoxiei, razim al credinței, zid norodului celui ales, de Dumnezeu fericite.

Cugetul trupului l-ai supus minții, și fiind în trup, ai viețuit pre pământ ca un fără de trup Eftihie. Pentru aceea împreună cu dumnezeestile puteri cele fără de trup bucurându-te, stai înainte Stăpânului și Dumnezeului tuturor.

Slavă...

Ca lumina, ca zorile, ca soarele cel mare, ai strălucit celor de pre pământ cugetătorule de Dumnezeu Eftihie. Si mutându-te de pre pământ către Dumnezeu, și primind vărsările din lumina lui, iarăș trimiși lumină tuturor, celor ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Intărindu-mă cu puterea și cu Darul tău, tie am dat cu osârdie cântarea cea din inimă, ci primește-o pre dânsa Fecioară prea curată, dăruindu-mi pentru dânsa Darul tău cel mult luminos, din comorile cele nepieritoare, de Dumnezeu fericită.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu puțință oamenilor, „spre carele nu cutează a căută „cetele îngerești. Iar prin tine

„Preacurătă, s'a arătat oame-nilor Cuvântul întrupat. Pre-carele slăvindu-l cu oștile ce-rești, pre tine te fericim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Sfântul mucenic Caliope. Și prea cuviosul părintele nostru Gheorghe Episcopul Mitilinei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenice purlătorule de chinuri mărite pentru Hristos Dumnezeu suferind vitejește chinurile cele cu multe dureri, și zdruncinările trupului, cu bucurie îți-ai săvârșit nevoiță și ai dobândit cununile slavei, cerând milă și curăție tuturor, celor ce cu bună credință prăznuesc dumnezească pomenirea ta.

Mucenice pătimitorule prea minunate, răstignindu-te pentru Hristos, carele a răbdat răstignire, ai auzit din Cer dela Dumnezeu Atotțiiitorul glas cinstiț, chemându-te către locașurile cele de acolo, fericite, unde alergând, ai primit darurile, ca un biruitor, pururea pomenite. Pentru aceea te lăudăm și te fericim.

Infierbântându-te de drago-

stea dumnezească pălimitorule, prin răcorirea Duhului, ai răbdat focul, carele s'a adus la cinstițul tău trup. Dintru care te-ai arătat făclie de multe lumi, arzând toată înșelăciunea mulțimei dumnezelor. Pentru aceea dupre datorie toți prăznuim sfântă pomenirea ta, pre tine fericindu-te.

Alte Stihiri ale sfântului Gheorghie, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Părinte Gheorghie, cu cinstițe-ai încchinat icoanei lui Hristos celei cinstite și prea curate, și întărindu-te cu puterea lui, nu te-ai spăimântat de năvălirile luptătorilor de Dumnezeu. Pre carele roagă-l acum, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Părinte Gheorghie, mânia necredincioșilor ai suferit, acelor ce dobitocește se sălbăticneau, pre care i-ai și văzut prea înălțându-se cu întărâtare păgânească, și iarăș zdrobindu-se mai rău prea arătat, mișcându-te mărite, din pronie spre răsplătirea celor neînțelepți.

Părinte Gheorghie, fiind jertfitor lui Dumnezeu, ca un preot, și ca un lucrător de pământ rod însulit ai adus Stăpânului sufletele, celor ce s'au mantuit acum prin cuvântul tău. Și acum roagă-te, să se dăruiască pace și mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te rugul cel ne ars al Ingerului statul celui mare; bucură-te una care ai născut; bucură-te voința cinstitei Treimi; bucură te întărirea celor de pre pământ. Bucură-te ceea ce ai odrăslit spicul cel nelucrat al raiului pre Impăratul și Domnul, carele usucă odrăslirea răutăților.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul Cuvântul, Mielușaua cea prea curată Sfânpâna, dacă l-a văzut pre Cruce neavând chip, nici frumusețe, vai mie plângând a grăit: Unde a apus frumusețea ta prea dulcele meu Fiu? Unde-ți este buna credință? Unde-ți este Darul cel strălucitor al feței tale, prea iubitorul meu Fiu?

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud bune ostenelele lui Caliope.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea.

Apa trecând-o ca pre ușcat, și din răutatea Eghipeului scăpând Israiliteanul, strigă: Mântuitorului și „Dumnezeului nostru să-i cântăm”.

Bine săvârșind nevoința Mucenice purtătorule de chinuri, și păzind credința, ai

luat cununile biruinței, și acum stai cu bucurie înaintea lui Dumnezeu.

Din rădăcina sfântă ai odrăslit ramura pururea înflorită, cu bună rodire mucenicească, hrănind inimile tuturor, celor ce te cinsesc, înțelepte Caliopie.

Cu descoperirea Scripturilor, și cu citirea cea neîncetată luminându-ți vederea, ai intrat la luptele mucenilor cu gând vitejesc, Caliopie.

A Născătoarei:

Cel ce zidește toate prin voire, s'a întrerupat din tine mai pre sus de cuvânt, și a încununat pre purtătorul de chinuri, cu carele dimpreună pururea cu credință te fericim Maica lui Dumnezeu.

Alt CANON al sfântului Gheorghe.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm noroadelor...

Mie, celui ce sunt plin de greșeli, și cu cumplite păcate, Hristoase îndură-te strălucește-mi lumina îndurării, și prin rugăciunile Ierarhului tău, gonește întunericul orbirii mele.

Pământul înfrânărei cu durerile, și cu sudorile tale cu totul l-ai lucrat înțelepte, și semănând grâul Duhului în inimă, ai adus spicul nepătimirei, fericeite Gheorghie.

Slavă...

Luând Crucea ta pre u-mere, și lepădând frumusețile cele pământești ale țitorului lumii al întunericului ai urmat lui Hristos, și ai câștigat vîstieria împărătiei celei nemateriale-nice.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o armă fare, și liman și zid, și tărie și temelie dumne-zească, și pod și acoperemânt având folosirea ta, Mireasă a lui Dumnezeu de toate nevoile ne izbăvim.

Peasna 3-a, Irmos :

Doamne cela ce ai făcut cele...

Mai pre sus de fire viteje-ște ai suferit nevoințele cele de multe feluri, împotrî-vindu-te gonitorului, Mucenice. Pentru aceasta ai do-bânit liniștea cea cerească, bine plutind cu suflările Duhului, mărite.

Răbdând chinuri, prin făria minței te-ai arătat ostaș vi-teaz și biruitor prea ales, că bătându-te, și pre roață învârtindu-te, de tot ai surpat seme-tia înșelăciunei, Fericite.

Spânzurându-te pre lemn, și rupându-ți-se trupul prin rane, ai surpat semeția cea în-naltă a vrăjmașului, și împo-dobindu-te cu frumusețea ranelor, te bucurai, mucenice Caliope.

A Născătoarei :

Prea sfântă Fecioară lauda pălimitorilor și cinstea sfinților apostoli, prin rugăciunile tale, izbăvește de toată nevoia pre-toți cei ce te cântă cu laude întru bucurie.

Alt Canon, Irmos :

Nu este sfânt ca Domnul...

Suindu-te la înălțimea bu-nătășilor, și cu vrednicie pri-vind adâncurile Duhului, Fe-ricite, și făcându-te primitor arătării, te-ai sălășluit împre-ună, cu cetele îngerești, prea cuvioase.

Sărăcind cu Duhul, te-ai îmbogăjt cu împărăția cea ne-materialnică, întru care cu credință ai gătit turmei tale vîstieriile cele veșnice. Pentru aceasta te fericim.

Slavă...

Cu obiceiurile și cu ispră-vile tale ai urmat Cuvioase prostimea și blândețea sufle-tului lui Iacov, și te-ai arătat cu curăția Duhului minte israel-te-nească, văzând pre Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Fără de tată ai născut pre cel fără de mumă mai 'nainte de tine, și ca pre un prunc ai hrănit pre cel ce hrănește toate. Pre carele roagă-l să se măntuiască, cei ce cu credință laudă, Născătoare de Dum-nezeu cu adevărat, Curată.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul,
„și nu este drept ca Dumne-
„zeul nostru, pre carele îl lau-
„dă toată făptura, și nu este
„drept afară de tine, Doamne“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Inălțându-te pre Cruce cu gând neabătut, bine ai închis puit patima lui Hristos cea măntuitoare, înțelepte pătimitorule. Pentru aceea cu credință săvârșim sfântă pomenirea ta cea purtătoare de lumină, cerând să luăm prin tine ierlare greșelilor și mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Prin înălțimea smereniei arătat făcându-te luminos, viteaz și milostiv, până în sfârșit ai surpat înălțările vrăjmașilor; și cu darurile cele îndestulate pre cei flămânci ai îndestulat, prea cuvioase Părinte. Pentru aceasta după moarte ai moștenit hrana cea neîmbătrânită, bucurându-te în veci, lerarhe ferice Gheorghe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară, ca pre ceea ce numai tu între femei mai presus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate ne-

murile omenești te fericim; căci focul Dumnezeirii întrutine s'a sălașluit, și ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Făcătorul și Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc și omenesc dupre vrednicie slăvim prea sfântă nașterea ta, și cu un glas strigăm către tine: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să ne dăruiască nouă, căci pre tine te avem nădejde noi robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce, a glăsuit lăcrămând, și cu amar a sirigat: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea, care rabzi pentru milostivirea milei, către care să strigăm cu credință: Milostivește-te spre noi Fecioară, și dăruiește iertare de greșeli, celor ce se închină patimilor lui.

Peasna 4-a, Irmos:

Muzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lulu-crurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Arălatu-te-ai prea viteaz pătimitor, nevoindu-te în privețiște, și surpând întărirea înșelăciunei, mucenice Caliopie.

Jertfă întreagă te-ai adus Cuvântului celui ce s'a jun-

ghiat, fiind păzit cu buna mi-reazmă a ostenelilor tale celor cinstite, mucenice Caliope.

Omorându-ți-se trupul cu osteneli neîncetate, și-a pricinuit fie viață întru cele de sus, mucenice Caliope prea fericite.

A Născătoarei:

Ca o vie prea roditoare ai crescut strugurul, din carele curge mustul cel dumnezeesc, celor ce pururea cu credință te fericim pre tine prea curată.

Alt Canon, Irmos:

Cuvinte din munte umbros...

Tu ai mântuit corabia cea sufletească, repezindu-te dela valurile cele materialnice ale patimilor către limanul și liniștea înfrâñării, prea cuvioase Părinte.

Căștigând cuget cu chip îngeresc, ai auzit cântarea cea întreită a îngerilor, aflându-te întru uimirea cugetului tău, încă în viață fiind prea lăudate.

Slavă...

Tu întrarmându-te cu prăștia cea de gând, ca pre alt Goliat ai surpat lerarhe pre boerul întunerecului cel trufaș, cu credința ta cea davidicească și dumnezeească.

Și acum, a Născătoarei:

Nădejdea și folositoarea lumii, Născătoare de Dumnezeilor.

zeu, roagă pre cel ce s'a întrupat din tine, pentru toți robii tăi, ca pre tine căștigându-te sfântă curățire, să ne izbăvим de păcate.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la fața ta, cela ce ești lumenă neapusă; și m'a acoperit întunerecul cel strein pre mine ticălosul? Ci mă înțoarce, și la lumina poruncilor tale îndrepteaază căile mele, "rogu-mă".

Mărindu-te prin osteneli Mucenice, te-ai dat la roată prea viteazule, și arzându-te cu făclii aprinse, prin ajutor de înger ai primit răcoreală cerească dela Dumnezeu purtătorule de chinuri, înțelepte Caliope.

Cei fărădelege, cari te muncau pre tine mucenice Caliope, s'au slăbăognit de puterea cea nevăzută a Izbañitorului nostru, și prin voirea Săpânului tuturor, s'a stins văpaia și nici cum nu s'a atins de tine.

Luminându-te întru chinuri, ai strălucit ca aurul în cupitor; și ca un dumnezeesc păzitor cinstitelor porunci ale lui Hristos, te-ai băgat în temniță, risipind cu sfintele tale legături semejia nebunii mulțimii dumnezelilor.

A Născătoarei:

Izbăvindu-ne prin tine de cădereea cea strămoșească împreună cu Arhanghelul Gavril, strigăm ţie Fecioară: Bucură-te mânduirea tuturor păcătoșilor; bucură-te întărirea tuturor mucenicilor, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Din noaptea necunoștinței...

Ca pre un stâlp curațeniei, și ca o chee întregei înțelepciuni țoți știindu-te pre tine pururea pomenite, prin rugăciunile tale să câștigăm milă.

Prin pronia cea de Dumnezeu văzătoare te-ai îmbrăcat în cinul preoției, chemându-te pre tine la aceasta ca pre un curat, Fecioara cea preacurată.

Slavă...

Indurarea milostivirii având sădită înlăuntru, și pururea viețuitoare, te-ai arătat săracilor hrană îndestulată.

Și acum, a Născătoarei:

Pre stăpânul Cerului zămislind în pântece, Preacurată te-ai arătat mai pre sus decât cerurile, și decât toate făpturile.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Văzându-te maica ta pre tine împodobit cu podoabele ranelor, fiind plină de bucurie, a slăvit pre Dumnezeu,

îmbrăișându-te, și cu cinste sărutându-te, înțelepte.

Fiind încuiat în temniță, și s'a arătat ţie lumină neapusă, și glas din Cer s'a pogorît la tine Sfinte, care te îmbărbătă, și propoveduia sfintite nevoințele tale.

Raiu înțelegător te-ai arătat Mucenice mult pălmito-rule, având în mijloc lemnul vieții pre Hristos, carele te-a mutat la odihnele cele veșnice, Caliopie.

A Născătoarei:

Tămăduște-mi Preacurată greșelile sufletului meu cele nenumărate, și-mi luminează gândul, care pururea este intunecat de toate călcările poruncilor, ca dupre datorie cu laude să te fericesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Locaș curat făcându-te pre tine sfântului Duh, ai gonit prin rugăciunile tale lighioanele duhurilor celor viclene, fericite Gheorghie.

Pârâu al alinării, și izvor blândeții te-ai arătat, care ne adapă din curgerea dulceții, prea cuvioase Părinte.

Slavă:

Omorându-ți desfătările cele truști, ai inviat cu Duhul. Ridică-mă și pre mine mărite cel ce sunt căzut prin patimi.

Și acum, a Născătoarei :

Pre Cuvântul cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, l-ai zămislit în pântece sub ani, pre Dumnezeu Cuvântul mai pre sus de cuvânt, pururea Fecioară.

Irmosul :

Haină luminoasă dă-mi „mie, cela ce te îmbraci cu „lumina ca cu o haină, mult „milostive Hristoase Dumnezeul nostru“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Dumnezește întrarmându-te cu curășenia cea sufletească, și neîncetata rugăciune ţindîn mâini ca o suliță, vitejește ai biruit celile dracilor, pârinte Gheorghie, cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toși.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea sfântului mucenic Caliopie.

Stih: Caliope fiind răstignit pre lemn cu capul în jos,

Slăvește pre Cuvântul cel răstignit cu capul în sus.

In a șaptea zi Caliope a aflat,
Viața cea neimbâtrânită eu adevărat.

Acesta a fost pre vremea împăratului Maximian, fiu Teoclei, învățat în credința lui Hristos și era din Perghia Pamfiliei, crescut lângă maică-sa cu evanghelia și nevoindu-se cu dumnezeștile Scripturi. Deci fiind pornită goana asupra creștinilor, întărindu-se pre sine, și luând învățături, și sfatuire dela maică-sa ca să moară pentru mărturisirea lui Hristos, se duse însăși nechemat, la igumenul Maxim în cetatea lui Pompie, și propoveduind înaintea lui numele lui Hristos, fu legat cu coatele mânărilor îndărât și bătut cu plumb, și întins pre o roată,

și ars dedesupt cu foc. Deci arătându-se ingerul Domnului, stătu roata, și focul se răci, și se arăta ingerul cu groază la cei ce-l priveau. Iară pre Sfântul Il luară de-l băgară în temniță cu carnea sfârâmata, unde intrând maică-sa, și ștergea sângele de pre rane. Deci împărțindu-și ea toată avereala săraci, și iertându-și robii și roabele, cari erau până la cincisute și cincizeci cu toți, se însoțili cu fiul ei, și cântau împreună. Iară la miezul nopții, se făcă lumină în temniță, și viind glas de sus, cu care se fericea îndrăznirea și mărturisirea Mucenicului, mai vârtos se înălța spre nevoie. Deci rămâind întru acestea neclătit, fu osândit a se răstigni și era părtaș întru patimile cele stăpănești, nu numai cu chipul morții, ci și cu vremea întru care se întâmplase acestea, fiindcă era în sfânta Joia cea mare, înaintea Invierii lui Hristos Dumnezeului nostru. Deci răstignindu-l cu capul în jos, că și maică-sa poftise aceasta, dând încă și cinci galbeni de aur muncitorilor pentru aceasta; când fu a doua zi în Vinerea cea mare la trei ceasuri și-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară dupre ce-l pogorâră de pre Cruce, căză maică-sa preste dânsul și leșinând, și-a dat și ea sufletul, și se îngropă cu sfântul mucenic și fiul ei la un loc.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinti părintelui nostru Gheorghie episcopul Mitilenei.

Stih: Te are pre tine Mitilina și după moarte fiind,

Apărător mare Gheorghie, precum și viețuind.

Acesta din mică vîrstă iubind pre Hristos, se călugări. Și plinind tot felul de bunătate, a câștigat mai mult de căt alții smerenie. Și fiind foarte milostiv, fu înălțat în scaunul Mitilenei. Întru care bine strălucind, și biruind cu multă înțelepciune pre iconomahii, și făcându-i a-și cunoaște rătăcirea, și măcar că în trup fiind, iară pentru covârșita sa bunătate cu ingerii adunându-se, s'a mutat din viața aceasta, prin dumnezeștile sale ieșirea sa arătându-i-se, și nu numai lui, ci și întregii turme. Și dăruiind izvor de minuni din dumnezeștile sale moaște, este vrednic a fi iubit de toți.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Rusin Diaconul.

Stih: Ca o oaie spre junghiere Rusin fiind socotit,

Junghie pre diavolul lupul cel învechit,

Intru această zi, sfânta mucenită Achilina cea nouă cu mâinile înapoi legată și cu pântecele pusă pre foc s'a săvârșit.

Stih: Cu mâinile înapoi prin funie fiind legată strâns,

Achilina a ars, pusă fiind cu pântecele pre foc aprins.

Intru această zi, pomenirea sfintilor două sute de mucenici cei din Sinopi, cari s'au săvârșit prin sabie.

Stih: Douăzeci de zecimi de bărbați au omorât sabia,

A cărora bărbătească era și mintea și inima.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Tinerii cei ce mersese din „Iudeea în Vavilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, cîntând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat“.

Ne dând idolilor celor fără cuvântare nicidecum cinste, cu bărbătie ai răbdat munca focului, mările Caliope, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu cuget înalt asemănăndu-te celui ce s'a înălțat pre Cruce, te-ai înălțat pre lemn de de voia ta, cu capul în jos, Mucenice, făcând călătoria spre Cer cu bucurie, rugându-te pentru noi.

Cu vitejesc cuget răbdând multe feluri de chinuri Muce-

nice, te-ai învrednicit la multe desfătări întru cele dintru înălțime Caliope, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Rodul cinstitului tău pântecate, Născătoare de Dumnezeu, ne-a înviat pre noi cari eram omorîți de rod. Pentru aceasta dupre datorie lăudându-te, strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Coconii în văpăia cuptorului...

Cu lumina dumnezeescului Duh cunoscând mutarea ta către cele mai bune, dăntuești acum în locașurile cuvioșilor.

Pre tine cel ce te-ai arătat ca o stea cu viață și cu raza cea luminoasă, cu cuget luminat a vestit mai nainte steaua mutarea ta, prea cuvioase.

Slavă...

Imbrăcându-te dupre vrednicie, ai intrat în cămara împărăției celei de sus Cuvioase, și înfămpinându-te cu Mirele, ai șezut la masa dulceții celei nematerialnice.

Și acum, a Născătoarei:

Puterile cele cerești, dupre vrednicie, ca pre o Maică a vieții tuturor te încunjură, și te laudă pre tine Stăpână, ca pre o folositoare a sufletelor noastre.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cupitorul...

Pentru legea lui Dumnezeu junghiindu-te pătimitorule Caliopie, ai fugit de toată viclenia celor fărădelege, iară la vremea cinstitei patimi Hristos te mărește Mucenice, căci te-ai răstignit de voie cu capul în jos, și cu adevărat chemându-te către odihnele cele dumnezești, te-a pus împreună cu dumnezeestii îngeri, cugetătorule de Dumnezeu.

Răsărind cu totul luminat ca soarele luminezi, pururea cu razele nevoințelor tale cele de sub Cer, și pre toți îndemni prea lăudate a săvârși acum pomelnirea ta cea purtătoare de lumină, strigând Stăpânului: Preoți binecuvântați, noroade prea înlătați-l întru toți vecii.

Răbdare neasemănătă, suferire prea minunată, Mucenice pătimitorule, arătând de față pe vremea chinuirilor tale, pentru aceea acum te-ai numărat cu cetele îngerești întru slavă, cântând: Preoți binecuvântați, noroade prea înlătați pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Pre Iisus Domnul cel ce ține toate cu voia cea atotputernică, l-a născut purtător de trup, și l-a ținut în brațe Preacurată Fecioară. Pentru aceea

te lăudăm ca pre o Maică a lui Dumnezeu, strigând cu laude: Preoți binecuvântați, noroade prea înlătați pre Hristos în veci.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei grăitorii...

Avându-ți inima ta ocârmuită de Dumnezeu, gonește viforul cel întunecat al patimilor mele, și către încetarea liniștei tale mă întărește.

Fiind sădit pre lângă izvoarele apelor celor dumnezești ale dragostei, ai crescut pomul vieșii, și la vreme ai făcut rodurile bunei credințe.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un tămăduitor nepuțințelor celor nefămăduite, și ca un izgonitor duhurilor celor necurate, tămăduește și neputințele păcatului meu, prea fericite Gheorghie.

Și acum, a Născătoarei:

Cine va grădi dumneziească nașterea ta de Dumnezeu Născătoare Marie, că fiește fire a celor născuți de pre pământ și a îngerilor se spământează și te fericesc.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitorii de Dumnezeu, în cupor călcând văpaia cea de foc, au cântat: "Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu vîtreala Duhului sfânt intrari până și se sufletul, a trecut noianul cel cumplit al chinurilor, și a ajuns la limanurile cerești cu bucurie, încând taberile cele vîclene ale celui înșelător, cu dumnezeeasca revârsare a sângiurilor tale, prea fericite.

Arătându-te Tânăr frumos cu podoabele chinurilor, ai strălucit mai mult decât razele soarelui și ai luminat sufletele credincioșilor, celor ce cu dragoste săvârșesc sfânta și cu adevărat luminată pomenireata, purtătorule de chinuri, mucenice Caliope.

Să adunăm ceată duhovnicească, ca să lăudăm acum cu bucurie prețarea pătimitor Caliope, și să ne ospătăm astăzi cu ostenelele lui care le-a răbdat pentru Hristos, chinindu-se vitejește și stricând nedumnezeirea mulțimii Dumnezelor.

Sicriul tău izvorăște miruri de viață, și varsă minuni ca niște ape, pre carele credincioșii încunjurându-l totdeauna cu bucurie și cu dragoste sărutându-l, scot sfînțenie și lumină, mărind sfântă pomenirea ta, mucenice al Domnului Caliope.

A Născătoarei:

Cu razele luminii tale cele de taină, gonește intunerul sufletului meu, și liniștește viitorul cel cumplit al gândurilor mele, și mă îndreptez către limanurile cele line, ceea ce ești singură izbăvirea tuturor, ca să te fericesc cu credință, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Nașterea pururea fecioarei...

Cu izvoarele lacrămilor tale ai lucrat raiul nepătimirei prea cuvioase, și aduci mult rod îndestulat, hrănind cu bunătățile turma cea dumnezeească.

Tu ai adus lui Dumnezeu curată jerfă, și săvârșind călătoria credinței prea cuvioase, ai primit acum cununa dreptății din mâna lui Hristos putitorului de nevoie.

Slavă...

Astăzi saltă și dănușește mulțimea credincioșilor, cetele călugărilor, adunarea preoților, căci toți preține te-au aflat chip măntuirii, și închipuire îndreptărilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel născut din tine cu bărbătie dumnezeească, prea curată Pruncă, ca pre un Dumnezeu și ziditor veacurilor, nu înceta rugându-l, ca să se măntuască sufletele celor ce te laudă preține.

Irmosul:

Nașterea pururea Fecioarei, ceia ce s'a arătat mai nainte puiorului de lege în munte prin foc și prin rug, spre mântuirea noastră a credinciosilor, cu cântări neîncetat o slăvim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala Postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Sfinții apostoli din cei șaptezeci: Irodion, Agav, Ruf, Asigcrit, Flegont și Ermu.

La Doamne strigat-am, Sihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca nișe vulturi intrari-pași ați străbătut tot pământul prea lăudăjilor, semănând învășăturile voastre cele cinstite cu Darul, tăind neghinile înșelăciunii, și crescând spic cu multă roadă, care se ține în jitnițele cele înțelegerătoare, strălucit păstrându-se de lucrătorul cel nemuritor.

Pre Irodion, pre Agav și pre Asigcrit, pre Ruf și pre dumnezeescul Flegont să-i fericiم ca pre niște vițe prea roditoare ale viei, din care ne curge nouă dulceață mântuioare, veselind inimile cele se-toase, ale celor ce cu credință

adevărată săvârșesc pomenirea lor cea lăudată.

Făcându-vă ceruri, înalți la cuget, vestiți slava Dumnezeului nostru, a celui ce s'a întrupat cu voia sa văzătorilor de Dumnezeu apostoli, povățuitorii credinciosilor, temeliile bisericii, turnurile cele nemăscate, limanurile bunei credințe, slujitorii tainelor celor negrăite, luminătorii sufletelor noastre.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a lui Dumnezeu nestricată și curată, cu totul fără prihană, și neasemănătă întru toată sfînțenia, nu mă lepădă pre mine cel întinat și necurat, și iscoditor de toată ocara cea fărădelege, și de lucrarea cea cumplită. Nu mă lăsă să pier de tot; ci mă scapă de patimi, și mă mantuește înțorcându-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Cel ce mai pre sus de cuget, a luat trup din pântecele său, fiindu-i milă de fine, care cu amar lăcrămai și te lânguai, să milostivit spre tine Preacurată, și picându-ți răcorire ca un fiu, strigă către tine: Oprește-te Maică Fecioară de a lăcrămă! Că de am și pătimit de voia mea și mor; dar mă voi sculă, ca să măresc, pre cei ce cu cinste te slăvesc pre tine.

LA UTRENIE

CANONUL Apostolilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să împletim dumnezeasca cântare apostolilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Cela ce a împreunat apele „de demult întru o adunare cu dumnezeasca voie, și a „despărțit mare norodului is- „railitenesc, acesta este Dumne- „zeul nostru, cel prea slăvit, „acestuia unuia să-i cântăm că „să a proslăvit“.

Prea sfântă pomenirea sfinților apostoli cu un glas să o prăznuim, și să-i lăudăm pre ei cu veselie sufletească. Căci se roagă prea sfântului Cuvânt, să ne dea nouă iertare și milă.

Izgonind putrejunea nebuniei mulțimii dumnezelilor, prin dumnezeasca sare a Cuvântului, ați însănătoșit toate sufletele cele nebunite, și pre toate mântuite le-ați pus înaintea lui Dumnezeu; pentru aceea vă slăviji prea mărișilor.

Prea Măritul Irodion, Ruf și Flegon, Agav, Ermù și Asigcrit, cu cântări să se fericească, fiind prieteni curați Mântuitorului nostru, și înțelepți apostoli, și propoveditorii dumnezești.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu ceea ce ești milostivă, lauda

apostolilor, slava pătimitorilor și întărirea credincioșilor, rugu-mă, întărește-mă pre mine, carele mă clătesc de supărările amăgitorului, și cugetul meu, carele se întunecă cu călcările poruncilor.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce dintru ce..

Făcându-vă ochi Bisericii, ați deschis ochii multora, ca să vadă frumusețea cea neameanătă a lui Dumnezeu Cuvântul, dumnezeștilor ucenici.

Arătați-te-ai casă Treimii în chip de lumină, Rufe pururea pomenite, și cu cuvântul Darului ai surpat la pământ capiștile, și ai zidit Domnului biserici.

Slavă...

Cu dumnezeescul tău cuvânt înțelepte Rufe ogorând ini-mile, ai semănat dogmele cele mânuitoare, și ai secerat spic prea rodit, mânuirea celor ce s-au mântuit.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce dupre ființa cea dumnezeasca este neapropiat, acum mi s'a făcut apropiat, și cu luarea trupului cu totul mi s'a unit pentru milostivirea sa cea desăvârșită, prea curată Fecioară.

Irmosul :

Cela ce dintru ce nu a fost, „toate le-ai adus, cu Cuvântul

„zidindu-le, și săvârșindu-le cu „Duhul, atotțiiorule Stăpâne, „întru dragostea ta mă întărește“.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Făcându-vă raze Soarelui celui înțelegător, luminați pământul cu razele cuvintelor, și prin Dar goniji întunerecul ne-cunoștinței. Pentru aceasta luminându-ne astăzi încă lumanată pomenirea voastră, lumanărilor grăitorii de Dumnezeu, vă fericim pre voi.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Judecătorul se apropie, sfârșitul este lângă uși, priveghiază suflete, și suspinând dintr-o adâncul inimii, strigă către Maica Dumnezeului nostru: Izbăves-te-mă de chinurile cele groaznice, și în locul odihnei mă pune, prea curată Stăpână.

A Cruci, a Născătoarei:

Când Mielușaua te-a văzut pre tine Mielușelule Hristoase pre Cruce, în mijlocul făcătorilor de rele, strigă lăcrămând, și cu amar vătându-se ziceă: Fiule prea iubite! Ce lucru strein este acesta, care se vede? Ai răspuns către dânsa: Maică fără bărbat! Aceasta se va cunoaște viață a toată lumea.

Peasna 4-a, Irmos:

Pus-ai spre noi tare dragoste „Doamne, că pre unul nă-

„scut Fiul tău pentru noi la moarte l-ai dat. Pentru acea, strigăm ţie, mulțumind: Slăvă puterii tale Doamne“.

Prin limba voastră, aducând credincioșilor vindecare dumnezeiască, pământul cel rău al păgânătăii l-ați dat supărării, și ați zidit sufletele încă dință. Pentru aceea vă fericiți înțeleptilor.

Cetatea Patrelor luminată s'a îmbrăcat cu putere prin tine fericite Irodioane, că întâi tu ai împodobit scaunul ei, luminându-te cu dumnezeeschi vărsări de lumină ale Duhului sfânt.

Slavă...

Cetatea Patrelor s'a îmboğățit, cu adevărat avându-te cetățean mare fericite Irodioane, carele o ai mutat pre dânsa către Sionul cel de sus. Pentru aceea te cinstește cu cântări dumnezeeschi.

Și acum, a Născătoarei:

Prin cuvânt sfîntit ai zămislit pre Cuvântul Tatălui, carele mantuiesc de toată necuvântarea pre oameni, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceasta totdeauna te slăvim cu mare glas, prin cuvinte dumnezeeschi.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ești nevăzut, pre pământ te-ai arătat, și cu oa-

„menii de bunăvoie ai petre-
„cut cel necuprins. Pentru a-
„ceasta la tine mânecând, cân-
„tăm ţie iubitorule de oameni“.

Pre Cuvântul, cel ce a venit pre pământ să măntuiască oaia cea rătăcită, l-ați propovедuit dumnezeștilor Apostoli, și ați izbăvit pre toți oamenii din înșelăciune.

Cu streină cuviință din deșul ţi s'a vărsat Darul proprociei de la Dumnezeu, cugețătorule de Dumnezeu Agave, căci ai glăsuit prea de față arătarea celor viitoare.

Slavă...

Arătatu-te-ai odinoară proprocind lui Pavel viclenire, legături și întâmplări rele, Agave prooroace când ţi-ai legat mâinile tale cu brâul aceluia.

Si acum, a Născătoarei:

Numai tu singură pre pământ ai avut naștere streină, că ai născut pre cel ce singur ne-a împăcat cu singur Tatăl cel fără de început. Pentru aceea numai pre tine ca pre o Maică a lui Dumnezeu te cinstim.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos...

Pusu-v'a Cuvântul ca pre niște făclii luminoase, casă luminați lumea și să risipiți întunericul, și să arătați calea măntuirii, dumnezeștilor Apostoli.

Propoveduind omorârea celui fără patimă, pre cei omorîți i-a adus către viață înțeleptul Asigerit, lauda apostolilor și înărtirea cea înțeleaptă a Irceaniei.

Slavă...

Aflatu-te-a Asigerite, Ircaenia rîu plin de apele Duhului. Si adăpându-se cu adăpările tale cele cinstite, a adus Stăpânului foarte frumoase odrasle.

Si acum, a Născătoarei:

Sicriul legii te închipuiă pre tine, care ai primit plinirea legii celei dumnezești și o ai născut cu trup, și după naștere ai rămas pururea Fecioară, ca și mai 'nainte de naștere, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat și se sfârșește Duhul meu. Ci în-tinzându-ți Stăpâne brațul tău cel înalt, ca pre Petru îndrepătorule măntuește-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Arătatu-v'afi ucenici ai lui Hristos, și apostoli prea cinstiți, Iroadioane mărite, Agave și Rufe, Asigerite și Flegonte, împreună cu Ermù. Rugați-vă pururea Domnului, să ne dea nouă iertare de greșeli, celor ce vă lăudăm pre voi.

Intru această lună în 8 zile, pomenirea sfintilor Apostoli din cei șaptezeci: Irodion, Agav, Ruf, Flegont, Asigcrit și Ermù.

Stih: Alergând dupre Evanghelie calea cea bună,

Irodion a luat cea mai bună cunună.

Pre susfetul lui Agav prooroc Apostolului, Il chiamă glasul cel de susfete măntuitor al Stăpânului.

Flegont stingând văpaia cea arzătoare a înșelăciunei.

Pre care David i-a zis foc arzător, vede ingerii. Ruf împodobind scaunul Tivelor de demult, La scaunul lui Dumnezeu purtând cunună se află stând.

Asigcrit a aflat neasemănată mărire.

Slăvind pre Dumnezeu pre pământ, cu neasemănare.

Batjocorind pre Mercur, zeul cel cu mincinoasă numire

A căstigat Ermù slava Dumnezeului celui mare.

Irodion în a opta zi cu adevărat,

De pre pământ iubita inimă și-a ridicat.

Dintre acești sfinti apostoli, Irodion de carele pomenește marele apostol Pavel slujită tuturor sfintilor Apostoli. După acestea fu hirotonit de dânsii preot apoi Episcop cetății Neon Patron, și învățând pre mulți Ellini și întorcându-i la credința lui Hristos, fiind zavăstuit de jidovi, a pătimit multe. Că mergând la dânsul cu idololatri, întâiu l-au bătut foarte rău, și i-au zdrobit gura cu pietre, apoi zdrobindu-i capul cu lemn, pre urmă l-au junghiat cu cuțitul. Iară Agav, carele a luat brâul sfântului Pavel, și și-a legat mâinile și picioarele, atuncia aşa a proorocit, zicând: Acestea zice Duhul cel sfânt: Pre omul al căruia este brâul acesta, aşa îl vor legă în Ierusalim jidovii, și-l vor bate cu rane, care a și fost; că nu numai l-au legat, ci au ispiti a-l și omori. Si după aceea acest Agav a propoveduit în partea lumii, ce i-sa venit. Iară Ruf, pentru carele și de acesta pomenește Apostolul în Epistola cea către Romani s-a făcut Episcop cetății Tivelor, care este în Elada. Asemenea și Flegont și ceilalți propoveduiau pretutindenea în lume Evanghelia și întorceau pre necredincioși la credința cea adevărată. Aceștia dară fiind munciți în multe fe-

luri toți intru o zi omorți de jidovi și de Ellini, intru Domaul s-au pristăvit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Celestin Papa al Romei.

Stih: Mormântul și pre tine prea fericite Celestine,

Te despărțește de locul care nu are fecire.

Acesta era pe vremea lui Teodosie cel Tânăr în biserică Romei celei vechi, bine sporind cu viață și cu cuvântul. Prin care s-a învrednicit și de scaunul arhieresc, mutându-se din viață Papa Zosimă. Deci acest Celestine, zicând și făcând toate pentru tradițiile apostolești și părintești, a ceterisit pre rău credinciosul Nestorie, muștrând prin epistolă, și lepădând hulele lui cele urâte de Dumnezeu, și făcându-se împreună lucrător cu fericitul Chiril, la ceterisirea aceluia, și multe alte isprăvi lucrând vrednice de cuvânt și de pomenire, s-a ridicat cu pace din ceste de aicea, și s-a mutat la viața cea neimbătrânită și fericită.

Intru această zi, sfântul Pavsilip, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lăsând Pavsilip a pământului nemericire.

S'a dus la loc nescârbelnic spre sălaşuire.

Intru această zi, sfântul nou mucenic, Ioan corăbierul, carele a suferit mucenia în ostrovul Co, la anul o mie și sase sute șaizeci și nouă, prin foc s'a săvâșit.

Stih: Innotând marea vieții prin ardere, Povățitor ai ajuns la limanuri liniștitore.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuiește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Chipului celui de aur, cinc „stirei persești de demult, „tinerii cei trei nu s-au închi „nat cântând în mijlocul cup „torului, ziceau: Dumnezeul „părinților noștri bine ești cu „vântăt“.

Grăitorii de Dumnezeu în temeind bine plinirile neamurilor pre piatra credinței, au luminat cu înșelepciunea pre cei ce în deșert se închinau pietrilor.

Cu focul dumnezeeștilor tale cuvinte Flegonte sfintite, ai ars înșelăciunea limbilor, aprinzând arătat cu fierbin-teala Duhului inimile cele slinse de ticăloșie, mărite.

Slavă...

Locuitorii din Maratona avându-te mare sprijinitor și învățător prea ales, luminător și îndrepător, neîncetat te cinstesc, Flegonte mărite.

Și acum, a Născătoarei :

Raiul nou te-ai făcut nouă Prea curată având lemnul vieții, a căruia mâncare a inviat de iznoavă pre cei ce au căzut prin mâncare, Născătoare de Dumnezeu, cea ce ești fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos :
Cuptorul Vavilonesc...

Astăzi să se fericească Agav, Flegont și Asigerit, Ruf, Ermù cel lăudat și Irodion, fiind dumnezeești apostoli ai Cuvântului, luminători lumii și învățători limbilor.

Ermù cel pururea pomenevit să făcut îndreptător și lu-

minător la toată Dalmașia, căci într'însa a venit ca un soare mult luminos făcând lucruri prea alese, și luminând inimile cele mai 'nainte întunecate.

Purtând cuvânt luminător ca un sfeșnic, Ermù mărite ai luminat pre cei ce ședeau în noaptea răutășilor, și făcând lămaduiri, și minuni mari, ai tras către credință plinirea celor mulți.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cei ce cinstim pre Treimea, să slăvим pre Tatăl, Fiului să ne închinăm cu credință, și Duhului Sfânt. O Dumnezeire în trei fețe dupre fire cânt, neobosită și neîmpărtită.

Și acum, a Născătoarei :

Pre tine te avem părtinioare robii tăi Preacurată și mijlocitoare nerușinată, către Fiul și Dumnezelul tău. Izbaște-ne de primejdii și de suțări, ca cu credință și cu dragoste pururea să te slăvim, cinstită Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul vavilonesc pre tinerii nu i-a ars, nici focul „Dumnezeirii, pre Fecioara „nu o a stricat. Pentru aceasta „cu tinerii, credincioșii să strigă : Bine cuvântați lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre cea mai 'nainte...

Cu credință să adunăm ceată prea sfântă întru unirea sufletului, cu fierbințeală să fericim pre Ermu și pre Irodion, pre Ruf și pre Agav, pre Asgrit cel mare și pre Flegont cel dumnezeesc, ca pre cei ce au fost singuri văzători Cuvântului.

Ca niște maslini tainici adevărat arătându-se grăitorii de Dumnezeu, au veselit sufletele și fețele noastre cu Darul, și ne-au măntuit de silnicia nedumnezeirei și de întunerecul necunoaștinței. Pentru aceea după vrednicie se și fericesc.

Din multe suspinuri, din robia vrăjmașului și de împiedicătorul cel vechiu, ne-ați izbăvit pre noi, înțeleptilor apostoli ai Mântuitorului, și ne-ați arătat cărările cele ce duc prin nădejde dumnezeească către împărăția Cerului.

Slavă...

Făclia cea cu șase lumini a sfinților ucenici, roagă neîncetat pre lumina cea în trei sori, ca să lumineze sufletele noastre, celor ce săvârşim prea luminată pomenirea voastră, și să ne izbăvească de întunericul și de osânda cea veșnică.

Și acum, a Născătoarei:

Ca lingurița cea purtătoare

de văpaie, ai primit în pântece jeratecul cel înțelegător, carele arde patimile noastre, ne lumenază sufletele, și risipește întunericul nebuniei idolești, prea curată Fecioară, prea mult laudată.

Irmosul:

Pre cea mai 'nainte însemnată în rug și în foc în Sinai, „lui Moisie puiorului de lege, „și care a zămislit în pântece „dumnezeescul foc fără de ardere, făclia cea cu totul lumanată și nestinsă, pre cea cu „adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu cântări cinstindu-o, „o slăvim“.

SVETILNA zilei și Stihoavna din Triod sau a praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 9 ZILE.

Sfântul mucenic Epsihie cel din Chesaria.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasului al 8-lea.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

rea înțeleptul Epsihie lovindu-se cu sabia, a umplut de rușine multă pre cugetătorul îndeșert, cel ce se înălță cu trufia; și s'a numărat împreună cu oștile cele cerești bucurându-se. Cu ale căruia rugăciuni, Mân-

tuitarule, dăruiește tuturor mare milă.

Evpsiie cel strălucit, s'a făcut stâlp Bisericii și turn nemîșcat al bunei credințe, și surpător vrăjmașului, izvorând tămăduiri ca dintru o fântână tuturor bolnavilor și celor ce aleargă la dânsul. Cu ale căruia rugăciuni, Milostive, dă tuturor mare milă.

Ca un crin bine miroșind tot cugetul, cu mirosurile cele dulci ale chinurilor tale, viteazule Mucenice înțelepte, ai împușnat rătăcirea înșelăciunii și ai luminat ca soarele până la marginile pământului, rugându-te să se dăruiască tuturor mântuire și mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel mântuitor, izbăvește pre robii tăi, de încercările războinicului vrăjmaș și luminează simțirile noastre, îndreptând pașii noștri către cărările cele de mântuire, ca toți cu credință să te slăvim pre tine Doamnă.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce pironit ceea ce te-a născut pre tine, însuji îndelung răbdătorule, tânguindu-se vârsă lacrămi ca izvoarele, și mirându-se

foarte tare de multă milostivire și bunătate ce ai către oameni, lăudă îndelung răbdarea ta, mult milostive.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostiș la Greci este acesta:

Cânt cu bună îndrăzneală ostenelile lui Evpsiie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „și din răutatea Eghipetului scăpând Israiliteanul strigă: „Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm“.

Cu îndrăzneală cântând chinurile tale fericite Evpsiie, mă rog ţie, ca unuia ce ai îndrăzneală, răpește sufletul meu dela tirania patimilor, Mucenice.

Gândul tău cu plecarea cea către Dumnezeu, s'a lepădat de toate cele veselitoare ale vieții, și cu totul frumos s'a arătat împărățind asupra patimilor, fericite Evpsiie.

Slavă...

Tesându-ți ţie haină de fapte prea alese, și roșindu-o mucenicește, te-ai împodobit cu dânsa și stai înfrumusețat înaintea Domnului, Evpsiie.

Și acum, a Născătoarei:

Născându-se Stăpânul din

tine dupre asemănarea trupului, a înoit firea noastră cea învechită, Fecioară fânără, și pre noi cei muritori ne-a făcut cerești.

Peasna 3-a, Irmos :

Tu ești întărirea celor ce...

Cei fără minte te-au clevetit pre tine, cel ce erai cu minte, la dregătorul cel vrăjmaș, carele sluijă dracilor celor fără minte.

Arătându-se jie îngerul când pătimiai, te-a întărit la în-nălțimea muceniei, purtătorule de chinuri Epsihie.

Slavă..

Cântând Domnului tău cu adevărat te-ai umplut de toată bucuria, mucenice înțelepte. Pentru aceea și-ai și săvârșit mucenia cu bună îndrăzneală.

Și acum, a Născătoarei:

Laudă de mulțamită cântă fie ceața pătimitorilor, Doamnă cinstiță, făcându-se purtători de biruință cu îndreptările tale.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor înțunecați, „și pre tine te laudă duhul „meu“.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cu bună vîtejie săvârșind calea cea bună, ai biruit pre vrăjmașul cel războinic Mu-

cenice, primind dar de minuni dela Dumnezeu. Pentru aceasta toată biserică credincioșilor te fericește pre tine cu glas în ziua aceasta, Epsihiie.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucurați-vă oamenilor împreună cu Maica lui Dumnezeu, lăudați-o pre dânsa puterile cerurilor. Slăviți pre Preacurata, cei ce împărății pământul. Veniți tot norodul iubitorilor de praznic, să zicem Născătoarei de Dumnezeu cu glas: Bucură-te, veselindu-ne cu credință.

A Crucii, a Născătoarei:

O minune nouă! O taină înfricoșătă! Striga Doamna cea curată și fără prihană, dacă a văzut întins pre lemn pre Domnul, cel ce poartă toate în palmă, și ca un osândit se osândește de judecătorii cei fărădelege.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit Dumnezeirea ta.

Cu bucurie și-ai împărțit săracilor toate averile, căști-gând în locul acelora avuția muceniei cea nerăpită, și bucurie nemuritoare, mucenice Epsihie.

Luminându-te sfînt, ai scos la iveală întunericul celor nesfințiji, cari se ispîteau să te silească, ca să te supui la înșelăciunea cea drăcească.

Slavă...

Nici foamea, nici moartea, nici îndulcirea dezմierdărei celei de față nu a putut să te depărteze de dragostea celui ce te-a zidit, mucenice Evpsiie.

Si acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești mai înaltă decât puterile cele cerești, arată cugetul meu Fecioară, mai înalt de cât patimile cele trupești.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne cu poruncile „tale, și cu brațul tău cel înalt, „pacea ta dăne-o nouă, iubitor, „rule de oameni“.

Răbdat-ai chinurile trupului foarte tare, spânzurându-te asemenea ca Stăpânul a toată zidirea, mucenice Evpsiie.

Suvițându-ți-se coastele, și luându-ți-se pielea, lăudai pre Hristos cu cuget prea vitejesc, mucenice Evpsiie.

Slavă...

Negura minciunei ai risipit prin adevărul, cu înțelepciunea cuvintelor tale Mucenice, arătând neînțelepti pre

cei ce grăiau ritoricește cu înșelăciune.

Si acum, a Născătoarei:

Roagă-te Stăpână pentru toți, cei ce avem nădejdile noastre la tine, ca să ne mântuim de osânda cea viitoare.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vârsa...

Mărimea chinurilor te înviforă, dar n'a putut să te înecă Fericite, căci ai avut pre Hristos Dumnezeu ocârmuitor și ajutor, carele te îndreptă către limanul cel lin al împărăției lui, mucenice Evpsiie.

Arătând împotrivnicilor sta-rea sufletului tău cea frumoasă Mucenice, te-ai arătat lor groaznic, spăimântând cu răbdarea cugetul lor cel rău, și ai pri-mit dela Hristos darurile bi-ruinței nevoințelor tale.

Slavă...

Socotind tiranul că va fura comoara sufletului tău, s'a apucat de tine cu meșteșugiri, prin daruri. Si prin multe fe-luri de munci se ispîtea să-ți slăbească buna întărire, dar tu răbdând cu fătie, ai biruit, mărite Evpsiie.

Si acum, a Născătoarei:

Indreptează-mă pre mine, carele am căzut cu totul, ca unul ce am deschis ușa pati-milor și cu bună mijlocirea ta

du-mă la intrările pocăinței și mă măntuește, ceea ce ai născut pre Mântuitorul și Domnul a toată lumea.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsa „către Domnul, și lui voiu spune scărbele mele, că s'a umplut sufletul meu de răuțăji, „și viața mea s'a apropiat de iad, și ca Ionă mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Ca o luminoasă și neînșelătoare stea te-ai arătat lumii, ceea ce cu razele sale a vestit mai nainte pre soarele Hristos, și a stins toată înșelăciunea, și a dăruit nouă lumină, rugându-te neîncetat pentru noi, răbdătorule de patimi, Epsihiie.

Intru această lună în 9 zile, pomenirea sfântului mucenic Epsihiie cel din Chesaria.

Stih: Acolo Epsihiie cel de sabie s'a omorit, La părțile Chesariei, unde Hristos a venit. Intru a noua zi sabia a tăiat, Grumazul lui Epsihiie cel lăudat.

Acesta a fost din Capadochia, și avându-și viață curată și fără prihană, și-a luat femei dupre lege. Deci înfierbântându-se de dumnezeasca râvnă, și luând cu dânsul pre cei mai mulți din creștini, a sfârâmat din temelie capiștea, ce se chemă a norocului, la care cu totul se dădu-se Iulian Paravatul, și aducea în toate zilele jertfe. Și dacă se văd lucrul, fără de zăbavă poruncă a se izgoni toți creștini, și a se porunci la multe feluri de munci, și mucenida la unei Epsihiie, ca și cum eră vinovat unei fapte ca aceleia, să i se taie capul, și aşă își luă sfârșitul vieții sale.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Vadim Arhimandritul.

Stih: Vadim călătorind pre calea cea dreaptă, A ajuns la Cer unde este sederea lui Dumnezeu cea prea înaltă.

Intru această zi, sfintii mucenici cei ce s'au săvârșit în robie la Persida.

Stih: În pământul persesc, al încinătorilor focului se nevoește.

Ceata slujitorilor lui Hristos prin a grumazului tăiere.

Savorie împăratul persesc, pre la al cincizeci și treilea an al împăratiei sale, viind asupra pământului Romanilor, a stăpânit cetatea numită Vizada. Deci omorând pre ostașii de acolo, și pre cei ce puteau a purta arme, pre cealaltă nerăzboinică gloată, împreună cu bătrâni, copii și femeile, pre Episcopul Iliodor, și pre Disă și pre Maniav presviterii, și pre toți cei ai cliroșului i-au lăsat în pace. Deci când fu aproape de sfârșit, Episcopul Iliodor, a hirotonisit în locul său, pre presviterul Disă. Și înălțându-se de către cei bisericești obișnuita doxologie, mai marele vrăjitor Adelfor, a înștiințat pre Savorie, cum că creștinii lăsați în pace de el, înaintând pre oarecarele Disă, hulesc asupra împăratului, și asupra credinței lui. Deci din porunca împăratului s'a adus trei sute de bărbăți, și neplecându-se a aduce cinste soarelui și folcului, li s'au tăiat capetele. Din cari douăzeci și cinci mai iubitori de viață, spre pierzarea lor, s'au lipit de împăratul, și au alergat la el, plecându-se lui. Însă unul cu numele Avdiisus, neprimind rană de moarte, nu a murit împreună cu ceilalți. Carele în urmă bârbătește propoveduind cuvântul lui Dumnezeu, oarecarele pagân năvâlindu-i asupră-i, l-a omorit cu sabia, și a primit tăiere cu dulceată. Căci se năcăjă și suspină, rămâind singur din cei împreună mucenici.

Intru această zi, sfântul Avdiisus prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Rob fiind Avdiisus dela întâmplare. Slobod s'a făcut, din tăierea spre răscum-părare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreiești, au călcăt în „cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

Numărătu-te-ai cu noroadele mucenicilor, și cetele dumnezeieștilor îngeri, defăimând patimile trupului, de trei ori fericite, și vitejind cu tărie prin Dar, pătimitorule al lui Hristos.

Ocăt este de bună neguțătoria ta, că pentru o mână de sânge ai primit schimb împărtășia Cerului înțelepte, întrucare și cânți: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Ușile Cerului și s'au deschis când te suiai, fiind tăiat cu sabia, și cetele îngerilor te-au întâmpinat, de trei ori fericite, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Daniil proorocul prin dumnezeescul Duh, munte te-a numit Fecioară, din carele piatra Hristos, s'a tăiat fără mână, și a făcut sfărâmare idolilor înșelăciunei.

Peasna 8-a, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Făcutu-te-ai biruitor tiranilor și duhurilor celor necurate, și luminezi pururea inimile

oamenilor celor credincioși. Pentru aceea lăudându-te toți cu mulțumită pre tine mărite, binecuvântăm pre Hristos în veci.

Rîurile minunilor tale vărsându-se Mucenice cugetătorule de Dumnezeu, vindecă cu Darul patimile bolnavilor și boalele sufletelor. Pentru aceea noi credincioșii slăvind pomelnirea ta, lăudăm pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu vitejie răbdând chinurile mucenice Epsihie, te-ai zdrobit până la încheeturi și până la cele dinlăuntru, dar te-ai arătat cu totul neplecat și nemăscat; pentru aceea ai primit răsplătire cununile biruinței.

Și acum, a Născătoarei:

Milostivește-te Fecioară, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea milostiv. Milostivește-te în dar spre mine cel nemilostiv, carele sunt desnădăjduit de păcate nemăsurate, și nu mă întorc, ci întru lenevire îmi cheltuesc viața.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului și văpăii, „tinerii cei ce au păzit foarte poruncile tale, au strigat: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Preasna 9-a, Irmos:
Cu adevărat Născătoare...

Pre Cruce te-ai spânzurat, închipuind patima celui fără de patimă, carele a împușnat cu milostivire patimile celor bine credincioși, mucenice Epsihie.

Minune mare s'a văzut la sfârșitul tău. Căci tăindu-ți-se capul, în loc de sânge a curs lapte împreună cu apă, mucenice Epsihie.

Unitu-te-ai fericite cu oștile cerești și te veselești cu cetele Mucenicilor, purtând cunună, și acum te bucuri împreună cu dânsene.

Slavă...

Prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, adu-ți aminte de noi, cari te pomenim, și săvârșim sfințita ta pomenire, mucenice Epsihie.

Și acum, a Născătoarei:

Cu lumina pocăinței lumenelor-mă Fecioară, pre mine cel întunecat de noaptea păcatului, și acoperit de ceața lenevirii.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre tine Fecioară curată, cei mânătuși prin tine, cu cetele cele fără de trupuri, slăvindu-te pre tine“.

SVETILNA zilei, și Stihoavna din Triod, sau a praznicului.
Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfinții mucenici: Terentie, Pompie, Maxim, Macarie, African și cei împreună cu dânsii.

La Doamne strigat-am, Stihurile glasului al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

rea măritul Maxim, și marele Terentie, lăudatul Pompie și Macarie, African cel dumnezeesc, să se cinstească cu cântări, împreună cu dânsii și celalt catalog al Mucenicilor, cari cu săngiurile sale au câști-gat împărăția cea de sus, și se umple de slava cea neschimbătă.

Nici foamea, nici primejdia, nici viața, nici moartea, n'au putut să vă despartă pre voi de dragostea celui ce v'a făcut, mărijilor. Pentru aceea ați moștenit împărăția cerurilor, și desfătarea cea nesfârșită, și veselia care nici cum nu se sfârșește. Ci dar cerești nouă dela dătătorul de bine iertare și mare milă.

Aadunarea cea cu multe nume de pălimitori, a răbdat multe feluri de chinuri foarte tare, și cu veselie s'a mutat

către însuși Dumnezeul nostru, ca să se bucure cu mulțimile sfinților îngeri, ca cei ce prin luptă vitejească și prin Darul Duhului, au biruit mulțimile cele nenumărate ale balaurului.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Pre tine ca pre un izvor de sfîrșenie, ca un sicriu cu totul de aur, strălucit cu Duhul Sfânt, te rog, și mă cuceresc, luminează-mi Stăpână ticălosul meu suflet, cel cu totul dat patimilor, mântuindu-mă de tirania cea amară a dracilor, și dându-mi cale de mântuire prin rugăciunile tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica ta cea prea curată și mult lăudată, văzându-te Stăpâne, că te trăgeai ca un miel spre junghiere de bunăvoie, lăcrămând, strigă: Ce este această călătorie grabnică? Unde mergi prea iubite? Să merg împreună cu tine, voi murî cu tine Cuvinte, nu mă lăsă singură și fără fiu pre mine, ceea ce mai presus de fire te-am născut.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mântuește-mă pre mine mulțimea Mucenilor celor buni biruitorii.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „și din răuțatea Eghipetului scăpând Israileanul strigă: „Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm“.

Prea lăudată mulțime a purtătorilor de chinuri roagă-te lui Hristos, carele are mulțime de îndurări, să împușneze mulțimile răuțărilor mele, ca să laud prăznuirea ta.

Slujind lui Dumnezeu celui viu și adevărat, purtătorilor de chinuri, nici cum nu ați dat cinstea dumnezelor celor fără suflet, și v'ați adus jertfă vie dătătorului de viață.

Purtătorilor de chinuri cei patruzeci, în mijlocul priveliștei ați defăimărat porunca urătorilor de Dumnezeu, și ați propovduit pre Cuvântul întrupat, pre cel ce a mântuit lumea din ne-cuvântare.

Slavă...

Mânia cea dobitocească a păgânului tiran, vitejește o au lepădat înțelepții, fiind păziți cu dragostea cea dumneze-

scă, și porniți către mânia cea cu dreptate.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te laud prea lăudată Fecioară, căci din cinstite săngiurile tale ai întrerupt pre Dumnezeu, și mai pre sus de cuvânt înfricoșat l-a născut, Prea sfântă.

Peasna 3-a Irmos

Tu ești întărirea celor ce...

Pătimitorii chinuindu-se prea tare, au propoveduit pre Domnul cu sfintite gurile lor, înaintea tiranilor.

Un cuget având pătimitorii au ales mai bine a muri pentru Hristos, și au călcat toată înșelăciunea mulțimii dumnezeilor.

Slavă...

Legându-se pentru Hristos, cei ce erau cu dumnezeescul Terentie, au dezlegat legătura deșertăciunii.

Și acum, a Născătoarei:

Maică curată, ceea ce ai născut pre Domnul cel prea bun, mânăste-mă, oprește viitorul cel mult turburător al sufletului meu.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine, te laudă Duhul meu“.

Sedealna, glasul al 8-lea,
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Pătimitorii din săngiurile sale văpsindu-și acum haină roșie, s-au adus lui Hristos înfrumusețați cu rânele, luminându-se cu lumina slavei celei în trei sori, luminându-ne și pre noi, cari îi fericim pre dânsii. Pentru aceasta săvârșind purtătoarea de lumină și cinstita lor pomenire, primim daruri de tămăduiri, către cari cu credință să strigăm: Ru gați-vă viteji ai lui Hristos, pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvârșim pomenirea voastră cea prea luminată.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Stăpânul și Făcătorul tuturor luând trup din prea curat pântecele tău, te-a arătat părținitoare oamenilor, Preacurată. Pentru aceasta toți către tine năzuim, cerând iertare greșelilor, Stăpână, și ca să ne mântuim de munca cea veșnică și de toată răutatea cumplitului țitor al lumii, ca cu credință să strigăm fie: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste te laudă, ceea ce ești cu totul lăudată.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceata ucenicilor să aascuns de frică, și cei cunoscuți

stau acum departe. Numai eu singură mă necăjesc, și de întristare mă rănesc văzând jumătatea ta cea fără dreptate, Fiule, zicea Fecioara fața zgâriindu-și. Vino totă zidirea, cuprinsându-te acum de frică, întristează-te și te fânguește, împreună cu Maica Domnului tău, și cu frică strigă: Slava Iie făcătorului tuturor, căci vrând pătimești prea bunule, și te răstignești, ca să mantuești pre om.

Preasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am preaslăvit Dumnezeirea ta.

Infrumusețatu-vă ași Mucenilor, luminându-vă cu adorul ostenelilor și al luptelor celor tari, și ați strălucit mai mult de cât safirul și de cât aurul.

Primind dela Treimea cea începătoare de viață lucrare purtătoare de viață, goniți departe totă durerea și totă omorâciunea sufletelor și trupurilor.

Slavă...

Arzându-vă în foc, și strujindu-vă cu feluri de chinuri, nu ați jertfit Dumnezeilor celor morți, ci vă ați făcut prinos Dumnezeului celui viu.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind încunjurat de nevoi, pre tine te chem întru ajutor Stăpână prea curată, grăbește de mă mantuește ceea ce ai născut pre Cuvântul Mântuitorul.

Preasna 5-a, Irmos:

Mâne când strigăm Iie Doamne, mantuește-ne „pre noi; că tu ești Dumnezeul nostru, afară de tine pre altul nu știm“.

Cu săpăturile răbdărei voastre, purtătorilor de chinuri, ați surpat tăria înșelăciunii, prea lăudaților.

Cu curgerile sângurilor uscând adâncimea înșelăciunii ați adăpat tot sufletul, fericiților mucenici.

Slavă...

Fiind plini de cuvintele cele dumnezeești, purtătorilor de chinuri, ați risipit prin Duhul, necuvântarea celor înțelepți.

Și acum, a Născătoarei:

Făcându-se om Fiul tău Preacurată, s'a arătat mânăind pre toți oamenii, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Preasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vârsa...

Cu puterea ta lisuse întărinindu-se cinstiții și bunii biruitori Mucenici, au slăbit

tăria vrăjmașului, și luptându-se prin neputința trupului, și biruind pre cel puternic, s'au arătat cu adevărat puternici.

Biruit-ai pre-șarpele cel cu multe chipuri și cu picioarele tale zdrobindu-i capul, cu adevărat ai primit diadema biruinței pre capul tău, Terentie mucenice al al lui Hristos, cela ce ești părtaș sfintilor îngerii.

Slavă...

Scriul moaștelor tale, izvorăște tămăduiri și curăță patimile, și spală întinaciunea sufletelor, și taberile dracilor le înecă; iar inimile tuturor credincioșilor le adapă cu Darul.

Si acum, a Născătoarei:

Munte umbros te-a văzut mai 'nainte proorocul Avvacum, Născătoare de Dumnezeu, că din tine a ieșit Dumnezeu întrupat mai pre sus de cuvânt, și a măntuit lumea, care era finită greu, de visorul cumplitului păcat.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsă „către Domnul, și lui voiu spune „nevoile mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăți și viața „mea s'a apropiat de iad, și „ca Ionă mă rog: Dumnezeule, „din stricăciune scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea intru rugăciuni...

Astăzi a sosit cinstiță po-

menirea mucenilor, a lui Terentie celui înțelept, și a soților lui, veselind toate. Să ne adunăm dar cu căldură, ca să primim tămăduiri, că aceștia au primit dela Dumnezeu Darul sfântului Duh, a tămădui neputințele sufletelor noastre.

Intru această Lună în zece zile pomenirea sfintilor mucenici: Terentie, African, Maxim Pompie, și alți treizeci și șase, cari erau soții fericitului Zinon, lui Alexandru și lui Teodor

Stih: Lui Terentie pentru tăiere, care este răsplătirea?

Cele ce nu le cuprindă vedere, auzirea, sau inima sau pipăirea.

Să vedem căți sunt nevoitorii ce s-au tăiat! Zecime împărtită! toti ca un suflet s'au aflat. In a cecea zi Terentie A aflat sfârșitul prin sabie.

Aceștia au fost în anii împăratului Dechie, și a ighemonului Fortunian, însă erau din Africa, și ieșind poruncă ca să se lepede de credința lui Hristos, și cari se vor țineă de dânsa, și n'ar vrea să se plece împăratului, să se muncească în tot chipul. Văzând acești patruzeci, că se aluneca mulți, și mergeau la rătăcire, se vorbiră întru sine, și se uniră a sta împotriva bărbătește, și să se îmbârbațeze bine cu vitejia sufletului și a trupului pentru mărturisirea lui Hristos, aducând aminte unul altuia cuvintele lui Hristos, care îndemnau pre credincioși spre mărturisire, zicând: «Să nu se teamă de cei «ce omoară trupul, și de suflet nu se pot «atinge». Deci stând de față înaintea ighemonului Fortunian propovедuiră puterea lui Hristos, și neputința chipurilor celor fără de simțire, ce se cinstiau de Ellini, iară ighemonul porunci de-i băgară în temniță, și trimițând ca să aducă pre soții fericitului Zinon și ai lui Alexandru și Teodor, cari și mai 'nainte veniseră la întrebare, și-i îndemnau ca să se despartă de credința lui Hristos, și să se inchine la idoli. Însă ei stând împotriva, și arătând statornicia credinței din cuvintele lor, fură bătuți cu toiege în-

ghimpoase și clenciuroase, și cu vine de bou, schimbându-se ostașii cei ce-i băteau; și atâta i-au zdrobit, cât li-au căzut măruntale. După aceea le-au pătruns spinările cu țepi de fier arse, și turnând preste dânsii oțet amestecat cu sare, și frecau cu târsani de păr. Și desnădăjuindu-se ighemonul de întoarcerea lor, și mai vârtos măhnindu-se foarte, că sfintii cu rugăciunea lor surpase idolii jos, poruncit-a de le-au tăiat capetele. Deci aducându-se și soții lui Terentie, și propoveduind și ei credința de față, și băgară iarăș în temniță legați de grumazi și de mâini și de picioare cu lanțuri, și suferiră culcați pre ciulini de fier ce așternuse sub dânsii, și multe zile ne cinați, pentru că oprise igemonul pre temnicer, ca să le ducă de mâncare. Dară ei și întru aceste munci se îndulcără de ajutorul cel dela Dumnezeu, căci căzură legăturile de pre dânsii prin arătare de ingeri, și îndulcindu-se și de hrană, iarăș stătură de față înaintea ighemonului cu suflet viteaz, și muncindu-i cu strujirea, i-au dat la fiare să-i mânânce, însă nici una nu s'a atins de dânsii. Deci lipsindu-se igemonul de nădejdea cea pentru dânsii, a poruncit de le-au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea sfintei proorocite Olda.

Stih: Și-a dat Olda duhul care cele fitoare eră văzând,

Plină de dumnezescul Duh proorocită fiind.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici: Iacob Preotul și Aza Diaconul.

Stih: Scriu pre Iacob deși este tăiat,
Cel ce răspălătre cununa prin tăiere a luat.

Lui Aza slujitorul lui Hristos capul i s'a tăiat.

Cel ce pre Leviatan vrăjmașul lui Hristos a rușinat.

Aceștia erau pe vremile lui Savorie împăratul persesc; deci Iacob eră din satul numit Fargata, iară Aza din satul ce se numea Vitiara. Deci fiind prinși, și înfațându-se la Ahoshargan întâiul vrăjitor, și în priveliște mărturisind pre Hristos, le-au turnat pre nări muștar cu oțet; apoi au fost bătuți, și fiind spânzurați sus, goli și fără de acoperemant,

înghetau de răceleală nopții. Apoi mai în urmă fiind pogorîți, și neplecându-se a jertfi soarelui și focului, din porunca stăpânitorului li s'au tăiat capetele, și aşă purtătorii de cununi s'au suit în ceruri.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Dima, carele a suferit mucenia în Smirna, la anul o mie trei sute șasezeci și trei prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Cu gloatele mucenicilor celor ce de muncitori nu s'au spăimântat,
Dimă nouă pătimitor împreună s'a numărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuiește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreieschi, au călcăt în „cupitor văpaia cu îndrăzneață, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești, cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

Având urechi cu bună ascultare către plinirea dumnezeestilor porunci ale lui Hristos, cu osârdie cântați înțeleptilor: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Legile cele dumnezeeschi, luptătorilor de chinuri, le-ași pus împotriva celor fărădelege, cari porunciau să vă lepădați de Hristos, căruia strigăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Dându-vă membrele la chinuri, v'ajilepădat detrup pentru dragosteal celui ce s'a arătat pre pământ, și a luat trup, căruia cântați, Mucenicilor: Bine

ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Intinzându-vă în sus ochiul cugetului, ați suferit muncile cu suflet prea tare, Mucenilor, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce fără stricăciune ai zămislit în pântece pre Hristos, tu ai înălțat către viață cea dințai pre începătorii neamului, cari au fost căzuți odinioară prin greșala călcării celei fără de cale a poruncii.

Peasna 8-a, Irmos:
De șapte ori cuptorul...

Terentie cugetătorul de Dumnezeu, African și Pompie, Maxim, Alexandru și Zimon și lăudatul Teodor, împreună cu cei treizeci și patru, cari vitejește pătimind înaintea scaunului tirănesc, prea înalță pre Hristos Mântuitorul tuturor.

Chinuindu-se pentru Hristos, și cu vine de bou bătându-se, și zgâriindu-se fără de milă, și împungându-se cu țepi, și la fiare aruncându-se, și cu frigări arse arzându-te pre piept pătimitorii, strigau: Preoți binecuvântați, popoare prea înăltați pre Hristos în veci.

Mucenicii cei bine biruiti grăind cuvinte de viață, au mântuit pre cei omorîți de înșelăciune, omorând pre vrăjmași, și asemănându-se morții lui Hristos, și patimilor lui celor luminoase, prin chinuri de multe feluri, au primit sfârșilul cel fericit, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca o altă bine tocmită, care se lovește de Duhul, și îndulcește cugetele credințiosilor, aşa este împătrita zećime a dumnezeestilor purtători de chinuri, având începător pre marele Terentie, carele strigă: Preoți binecuvântați, popoare prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind sufletul meu omorît, înviază-l; și căzut, ridică-l. S'a rănit, vindecă-l cu sulița care a împuns dumnezeeasca coaștă a Mântuitorului, celui ce s'a intrupat din pântecele tău Preacurată. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, popoarele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul :
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, „muncitorul Haldeilor, la ars, „nebunește, pentru cinstitorii „de Dumnezeu. Iară văzân-

„du-i pre aceştia cu putere
„mai bună mântuiji, Făcăto-
„rului și Mântuitorului au
„strigat: Tineri bine-l cuvân-
„tași, preoți lăudați-l, popoa-
„re prea înălțați-l întru toți
„vecii“.

*Peasna 9-a, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...*

Sicriul mucenicilor izvorăște tămăduiri, adăpându-se pu- rurea din izvorul dumnezees- cului Duh. Veniți dar să luăm cu osârdie, ca să ne sfînțim trupul, inima și sufletul, și cu credință să slăvим pre Mântuitorul Hristos iubitor de muce- nici.

Ca niște flori dumneze- ești ale câmpului, ca niște trandafiri de taină ați înflorit, și ați umplut Biserică de miros bun și cinstiț, gonind departe înșelăciunea cea împuștită a vrăjmașului, cu Darul cel dumnezeesc, purtărorilor de chi- nuri ai lui Hristos, patruzeci.

Astăzi credincioșii pre Maxim și pre Alexandru împreună, pre Teodor, Zinon, pre Pompie, pre African și pre Terentie, și cu ceilalți împreună pătimitorii, cu cre- dință să-i cinstim, și să-i feri- sim, lăudând bărbăția lor.

Slavă...

Pământ a primit sângiu- rile voastre, și trupurile cu care

bine v'afi nevoit, și Cerul dum- nezeeștile voastre suflete, iară cetele îngerilor, v'au lăudat în- ţelepților pentru biruință, și v'au încununat ca pre niște bi- ruitori.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești ușa luminii, luminează sufletul meu, carele este întunecat de cumplitele neguri ale călcătorilor de porunci, și se primejduește. Si mă arată părtaș zilei celei dumnezeeești; ca să te slăvesc, ceea ce ești părtinitoare nerușinată a credincioșilor.

Irmosul:

Spăimântătu-s'a de acea- sta Cerul, și marginile pămâ- tului s'au minunat, că Dum- nezeu s'a arătat oamenilor tru- pește, și pântecetele tău s'a fă- cut mai desfătat de cât ceru- rile. Pentru aceea pre fine, Năs- cătoare de Dumnezeu, înce- pătoriile cetelor îngerești și omenești te slăvим“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfântul sfîntul mucenic Antipa, Episcopul Pergamului Asiei.

**La Doamne strigat-am, Stîhirile glasul al 2-lea.
Podobie: Când de pre lemn...**

Scoțând din destul darul cunoștinței lui Hristos Ierarhe, din izvorul cel nedeșertat, al celui culcat pre piept, și dumnezeescului propoveduitor, dintru acela ai împărțit bogăț tuturor oamenilor săvârșind călătoria întocmai cu apostolii, cuvioase Antipa. Pentru aceasta având îndrăzneală către Dumnezeu, împreună cu dânsul roagă-te pentru toți, cei ce te laudă.

Vi ață lăudată petrecând pre pământ și adunând avuția bunăților prin pătimire, ai mers către Domnul plin de bunăță și Avraam cel de demult, cuvioase Antipa. Pentru aceasta te-ai și învrednicit slavei celei mai bune, bucurându-te împreună cu ucenicii lui Hristos, și rugându-te pentru noi, cari cu credință cinstim pătimirea ta.

Din darurile cele bogate ale Mângâitorului având tu Dar tămăduitor, tămăduește patimile trupurilor și ale sufle-

telor noastre, adormind dureurile și încetând toate ostenelele și mântuind din nevoi și din primejdii pre toți, cei ce cinstesc pomenirea ta Antipa, și slăvesc pre Domnul.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul cel adevarat al lui Dumnezeu, și iețul Impăratului; bucură-te sicriul vieții; bucură-te izvor nedeșertat al sfînteniei; vas de mir al Duhului, desfătarea raiului; bucură-te îndulcirea cea tainică a sufletelor; bucură-te bucuria cuviosilor; bucură-te veselia tuturor, celor ce aleargă către fine Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii a Născătoarei:

Cu plângerî tânguindu-se, și cu amare lacrămi udându-și obrazul Mielușaua cea prea curată, se uita la Cruce, și înținzându-și mâinile strigă: Fiul meu! Unde mă voi duce acum? Vai mie! Cum am rămas singură Fiul meu; lumina mi s'a întunecat, spintecați-vă cele din lăuntrul meu, și vă rumpeți.

Troparul, glasul al 4-lea.

Surpând înșelăciunile cele idolești Antipo și călcând puterea dracilor, cu îndrăzneală ai mărturisit pre Hristos înaintea luptătorilor de Dumnezeu. Pentru aceasta făcându-te ce-

tățean întru cele de sus, împreună cu cetele îngerești, și aducând doxologie Stăpânu lui tuturor, pui înainte și pentru noi rugăciune de mulțămire dăruind Darul tămăduirii; drept aceea te cinstim pre tine sfintite mucenice Antipo; roagă-te să se măntuiască sufletele noastre.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc pre luminatul între mucenici Antipa.

Facerea lui Iosif.

Pesnă 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii cu urme neudate, pedestru tre-cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisî în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit“.

Luminându-te cu lumina Darului celui în trei sori, luminează pre cei ce săvârșesc acest luminat praznic al tău, și-i măntuește pre ei de turbările patimilor, mucenice Antipo.

Cuvântul lui Dumnezeu te-a arătat pre tine mărturie curată patimilor sale, prea înțelepte, carele stricai credința cea rea, și pierdeai toată violența dracilor.

Slavă...

Cu adevărat dupre lege și-ai păstorit sfânta turmă, și o ai hrănit la verdeața învățăturilor lui Hristos, Părinte; iară acum privești de sus, fiind cinstit cu cununa mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Cu fulgerile luminii tale prea curată Fecioară, lumenea inima mea cea cuprinsă de noaptea patimilor, și a nevoilor, ca ceea ce tuturor negrați ai răsărit pre soarele dreptăței.

Pesna 3-a, Irmos:

Se veselăste de tine...

Izvorît-ai pâraie de învățături, care adăpau pre credincioși, și uscau apele cele turbure ale mulțimei Dumnezelor.

Intăriu-te cu puterea celui ce a ridicat neputința noastră, puterea cea drăcească o ai sfârâmat prin chinuire, prea mărite Antipo.

Slavă...

Pre cei ce se închinau drăcilor, i-ai plecat a se închină lui Dumnezeu celui adevărat, carele pentru bogăția milostivirei s'a îmbrăcat cu trup muritor, cuviioase Antipo.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Mântuitorul, carele a măntuit pre oameni din

robia vrăjmașului, Preacurată. Pentru aceea cu bună credință te slăvим.

Irmosul:

Se veselește de tine Biserica ta Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea Doamne, „scăparea și întărirea“.

Sedealna, glasul al 3-lea,

Podobie: Pentru mărturisirea...

Aprinzându-te cu focul cel dumnezeesc al dragostei celei dumnezeești, mucenice Antipo, ai stins văpaia nedumnezeirii, și aruncându-te întru meșteșugită aramă arsă în foc, te-ai mutat către lumina cea neapusă, Părinte cuvioase. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Mângâere celor scârbiți, curățire celor ce păcatuesc, tu te-ai arătat Stăpână Maică Fecioară, căci născând mântuirea lumii, singură te-ai făcut turn de putere credincioșilor. Pentru aceasta strigăm: Roagă pre Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignindu-te tu Stăpâne, pământul s'a cutremurat; omorându-te, lumina s'a ascuns și morții au ieșit din legături. Iară prea curată Maica ta vărsând lacrămi, cu amar zicea: Fiule prea iubite, laud mila ta cea

mare, că acestea le-ai pătimiț, ca să mantuiești pre oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzân-„du-te Biserica pre tine „Soarele dreptății, a stătut în-„tru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă pu-„terii tale Doamne“.

Improtivirea celor fărădelege, n'a mișcat turnul inimii tale, Mucenice purtătorule de chinuri. Drept aceea arzându-te de râvna credinței, te-ai arătat mai tare decât focul.

Pre cei biruiți de somnul nedumnezeirii, priveghind prea laudate, cu învățăturile Sfântului Duh i-ai deșteptat către înțelégerea cunoștinții celei adevărate.

Slavă...

Umplutu-te-ai de darurile Duhului prin gura Cuvântătorului de Dumnezeu celui rezemat pre piept, de unde ai și izvorît dumnezeeștile învățături tuturor credincioșilor, cuvioase Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

După naștere ca și mai nainte de naștere te-ai păzit nestricată Maică Fecioară, că ai născut pre Ziditorul tuturor, carele a luat din tine trup omenesc de bună voie.

Poasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în „tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Suindu-te la muntele bună-tăilor Fericite, ai intrat subt norul cel desăvârșit al cunoștinței, și cu Dumnezeu ai vorbit.

Cu împletirile cuvintelor tale, din adâncul nedumnezei-rii ai vânat pre oamenii cei ră-tăciți, și i-ai măntuit prin dar, lerarhe.

Slavă...

Propoveduind taina cea mare a venirii lui Dumnezeu sfintite Mucenice, ai micșorat înălțimea idolilor cea prea fără de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Domnul cel mai pre sus de dumnezei fiind chipul lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu trupul meu, s'a sălăsluit în pântecele tău, Preacurată.

Poasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Răstignindu-ți membrele prin înfrâname, ai încununat nevoințele cele sihăstrești cu luptele cele mucenicești, care le-ai răbdat cu tăria cugetului, fericite Antipo.

Inaintea divanurilor ai stătut, purtătorule de chinuri, propo-

veduind întruparea celui ce s'a smerit pentru tine, și a slătut înaintea judecății lui Pilat, și a omorât pre vrăjmașul cu Crucea.

Slavă...

Dorind de omorârea celui ce pre Cruce s'a omorât, dumnezeescul Antipo, ai intrat în bou de aramă ars, și omorându-te, te-ai adus jertfă Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Sfânt este Domnul Iisus, cel ce s'a sălăsluit în pântecele tău Fecioară, cel ce se odihnește pre sfinții, și mărește pre cei ce cu credință adevărată îl slăvesc pre el, Fecioară.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dragilor curățindu-se cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Impreună șezător pre scaun cu Apostolii, și podoabă, Arhierilor te-ai făcut Fericite prea mărindu-te mucenicește, ai strălucit ca un soare, lumanând pre toți, sfintite Antipo, și risipind noaptea cea adâncă a nedumnezei. Pentru aceasta te cinstim pre tine ca pre un dumnezeesc sifințit mucenic și dătător de tămăduiri.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului sfîntitului mucenic Antipa episcopul Pergamului.

Stih: Cu taurul te lupți Antipo bunule Muncenice.

Carele poate a te arde dar nu a te împunge.
Intru a unsprezecea zi băgându-te,
In bou de aramă Antipo, ești arzându-te.

Acesta a fost în zilele împăratului Dometian, într'o vreme cu sfintii Apostoli, de cari a fost hirotonisit și episcop bisericii Pergamului Asiei, când cuvântatorul de Dumnezeu și evanghelist Ioan era izgonit la Patmos, precum scrie și în epistola sa, numindu-l pre acesta preot credincios și mucenic. Deci sfântul Antipa fiind Arhiereu al aceleiași biserici foarte bătrân, păstoreă și ocârmuiă turma lui Hristos cu toată pioasa petrecere. Pentru aceea fu și prins de idololatri, vădindu-l singuri dracii cărora se închinau ei, jeluindu-se că nu pot trăi în locul acela, nici a primi jertfele ce li se aduceau, că-i gonește Antipa. Deci stând de față înaintea ighemonului, se silea și plecă cu cuvinte, ca să se lepede de Hristos, zicând cum că lucrurile cele mai vechi sunt mai cinstite, iară cele nouă și de curând ivite sunt mai necinstite, și cum că legea Ellinilor este veche, și s'a crescut în mulți ani, iară credința creștinilor, s'a început în urmă, și de puțini oameni primită. La care răspunse Sfântul Împotriva, aducând la mijloc istoria lui Cain, și cea dintru început răsărītă răutate. Căruia nu se cade a urmă bunii credincioșii, măcar de au fost și vecchi dintău. Dintru aceste cuvinte pornindu-se ighemonul cu mânie, porunci de băgară pre mucenic la acea măestrie de muncă, ce era făcută în chip de bou, întru care rugându-se Sfântul mult la Dumnezeu, și luând puterea sa cea mare, și mulțumind pentru că s'a învrednicit a patimii pentru dânsul, și rugându-se și pentru cei ce-i vor face pomenirea, ca să fie feriți nepătimiși și de alte boale, iară mai ales de nesuferita durere a dinților, se rugă și pentru iertarea păcatelor, și pentru mila la viitoarea judecată. Si dobândindu-și cererea dupre poftă, s'a mutat către Domnul. Si s'a îngropat în biserică

din Pergam, izvorând pururea minuni și tămăduiri. Si se face amintirea lui în prea cinstita biserică a sfântului și întru tot lăudatului apostol Ioan cuvântatorul de Dumnezeu, aproape de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Trifiniei celei din Cizic.

Stih: Se despărțește Trifinia de trupul cel de lut,

Ceea ce desfătările le socotea ei și lut.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Farmutie.

Stih: A ieșit din ceste de aicea Farmutie, In luna Farmuti, care este Aprilie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Pesna 7-a, Irmos:

In cupitorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârlos decât cu văpaia focului fiind aprinși au strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne“.

Inchipuind pre cei trei tineri Mucenice mărite, ai stătut ca în cupitor în mijlocul măestriei de aramă arsă, făcută cu vicleșug, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

Fiind încunjurat de toate părțile cu rouă dumnezeească, nu te-ai ars nici cum fiind în mijlocul focului, nici dracilor nu ai jertfit, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Putere dumnezeească întăringind nepuțința vârstei, Părinte, ca o nicovală tare, ai alergat

către priveliște, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

Slavă...

Impodobit fiind cu dumnezeescul Dar al ierarhiei, iarăș te-ai înfrumusețat și cu porfira săngelui tău înțelepte, și ai alergat către împărăția cea de sus, bucurându-te arătat.

Și acum, a Născătoarei:

Din sângiurile tale cele fecioarești, Doamnă, s'a întrupat Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl, ca să îndrepenteze zdrobirea noastră: Binecuvântată ești tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil...

Acum nu vezi ca prin oglindă, nici prin semne binele cel desăvârșit, căci au trecut vedeniile, ci față către față, cu bucurie strigând celui ce te-a mărit: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pre tine oiaia cea dumnezească a păstorului Hristos celui mare, carele ai păstorit bine turma lui prea înțelepte Antipo, te-au ars de tot în foc cei fărădelege ca pre un miel, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pașii inimii tale întărindu-ți pre piatra dumnezeștilor porunci, nu te-ai mișcat de vînturile chinurilor celor cumplite, nici de înnecările celor făcători de dumnezei idololatri, prea înțelepte Antipo, cîntând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu adevărat ai câștigat slavă lui Hristos, mucenice Antipo prea înțelepte, și îndoilea cunună ai primit, ca un păstor adevărat, și pătimitor purtător de biruință, cu care și împodobindu-te, strigi: Toate lucrurile binecuvântați, lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a Făcătorului tuturor, ca un dumnezeesc locaș al Atotfiitorului, ca un pământ nearăt, ce ai odrăslit spicul cel nesemănăt, Maică Fecioară, măntuește și păzește pre cei ce pururea cu credință, strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, și puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecu-

„vântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Săvârșind călătoria cea sfintită, ca un ierarh, ierarhe, viața cea prea sfintită, cu sfîntenie o ai dat făcătorului și Ziditorului tău prea sfinte mucenice Antipo.

Ca unul ce te-ai făcut frumos cu felurile bunătăților, prea fericit, te-ai înfrumusețat și cu mărireia muceniei, și te-ai mutat către Domnul cel frumos, îndumnezeindu-te dupre daruri de Dumnezeu cuprinseule.

Astăzi Pergamul se bucură, pentru dumnezeecasca prăznuire a prea sfîntului păstor, și chiamă cetățile care sunt împrejurul lui, cu care împreună și noi bucurându-ne, să-l încununăm pre el cu laude.

Slavă...

Sicriul sfintelor tale moaște, sfintite Mucenice, izvorăște mir de tămăduiri, gonind putoarea cea rea a patimilor, și pre cei ce cinstesc pomelnirea ta, îi umple de bună mireasmă cu adevărat.

Și acum, a Născătoarei:

Ziditorul soarelui și al stelelor și a toată făptura, ne-a

răsărit nouă lumină din pântecele tău cel purtător de lumină, pre carele roagă-l neîncetat Fecioară, ca să lumineze pre cei ce te laudă.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firele cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvим“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinti prea cuviosul părintele nostru Vasilie Mărturisitorul, Episcopul Pariului.

La Doamne strigăt-am, Stihurile glasul
al 4-lea.

Podobié: Dat-ai semn celor ce...

Strălucind pomenirea ta mai mult decât soarele ai răsărit credincioșilor, luminând lumea cu dumnezeștile luminări, gonind negura patimilor, și întunericul dracilor. Pentru aceasta te fericim, și preste ani cinstim sfintită adormirea ta, slăvină pre Mântuitorul, fericite Vasilie.

Cu săgeata cuvintelor tale, ai rănit adunările celor fără de lege prea fericite. Pentru

aceea au dat glas norii cerurilor, cetele îngerilor cu bucurie au lăudat răbdarea nevoințelor tale. Drept aceea bucurându-ne, împreună cu dânsii, cu credință te cinstim ca pre un luminător a toată lumea, și ca pre un rugător prea fierbinte.

Ințelepțește câștigând cele cerești în locul celor pământești, și în locul celor stricăcioase, cele nestricăcioase, bucurându-te ai schimbat slava cea pieritoare, cu slava cea nepieritoare. Si în locul goanelor și a supărărilor celor de multe feluri ai câștigat împărățiile lui Dumnezeu cele mai presus de cuvânt; intru care și veselindu-te împreună cu îngeri, Vasilie, roagă-te pentru cei ce cu credință te laudă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut jeratecul, care a văzut Isaia mai nainte în linguriță, și în vremile cele mai de pre urmă a luat trup din tine Născătoare de Dumnezeu, și a curățit toate patimile omenești, cu focul Dumnezeirei arde păcatele mele și de toată spurcaciunea mă spală, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână văzând pre Hristos omorându-

se, și omorînd pre vicleanul, lăcrămând ca o Maică, lăudă pre cel ce a ieșit din pântecele ei, și mirându-se de îndelungă răbdarea lui, strigă: Fiul meu prea iubite, nu uită pre roabăta, nu zăbovi iubitorule de oameni, cela ce ești dorirea mea.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Cânt cu osârdie sfârșitul tău Părinte.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos :

Apa trecându-o ca pre uscat, „și din răutatea Eghipetului scăpând Israiliteanul strigă: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm“.

Lumina cea negrăită și în trei lumini ţi-a răsărit fie întru împărăția Cerului cea nemîșcată, și dupre vrednicie te-a primit veselia dreptilor Părinte.

Deschis ușile Edemului, și la Arhierie te-ai adaos arhiereu, și te-ai numărat în Biserica celor întâi născuți, o mucenice Vasilie.

Slavă...

Curățindu-ți trupul mai năînte decât cugetul, te-ai suiat în muntele bunătății, ca alt Moisi. Pentru aceea văzând pre cel ce este pururea, te-ai lipit de dânsul, cuvioase Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Ziditorul tuturor unindu-se dupre Ipostas cu trupul, care l-a luat din tine, a ieșit negrăit, Născătoare de Dumnezeu, și bine a voit a vorbi cu oamenii.

Peasnă 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea...

Pomenirea ta cea vrednică de minune și pururea pomeneită, cu bucurie veselește adunările ortodocșilor.

De norul trupului dezbrâcându-te Cuvioase, și dezlegându-te de legături, te-ai apropiat de Dumnezeu.

Slavă...

Pătimit-ai osteneli și multe supărări pentru Hristos, Cuvioase. Pentru aceea te-ai învrednicit și împărăției lui.

Și acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine ajutor și folositoare, nu mă voi rușină, ci mă voi mânțui de vrăjmașii mei, prea curată Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă Duhul „meu“.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca soarele ne-a răsărit nouă sfântă pomenirea ta înțelepte, și luminează lumea, lu-

minându-o cu dumnezeeștile tale minuni, Vasilie. Care să-vârșindu-o astăzi, strigăm: Roagă-te lui Hristos pentru noi Ierarhe, ca să ne mântuim.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mulțimea se veselește, lăudând cu credință numele tău în toate zilele, și cu dragoste mărind înălțările tale pururea, Născătoare de Dumnezeu. Că tu ești lauda și ajutorul și părtinitoare nerușinată, tuturor celor ce cu credință te cinstesc pre tine Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te-ai suit Cuvinte pre lemnul Crucii, lumina soarelui s'a ascuns, și toată lumea s'a spăimântat și de frică s'a cutremurat. Iară Maica ta stând lângă tine, strigă: Fiule prea iubite, cum de voia ta mori, lumina mea cea neapusă?

Peasnă 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Făcând rugăciune către Domnul, ai surpat cugetul cel înalt al eresului celui rău cugătător, și ai veselit Biserica, Părinte.

Puitorul de nevoințe primind lupta cea neslăbită către vrăjmași, te-a sălășluit în locuri cele cerești, Părinte.

Slavă...

Inălțându-te către Dumnezeu, limbile cele ce se înălțau, și micșorau slava dreptei credințe, le-ai smerit, Vasilie.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te munte umbros, bucură-te înălțime negrăită, adâncime nespusă. Bucură-te pod, carele treci pre oameni către viață, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne, măntuește-ne pre noi. „Că tu ești Dumnezeul nostru, „afară de tine pre altul nu știm“.

Darul cel dumneesc să-lășluindu-se întru tine, purtătorule de Dumnezeu, te-a arătat pre tine păstor credincios Bisericii lui.

Omorându-ji cugetul și patimile trupului, ai urmat după duhul vieții, mărite.

Slavă...

Stând înainte apărător dogmelor dreptei credințe, ca un arhiereu prea ales, ai gonit dogmele cele rele, Fericite.

Și acum, a Născătoarei...

Fiind locaș prea sfânt, ai născut izvorul nepătimirii, Maică Fecioară prea curată.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Impingându-te de ferbințeala cea veselitoare a celor ce-

rești, ai părăsit scaunul cel de pre pământ, și ca un prea bland ai câștigat moștenirea cea ne-pieritoare, în pământul celor blâzni, Cuvioase.

Defăimând rătăcirea eresului celui hulitor, și având cuget dumnezeesc și bună credință ortodoxă, ai învățat, cu osârdie pre toți a cinsti chipul Mântuitorului, vrednicule de minune.

Slavă...

Ca un biruitor prea mare, cu adevărat ai biruit taberile celor rău credincioși Cuvioase, făndu-le cu împotrivirea ta, și încununând plinirea credinciosilor cu dogme dumneeești, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuit-ai pre neamul omesc de omorâciune și de stricăciune, căci mai presus de fire ai născut pre cel din fire dătător de viață, spre facerea de bine a credinciosilor celor ce cu credință te laudă, Fecioară cu totul fără prihană.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răuțăilor, rogu-mă. Căci către tine am strigat, și mă auzi „Dumnezeul măntuirii mele“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminându-te cu lumina

celui de sus Fericite luminezi pre toți, cei ce cu dragoste cinsesc cinstiță pomenirea ta, părinte Vasilie, sfintite pătimitorule. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie Mărturisitorul, Episcopul Pariei.

Stih: Bucurându-te săvârșește-te, de trei ori ferice Vasilie,

Căci acolo vei merge unde te vei umplea de multă bucurie.

*Intru a douăsprezecea zi Vasilie mort,
Cu cele de îngropare s'a îmbrăcat.*

Acest sfânt Vasilie, pentru covârși-toarea bună faptă a sa și cea de Dumnezeu plăcută viață, se făcă Episcop Pariei, pre vremea necuraților hulitori de icoane. Carele după dumnezeescul Pavel, pentru ca să nu se unească cu iconomahii, și să se îscălească la lepădarea sfintelor icoane, și-a săvârșit toată viața în goane și suferințe și necazuri; izgonit fiind și umblând din loc în loc, ajutând și tatărind părinteștile dogme, urând adunările răilor credincioși, și iubind buna credință. Pentru aceasta slujind în tot lucrul lui Dumnezeu, și cu bună placere fiind până în sfârșit, cu pace a adormit.

*Intru această zi, la anul dela zidirea lumii
șase mii patru sute cincizeci, s'a adus cinstițul
brâu al prei sfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, dela Episcopia Zila, la
cetatea cea împăratească, în zilele împăratilor
Constantin și Romanò Porfirogenitii, nouă
sute nouăsprezece. Si după aceea s'a mutat în
sfânta racă din Halcopratian, adică unde se
vând arămile, în treizeci și una de zile ale
lunei lui August.*

*Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei
Maicii noastre Antusa, sfica Împăratului Constanțin Copronim.*

Stih: Din rădăcină murdară rod foarte bine
mirosind,

Cucernica Antusa de pe pământ și din viață
a desflorit.

Această sfântă de multe ori fiind si-
lită de tatăl său ca să se însotească

cu bărbat, nu s'a plecat; iară după moarțea lui având prilej, toată avereia ei împărțindu-o la săraci și la biserici și la sfintele case, s'a făcut maică a multor săraci și văduvelor apărătoare. Deci în mai multe rânduri, prin multe indemnări fiind silită de împărateasa cea ortodoxă Irina, ca să petreacă și împreună să împărațească cu ea, nici cum n'a primit; ci căte zile petrecea în palat, pre dinasfară adică eră îmbrăcată cu haină împăratească, iară pe dinlăuntru, avea haină de păr. Băutura și eră apă și hrana săhăstrească, cu ochii plini de lacrămi, și cu cântare de laudă în gură. Pentru care a și luat viața monahicească, fiind tunsă de mâna sfântului Tarasie, în mănăstirea ceea ce se numea a celor de un cuget, și de atuncea nici ea n'a ieșit din mănăstire, nici alta din surori. Aceasta nu a rămas dela slujba bisericii, nu a slăbit, nu s'a lenevit întru rugăciuni. Ochii săi niciodată s-au stins din lacrămi, smerenia ei eră nemăsurată, slujea tuturor surorilor, împodobea biserică, cără apă, la masă sta în picioare și slujea. Deci aşă făcând în toată vremea vieții sale, s'a mutat împreună cu rodurile bunătăților, la Dumnezeu, de cincizeci și doi de ani fiind.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Dimă și Proton.

Stih: Proton întâi de cap s'a lipsit,
Dupa carele Dimă a intins grumazul la călu.

Intru această zi, pomenirea sfintilor trei mucenici: Mină, David și Ioan.

Stih: Cu săgeți ucigașii de oameni au omorit,
Trei robi ai lui Dumnezeu monahi, cari prin
dragoste au murit.

*Intru această zi, cuviosul Acacie cel nou
carele la Sfântul Munte în schitul Cavsovaliului
a săhărit, la anul o mie și jăptăză
în pace a dormit.*

Stih: De și nou tu Acacie cu anii te-ai
arătat,

Insă pre cei vechi prin ostenele i-ai întrecut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreiești, au călcăt în
„cupitor văpaia cu îndrăz-

„neală, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

O ce veselie nespusă este ceea ce te-ai învrednicit a luă prea fericite, sălășluindu-te în lumina cea fără materie, și cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Fiind împodobit frumos cu cununa dumnezeestei bune podoabe, dănuiesți împreună cu oștile cele de sus prea fericite, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Impodobindu-ji turma cu cuvinte și cu faptele dumnezeestilor tale bunățăji, te-ai împodobit înțelepte cu cunună, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Si acum, a Născătoarei:

Blestemul Evei cel dintâi l-a mutat Curată în binecuvântare, născând pre Fiul lui Dumnezeu, căruia strigăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8-a, Irmos:

F Cei ce s-au făcut cu Darul...

Fiind măntuit de întristări și de turburarea cea cumplită a vieții, ai câștigat bucuria și veselia cea mai pre sus de cuvânt, prea fericite, cântând:

Lăudați pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu fierbințeală părtinind dogmelor celor părintești, leșne ai stricat bârfirile celor hulitori, Părinte arălatorule de cele dumnezeestii, strigând: Bi-necuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu mulțamilă săvârșind nevoințele cele cinstite mărite, ai dobândit sfârșitul cel fericit întru Hristos, învășătorule de cele sfinte, și te-ai învrednicit a locuî în corturile sfintilor și purtând cunună dănuiesți în veci.

Si acum, a Născătoarei:

Apărătoare te avem credințiosii prea sfântă, și prin rugăciunile tale ne izbăvim de cele rele, lui Hristos strigând: Bi-necuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s-au făcut cu Darul „tău biruitorii tiranului și văpăieii, tinerii cei ce au păzit foarte poruncile tale, au strigat: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Cu sfințenie săvârșindu-ți viața Părinte, și slujind lui Dumnezeu cu faptele tale, cu adevărat ai dobândit împărăția cerurilor.

Săvârșind călătoria și păzind credința, și nevoința isprăvind, bucurându-te, ai primit cununa dreptății, Vasilie.

Slavă...

Indulcindu-te de lumina cea neschimbată, și stând înaintea lui Hristos prea sfintile, adu-ți aminte de foșii, cei ce cu dragoste își aduc aminte de tine, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Luând Ziditorul pentru milostivire din pânecile tău firea cea stricăcioasă, o a îmbrăcat pre dânsa cu haina nestricăciunei, prea curată Fecioară.

Irmosul

Cu adevărat Născătoare „de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiți prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri, slăvindu-te pre tine“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfântul sfîntul mucenic Artemon.

La Doamne strigăt-am, Stihurile, glasul 1-iu.
Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Viețuind pre pământ, te-ai împreunat cu îngerii și cu cei fără de trup, și împreună cu dânsii neîncetat slu-

jești Treimii, Artempoane, de Dumnezeu fericite, unde pururea, ca un om ceresc, umbând cu minunile cele dumnezești, înveți pre cei de pre pământ cele de sus.

Luminându-te cu dumnezeasca lumină, cu multe munci și ai trudit trupul tău, și te-ai mutat către luceafărul cel nematerialnic, prin carele, cu rugăciunile tale, gonești noaptea cea întunecoasă a patimilor, luminând sufletele noastre, în telepte.

Pre cei ce cu credință să vârșesc pomenirea ta, lauda și multele nevoințe ale cinstitei muceniciei tale, sfintile Muce-nice, nu încetă rugându-te pururea, ca să fie păziți de nevoi și de scărbe, și să se izbăvească de stricăciunea ceiace va să fie, mucenice Artempoane, propoveduitorule de Dumnezeu.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Alunecându-mă cu năravul cel stricăcios, zac împlântat, ci către nașterea ta alerg Fecioară, izbăvește-mă de viforul cel împotrivnic, și de multe feluri de ispite, ca neîncetat să laud Darul tău, Născătoare de Dumnezeu, Maică pururea Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând lângă crucea Fiului și Dumnezeului tău, și văzând

îndelungă răbdarea lui, prea curată Maică, plângând grăiai: Vai mie prea dulce Fiule! Cum pătimești acestea fără dreptate? Cuvinte al lui Dumnezeu, ca să măntuești pre oameni.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat „și din răutatea Eghipetului scăpând Israiliteanul, strigă: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Dătătorul înțelepciunii descoperind vistieriile ei, din deștul dă darul cuvintelor, celor ce cu credință laudă pre pătimitorul său Artemon.

Pre tine cel ce te-ai rănit cu săgeata dragostei celei prea dulce a lui Hristos, pătimirea trupului, din tinerețele tale, nu a putut să te despartă de dragostea acesteia, înțelepte Artempoane.

Slavă...

Cu deadinsul privind la adâncimea dumnezeștei Scripturi, Artempoane, înțelepște ai scos avuția cea mai bună a înțelepciunei, cu care pre toți credincioșii i-ai îmbogățit.

Și acum, a Născătoarei:

Noi cei pre pământ născuți, de pre pământ la înălții-

mea Cerului ne-am înălțat prin nașterea ta Născătoare de Dumnezeu curată, și stărei cetelor îngerești ne-am împreunat.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea...

Cu puterea Duhului îmbrăcându-te, ai biruit taberele cele asupra Ziditorului, prea viteazule Artempoane.

Cu ploile sângeurilor tale celor pătimitoare, ai sfins văpaia nedumnezeeirii, prea cunoioase Artempoane.

Slavă...

Infierbântându-te cu grija, și aprinzându-te cu dragostea cea dumnezească prea cunoioase, pentru aceasta ai pătimit.

Și acum, a Născătoarei:

Naștera ta Preacurată a dezlegat greșelile noastre, și cu dreptate a legat pre toți credincioșii.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine, Doamne; tu ești lumina celor întunecați, și pre tine te laudă duhul meu“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină pre noi...

Asemănându-te cu mărturisirile cele sfințite și mucenicești, săvârșind viața, la Cer

te-ai suit, înțelepte Artempoane, și ai primit dela Dumnezeu cunună neveștejită. Pentru această prăznuim sfântă pomenirea ta, strigând: Adu-ți aminte de noi sfințite Mucenice, stând înaintea lui Hristos.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Nu vom făcea nici odată noi nevrednicii, a vesni puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ne-ai fi părtinit tu, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta, dela tine Stăpână, că tu măntuești pre robii tăi pururea de tot felul de răutăți.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată și Fecioara, dacă a văzut pre Fiul său pre carele l-a născut, pre Cruce întins, cu dureri de moarte și-a turburat sufletul, și cu osârdie a strigat: Unde este pomenirea darurilor și a minunilor tale, prea iubite Fiule, cu care s'a îndulcit norodul cel nemulțămitor? Însă ca să măntuești neamul omenesc, acestea acum le pătmăști.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Jerfă ta s'a înălțat la jertfelnicul cel ceresc, și s'a făcut acum bine primită Stăpânului tuturor.

Inălțându-ți cugelul către privirea cea mai aleasă, te-ai învățat tainele lui Hristos, pentru care ai și pătimit, prea cuvioase Artempoane.

Slavă...

Intemeindu-te pe piatra cea neclătită a dragostei Ziditorului prea cuvioase, nici cum nu te-ai clătit cu cugetul de asuprelele și întreitele valuri ale vrăjmașului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o vistierie nedeștertată a darurilor avându-te pre tine Stăpână, toți primim dela tine darurile minunilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne cu poruncile tale, și cu brațul tău cel înalt, „pacea ta dă-ne-o nouă, iubitorule de oameni“.

Oprind valurile nedumnezirii, ai măntuit pre poporul cel bine plecat, și l-ai îndrepitat către limanul credincioșilor înțelepte.

Ca un luminător luminos cu lumina bunăților, ai descoperit întunericul înselăciunei, și pre oameni i-ai îndrepitat către lumină.

Slavă...

Făcându-te tăinuitor al lui Hristos al tainelor lui celor negraite, prin patimă te-ai adus pre tine jertfă plăcută prea cuvioase Artempoane.

Și acum, a Născătoarei:

De spurcăciunea patimilor și de fină, curățind sufletul meu, curat du-l înaintea lui Dumneu, prin rugăciunile tale, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a. Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Dupre lege pătimind pentru Hristos, Artempoane, porunca cea rău credincioasă a vrăjmașilor celor fărădelege ai înfruntat. Pentru aceasta te-ai și arătat mucenic dupre lege, încununându-te cu biruințele cele dumnezești.

Cu focul cuvintelor tale se când păræele cele turbure ale nedumnezeirii, ai izvorit credinciosilor rîuri luminoase ale credinței, prea cuvioase Artempoane.

Slavă...

Cu alcătuirea cea vitejească întrarmându-ți cugetul asupra șarpei lui celui luptător, surpându-l pre acesta l-a arătat mort, și ai primit dela Dumnezeu cununa biruinței.

Și acum, a Născătoarei:

Cu Darul cel dumneeesc al nașterii tale, cei muritori

ne-am făcut nemuritori, și neam mântuit de stricăciunea cea dintâi, și cu haina nestricăciunei ne-am împodobit, Născătoare de Dumnezeu curată.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a-“dâncul răuțăilor, rogu-mă, „căci către tine am strigat; și „mă auzi Dumnezeul mântrui-“rii mele“.

Intru această lună în 13 zile, sfântul sfîntul Mucenic Artemon.

Stih : Aflat-a cununi Artemon cele de curând tăiat,
Cuvente capului lui celui tăiat.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Dimitrie Peloponisiul, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute trei.

Intru această zi, pomenirea sfîntilor mucenici : Maxim, Chindian și Dada.

Stih : Cari sunt aceștia, fără de capete zac aicea.
Chindilian, Maxim și Dada.

In zilele împăraților Maximian și Dioclițian rău credincioșii, prințându-se Sfinții aceștia în satul Oxivia, au fost duși la ighemonii Tavrichie și Gaie. Sî stănd la cercetare, și mărturisind pre Hristos, fură băgați la închisoare; deci când dormiau ei a venit diavolul semuindu-le lor cele din protivă; și după ce s'au sculat ei au stătut la rugăciune, întărindu-se unul pre altul, și viind înginerul Domnului, i-a făcut pre ei îndrăzneți. Iară după ce s'a făcut ziua, sculându-se ei și foarte silnic îi fiind de rău credincioși, nu s'a lepădat de Hristos, ci arătat și cu îndrăsneală mărturisindu-l Dumnezeu adevărat, și făcător totului, au fost bătuți cumplit și puși la închisoare; apoi mai în urmă, împreună cu ceilalți fiind cercetați li s'a tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Elefterie Persul.

Stih: Elevterie de înşelăciune nu s'a robit.
Ci de voie spre ascuțitul sabiei a stătut.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Teodosie.

Stih: Dumnezeilor nici cum plecându-te a aduce jertfire,

Ascuțitului sabiei te-ai făcut Teodosie uneltire.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zoil.

Stih: De lovirea arcului Zoile fiind rănit pre lemn,

Rănești pre cel ce a adus înlăuntru stricăciunea prin lemn.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Preasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce merseră din Iudeia în Vavilon oare „când, cu credința Treimii, vă „paia cuporului o au călcat, „câtând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat“.

Aprinzându-te cu focul cel dumnezeesc al dragostei Stăpânului mărite mucenice, prin voie cu osârdie ai alergat către nevoința ostenelilor, zicând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Imbrăcându-te cu puterea Mângâitorului, prin răbdarea ta cea vitejească, ca și apostolii ai biruit taberile înşelăciunii și ai cântat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Viața cu întreagă înțelepciune, și trupul cu curație înfrumusețându-ți, curat ai lucrat cele sfinte, lui Hristos cântând, și cu mulțămită strigând: Dum-

nezel părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să aducă pre foți către slava cea cerească, Ziditorul tuturor bine a voit a se naște din tine Născătoare de Dumnezeu, și ca un iubitor de oameni și făcător de bine, Dumnezeu împreună cu noi a viețuit cu trupul.

Preasna 8-a, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Pre Impăratul cel ceresc dupre vrednicie socotindu-l mai pre sus de cele pământești, împreună cu dânsul te bucuri Artempoane în veci.

Pre tine cel ce cu sufletul te-ai înălțat către Ziditorul, a-supreală muncitorilor nici cum n'a putut să te despartă de dragostea lui, răbdătorule de chinuri.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminându-te cu strălucirile luminii celei dumnezeești, ca un făinuitor al celor negrăite, ai intrat în jertfelnicul cel neapus al tainelor, răbdătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce mai pre sus de cuget și de cuvânt a luat firea omenească din tine Născătoare de Dumnezeu, și pre fii omeniști i-a făcut ai săi.

Irmosul :
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oștile îngerești, „lăudați-l, și-l prea înălțați în- „tru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos :
Cu adevărat Născătoare..

Trecând iarna nedumne- zeirii, ai ajuns către primăvara bunei credințe, și te-ai învrednicit luminii Soarelui slavei.

Cu ochii sufletului și ai cu- getului văzând pre Domnul mai nainte stând deadreapta ta, nu te-ai clătit de valurile muncilor, Artempoane.

Slavă...

Ca unul ce împreună cu răbdătorii de patimi, și cu uce- nicii lui Hristos te-ai învrednicit negrăitei slavei lui celei dum- nezești, roagă-l pentru noi ca pre un bun îndurat.

Și acum, a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, cu îndurarea ta, cercetează de sus sărăcia noastră, și de stri- căciune și de nevoi mântuies- te-ne pre noi.

Irmosul :

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân- „tuiți prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri slăvindu-te pre „tine“.

SVETILNA zilei, și Stihovna din Triod sau a praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 14 ZILE.

Cel dintru sfinti părintele nostru Martin Mărturisitorul Papă al Romei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce te vom numi...

e te voi numi acum Martine, învățător prea lăudat de învățături ortodoxe? Corifeu sfînt împărat dumnezeștilor dogme? Defăimător minciunei prea adevărat? Apărător prea tare al Cuvântului? Lucrător de cele sfinte prea sfînt? Făcător de minuni prea cinstit? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi acum Martine? Rîu pururea plin de ape duhovnicești, care adăpă sufletele spre bună rodire înțelegătoare? Sfesnic, care luminează lumina bunei credințe? Munte, din carele pică dumnezească veselie? Arătător dumnezeștilor cuvinte? Doveditor a tot eresul? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi acum Martine? Lucrător prea credincios de cele sfinte, al cortului celui

adevărat? Mijlocitor cu cuiuință dumnezeească între Dumnezeu și între oameni? Pahar izvoritor de băutură dumnezeească? Luminător ca unul ce ai Cuvântul vieșii, trăgându-te dela apus, și arătându-te la răsărit? Roagă-te, să se mânuiască sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ce este mai luminat decât bunățile tale Fecioară? Că vindeci și mânuești pre țoți de patimi, gonind năpădirile cele fărădelege ale vrăjmașilor. Si păzești de primejdii pre cei ce te cinstesc, și scârbele le oprești, dumnezeească Mireasă, fă-te pricina de bucurie mai bună robilor tăi, rugându-te să se mânuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Ce vedere înfricoșată este aceasta? Fecioara strigă către Domnul ca o Maică. Durerile care nu le-am cunoscut când te-am născut Fiule, iute pătrund inima mea. Nu sufer a te vedea pre Cruce, o lumina ochilor mei! Grăbește de te scoală, și slăvește rânduiala ta cea înfricoșată.

LA U TRENIE.

CANONUL Sfântului Martin.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o a „tăiat, și a văzut soarele „pământul pre care nu-l văzuse. „Pre pierzătorul vrăjmaș apa „l-a înnecat, și cea neumblă „o a trecut Israil, și cântare s'a „cântat: Domnului să-i cântăm, „că cu slavă s'a proslăvit“.

Multe dureri ai răbdat Martine pentru Hristos Dumnezeu, și acum nevoindu-te bine, te-ai mutat către viața cea fără durere. Pentru aceasta ușurează-mi durerile sufletului cele cumplite, luminându-mă prin rugăciunile tale, ca să te laud pre tine.

Propoveduit-ai pre unul din cinstita Treime, pre Hristos Dumnezeu, cel mai pre sus de ființă, în două firi și în două voiri, și în două lucrări, Fericite; și pre cei ce nu cred într' acest chip, pre țoți i-ai lepădat, Martine prea sfințite.

Slavă...

Pre scaun înalt te-a pus Domnul tuturor, ca pre un sfesnic luminos, ca să luminezi pre cei ce dormiau în noaptea înșelăciunei, și să-i povătuiești către lumina cea adevărată a

credinței. Drept aceea pre toți și luminezi cu dogmele tale Părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce dupre firea cea dumnezeească este nevăzut, s'a arătat prunc din tine făcându-se om, arătând cu adevărăt două voiri și două lucrări într'un Ipostas, căruia roagă-te Preacurată, ca să ne mântuim noi toți, cei ce cu dragoste te cinstim.

Peasna 3-a, Irmos:

Frica ta Doamne...

Fiind plin de dumnezeească râvnă prea fericite, ai adunat cinstit sobor, și ai întărit dogma Bisericii, ierarhe Martine.

In mijlocul soborului ai le-pădat pre Pir, pre Serghei, pre Teodor și pre Chiru și pre cei ce bârfiau asemenea cu dânsii, Cuvioase.

Slavă...

Izvoarele eresurilor le-ai uscat, și ai izvorit râuri de dogme sfinte, cu care adăpi fața Bisericii, mărite.

Și acum, a Născătoarei :

Mai pre sus de cuvânt ai născut pre cel de o cinste și de un scaun cu Tatăl, carele poartă două lucrări și două voiri, prea sfântă Fecioară.

Irmosul :

Frica ta, Doamne, o sădește

„în inimile robilor tăi, și fi „nouă întărire, celor ce intru „adevăr te chemăm pre tine“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Din pruncie fiind dat lui Dumnezeu, și crescând întru bunătăți duhovnicești, te-ai învrednicit a fi următor Apostolilor, păstorind cu dreaptă credință turma Domnului, și gonind cetele ereticilor, prea lăudate. Pentru aceasta la sfârșitul tău te-a încununat cu cununa muceniei, pururea pomenite, ca un pătimitor nebiruit, o Martine de Dumnezeu însuflate! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, și acum, a Născătoarei :

Alunecându-mă după cugetele cele rele, am căzut întru adâncime de păcate, ci suspinând strig din inimă: Minunează-ți întru mine mila cea bogată, și noianul cel nemărginit al milostivirii, Preacurată, și bogăția cea nemăsurată a îndurărilor tale, și-mi dă pocăință, și iertare greșelilor, ca totdeauna să strig ţie: Roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mi se dea iertare de păcate, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua văzând pre Mielul și Păstorul, și Mântuito-

rul înălțându-se pre Cruce fără dreptate, tângindu-se strigă: Vai mie prea iubite Fiule! Fiul meu cel prea dulce, cum voi suferi a vedeā privire prea înfricoșată, la cele dinlăuntru mă rump, inima mi se rănește, și nu pot suferi junghiera ta cea fără dreptate. Ci tu cel din fire îndelung răbdător, grăbește de te scoală îngrib, și plinește făgăduința ta, ca să mă slăvești și pre mine, ceea ce te-am născut pre tine.

Peasna 4-a, Irmos:

S uitute-ai pre cai pre apote „stolii tăi Doamne, și ai luat „cu mâinile tale frânele lor, și „mântuire s'a făcut călătoria ta, „celor ce-ți cântă cu credință: „Slavă puterii tale Doamne“.

Fiind tu cel drept izgonit din scaunul tău fără dreptate de oamenii cei nedrepți, ai ales mai bine a pătimi rău, ca să păzești nevălămată dogma cea dreaptă a Bisericii, înțelepte Părinte.

Tu cel dupre lege nevoitor, stând în mijlocul celor fărădelege, și de dânsii chinindu-te și batjocorindu-te și târându-te în zadar, ai rămas neclătit la minte, de Dumnezeu cuprinsele.

Slavă...

Bine cugetând în legea Domnului, prea sfîntite, ai

defăimat legile celor fărădelege. Iară credincioșilor le-ai dat legea cea dumnezeească, întărind dogma bunei credințe foarte tare, Părinte.

Si acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre unul din Treime, cunoscut în două ființe, dumnezeească și omenească, Dumnezeu împreună și om, având voiri asemenea cu firile lui, Fecioară prea curată.

Peasna 5-a, Irmos:

Pre mine cel ce deapururea „mă rătăcesc de noaptea „necunoștinței, spre calea cea „pierzătoare de suflet, cu lumi- „na cunoștinții tale Doamne, „povățuește-mă, ducându-mă „la cărarea poruncilor tale“.

Cu prea sfîntul tău cuvânt Părinte, arătat ai întărît dogma cea prea sfântă, și ai surpat ceata eresurilor, răbdând izgoniri și închisori și scârbe foarte multe.

Nu ai dat adormire genelor tale, Cuvioase, până ce te-ai făcut locaș lui Dumnezeu, și ai răsturnat din temeu toată rătăcirea eresurilor, mucenicește nevoindu-te.

Slavă...

Strălucind întru bunătăți, ai șezut pre scaunul cel prea înalt înțelepte, și cu lumina dogmelor tale celor dumnezeești, ai

luminat toată turma ta, Martine de trei ori fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară neispirită de nuntă, ceea ce ai născut cu trup pre Dumnezeu cel necuprins, omoară-mi patimile trupului, și-mi înviază sufletul cel omorit de păcate.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor...

S'a despicate vicleanul înaintea cinstitelor tale picioare, purtătorule de Dumnezeu, și prin cuvântul tău s'au îngrădit gurile cele fără de ușă ale oamenilor celor vicleni, și s'a arătat dogma cea dumnezeească, strălucind mai mult decât soarele.

Cei înșelători te întindeau fără de milă, și cu funii te legau pre tine cel ce ai legat toată înșelăciunea, și ai rupt legătura eresurilor cu legăturile dumnezeeștilor tale dogme Ierarhe Martine, prea sfintite Părinte.

Slavă...

Ca un soare luminos strălucind în sobor, ai întunecat înșelăciunea ereticilor ca pre o negură, iară mulțimile credinciosilor le-ai luminat cu razele învățăturilor tale cele ortodoxe, părinte Martine.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firii întru fine se des-

leagă prea lăudată, că negrăit ai născut pre Ziditorul tuturor ca pre un Dumnezeu și om, în două voiri și în două lucrări, Născătoare de Dumnezeu Mai că Fecioară.

Irmosul:

Adâncul păcatelor, și vîforul greșelilor mă turbură, și „Întru adâncul desnădăjdurii „celei silnice mă surpă pre „mine. Ci îmi înfinde și mie „mâna ta cea tare ca lui Petru „o îndreptătorule! Si mă mânătuește“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înăltat...

Intre Arhierei viețuind cu bună credință, și mucenicește calea săvârșindu-ji, bârfelile e-resurilor le-ai slins, făcându-te apărător dreptei credințe, prea sfintite Martine. Pentru aceasta te rugăm, mânătuește-ne de nevoi și de scârbe, prin rugăciunile tale, mările Ierarhe al lui Hristos.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea celui dintru sfintii părintelui nostru Martin Mărturisitorul, Papă al Romei.

Stih: Cel ce mâncă trupul tău Stăpâne bucurându-se.

Martin prin desbrăcare de trup petrece veselindu-se.

Intru a patrusprezecea a lui Aprilie zi, Vestitul Martin din viață se săvârși.

Acesta a fost pe vremea împărației lui Constantin, ce s'a poreclit Pogonat, adică bârbosul, carele Constantin fu ucis în baia Dafnei în Sicilia, lovit în cap cu o cărămidă. De aceea pentru dreapta credință trimițând împăratul, a adus dela

Roma cu sila pre fericitul acesta pătimind multe necazuri la mergere și la întoarcerea sa, că fiind împăratul tot una și la un gând cu eresul monoteliților, de vreme ce sfântul Martin gonise dela biserică cu ale sale scrisori de obște pre Sergheie, pre Pir și Teodor, și a pus hotar bunei credințe, cu soborul ce să strâns cu sine spre căderea și înfruntarea eresului monoteliților, trimis-a de l-au luat, precum a zis împăratul, din Roma; și băgându-l în legături, ca și cum ar fi fost facător de rele, l-au pus la închișoare, de aceea l-au trimis în surghiun la Hersona, unde săvârșindu-și rămășița vieții pustnicești, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celor mai sus sfînți mărturisitori episcopi de apus, cari au fost împreună cu sfântul Martin.

Stih: Drepte cugetând, bărbați sfînți,
Foarte cu bucurie la izgonire au fost osândiți.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Ardalion glumețul.

Stih: Acum glumeț lăudat a fost Ardalion,
nu de demult,

Căci făcând asemenea ca mucenicii, focul a suferit.

Acesta a fost pe vremile împăratului Maximian, aflându-se prin teatre, și făcând schimile unuia și altuia, și fătârnincindu-se, arăta patimile, și întâmplările celorlalți. Deci fiindcă odată a socotit să se fătârnicească, arătând împotrivirea creștinilor către tirani în vremea muceniei, pentru aceasta s'a spânzurat singur, și se zgâria; ca și cum nu voia să aducă jertfă dumnezelilor. Deci norodul văzând acestea plesnea cu mâinile, și lăuda prefacerea lui cea icsusită și vitează. Atunci cea Ardalion a strigat cu glas mare către norod ca să tacă, și aşa s'a mărturisit pre sine că este adevarat creștin. Deci ighemonul iaraș l-a sfătuit să-și prefacă socotința dar el nevrând, și rămâind în credința lui Hristos, a fost aruncat într'un cuptor ce era ars cu foc, și aşa săvârșindu-se a primit cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenice Tomaidei.

Stih: Pre Tomaida din veacul de aicea o ai ridicat,

Dupre Scriptură Părinte, pentru veacul cel așteptat.

Această sfântă Tomaida s'a născut în Alexandria, și bine fiind crescută, și învațată de părinții săi, fu însoțită cu bărbat, și era în casa bărbatului său, cu multă credință, și petreceă cu întreagă înțelepciune și cinstă. Si vietuiă împreună cu ei și trupescul părinte al Tânărului, carele luase lui și noră pre Tomaida. Deci într'una din zile neaflându-se acasă fiul său, pierzătorul de suflete diavol, a băgat în bătrânul, cuget de ocară împotriva nurorei sale, și cugeta să se împreune cu Tânără, toate chânuurile uneltind spre împlinirea scopului său. Deci fericita Tomaida, mult sfătuind și rugând pre bătrânul, nimic îsprăvea; căci întunecat cu mintea de diavol, luând sabia fiului său, și lovind pre Tânără foarte tare o și tăiat în două; și ea să a dat sufletul Domnului, și s'a făcut muceniță pentru întreaga ei înțelepție; iară bătrânul, îndată pierzându-și vederile, umbără prin casă orb. Si dară mergând oarecare spre afarea lui său, au aflat pre Tânără, zăcând moartă pre pământ; cari văzând acestea, și pre bătrânul ce se purta orb încoace și încolo, și rătăceă prin casă îl întrebau ce este aceasta ce se vede? Iară el descoverind adevarul, și mustrându-se pre sine, că cu mâna sa a făcut uciderea, mai adăogând încă și rugându-se ca să fie dus de ei, la ighemon și să-și primească osândă. Aceștia plecându-se l'au dus pe el la ighemonul și cunoscându-se adevarul, din porunca lui s'a tăiat capul bătrânumului. Deci înștiințându-se de acestea Avvă Daniil dela schit s'a pogorât la Alexandria, și luând moaștele Sfintei, le-a dus la Schit, și le-a așezat în cimitirul său, pentru că Sfânta s'a nevoit prin sânge și să sâvârșit pentru curațenie. Si oarecarele din schit, stăpânindu-se de pofta curviei, s'a dus la mormântul fericitei, și luând undelemn din candela ei, și ungându-se, mai luând încă și binecuvântarea ei care s'a arătat lui în vis, deșteptându-se să izbăvît de patimă. Deci de atuncea și până astăzi frații din acel schit, mare ajutor au pre fericita Tomaida întru războaiele trupului.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeia în Vavilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat“.

Cei ce au lipsit pre Hristos de două lucrări și de două voiri, te-au lipsit de scaun, dându-te la izgoniri prea de-părtate, Părinte, carele strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Suferind încisorile cele prea lungite, ca un păzitor credinței celei fără prihană, ai micșorat întunericul eresurilor, și ai luminat pre credințioși a cântă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Chinuindu-te cu izgonirile cele prea îndelungate și cu scârbele, nici cum nu te-ai clătit Părinte, ci te bucurai Fericeite neîncelați, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce negräit s'a născut din tine, cu două voiri și cu două lucrări, Preacurată, acela păzește pre cei ce cred într'aceaș chip, cari strigă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitorii de...

Strâmtorându-te de boale și de izgoniri cumplite, și de multe feluri de chinuri, ca un Mucenic ai primit cununa muceniei, Părinte.

Fiind izgonit, ca unul ce te țineai de departe, ai izgonit din mijloc eresul cel fără dreptate, și te-ai învrednicit fericirii celei zise de Dumnezeu, părinte Martine.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre tine te-am cunoscut temeu Arhieilor, și stâlp ortodoxiei, și învățător bunei credințe. Drept aceea cu credință te lăudăm, lerarhe Martine.

Și acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât oștile cele de sus, și mai înaltă decât Heruvimi ești Maica lui Dumnezeu. Drept aceea fă-mă pre mine mai pre sus de stricăciunea păcatului.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitorii de Dumnezeu, în cuptor călcând văpaia cea de foc, au cântat: „Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Trecut-au preste hotarele...

Făcându-te prea sfîntă lucrător de cele sfinte, și mărturisitor, și mucenic, dupre vred-

nicie te veselești împreună cu cetele Patriarhilor, Martine prea alesule. Pentru aceea cu credință te fericim.

Ca un un soare luminos răsărind dela apus către răsărît, ai luminat tot pământul cu razele bunei credințe, și ai izgonit întunericul cel prea adânc al ereticilor, fericite Martine.

Să stăm în casa Dumnezeului nostru, propoveduind nevoințele, luptele și mărturisirile părintelui nostru Martin, cugetătorului de cele cerești, și cu dragoste să-l fericim pre dânsul.

Slavă...

Strălucit-a pomenirea ta Fericite ca steaua cea de ziua la marginile pământului, și luminează pre toși, cei ce te laudă pre tine cu laudă, de Dumnezeu mărite, părinte Martine.

Si acum, a Născătoarei:

Urmând graiurile părinților, cu credință mărturisim pre unul din Treime, carele s'a născut din tine în două firi și în două voiri, și pre tine Fecioară curată te mărturisim.

Irmosul:

Hotarele firei le-ai trecut „pre Ziditorul și Domnul ză „mislind, și ușă de mântuire „lumii te-ai făcut. Pentru acea „sta de Dumnezeu Născătoare, „pre tine neîncetat te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Sfinții Apostoli din cei șaptezeci: Aristarh, Pud și Trofim.

Și sfântul mucenic Criscent.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Cu Cuvântul dumnezeștei cunoștințe, desăvârșit ați mărit popoarele din necunoștință, prea înțelepților Apostoli, și le-ați adus pre dânsenele mântuите, către Cuvântul cel ce a strălucit din Tatăl cel nenăscut. Căruia rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Să lăudăm pre Pud și pre Aristarh cel înțelept, și pre dumnezeescul Trofim, propoveduitorii lui Hristos cei adevărați, căci cu credința dumnezeescului Dar, au topit iarna înșelăciunii, și acum s'au sălașluit întru lumina cea neapusă, ca să culeagă răsplătirile osteneilor, îndumnezeindu-se de împărtășirea cea negrăită.

Urmând lui Pavel învățătorului celui mărit, închizându-vă în temniță, și primind chinuri, multe primejdii ați răbdat mărișilor, și prin sabie tăindu-vi-se capetele, desăvârșit v'ați nevoit.

Rugați-vă lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș desfătat al lui Dumnezeu, mai slăvit de cât cerurile, mărește-mă pre mine, carele m'am strâmtorat cu patimile, și m'am strâmtorat întru scârbe, de năpădirile su-părărilor, mărește-mă liniștin-du-mi cu rugăciunile tale, cele ce mi se vor întâmplă în toate zilele, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Sabie a pătruns inima mea, o Fiule! ziceă Fecioara, dacă a văzut pre Hristos spânzurat pre lemn, și o rumpe Săpâne, precum mai nainte oarecând a zis Simeon, ci te scoală și mă slăvește împreună cu tine cel ce ești fără de moarțe, pre mine Maica și roaba ta, rugu-mă.

VEZI: Pentru slujba sfântului mucenic Criscent s'a așezat să se cânte întru această seară la Pavecerniță.

CANONUL.

Al căruia acrostih la greci este acesta:
Voiu lăudă pre Criscent izvorul minunilor.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării roșii...

Astăzi credincioșii să plez-nim în mâini cu bună cre-dință, bucurându-ne întru pom-enirea pătimitorului Muce-nic, carele s'a chinuit, și a bi-

ruit pre stăpânitorul întunere-cului prin dumnezeescul Dar.

Trecând cu vederea nesto-tornicia celor trecăloare, Mu-nice mult pătimitorule, cu tot sufletul te-ai dat pre tine, la munici și la bătăi, și făcându-te biruitor, stai înaintea lui Dum-nezeu purtând cunună.

Slavă...

Zi de bucurie să săvârşim credincioșii prăznuind astăzi, întru pomenirea cugetătorului de Dumnezeu Criscent, și ve-selindu-ne să cinstim luptele lui cele cinstite.

și acum, a Născătoarei:

Din tine Fecioară să intru-pat Domnul pentru multă bu-nătate, și pentru noi se vede asemenea ca noi, cel ce este dupre fire nevăzut. Pre carele roagă-l neîncetăt Preacurată pentru noi, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseliește de tine...

Spânzurându-te mărite, prin vitejia trupului ai suferit ranele, arătat dezbrăcându-te de grăsimea stricăciunii.

Te întăriă pre tine Iisus, când te luptai cu tărie, mărite, și suferiai durerile trupului prin gând bărbătesc.

Slavă...

Răníndu-te cu adeverat de dragostea lui Hristos, Criscente

mărite, tare te-ai chinuit, necruțând ostenelele trupului.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cântări cinstite să cinstim pre ceea ce singură între femei negrăit, a născut pre Dumnezeu și Stăpânul a toată lumea.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Arătându-te moștenitor bunătăților celor veșnice, prin mucenia bunei credințe, mare mucenice slăvite, stai înainte luminându-te de slava Stăpânlui tuturor. Pentru aceasta prăznuim sfântă pomenirea ta pătimitorule Criscente, cerșind ca să luăm prin rugăciunile tale dezlegare greșelilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Fiind spânzurat pre Cruce, cu cuget vitejesc ai răbdat muncile, Mucenice purtătorule de chinuri, pentru că închipuiai patima cea dumnezeească și curată, prin care am aflat nepătimire.

Stând înaintea tiranilor, ai mărturisit numele Domnului cu credință neîndoită, și te-ai nevoit bucurându-te. Pentru aceasta cu buna credință te cinstim, Criscente.

Slavă...

Urmat-ai pre urmele Mântuitorului, și închipuind mân-

fuitoarele lui patimi, ai suferit bătăi și moarte silnică, Mucenice purtătorule de nevoințe pururea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce a născut mai presus de ființă pre Ziditorul tuturor făpturilor pentru facerea de bine a zidirii sale, Stăpâna cea prea curată, cu vrednică cuviință se fericește.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Umplându-te de apele Du-hului cele de viață, ai uscat pâraiele răutăței Mucenice de Dumnezeu însuflate.

Prin moarte câștigând viața cea nemuritoare, izvorăști daruri nemuritoare celor ce cu credință se apropie de tine prea lăudate.

Slavă...

Nici de sabie, nici de foc, nici de moarte nu te-ai spăimântat viteazule mucenice Criscente, ci te-ai arătat fără frică, jertfindu-te pentru Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudându-te pre tine prin care ne-am izbăvit de stricăciune, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, și strigăm fie: Bucură-te veselia Mucenicilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie...

Prin mădularile tale s'a slăvit Stăpânul tău, de Dumnezeu însuflate, pentru aceea acum te mărește cu răsplătire întru semne și întru multe minuni, mucenice Criscente.

Aprințându-te de focul dragostei Domnului, prin foc ai primit dumnezeescul sfârșit Mucenice, arzând înșelăciunea nedumnezeirei celei fără de Dumnezeu, purlătorule de chinuri.

Slavă...

Cinstită s'a arătat înaintea Domnului moarlea ta Criscente prea fericite, că în mijlocul focului te-ai arătat nears, măring și slăvind pre Domnul.

Si acum, a Născătoarei:

Ca pre un scaun în chip de foc al Stăpânului tuturor te slăvim Fecioară și ca pre un palat veselitor, și ca pre un sfeșnic și cămară de mire, ca pre o masă primitoare de Dumnezeu, Preacurată.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pre a mare îndrepător te-ai arătat nouă Sfinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Drept aceea astăzi te cinstim pre fine mucenice Criscente, pururea mărite.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii...

Inchipuind pre cei trei liniери coconi, Mucenice mărite, te-ai aruncat în mijlocul focului pentru Hristos, și într'insul ți-ai primit fericilul sfârșit, lăudând pre Dumnezeu, prea fericite.

In mijlocul văpăii celei nesuferite ai stătut ca aurul cel lămurit întru credința cea adevărată strălucind Fericite, și luminând pre cei ce strigă: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Spânzurându-te pre lemn, te-ai rănit mărite, cinstind pre cel ce și-a întins mâinile pre lemn pentru noi, din bunătatea sa, și în cuptor fiind băgat, l-ai slăvit pre dânsul, Criscente.

Si acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai sfântă decât Heruvimii, Preacurată, ca ceea ce prin cuvânt ai zămislit pre Cuvântul Tatălui, pre carele lăudându-l strigăm ţie: Binecuvântată ești tu între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile intinzându-și...

Dorind să vezi pre Hristos te-ai luminat cu podoabele bunătăților, care ţi s'au țesut

de sus, și stai înaintea Impăratului celui nemuritor, prea fericite, cu veselie strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Prin făria cugetului ai răbdat moartea cea amară, cându-te în mijlocul focului ca o pâine dulce a împăratului tuturor mărite, înaintea căruia stând cu sufl et vesel strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luând de sus dela Dumnezeu Dar, a tămădui boalele și a gonii duhurile, rogu-te Mărite, tămăduește sufletul meu, carele totdeauna este bolnav de năpădirile păcatelor ca să strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

O minune! cum ai născut pre Dumnezeu, făcându-se om, ceeace ești de Dumnezeu dăruită? Cum ai rămas nearsă, primind întru tine focul cel ne-suferit? Pentru aceasta cu găsuri de mulțămită te slăvim, și strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mainile întinzându-și Da-

, „niil, gurile leilor cele deschise „în groapă le-a încuiat; și puterea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se tinerii cei „iubitori de credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mâna cea din marginea „unghiului; din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a făiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine, Născătoare de Dumnezeu te slăvim“.

Cu dumnezeești cuvântări de sfințenie te lăudăm pre tine Mucenice al lui Hristos, ca pre unul ce cu totul bine ai plăcut Impăratului veacurilor, și ai surpat idolii periciunii prea vîtejește.

Foară peste fire sunt ostenelele tale, foarte lăudate sunt sudorile tale care ai suferit pentru Hristos. Pentru aceasta te-ai învrednicit slavei celei negărite, rugându-te pentru noi, care cu bună credință te ferim pre tine Mucenice.

Slavă...

Astăzi cetatea Mirelor lumanat prăznuește cântând chinurile tale, și primejdiile și luptele, care ai petrecut vîtejește, nevoindu-te pentru Hristos, mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Ziditorul soarelui și al lunei, Hristos Domnul, ne-a răsărit nouă lumină din pântecele tău cel purtător de lumină, Fecioară, pre carele roagă-l neîncetat, ca să se lumineze sufletele noastre.

Stihurile Sfântului cele dela Vecernie, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu cuget vitejesc, Criscente prea înțelepte, ai mers către nevoințele ostenitoare, către cursele cele cu multe împletituri, către luptele cele cumplite, nepărtinindu-ți trupul, ci alegând mai bine a muri pentru dragostea cea dumnezească. Drept aceea toată Biserica lui Hristos te fericește, săvârșind pomenirea ta, mare Mucenice prea mărite.

Cu cruzime șuvițându-te, și împungându-ți-se coastele, și cu mulțime de bătăi rumpându-te, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos cel cinsit, podoaba pătimitorilor, bună cuviința Bisericii. Pentru aceasta cu laude te cinstim, prăznuind sfântă pomenirea ta, și închinându-ne moaștelor tale.

De dragostea Ziditorului arătat aprinzându-te Criscente, pururea pomenite, ai stătut în mijlocul focului nearzându-te nici cum, și fericitul tău du-

l-ai pus în mâinile lui Dumnezeu. Pentru aceasta ai primit cununile biruinței, rugându-te ca să dobândească iertare de păcate, cei ce te laudă pre fine.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a lui Dumnezeu nestricată, curată și cu totul fără prihană, și mai pre sus de toată sfințenia, nu mă lepădă pre mine cel spurcat și necurat, și aflător de toată lucrarea cea de ocară, și fărădelege și cumplită. Nu mă lăsă să pier de tot, ci mă izbăvește de patimi, și mă mantuește pre mine, întorcându-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne, Fecioara și Maica ta răstignit pre Cruce, s'a spăimântat, și privind a zis: Ce răsplătire ţi-a dat Stăpâne, cei ce s'au îndulcit de tine cu darurile cele multe; dar mă rog, nu mă lăsă singură în lume, ci grăbește să te scoli, învijind împreună pre strămosi. și cealaltă slujbă după rânduiala și Otpustul

LA UTRENIE

CANONUL Sfinților Apostoli.

Al cărui acrostih la Greci este acesta :

Dumnezeescă cântare cânt dumnezeștilor Mucenici. **Facerea lui Iosif.**

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israile...

Cei ce stați înaintea scaunu lui lui Dumnezeu ca niște

slujitori, și ca niște slugi ale lui, și ca niște luminători înțelegători, cereți luminare nouă celor ce cinstim pomenirea voastră, Apostolilor.

Cela ce pentru milostivire s'a arătat pre pământ, v'a ales pre voi ucenici și slujitori împreună cu alii mulți, ca să veștiți voirea lui cea dumnezească, înțeleptilor.

Puindu-vă întru rânduială cu ceata cea prea sfințită a sfinților șaptezeci de ucenici ai lui Hristos, luminași tot pământul spre cunoștință, cu dumnezeescă lumina învățăturilor.

Si acum, a Născătoarei:

Ca să împreune Dumnezeu pre cei de jos cu cei de sus, din noianul milostivirii sale, acum a luat trup din tine Preacurată, și a rămas și după întrupare tot ceea ce a fost.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Fiind împreună cu lăudatul Pavel, împreună cu dânsul ași încunjurat toată lumea ca niște stele cu soarele, gonind înțunerecul necunoștinței cu lumina sfintei propoveduiri.

Ucenicii Cuvântului arvnind credincioșilor odihna cea fără durere întru cele dintru înălțime, prin mari osteneli ale trupului, au ridicat din mijloc păcatul cel cu durere.

Slavă...

Arătat propoveduind Apostolii pre Dumnezeu Cuvântul cel născut din Tatăl negrăit întru început, cum că s'a întrerupt pre pământ, și a defăimat stăpânirile veacului acestuia.

Si acum, a Născătoarei:

Aplecat-ai cu lapte pre hrănitorul a toată lumea, carele fără stricăciune s'a născut din curatul tău pântece, și a zidit din nou pre oamenii, cari erau sfărâmați de stricăciune.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai întărit pre noi pe piatra mărturisirii tale“.

Sedeaalna, glasul 1-iu...
Podobie: Mormantul tau....

Ca un luceafăr cu bună podoabă strălucind lumii, ași goneștit prin credință, înțunerecul cel adânc al înșelăciunii, și ași luminat sufletele. Pentru aceasta toată Biserica cea zăriță de lumină, cântă astăzi Apostolilor pomenirea voastră cea purtătoare de lumină, slăvind pre Hristos.

Slavă, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Fiind vițe din via cea purtătoare de viață, v'ași adus struguri, din care ne curge nouă

vin de viață, cereștilor învățători, Apostoli ai Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu curață! prin rugăciunile tale curăță sufletul meu, carele este spurcat de patimile păcatului. Că tu ești cea bună, curățire măntuitoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată, și Maica cea fără prihană văzând pre Mielul pironit pre lemn, glăsuind strigă: Laud Cuvinte dumnezeștile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Treimea cea mai pre sus de ființă și în trei lumini, a aprins făclii pre sfintii Pud, Trosim și pre Aristarh, ca să lumineze pământul cu cuvântul cel dumneesc.

Impreună călători cu Pavel v'ăji arătat înțelepților, răbdând de bucurie împreună cu dânsul multe feluri de izgoniri, multe feluri de chinuri și primejdii de nevoi, pentru viața cea viitoare mărișilor.

Slavă...

Cu curgerile săngiurilor, prin strălucire, aji sfînțit toată zidirea, oprind săngiurile cele spurcate ce se aduceau drăcilor, Apostoli ai lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Fiindu-mi mie tărie și scăpare și zid neîncunjurat și rugătoare către Dumnezeu, măntuește-mă de văpaia cea vesnică și de gheenă, prea curată Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezească strălucirea ta...

Stâlpii și capiștile cele idoșteți le-au sfărâmat lăudații propoveditorii de Dumnezeu, zidind cu Darul inimile oamenilor, ca pre un cort căzut prin călcarea poruncilor.

Cu adeverat făcându-vă cai prea lăudați ai lui Hristos, turburând marea nedumnezeirii prin dumnezească propovедuire, ați inviat din nou, pre cei ce erau înnecași mai nainte într'însa.

Slavă...

Uitându-vă către Dumnezeu, prin dumnezeștile voastre cercetări ne-ați măntuit pre noi, cari eram întru răutatea nebuniei idolești primejduiți, făcându-vă nouă măntuitori.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia cel sfînțit luminându-se oarecând prea sfînțit cu dumnezeescul Duh, a strigat: Iată Fecioară va luă în pântece pre Dumnezeu cel necuprins, întrupat pentru milostivirea sa.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o ..

Prea înțeleptul Trofim și Aristarh, împreună și minunatul Pud, ca niște Apostoli ai Cuvântului, și cinstiți călători împreună cu Pavel, să se laude cu cântări sfințite.

De apele Duhului cu adevarat fiind plini, înțelepților, tot sufletul l-ați adăpat prin învățături, gonind din mijloc văpaia înșelăciunii cu Darul cel dumnezeesc.

Slavă...

Fiind uniți cu duhul, nu ați avut despărțire nici cu însăși despărțirea trupului, căci împreună cu Pavel propoveditorul vi s-a făiat capetele, mărindu-vă împreună cu dânsul.

Și acum, a Născătoarei:

Streină este zămislirea ta Doamnă, streină și înfricoșată este nașterea cea mai pre sus de cuget, care ne-a împăcat cu Dumnezeu pre foști cei înstreinați dela dânsul, și ne-a dat podoaba cea dintâi.

Irmosul :

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult milostive“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-să astăzi praznicul cel cinstit al Apostolilor, lumnându-ne pre noi, și gonind întunerecul păcatului, celor ce strigăm: Arătatu-să lumina și a venit izbăvirea.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfinților apostoli, din cei săptezeci: Aristarh, Pud, și Trofim.

Stih: Cinstind pre Aristarh ca pre un bătritor,

Carele bine să a nevoit până și de sabie răbdător.

Dară unde te-ai mutat Pude dupăce te-a tăiat,

Unde m'am mutat? Decât către slava cea nestricăcioasă am alergat.

Trofim cereasca hrană a dorit,

Și dar hrană sabie să a făcut celui ce l-a lovit. Intru a cincisprezecea a lui Aprilie zi, Aristarh tăierea capului primă.

Aceștia fiind din cei săptezeci de Apostoli, ur nau marelui apostol Pavel și pătim-eau râu împreună cu dascalul lor toate goanele lui, iară după moartea lui li s'a tăiat și acestora capetele de Neron; însă acestea le-a lăsat scrise în limba latinească a tot fericitul Dorotei mergând la Roma, și nu numai de aceștia, ci și de alți apostoli și de sfinți și de prooroci a făcut istorisire, că era pentru iscusința firei sale foarte învățat și mult știut, ca nimenea altul.

Intru această lună pomenirea sfântului mucenic Criscent cel din Mira Lichiei.

Stih: Spaimă era a vedea pre Criscent în mijlocul focului,

Carele socotea grădină veselitoare arderea văpăiei.

Intru a cinsprezecea a lui Aprilie zi, Criscent în văpaia focului arzător se săvârși.

Acesta a fost din Mira Lichiei de neam strălucit și minunat, mare la stat, de aceea văzând pagânătatea că se semește, și legea idolilor se înalță, și pe mulți supuși sub robia rătăcirei, de se închinau ce'or fară de suflă, el întrând în mijlocul lor, și dojenea că să

părăsească desertaciunea, și i învăță ca să se întoarcă spre Dumnezeu, cel ce se cinsteste de creștini, ca un făcător al tuturor și a toată suflarea, și de viață dătător. Iară ighemonul făcându-l becicnic și nenorocit, căci însuși de bună voia lui și-a ales a intra la munci, Sfântul zise, că mai vârtos lucru săvârșitei norociri și cinst este a pătimi cineva pentru Hristos. Și întrebându-l a-si spune întâmplarea, și patria și numele, el pentru toate zicea că este creștin. Deci nevrând nici cu chipul a da cinst idoliilor dupre cum îl sfătuia ighemonul, ci înaintea tuturor mărturisindu-se, și zicând că nu poate trupul a face alta, fără că ceea ce sufletul se pare, ca și cum se ocărmește și se mișcă de dânsul, drept aceea întâi spânzurându-l îl bătură, de aceea îl strujiră, mai apoi făcând foc mare, fu judecat de-l aruncără într'insul, și nestricându-i nimica, nici un păr măcar, și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi pomenirea sfintelor mucenice femei: Vasilia și Anastasia.

Stih: Mielului lui Dumnezeu mielușele două s'au junghiat,

Anastasia și Vasilia, cele ce grumazii spre sabie s'au dat.

Acestea erau din marea cetate Roma, de bun neam și bogate, ucenite fiind sfintilor Apostoli. Deci după sfârșitul lor, acestea adunând noaptea sfintele lor moaște, și îngropându-le, fură părâte la rău credinciosul Neron; carele aducându-le față, de odată le-a pus la închisoare. Apoi mai în urmă fiind scoase, și spuind ele că rămân întru mărturisirea lui Hristos, fură spânzurate, și tăindu-li-se țățele, și mânile și picioarele și limbile, în sfârșit li s'au tăiat și capetele de sabie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Leonid episcopul Athenei.

Stih: Intuneric mare pre Athenieni a cuprins, Dupăce Leonid soarele lor a apus.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Teodor preotul și Pavsolipie.

Stih: Lui Pavsolipie și Teodor preotului, Dar oarecarele contenitor de scârbe cu adevarat a fost ascuțitul sabiei.

Intru această zi cea întru Pasha Domnului Dumineca slăbăognului.

Stih: Cuvântul lui Hristos a fost slăbăognului întârire,
Asemenea Darul și cuvântul lui i-a fost spre întârire.

Că acelui este slava și puterea în veci, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Dătător de rouă cupitorul...

Cu ploile cinstitei propoveduri cupitorul necredinței l-ați stins ca niște apostoli, iară ca niște dumnezeești pătimitori, ați ars materia cea idolească cuurgerea sânguriilor, pentru aceea vă slăviți, înțelepților.

Ca niște intraripați străbătând tot pământul, prea lăudașilor Apostoli, dumnezeeasca propoveduire ați semănat în sufletele limbilor, ca niște plugari aleși, și pre loți i-ați adus la Hristos ca niște grâu.

Slavă...

Infrumusețatu-v' ați cu ranele voastre cele frumoase, Ari-starhe și Trofime, și stăluciji mai mult decât tot aurul cel curat, împreună cu Pud cel cu adevarat minunat, totdeuna rugând pre Hristos pentru noi.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatute-ai fericită de Duhul cel sfânt, ca ceea ce ai întrupat pre vestitorul sfatului celui mare, cel ce a trimis în lume pre dumnezeești săi Apostoli, ca pre niște fulgere

dumnezești, ca să lumineze pre cei credincioși, Preacinștiă.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuviosilor...

Cu secerea cea dumnezească tăind rădăcinile nedumnezirii, ați sădit credința cea adevărată și îndreptare desăvârșit în inimile celor cu bună credință, grăitorilor de cele dumnezești.

Cu cuvântul cel dumnezeiesc ați ogorit inimile, și semănând sămânța cunoștinței, ați secerat spic cu multă roadă, mulțimea celor ce s-au măntuit, înțelepților Apostoli.

Binecuvântăm..

Turnurile cele nemîșcate ale Bisericii lui Hristos, struguriile cei dumnezeiești ai viei celei dumnezești, din cari curge dulceața vieții, Aristarh, Pud și Trofim, să se cinstească.

Și acum, a Născătoarei:

Omenirea cea sfărâmată, prin nașterea ta ce nouă, toată o ai înnoit Fecioară, înnoind legile firii mai pre sus de fire, Maica lui Dumnezeu celui viu, ceea ce ești plină de Dar.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuviosilor rouă „ai izvorit și jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le

„faci Hristoase cu singură voirea. Pre tine te prea înăltăm „întru toși vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Puterea vrăjmașului s'a răpit, și a căzut trufia lui cea înaltă, căci sfinții luptându-se, cu dânsul, prin neputința trupului l-au răsturnat, și pre credincioși i-au măntuit din tirania lui.

Ca țărâna ați zdrobit înșelăciunea, prea lăudașilor apostoli, luminătorii lumii, și v'ajи arătat cetăjeni împreună cu îngerii, cântând dimpreună cu dânsii: Sfânt, sfânt, sfânt este Tatăl și Fiul, și sfântul Duh.

Apostoli ai Domnului, vindecând boalele trupului și neputințele sufletului, și făcând minuni prea alese, pre toși cei ce erau întru necunoștință i-ași tras către lumina cea adevărată a cunoștinței. Pentru aceasta vă măriști.

Slavă...

Strălucind dumnezeescă pomenirea voastră, Apostoliilor, luminează biserică lui Hristos, pre care cu dumnezeștile voastre rugăciuni mărtuși-o de stricăciunea eresurilor, păzind nevătămat pre norodul cel cu bună credință.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce mai pre sus de cuget ai născut lumina cea nesuferită, măntuește-mă de văpaia gheenei, și a aprins sufletul meu spre dragostea celui ce a venit să pună pre pământ focul cunoștinței, de Dumnezeu dăruită prea curată Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea „nu este cu puțină oamenilor, „spre carele nu cutează a „căută cetele îngerești. Iară „prin tine Prea curată s'a arătat oamenilor Cuvântul în „trupat; pre carele slăvindu-l „cu ostile cerești, pre tine te fericim“.

SVETILNA zilei și Stihoavna din Triod sau a praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Sfintele mucenice fecioare: Irina, Agapi și Honia.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Fecioare tinerele, cele cu numele bunătăților celor de cinste, și hrănite cu bunătăți, vitejește ați ajuns către hotarul cel desăvârșit al bunei credințe, și acum ați alergat la Cer, ru-

gându-vă lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Fecioare tinerele, arătat cu исcusire ați luat pofta îndumnezeirii a strămoașei Evei, îndumnezeindu-vă, prin neîncetată plecare către Dumnezeu, umplându-vă de dumnezeiască vedenie; și acum rugați-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Ca unele ce au îmbrățișat pre Hristos cu suflet vitejesc, vitezele mucenice au plecat pre cel puternic, carele a amăgit pre Eva odinoară cu viclenie, și desăvârșit biruindu-l, se roagă lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu carele cumplit bolește de patimi foarte rele, tămaduește-l prea lăudată ceea ce ai născut pre doftorul și Măntuitorul tuturor, Hristos, pre cela ce vindecă toată slăbiciunea, carele a rănit cugetul cel rău al diavolului, și pre noi ne-a scos din moarte.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghiereata cea fără dreptate, văzându-o Fecioară, Hristoase, tânguindu-se strigă către tine: Fiule prea dulce, cum mori fără dreptate? cum

te spânzuri pre lemn, cel ce
ai spânzurat tot pământul pre
ape? Nu mă lăsă singură, fă-
cătorule de bine mult milo-
stive, pre mine Maica și sluj-
nica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Sfintelor.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Mucenitelor lui Hristos dumnezeasca cântare voiu aduce.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului.

Cereți-mi acum Hăr dela Cer, Mucenitele Domnului, ca să laud pre pământ prăznuirea voastră cea purtătoare de lumină.

Prin dumnezeescul Duh rumpând fecioarele legăturile dorirei cele trupești, s-au legat cu Hristos, prin puterea Dumnezeirii.

Slavă...

Aputul Veliar să înșele odi-
nioară pre Eva, iară acum să a-
rușinat, călcându-se cu adevă-
rat de picioarele voastre, cin-
stitelor Mucenite.

Si acum, a Născătoarei:

Neagrăit ai născut pre cel ce
l-a născut Tatăl fără schimbare,
și ai aplecat la ţâje, pre cel ce
hrănește toată lumea, Stăpână.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea...

De ploile dumnezeescului
Duh adăpându-se fecioarele, au odrăslit spice mucenicești, prin dumnezeasca luceare.

Iubind mucenitele mai mult
cele nevăzute, decât cele văzute,
au biruit pre dracii cei văzuți
și pre cei nevăzuți.

Slavă...

Dorind numai de dragostea
și de iubirea lui Hristos, fecioare
cinstite, nici cum nu ați avut
grijă de dorirea cea pământească.

Si acum, a Născătoarei:

Rumpe Stăpână zapisul cel
cumplit al păcatelor mele, ceea
ce ai rupt legăturile iadului
cu nașterea ta mai pre sus de
fire.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce
„aleargă la tine, Doamne, tu
„ești lumina celor întunecați,
„și pre tine te laudă Duhul
„meu“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Întelepciunea și Cuvântul...

Cu dumnezească cuviință
logodindu-vă cu Domnul, v'ați
adus lui zestre săngele și jun-
ghierea, purtătoarelor de chini-
nuri tinerelor, și dupre vredni-
cie ați câștigat dumnezească
cămară de Mire, neîncetat um-

plându-vă de lumină nespusă. Pentru aceasta întru Duhul să-vârșind sfântă și cinstiță pomenirea voastră, slăvim pre Mântuitorul, și cu credință strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul în pântecele tău zămislindu-l negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut, pre cela ce ține lumea, și în brațe ai avut, pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor și făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pre ține prea sfântă Fecioară, și cu credință te slăvesc, ca să mă izbăvesc eu de greșeli, când voi vreă să stau înaintea feții Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dăruești, că poți câte voești.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce, a glăsuit lăcrămând, și cu amar a strigat: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea, care o rabzi pentru milostivirea milei. Către care să strigăm cu credință: Milostivește-te spre noi

Fecioară, și dăruește iertare de greșeli, celor ce se închină patimilor lui.

*Peasna 4-a, Irmos:
Auzit-am Doamne taina...*

Dragostele trupului dând loc dragostei celei dumnezeești, au făcut pre fecioarele lui Hristos locașuri Duhului.

Cu unire cugetătoare de Dumnezeu puindu-vă împotriva celor împotrivici, ați câști-gat dumnezeească biruință și văți învrednicit dumnezeești lor cununi.

Slavă...
Lipindu-vă de dragostea împăratului tuturor, fecioare tineri văți suit prin pătimire la dumnezeească cămara cea crească.

Și acum, a Născătoarei :
Născut-ai întrerupat pre Domnul, Doamnă a toată zidirea, pre carele roagă-l prea sfântă Fecioară, ca să ne mântuim de vrăjmașul, cel ce ne domnește.

*Peasna 5-a, Irmos:
Luminează-ne pre noi Doamne...*

Fecioarele cele cugetătoare de Dumnezeu au mânecat împreună către Hristos lumina cea neapusă, și s'au luminat mai mult decât lumina soarelui.

Bărbătește văți dat mădu-larele spre chinuri, chinuind pre tiranul cu întărirea credinței, vrednicilor de minuni.

Slavă...

Flori sfîntite văji arătat Mucenilor, suflând Bisericii bun miroșul dumnezeștei cunoștințe prea lăudatelor.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te Fecioară să-mi fie mie sfârșit bun, ca să scap de chinurile cele fără sfârșit, care mă aşteaptă, și să mă mântuesc.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsă...

Bărbătește au răbdat durerile trupului, și chinurile focului, purtătoarele de chinuri și miresele lui Hristos, Honia, Agapi și Irina, și au primit răsplătire cununa cea frumoasă, slava cea nespusă.

Târându-vă pre pământ ca niște pietre, ați stricat toată zidirea înșelăciunii, cu puterea Cuvântului, și ducându-vă către Biserica cea sfântă, cu bucurie stați înaintea Stăpânului a toată zidirea, tinere fecioare.

Slavă...

De dragostea cea dumnească înfierbântându-se mucenița Honia și viteaza Agapi, bărbătește au intrat în văpaia cuptorului, și mărita Irina răndindu-se cu săgeata, s'a suiat la ceruri.

Și acum, a Născătoarei:

Lepădând Adam hainele cele de piele ale omorârii, prin întruparea Fiului tău, Născă-

toare de Dumnezeu Fecioară, s'a îmbrăcat cu podoaba slavei celei dumnezești, slăvindu-te cu bucurie ca pre o Maică a lui Dumnezeu, Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsă către Domnul, și lui voiu spune scărbele mele, că s'a umplut sufletul meu de răuțăji, și viața mea s'a apropiat de iad, și ca Ionă mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Prin credință întraripându-ți tare sufletul Irino, arătat ai rușinat pre cel viclean, și mulțime de întunerică de oameni ai adus lui Hristos, fericită, și purtând porfiră de sângeuri, te veșelești acum împreună cu îngerii.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfintelor mucenițe fecioare: Irina, Agapi și Honia.

Stihi: Zăpadă ca și când focul la Honia era. De care și Agapi a se împărtăși doreă.

Sägeata la locul cel de pace pre tine te-a mutat,

Ca ceea ce tu Irino muceniță în sângeuri tale te-ai îmbrăcat,

In a șasesprece a lui Aprilie zi, Honia și Agapi prin foc se săvârși.

Pre vremea în care s'a tăiat capul mucenicului Hrisogon de către Diocilian pentru mărturisirea în Hristos, aproape de iazerul unde locuia aceste trei surori: Agapi, Irina și Honia cu oarecarele Zoil, rob al lui Dumnezeu, arătatu-s'a Hrisogon lui Zoil în vis, zicându-i că sfânta Anastasia va să fie la nevoie la acele

trei surori, și cu dânsul să-și săvârșească nevoința muceniei. Acestea dacă află sfânta Anastasia, urmă după Zoil, și intră la Sfinte, și le sărută, și le slujă apoi. Aflând aceasta Dioclețian, trimise de le aduse, și le-a dat pre seama domnului țării de le-a muncit, și iarăși s-au dat pe seama altui domn, anume Sisinie carele pre Agapi și pre Honia le-au ars în foc, iară pre sfânta Irina, unul din slujitorii umplându-și arcul, și săgetându-o, i-a dat sfârșit.

Intru această zi, pomenirea sfântului Filic Episcopul, Furtunat, și Ianuarie Preotul, și Septemin.

Stih: Pătrime de nevoitori, ce prin sabie s'a jertfit,

Acum cu miile de îngeri într'un danț s'au unit.

In al optulea an al împărației lui Dioclețian și Maximian, a ieșit poruncă pre la toate locurile, ca să se ardă toate cărțile creștinilor. Deci trimis a fost în cetatea Biucan oarecarele Marian, bărbat prea spurcat carele a adus înaintea sa pre Filic Episcopul, pre Ianuarie Preotul, pre Furtunat și pre Septemin, și citindu-le porunca împărațescă, cerea numai decât cărțile ce erau la ei. Iară prea sfântul Episcop a zis către el: Scris este o igheimoane: «Nu dați cele sfinte căinilelor, nici aruncați mărgăritarul înaintea «porcilor. Deși în zadar te nevoești, deși «ai cu tine poruncile împărațesti». Igheomonul a zis: «Lasă vorbele nebunești, și «fă voia împăratului, căci întru alt chip, «te voi trimite legat la Antipatul» Si Sfântul i-a zis: «Precum mă aflu către «tine, asemenea și către toți, și către «însuși împăratul! tău mă voiu astă». Atunci a inchizându-l pre el în temniță, fară de nici o îngrijire l-a lăsat pre el trei zile, apoi scoțându-l, l-a mai cercetat; și legându-l pre el și pre cei împreună cu el, i-a trimis la Antipatul. Acela iarăș cercetându-i, i-a pus la inchisoare. Si după șase zile scoțându-i pre ei, i-a trimis legați la eparhul pretorilor. Carele după ce i-a primit și i-a îngrozit foarte mult cu multă paza, i-a aruncat pre ei într-o cumplită temniță; și după patru-

sprezece zile, scoțându-i de acolo, și mai cercetându-i, i-a băgat pre ei într'o corabie împreună cu cai, legați de picioarele cailor; iară sfintii tăvălindu-se, printre picioarele cailor fără să guste hrana sau apă patru zile, mulțumiau lui Dumnezeu, și ajungând la limanul oarecareia cetății, au fost cercetați pre ascuns de către creștini. Si de acolo mergând la cetatea numită Tavromenia, și mai înnoțând pre la Licaonia, au venit la cetatea Eluron. Atunci a ticălosul acela eparh, dezlegând pre sfinti din legături, cu glas lin le facea întrebările; iară sfintii grăind din protivă, că nici cărțile nu dav, nici idolilor nu jertfesc, a poruncit să fie tăiați de sabie; și luând hotărârea, după ce a făcut rugăciune li s'a tăiat capetele, și au primit cununile din mâna Domnului.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici: Leonid, Harisie, Nichi, Galini, Calid, Nunehia, Vasiliisa, și Teodora.

Stih: Leonid în sănurile mării aruncat fiind.
A ajuns până la sănurile lui Avraam înnoțând.

Zicea Harisa: Marea pre mine nu mă îngrozește,

Căci adânc de daruri îmi pricinuește.
Galini și Nichi în adânc aruncate fiind,
Biruștan și liniște din turburare sunt dobândind.

Pre Calida adâncul mării o a primit,
Frumusețea Mirelui celui iubitor de suflet iubind.

Căștig pre mantuire din adânc astănd.
Înțelepicuinea ta, Nunehie ești arătând.
Pre două tinere pântecele mării primind
Care au scăpat de pântecele relei credințe cel flămând.

Acești sfinti mucenici erau din Elada, și Leonid adică a fost prins în Trizina, începător fiind duhovnicestei cete în zilele de prăznuirea sfintei Invieri a lui Hristos, și a fost adus la Corint. Iară Harisa și Nunehia și maica Nunehiei Vasiliisa; și Nichi și Galini și Calis și Teodora, fiind și acestea din Elada, adusu-s'au și ele la Corint, către igheomonul. Carele astănd pre sfântul Leonid că avea neclătită credință în Hristos, a poruncit, să-l spănzure și să-l strujiască fără de milă. Si apoi să fie aruncat întru adâncul mării cu cei ce erau împreună cu el,

Când atuncea se zice, că fericita Harisa cântă strigând precum oarecând Mariam, când s'a aruncat în mare Eghiptenii: «O milă am alergat, Doamne, și oaste m'a gonit Doamne, și nu m'am lepată de tine, Doamne, măntuește sufletul meu». Iară ceilalți cari împreună ascultau și cântau, au ajuns până la mare; și întrând în corabie, îndelungând cântarea, au înnotat până la treizeci de stadii; apoi fiind legați cu pietre, i-au scos afară și i-au aruncat în mare; și s'a făcut mucenia lor cu o zi mai 'nainte de Paști.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenie Irina.

Stih: Mucenia Irina cu pace viețuind,
Nu în pace, ci de sabie este murind.

Aceasta eră de loc din Elada. Pe vremea Paștilor, când și sfântul Leonid a mărturisit cu cei împreună cu el intru aceiaș casă de rugăciune slăvind pre Dumnezeu eră și Sfânta împreună cu creștinii din acea vreme aci. Deci părâtă fiind la ighemonul, o a pus la inchisoare. Din care scoțându-o, și tăindu-i-se limba, și scoțându-i-se dinții, mai în urmă i s'a tăiat și capul.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Mihail Vurliotul, carele a suferit mucenia în Smirna, la anul o mie șapte sute șaptezeci și doi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Vopsindu-te Mihale cu curgerile sân-
giurilor tale.

Te-ai arătat luminat ca zăpada, de nevoință
putitorule mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreiești în cupor...

Fecioarele lui Hristos, înțelepțește nu s'au spăimântat nici de fiarele cele sălbatece care veniau asupră-le, nici de năvălirea cea aprinsă a focului celui nesuferit, nici de tăerile mădularilor, nici de ostenelele cele de multe feluri.

Mielușelele lui Hristos, având ochii inimii către Domnul și Impăratul cel ce măntuește, au alergat către toată tabăra vrăjmașului, și bărbătește o au biruit.

Slavă...

Purtătoarele de chinuri înținzându-și tot cugetul către Mirele Hristos, au socotit muncile cele amare ca niște desfășări, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

O moară Preacurata păcatul meu cel viu, care omoară sufletul meu, și mă învrednicește să mă împărtășesc vieții celei dumnezeeesți, ceea ce ai născut viața, și pre șarpele l-ai omorît.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitor...

Mielușelele lui Hristos, minunat fiind învățate, cele dumnezeesți, au luat gând bărbătesc în vremea luptelor, nevoindu-se bărbătește.

Fiind întunecat gonaciul de beția păcatului celui întunecat, se purtă ca unul ce eră de rîs, iară fecioarele lui Hristos, se arătau ca lumina.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind împodobite cu haina cea mohorită a fecloriei, și primind dela Hristos cununile fe-

cioriei, locuitori în locașurile cele împărătești împreună cu îngerii.

Și acum, a Născătoarei:

Cuptorul purtând odinioară semnele nașterii tale, nu a ars pre cei trei tineri, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pântecele tău, Maică, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitorii de Dumnezeu, în cupor călcând văpaia cea de foc, au cântat: „Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Trecând fecioarelor valurile cele sălbatece ale supărărilor, v'aji îndreptat către limanurile cele dumnezești, prin ocârmuirea lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Ca niște stele, ca niște făclii luminătoare, Irina cu Hionia și cu Agapi, luminează din destul toată plinirea Bisericii.

Cu cetele celor fără de trupuri v'aji împreunat, purtătoarelor de chinuri, și fiind în trup, arătat aji biruit pre vrăjmașii cei fără de trupuri.

Slavă...

Mai mult de cât soarele strălucind pomenirea voastră, luminează toată plinirea credin-

cioșilor. Pre care o cinstim preste an, fecioare mucenițe.

Și acum, a Născătoarei:

Iubitoare de bunătate Fecioară, îmbunează sufletul meu cel înrăuțățit cu păcatul, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre tine Fecioară curată cei mântuiți prin tine, cu cetele cele fără de trupuri, slăvindu-te pre tine“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfântul sfîntul mucenic părintele nostru Simeon Persul. Si prea cuviosul părintele nostru Acachie Episcopul Meletinei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul 4.
Podobie: Dat-ai semn celor ce..,

Strălucit-a astăzi ca soarele dumnezească po-menirea ta, luminând pre cei credincioși, strălucind în lume cu luminări dumnezești. Simeoane prea fericite, gonind negura patimilor, și intunericul dracilor. Pentru aceea te fericim, ca pre un luminător a toată lumea, și ca pre un rugător prea fierbinte.

Ințelepțește câștigând cele cerești în locul celor pământeni, și în locul celor trecătoare cele netrecătoare, bucurându-te ai primit răsplătire, în locul măririi celei stricăcioase slava cea nestricăcioasă, și în locul norilor de munci și de chinuri grele ai câștigat împărățiile lui Dumnezeu cele mai pre sus de cuvânt; întru care veselindu-te împreună cu cei ce au pătimit cu tine, roagă-te pentru toți, cei ce cu credință te laudă Simeoane cinstite.

Cu săgeata cuvintelor tale ai rănit adunările călcătorilor de lege, mucenice Simeoane. Pentru aceea norii cerurilor au dat glas, cetele îngerilor au lăudat răbdarea nevoițelor tale. Drept aceea și noi toți veselindu-ne, cu credință prăznuim sfântă adormirea ta, slăvind pre Mântuitorul.

Alte Stihiri ale cuviosului Acachie, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Ca un Arhiereu plăcut lui Dumnezeu, prin cuget privești umbrele cele neapuse, și te-ai învrednicit a vedea cele mai pre sus de lume, și îmbrăcându-te întru cuviință, și înfășurându-te cu dreptatea, și cu buna podoabă, față către față privești la frumșetea celor înțelegători, fericite Acachie.

Prea cuvioase părinte Acachie, intraripându-ți prin credință cugetul către Dumnezeu, te-ai scârbit de amestecarea și nestatornicia lumii, și luând Crucea ta, ai urmat văzătorului a toate, și cu puterea dumnezeescului Duh, prin lucrările înfrânrăii, voile trupului cele neînfrâname le-ai supus cugetului prea fericite.

Arătându-te corifeu împreună cu Chiril, și unit dumnezescului Sobor, Acachie, pre Nestorie cel fără de minte l-a dat pierzării, descoperind nebunia lui, Fericite, și prin cuvințele cele duhovnicești ai rușinat deșertaciunea lui. Pentru aceasta tot sufletul te fericește pre tine, prăznuind cu credință dumnezească pomenirea ta.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă Stăpână prea curată, ceea ce nespus ai născut pre Hristos, că pre tine singură folositoare și zid neclătit și acoperământ, și bucurie și mângâere dumnezească a sufletului meu te-am câștigat; tu dar mă mântuește de viermele cel neadormit, și de focul cel veșnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Stăpâne Iisuse, văzându-te pre tine Fecioara și Maica ta pre Cruce pironit, și patimi de

bună voie priimind, a strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum rabzi bătăi fără dreptate, doftorul cel ce ai vindecat nepuțința omenească, și prin milosârdia ta pre foșii i-ai mântuit din stricăciune.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului Simeon.

Cu cântări te încununez pre tine, fericite Simeoane.

Facerea lui Iosif.

Pearna 1-a, glasul al 5-lea, Irmos:

Calul și pre călărașul...

Gela ce te-ai încununat cu cununa nepătimirii, și stai înaintea scaunului Domnului, prin rugăciunile tale prea fericite, păzește pururea preței ce cu credință cinstesc pătmirea ta cea luminală.

Purtătorule de Dumnezeu Simeoane arătatutu-te-ai vas cinstit dumnezeescului Duh, din care ungându-te, ai păstorit norodul cel ales la apă cunoștinței, prin foiagul dumnezeestilor dogme, Mucenice.

Strălucit-ai în lume cu fapta și cu cuvântul întru viață luminată, și ai păstorit norodul la verdeața cea dătătoare de viață Cuvioase, carele cinstește dumnezească pomenirea ta înțelepte.

A Născătoarei:

Purtat-ai pre mâini pre cela ce poartă toate, și ai aplecat ca pre un prunc pre dătătorul de lapte, ci roagă-l pre dânsul Fecioară să se milostivească către tot norodul lui, carele cu credință te laudă pre tine.

ALT CANON al sfântului Acacie.

Facerea lui Iosif.

Pearna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat a tăiat...

Ca cel ce ai biruit tot vicleșugul șarpelui, și întru nerăutatea sufletului ai viețuit, Acacie înțelepte, scoate-mă din răutatea și din patimile cele aducătoare de moarte, și mă înfrumsețează cu chipuri bune, ca să te laud pre tine, ca pre cel ce cu bărbătie te-ai nevoit.

Meletina cea prea lumenosă te-a răsărit pre tine mărele Acacie înfrumsețată odraslă care aduce multe roduri, și mai mult de cât mierea îndulcește inimile credincioșilor, gonind amărăciunea cea stricătoare de suflet a patimilor, prin dumnezeescul Dar, prea cuvioase.

Slavă...

Fiind nașterea părinților ca un sfînt Samuil, te-ai adus lui Dumnezeu Acacie, că din pruncie te-ai dat ca să crești în Crucea cea sfintă, și să slujești lui Dumnezeu Atotăi-

rului, celui ce prin dumnezeștile lucrări a luminat sufletul tău.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce netâlcuit ai întrerupt pre Dumnezeu, și pre noi, cei ce eram depărtați, ne-ai împăciuit cu dânsul, prea lăudată Curată, rogu-mă, prin patima Fiului tău, tămăduește patimile inimii mele, și mă mântuește pre mine, cel ce pururea strig: Că cu slavă s'a proslăvit.

Piesna 3-a, Irmos:

Cel ce ai înfip...

Făcându-ți mișcările sufletului frumoase, și umblând pre calea care duce sus, de la toată slăbă nogirea căii celei rele te-ai abătut, și te-ai adus către ușa vieții, mărite, spre odihna cea veșnică.

Depărțându-ți cugetul de patimile cele trupești, ai adus jertfă fără sânge celui ce s'a jertfit pentru noi, și vestind dumnezeeasca lui întrupare cea mai pre sus de cuvânt, te-ai junghiat ca un miel fără de răutate, Părinte.

Ca o jertfă curată și fără prihană te-ai adus la masa lui Dumnezeu fericite, junghindu-te, de voia ta pentru credință, te-ai priimit ca o ardere de tot bine priimită, mărindu-te cu mărire de bună laudă, pururea pomenite.

A Născătoarei:

Izbăvitu-ne-ai pre noi de blestemul cel strămoșesc, ca ceea ce ai întrerupt pre Cuvântul cel ce a încununat pre foși cu binecuvântări, pururea binecuvântată, podoaba pătimitorilor, și curățitoarea păcăloșilor, Preacurată.

*Alt Canon, Irmos:
Tu ești întărirea...*

Plecându-te legii celei începătoare de viață, prea cuvioase, din suflet ai urât toată fărădelegea cea omorâtoare.

Ca cel ce cu totul, prin lucrările cele dumnezești, te-ai făcut arătător de lumină, Duhul Sfânt te-a pus pre tine Arhiereu.

Slavă...

Limba ta ca un izvor a izvorit învățăturile, secând pârâul cel turbure al înșelăciunii, prin dumnezeeasca putere.

Și acum, a Născătoarei:

Ușa cea neumblată, deschide-mi ușa pocăinței, și mă îndrepează către cărările cele drepte, Preacurată.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine, Doamne tu ești lumina celor întunecați, și pre tine te laudă Duhul meu".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca soarele ne-a răsărit nouă sfântă pomenirea ta înțelepte Ierarhe Simeoane, și a mucenilor celor dimpreună cu tine, luminând pre cei credincioși. Care săvârșindu-o astăzi strigăm: Rugați-vă pentru noi celui singur iubitor de oameni, purtătorilor de chinuri.

Slavă, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Impodobindu-te cu mărturisirea, purtătorule de Dumnezeu, pentru înfrânare, bucurându-te, ai primit dela Dumnezeu cununa biruinței, și cu poruncile tale cele dumnezeești ai înfruntat toată deșertăciunea eresurilor; prea cuvioase părinte Acacie, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărțit de firea cea dumnezeească, făcându-se trup în pântecele tău, ci făcându-se om a rămas Dumnezeu, cel ce după naștere te-a păzit pre tine Maică Fecioară, ca mai 'naintea nașterii prea curată, însuși Domnul. Roagă-l pre el neîncetat să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua Cuvântului cea nespurcată, Fecioara Maica

cea fără de stricăciune, văzând pre Cruce spânzurat pre cel ce a răsărit dintru dânsa fără de dureri, tânguindu-se precum se cădea ca unei maice, strigă: Vai mie Fiul meu! Cum pătimești, vrând să mantuești pre om din necinstea palimilor?

Peasna 4-a Irmos:

Dumnezeească deșertarea tă...

Ducându-te legat sfințile învățătorule, ai dezlegat măestriile celui viclean, și vitejește chinindu-te, ai primit cununile nestricăciunii, prea fericite.

Cu săgetăturile cuvintelor tale, sfințile mucenice Simeoane, ai rănit adunările celor fărădelege, și cu focul sânghierilor ai ars înșelăciunea mulțimii dumnezelor.

Ostenelele tale pică vindecări celor ce sunt bolnavi la suflete, căci te-ai arătat de față, asemenea cu apostolii la obiceiuri și râvnitor, dumnezeeștilor purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei:

Mai pre sus de cuget răsăringind din tine Soarele dreptății, a luminat lumea, și a topit iarna înșelăciunii, Fecioară de Dumnezeu dăruită Preacurata.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-n-am Doamne taină...

Asemenea dumnezeeștilor

apostoli te-ai făcut părinte Acacie, căci cu puterea acestora te-ai îmbogățit a legă și a deslegă.

Organ Duhului te-ai arătat, glăsuind învățaturile cele măntuitoare, Părinte, pierzând înșelăciunea cea nebulnească a lui Nestorie celui fără minte.

Prin rugăciunea ta cea prea luminoasă ai dat pământului ploaie și brazdele lui cari au fost cu anul secate, le-ai adăptat fericite Părinte.

Slavă...

Infrumusețatu-să prea cu vioase fața ta cea bine mirostoare, cu dumnezeeasca poruncă gonind dela cei credincioși împuțiciunea înșelăciunei.

Și acum, a Născătoarei:

Pre mine cel ce sunt omorît înviază-mă, și pre cel ce sunt rătăcit degrabă mă înfoarce, ca una ce ești calea cea nerătăcită, și îndreptătoare tuturor Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Ca unul ce prin pătimirea ta te-ai arătat sfîlp și întărirea Bisericii lui Hristos, păzește-o pre dânsa neclătită și nemîșcală în veacuri, prin rugăciunile tale prea fericite.

Cu cântări fericim viețuirea ta, și goanele și luptele tale, prin care te-ai învrednicit sfârșitului celui fericit, Simeoane prea fericite.

Cu credință cinstind o Dumnezeire în trei Ipostasuri, ai risipit înșelăciunea mulțimii dumnezeilor, și prin chinuri ai primit cununa Părinte.

A Născătoarei:

Eu, cel ce cu credință măresc nașterea ta cea negrăilă, să te afli măntuitoare din osândă în ceasul judecății, Stăpână Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Pentru ce m'ai lepădat...

Minunată s'a arătat viața ta, că înconjurându-te de dărurile dumnezeescului Duh prin rugăciune, ai încetat rezpirile cele fără hotar ale apei, puind ei piatra chee și hotăr, sfintite Acacie.

Dumnezesc apărător ai fost poruncilor celor sfintite, în mijlocul Soborului părinților, mărturisind împreună cu dumezeescul Chiril pre Fecioara curată, Maica lui Dumnezeu, și ai biruit pre Nestorie cel viclean, fericite.

Slavă...

Cuvântul tău mai mult decât mierea îndulcitor s'a arătat Melitianilor, cu măr-

turisirile cele sfințite îndulcind sufletele acestora, și arătând amărăciunea păcatului, vrednicule de minuni Acacie.

Și acum, a Născătoarei:

Cel prea înființat nepărăsind sănurile Părintelui a fost văzut ca un prunc ființ în brațele tale Fecioară, îmbrăcându-se întru sărăcia mea cea prea multă pentru milostivirea lui cea bogată, ca un iubitor de oameni.

[P]easna 6-a, Irmos:

Marea Patimilor...

Plin de dumnezeasca veselie te-ai arătat fericite Simeoane, priimindu-ți fericitul sfârșit prin sabie, împreună cu o sută de dumezești mucenici.

Vineri și bătrâni, monahi și preoți, săvârșindu-vă nevoița cea bună pentru Hristos, văți jertfit ca niște miei.

Viețuind fericit, cu adevărat ați isprăvit săvârșirea fericită întru Hristos, săvârșindu-vă prin sabie cu veselie, purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei:

Răsărit - a din tine prea sfântă, Ziditorul și cu razele dumnezeștei cunoștințe, a lumenat pre cei din noaptea necunoștinței, Fecioară curată.

*Alt Canon, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...*

Biserica cea cinstită a curatei Maicei lui Dumnezeu ai ridicat, făcându-te mai nainte lăcași Duhului, sfințite Acacie, prin care sfințindu-o, o ai arătat izvor al minunilor.

Glasurile tale cele sfinte ce făceai către turmă viersuind le făia rândureaua Acacie, dar priimind legea limbei tale, neschimbăt-o a păzit.

Slavă...

Văzându-te pre tine împăratul ca un rob viind, a plinit cererile tale, căci te-a cunoscut pre tine plăcut vrednic de minune al Impăratului celui cresc, purtătorule de Dumnezeu, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Biruințele cugetului meu, și înălțările înimi tămădueste-le prin milostivirea ta Curată, rogu-mă; și de păcatul cel ce mă stăpânește mânăstește-mă pre mine, cel ce cu credință te fericesc pre tine.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru „dâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către fine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mânăturii mele“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Ca un soare a răsărît nouă credincioșilor sfântă pomenirea voastră, carea astăzi o să-vârşim prea înțelepților, sfințite Simeoane și Acacie, strigând: Rugați pentru noi pre unul iubitorul de oameni.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Simeon, Episcopul Persidei cu soții săi Avdela Preotul, Hotazat, Fusic și alții o mie o sută cincizeci.

Stih: Simeoane eu te-am cunoscut pre tine Episcop mare,

Iară prin sabie te cunosc nevoitor mai mare, Avdela a ursului cumplită gură închizând, De nesătuoasă spurcată gura satanei este fugind.

Fiindu-i poruncit a muri sau a jertfi, Hotazat a ales prin tăiere de sabie a muri. Zice Fusic, voju suferi despoiere de piele și despărțire,

Ca de o haină țesută, cu care împreună și de a satanei învăluire.

Ca la o mie de bărbați, ce de sabie tăiați au murit,

Pavele văzându-i, nor de mucenici a fi i-ai numit.

Intreță cincizecime de bărbați a tăiat,

Carii ființei celei în trei fețe s'au închinat.

Intru a șaptesprezecea zi,

Simeon de sabie se săvârși.

Domnind Ctesifon și Salic în cetățile Persidei, împăratind atuncea țara Persidei Savorie, scriseră la împăratul că Arhiereul creștinilor Simeon, și alți mulți nu vor să se supue împăratiei, și să dea dajdie ci își aleg mai mult a muri pentru Hristos, de căt să slujească cu ponos și cu necinste. Deci mânindu-se pentru acestea împăratul, porunci de aduseră pre sfântul Simeon legat cu două lanțuri, și trimîndu-l la temniță, întoarse spre credință în Hristos pre prepozitul Hotazat carele fusese mai 'nainte creștin, dară pentru cinstea ce avea la împăratul, și de frică se închinase soarelui dupre legea Persilor, pre carele prinzându-l, și tăia capul, în loc de binele ce i-a făcut, că el crescuse pre împăratul, de când s'a întărat dela țăță, însă aceasta numai a

poftit ca să arate; că nici pentru vre-o neînfrâname de limbă netocmită nici pentru vre-o altă vină, din cele ce sunt făradelege a luat acesta, moarte, ci pentru credință în Hristos, din carea mai înainte slabindu-se se scăpătase și aceasta îi făgăduise și împăratul. Deci auzind de dânsul sfântul Simeon în temniță, se bucura și se ruga lui Dumnezeu cu ceilalți, ca și el să se săvârșească întru acestaș chip. Deci scoțându-i și pre dânsii din temniță, și tăindu-li-se capetele, fiind la număr o mie o sută cincizeci. Întâi pre sfântul Simeon tăiară îndemnând spre aceasta și pre ceilalți, însă spun că unul dintru acei ce se tăia, s'a înfricoșat, iară europalatul carele se numea Fusic, îl îmbărbăta să nu se sperie, ci să strângă ochii să priimească tăerea, că este grabnică moartea; carele fiind părît pentru aceasta, și mărturisind cu îndrăsneala că crede în Hristos, i-a tăiat limba, și l-a despoiat de piele; și aşa și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Acacie Episcopul Miletinei,

Stih: Murind Acacie ingerul cel pământesc. Ingerii i-au gătit loc în lăcașul ceresc.

Acest prea cuvios a fost din Miletina Armeniei, din părinți bine credincioși, temător de Dumnezeu, cari fiind neroditori, prin rugăciune și prin înfrâname au cerut loruși dela Dumnezeu această roadă bine credincioasă, pre cuviosul Acacie, pre carele crescându-l întru învățătura cărților, l-a dus la Episcopul cetății aceleia, și l-a dat spre slujba lui Dumnezeu, căci aşa s'au fost făgăduit când a cerut dela Dumnezeu să le dea acest rod, când întru acea vreme era Episcop fericitul Otrie cel ce a fost unul din cei o sută cincizeci de sfinți, la soborul al doilea, împotriva eresului lui Machedonie luptătorul în contra Duhului Sfânt. Deci cunoscând Darul lui Dumnezeu ce era întru Acacie încă din prunca lui, l-a făcut cleric bisericesc și trecând Acacie din putere în putere, întru faptele cele bune și întru osteneli bisericesti cu viața cea plăcută lui Dumnezeu, de aceea se și-a treaptă pre-

ției, și făcându-se vas ales Sfântului Duh, se învrednică treptei Arhieriei ca un vrednic, și fu Episcop cetății Miletinei, după moartea Episcopului Otrie, fiind ales de toți cu un glas. Aceasta a fost la Soborul al treilea ce s'a făcut la Efes, împreună cu sfântul Chiril Patriarhul Alexandriei, împreună și cu ceilalți sfinți părinți, asupra lui Nestorie Patriarhul Constantinopolei, carele hulea prea curată Fecioara de Dumnezeu Născătoarea, pre carele surpăndu-l, l-au dat anatemei, ca pre un eretic și pagân, și aşa Acachie fiind iubit de toți sfinții părinți și laudat; încă și de împăratul, cel bine credincios, Teodosie cel mic, mult a fost laudat și întru mulți ani păstorind Biserica lui Hristos, și multe minuni făcând, s'a mutat către Domnul, puindu-se sfintele moaște, lângă mormântul sfântului mucenic Polievct, cu carele împreună acum stă în cetele sfinților, prea slăvind pre Tatâl, pre Fiul, și pre sfântul Duh, pre unul Dumnezeu carele a zidit toate săpturile, de care se prea mărește totdeauna.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Adrian.

Stih: De n'ai cunoscut cine este, cel ce în mijlocul văpăiei a fost stând,

Adriane așteaptă că îl vei cunoaște vorbind.

Si acest mucenic Adrian era unul din cei ce oarecând au fost prinși, și au fost puși la feluri de închisori. Deci fiind scoști din închisoare, în vremea când Elinii se aflau în rătăcire și jertfeau dumnezelor lor celor mincinosi, era silit și acesta să se apropie de jertfelnici, și să aducă tămâere. Iară el nu numai că nu s'a plecat a o face aceasta; ci tare fiind cu trupul și viteaz, alergând a răsturnat jertfelnicul, și jertfele ce erau deasupra lui, le-a vărsat și focul l-a împrăștiat. Deci pornind spre urgie pre ighemonul și aprinzând mânia închinătorilor de idoli ce erau față, fu prins, și lăsată fără cruce; căci unul îl bătează pre el cu toiaj, altul îi zdrobea gura cu pietre, iar altul îi dă cu pumnii preste cap, și în sfârșit fiind un cuptor mare ars cu foc, l-au aruncat acolo, și aşa s'a săvârșit cu pace.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Agapit Papa Römei.

Stih: Ce strigi murind, Mântuitorule pre tine te-am iubit,
Agapite, de ai fost și mai mult iubit.

Acest întru sfinți părintele nostru Agapit era pe vremea împărătiei lui Iustinian, crescut fiind prin sihăstrie și bunătate, și învrednicit de cinstea preoției. Deci purcezând să meargă la Constantinopol, ca să se întâlnească cu împăratul Iustinian, îndată pe cale, a dat dovadă de bunătatea sa și de îndrăzneala către Dumnezeu, căci ajungând în Elada, văzând un om cuprins de două nepuțințe, și nepuțind nici cum nici a vorbi, nici a umblă, ci din însăși nașterea sa fiind mut, și abia tăărându-se, apucându-l de mâna, l-a făcut cu picioare noui, și băgându-i în gură sfânta părticea din stăpânescul Trup, l-a arătat bine grăitor. Dar și după ce a ajuns la poarta de aur, puind mâna pre oarecare orb ce s'a apropiat de el, i-a dăruit puterea vederii. Drept acea dupre vrednicia bunătăței sale fiind primit de cei întru chinuri, și de sinclit, și de însuși împăratul și de toată cetatea, și izgonind din scaunul Constantinopolei pre Antim Episcopul Trapezuntei, carele râu trecuse la acel scaun, ca cel ce cugetă ale lui Evtihie și ale lui Sevir, și dându-l pre el anatemei; și hirotonisind pre prea cucernicul preot al prea sfintei marii Biserici, Mină, încuvîntat cu viață și cu cuvântul, și cu carele aveă drepte cugetările credinței. Pre acesta așezându-l în scaunul patriarhicesc, după cătăvă vreme s'a mutat către Domnul; și se face soborul lui în Biserica sfinților apostoli celor mari.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Domnul părinților cel prea...

Sfeșnic te-ai cunoscut, arăstând lumina cunoștinței, și prin străduire minunat ai risipit întunericul necunoștinței dela

oamenii cari fără minte se închinau focului, Cuvioase.

Arătatu-te-ai povățitor adunării pătimitorilor, cu care împreună săvârșindu-te prin sabie, de Dumnezeu cugetătorule Simeoane, strigai: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Norodul cel de mult număr al mucenicilor, și al dumnezeeștilor preoți, și al celor împreună nevoitorii ce s-au adunat din multe cetăți, cu cuviință să-l cinstim.

A Născătoarei:

Vindecă patimile inimii mele, ceea ce ești cu totul fără prihană, liniștește turburarea care îmi înviforează mintea, și mă mântuește pre mine, cel ce strig: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Impodobindu-te cu milostivirea cea desăvârșit, ai fost îndestulare săracilor, și te-ai arătat sănătate tuturor celor neputincioși, și mijlocitor celor ce strigă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Văzând pre muște supărând pre cei bolnavi, le-ai gonit, și ai poruncit ca să nu se apropie nici cum către dânsii, cântând Acacie: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Ca un strugure stors ne-ai dres nouă vinul înțelegerii, ve-selind inimile cu înțelepciunile cele mari, și poruncind a cântă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o pricinuitoare mânăturii noastre, pururea toși robii tăi te cântăm pre tine, de Dumnezeu dăruită, și cu credință te fericim, zicând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Tie făcătorului a toate...

Arătându-te Simeoane jera-ratec înțelegător, nu te-ai închinat focului, ci arzând materia cea amară a mulțimii dumnezeilor, dupre vrednicie te-ai mutat către lumina cea neapusă, prea fericite.

Vindecă nepuțințele noastre Mucenice, gonește întunerecul inimilor noastre, și ne arată părăsi vieții celei veșnice, prin mijlocurile tale cele către Domnul, cugetătorule de Dumnezeu.

Chinurile tale Părinte ne pică nouă veselie sufletească, și gonesc multe feluri de patimi, și boalele trupurilor ale celor ce cu credință năzuesc la sicriul tău.

A Născătoarei:

Arătatu-s'a rugul nears, ca să însemneze mai 'nainte cinstiță nașterea ta Preacurata, că priimind în pântecele tău focul cel dumnezeesc, nici cum nu te-ai ars. Drept aceea te lăudăm Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii cei de Dumnezeu...

Impreună cu cetele cele de sus și cu toți sfinții roagă pre prea sfântul Domnul, ca să ne sfințească și să ne izbăvească pre noi, Părinte.

Strigarea broaștelor celor ce făceau gâlceavă, prin cuvântul tău cel bland o ai oprit să nu strige, și le-ai arătat pre ele a fi mute, Acachie.

Scriind cuvinte asupra lui Arie celui rătăcit, ca o piatră cinstiță ai întărîit Biserica pre piatra credinței celei curate, fericite Acachie.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Impreună cu cetele cele de sus, cu credință să strigăm Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt Părinte și Fiule și Duhule sfinte.

Si acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești izvorul nestri căciunei, pre mine cel ce sunt stricat cu înnecările cele multe ale păcatului, învrednicește-mă fămăduirei tale, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cupitor, împre-ună cu focul și văpaia călcăn-du-o au săltat. Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre „Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:
Isaie dănuște ..

Adusu-te-ai Impăratului tutror ca o tămâe bine priimîă, ca o junghiere sfințită, ca un mir, ca un prinos, ca un trandafir cu bun miroș, ca o veselie a mucenicilor, înțelepte Simeoane.

Făcându-te întărire tuturor credincioșilor Ierarhe, te-ai jertfit ca un berbec, și te-ai mutat la curțile împărătești cele înțelegătoare, și strălucindu-te de dumnezeasca slavă stai înaintea Dumnezeului, și Împăratului tuturor, bucurându-te.

Tabăra cea cinstiță a mucenicilor, propoveduind pre Hristos în mijlocul păgânilor, a prăpădit mulțimea dracilor celor vrăjmași, și s'a impreunat cu oștile cele îngerești, mărindu-te cu dumnezeasca mărire.

A Născătoarei:

Prea sfântă Maica lui Hristos Dumnezeu, cu străluciri prea luminate luminează cugetul meu cel cuprins de în-

funerecul cel rău al necunoștinței, ca dobândind lumină dumnezească, să povestesc slăvirile tale pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Prin rugăciunea ta cea fare ai deschis cerurile cele închise Părinte, și prea mărit ai nevoit ca să izvorească piatra, întru slava Mântuitorului celui ce te-a prea mărit pre tine Acacie.

Ca un soare mare dela Meletina ai strălucit, revărsând razele cuvintelor tale, și strălucirea minunilor, și pre foști cei ce te fericesc pre tine cu bună credință i-ai luminat, Acacie.

Impodobindu-te cu înțelepciunea cuvintelor, și strălucindu-te cu frumșețile preoției, și cu multe străluciri ale tămăduirilor Acacie, de către cele pământești către cel mai pre sus de lume te-ai mutat.

Slavă...

Dumnezeescă pomenirea ta chiamă astăzi pe cei de sub Cer, ca să laude durele și nevoiștele și îndreptările tale, prea fericile Acacie luminătorule al inimilor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat te-ai arătat lăcaș luminei celei înfrumusețate, carea toate a luminat

prea lăudată Fecioară. Pentru aceasta luminează-mă pre mine cel întunecat cu răutatea ca cu credință să te slăvesc pre tine.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, și Fecioara cea neispătită de nuntă, pre tine ceea ce ai născut mai pre sus de minte prin cuvânt pre Dumnezeu cel adevărat; pre cea mai înaltă de căt prea curațele puteri, cu doxologhii „fără de făcere te slăvим“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Oipustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Ioan ucenicul sfântului Grigorie Decapolitul.

La Doamno strigat-am, Stihurile, glasul al 6-lea.
Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

cârmuindu-te cu frica lui Dumnezeu, Cuvioase, te-ai abătut de către pornirile trupului, și de tirania cea amară a patimilor, și pre Dumnezeu I - a i veselit, înfrumusețându-ți inima cu podoabele bunătăților, și acum te-ai sălușluit, unde sunt cetele cuviosilor, aflându-ți odihnă întocmai poftei tale Părinte unde fiind, nu lipsă a-ți aduce aminte de noi, cari cu

credință săvârșim pomenirea ta, loane cuvioase.

Căutat-ai pre Dumnezeu cu inimă neîndoită, întraripându-te cu cântări sfintile, și pururea dându-te cu totul plecărilor către dânsul, de Dumnezeu însuflate. Iară către aceasta ai avut îndemnător și pornitor, pre cel și cu numirea Grigorie, carele a strălucit întru minuni, cu ale căruia luminări luminându-te, fără vătămare ai trecut viitorul trupului acestui smerit, fericite.

Cu cuvioșie ai viețuit nefiind cuprins de grijile vieții, împodobindu-te cu lucrările cele mai bune Cuvioase. Că foc purtând în inima ta, ai răbdat în liniște fiind dat la priveghere și la stări de toată noaptea, curățindu-te cu deadinsul și arătându-te cu chip dumnezeesc. Pentru aceea dupre osteneală ai câștigat îndulcirea cea fără osteneală, cerând dumnezeasca veselie, celor ce te cinstesc pre tine.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Neîntinată, nespurcată, Maica lui Dumnezeu prea sfântă pruncă pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, cum te voiu lăudă pre tine lăcașul lui Dumnezeu, eu cela ce sunt spurcat la suflet și la cuget, și cum voiu povestii

mărirea minunilor tale? Darul și mila care le verși pentru mine totdeauna? Ci cu frică cad înaintea ta, și cu smerenie strig ție: Bucură-te, Bucură-te mângâerea credincioșilor celor ce se roagă ție.

A Crucii, a Născătoarei :

Cea prea curată și fără prihană, văzând patima cea de bunăvoie a nepătimitorului, ca o Maică se fânguiă, și strigă: O ce vedere înfricoșătă! Cum cel ce a zidit toate cele văzute și nevăzute, Domnul slavei, Impăratul cel mai 'nainte de veci, fără dreptate să osândit acum, și împreună cu fâlharii se socotește; munți și văi, picați acum pentru mine lacrami amare, și mă plângerei pre mine, ceea ce am născut pre Ziditorul, și am rămas singură.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Inăluindu-mă totdeauna cu întreitele valuri ale patimilor, și acum fiind încunjurat de valurile gândurilor, prin rugăciunile tale fericite loane, îndrepteză-mă către limanul nepălimirii, și către liniștea mântuirii, Cuvioase.

Cu alegerea voirei mutându-te către Cer, cu adevărat ca un înger ai viețuit pre pământ, Părinte cuvicioase, omorându-ți cugetul cu înfrânarea trupului prin care te-ai arătat lăcaș lui Dumnezeu, dumnezeescule Ioane.

Slavă...

Având ascultare bine plecată și smerenie, le-ai avut acestea ca niște aripi de aur, prin care ai zburat dela smintelele cele lumești către Dumnezeu, pre carele l-ai căutat, cel ce te-a măntuit prin furtuna vieții, Părinte.

Si acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel unul născut carele este împreună cu Tatăl și cu Duhul împreună veșnic ca un om să arătat pre pământ, Născătoare de Dumnezeu Marie, și pre toată lumea o a măntuit, care îi înalță lui laudă.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit.

Prin trezvirea cugetului, nălucindu-ți-se frumusețile cerurilor, nici cum nu te-ai înfipt întru grijile cele lumești, și ușurându-te cu aripile neaverei Părinte, cu totul te-ai făcut înălțat.

Dorind de liniștea păstorului Grigorie celui iubitor de liniște, Ioane de trei ori feri-

cite, cu osârdie, ai părăsit turburările lui și prin rugăciuni neîncetat ai împodobit dumnezeasca liniște.

Slavă...

Cu liniștea cugetelor înceând turburarea fără turburare și-ai trecut viața, ocârmindu-te de Darul Duhului, viețuind cu cuviință, înțelepte Ioane de Dumnezeu însuflate.

Si acum, a Născătoarei:

Ușa cea neumblătă a Împăratului tuturor veacurilor, cea către noi luminătoare, tu te-ai arătat cu adevărat, prin care însuș a trecut lăsându-te iarăș pecefulită, ceea ce ești prea curată.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere, și pământul pre ape l-ai întemeiat, pre piatra poruncilor tale Hristoase mă întărește, că nu este sfânt afară de tine, unule iubitorule de oameni“.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca cel ce ai îngropat pânzirile cele viclene ale dracilor, cu multă nevoie și cu rugăciuni, zăcând mort în mormânt ai rămas netopit Părinte. Pentru aceea bucurându-te întru veselia inimii, prăznuim sfântă pomenirea ta, slăvind pre Hristos.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Mulțimea credincioșilor se vesel este, Născătoare de Dumnezeu, chemând totdeauna numele tău, și cu dragoste mă rindu-ți în ălăurile, că tu ești laudă și ajutătoare, și apărătoare nerușinată, tuturor celor ce cu credință te cinstesc pre tine Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată văzând pre Mielușelul său mort, întins pre Cruce, strigă: Fiul meu cel împreună fără început cu Tatăl și cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială? Prin carea ai măntuit Înțelepțe zidirea prea curatelor tale mâini.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Piatră răbdărei te-ai arătat fericite, lovindu-te totdeauna de valurile cele împrolivnice, și nemîșcându-te nici cum din socoteala bunei credințe. Pentru aceasta Slăpânul ca pre o piatră de mult preț te-a pus în comorile cele veșnice.

Pre tine te-a priimit Părintele îndurărilor, ca pre cel ce l-a iubit pre el curat, și ai privighiat întru poruncile lui, și făcându-te întocmai numărat cu fiili Darului, te-ai învrednicit slavii celei veșnice, Ioane de Dumnezeu cugetătorule.

Slavă...

Suindu-te pre scara bunățătilor, cu adevărat ai văzut slava lui Dumnezeu cea necuprinsă cu mintea, și luminându-ți-se cugetul și inima cu dumnezeasca strălucire a Duhului, te-ai arătat cu totul luminat ca soarele, luminând pre mulți în viața ta Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Singură tu Maica lui Dumnezeu ai fost pricină adevărată măntuirei noastre, ca ceea ce ai împrumutat trup Făcătorului și Ziditorului din prea curatele tale sângeuri, prin care s'a sfârmat porțile morței, și s'a dăruit oamenilor vieață.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Ca pre un miel fără de răutate hrănit la verdeajă sihăstriei, te-a priimit pre tine Păstorul cel mare, în curțile cele veșnice, Ioane fericite, și te-ai arătat în numărul oilor celor deadreapta, cuvioase Părinte.

Tare ai răbdat Părinte greutatea și zăduful zilei, bine lucrând viea faptelor celor dumnezești. Pentru aceea și-ai luat plata cea cuvioasă la apusul adormirei tale din vieață.

Slavă...

Pre temeiul poruncilor ai zidit Părinte turn înalt, prin care ai și zburat către însăși

bunătatea cea desăvârșită, și pre cât se poate văzând pre cel ce este cu adevărat iubitor de suflete, din tot sufletul ai mers după dânsul.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind omorît de boldul călcărei de poruncă, și zăcând jos, ridică-mă Fecioară, ceea ce ai născut vieața cea nemuritoare, pre Mântuitorul lumei și Izbăvitorul și Impăratul, și mă îndrepteaază Preacurată către lumină.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Cu picăturile lacrămilor tale ai uscat noianul patimilor, și toată puterea cea fără ţarie a vrăjmașului celui înțelegător o ai înnechat Fericite, întărindu-te pre tine Hristos.

Hristos Impăratul cel nemuritor, ca pre niște aur lămurit ispitit cu focul sihăstriei te-a pus pre tine în vîstierile vieței veșnice cele nemuritoare, pururea pomenite Părinte.

Slavă...

Ca o grădină preste tot bine înflorilă și roditoare teai arătat cu adevărat, adăpându-te bine cu curgerile lacrămilor, și ai adus Ziditorului roadă cu miros de mir, cu vioase Ioane.

Și acum, a Născătoarei:

Cu bună credință să lău-

dăm pre Maria cea prea curată, pre lăcașul lui Dumnezeu cel cu adevărat cinstiți și dumnezeesc, priimind pre cel neîncăput și necuprins.

Irmosul:

Curățește - mă Mântuito-rule, că multe sunt fără-de-legile mele, și mă ridică din-tru adâncul răutășilor rogu-mă. Căci către tine am strigat, și mă auzi Dumnezeul măntuirei mele“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Impodobindu-ji vieața cu înfrânaarea și omorându-ji trupul, ai biruit asuprelele vrăjmașilor, prea fericite Părinte, și ca un vrednic ai ajuns către vieața cea fără întristare și veșnică, căruia roagă-te loane, să ne mântuim noi.

Intru această Lună în 18 zile pomenirea, sfântului prea cuviosului părintelui nostru Ioan ucenicul sfântului Grigorie Decapolitul.

Stihi: Ioane ca un alt Ioan fiind săltând. Nu în pântecele maicei, ci în Edem fiind. În a optsprezecea zi s'a mutat, Din vieață Ioan cel lăudat.

Acest dintru sfintii părintele nostru Ioan, din cruda vîrstă urând lumea și iubind pre Hristos, s'a dus către ma-rele Grigorie Decapolitul, și facându-se de către acela monah, eră de aceea împreună cu el nevoindu-se intru toate și slujind lui Dumnezeu. Si aşa de vestit s'a facut intru ascultare, și plecat intru supunere, și prea gata spre slujbă în căt și Marele Grigorie se bucură de el, și slăvea pre Dumnezeu. După să-vârșirea sfântului Grigorie apoi s'a mutat la loc strein și necunoscut (pentru Dom-

nul cel ce s'a înstreinat, și pre pământ strein s'a născut) și acolo se nevoia. De aici mergând la sfintele locuri, s'a mutat la Lavra sfântului Hariton, și s'a dat pre sine spre mai multe nevoințe de fapte bune și aşă cu pace s'a odihnit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Sava Gotul.

Stih: Sava apa dulceței cea stricăcioasă a fost trecând,

Ca să bea apa dulceței cea nestricăcioasă dorind.

Acesta eră pe vremile lui Valentinian cel mare și Valent împărații avându-și petrecerea în Gotia, întru care s'a născut. Deci prunc fiind încă a ales credința în Hristos și din cele jertfite idolilor nu numai el nu se atingea, ci și pre cei ce voiau să guste și opreă, credința lui Hristos puindu-le înainte; și multora s'a făcut pricina de mântuire. Pentru care ridicându-se asupra lui slujitorii idolilor, l-au izgonit din cetate, iară după câtăva vreme, facând cercetare printre creștini, mergând sfântul Sava și vestindu-se pre sine, iarăși clevetindu-l l-au izgonit. Apoi mai în urmă mergând acolo Atanarh, fu prins, și legându-l și bătându-l și pre roată întinzându-l, l-a spânzurat de grinda casei. Și neplecându-se a gustă din cele jertfite idolilor, l-a adus la rul Museu, și legând preste grumazii lui un lemn, l-a înecat, având vîrstă de treizeci și opt de ani, și aşă a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului părintelui nostru Cosma Episcopul Chalchedonului.

Stih: Zdrobindu-ți săgețile și mutându-te din viața de aicea,

Afară de săgeți s'a aflat Cosma dupre cum se zice.

Sfântul Cosma Arhiereul și mărturisitorul lui Hristos, a fost din cetatea lui Constantin. Și din copilărie pre Hristos iubindu-l, a lasat lumea aceasta desartă, și în cinul monahicesc s'a tuns. Și cu postirea și cu celealte fapte bune pre sine și curățindu-se s'a făcut lăcaș al sfântului Duh, și a fost pus Episcop în Chalchedon, în vremea rău credincioșilor luptători de icoane; și multe nevoințe a ară-

tat, ajutând dreptei credințe. Și silit fiind de împărații eretici, ca să se lepede de închinarea sfintelor icoane, nu i-a ascultat pre dânsii. Pentru aceea izgonire a suferit și multe ispite a răbdat. Și iarăși chemat fiind, și silindu-l ca să se impreneze cu eresul acelora, n'a vrut să-i asculte. Deci întru scărbe fără de număr a fost aruncat și împreună cu cuviosul Avxenie se nevoia. Și ispitindu-se și chinindu-se de cei rău credincioși și ticăloși luptători de icoane, s'a săvârșit și către Domnul s'a dus.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Maicei noastre Atanasiei.

Stih: Creștetului Atanasiei sunt aducând, Neperitoare cununa prin cuvânt.

Această fericită, cu numirea nemurirei, s'a născut de părinți drept credincioși în oarecare ostrov Egena. Învățând apoi Psalmirea, și toată slujba bisericăescă, s'a dat pre sine lui Dumnezeu; iară părinții ei nevrând ea o au însoțit cu bărbat; însă după șasesprezece zile de însoțire, năvălind barbarii, au tăiat și pre bărbatul său cu sabia. Deci Slânta iarăș înnoindu-și cugetul său cel dintâi se nevoia cum ar putea să-ăpă de părinți, ca să nu vie la a doua însoțire; și în acestea zăbovindu-și ea cugetul, a sosit poruncă împăratescă, ca toate femeile de acolo cele întru văduvie să se însoțească cu păgânii, pentru care iarăș fără voia ei, a venit la a doua însoțire. Însă și de mântuirea sa pururea îngrijindu-se, se zăboia întru rugăciuni, împrăștiindu-și bogăția sa la săraci; iară după câtăva vreme a plecat pre bărbatul său să se facă monah, deși eră barbar. Carele și în câtăva vreme cu cuvioșie fiind împodobit s'a mutat către Domnul; și de atuncea căstigând ea slobozenie, și-a împărtit toată avereia, și lăudând cu sine și alte femei, s'a dus la o sihăstrie unde făcându-se călugărită, foarte se nevoia împreună cu aceleia; căci brânză și pește nici odată nu mânca de cât la Sfintele Paști, și în cele douăsprezece zile, și întru aceleia numai gustând. Hrana ei era numai puțină pâine și apă după al noulea ceas, dar și acestea cu înfrâncare. În cele

trei posturi de preste an, numai cu singure verdețurile se hrâneă și acestea după două zile. Apoi după patru ani s'a rânduit să fie stareță Schitului și de atuncea a ales să fie ea cea mai mică de căt toate călugăritele; în căt nici se cunoște că este starită. Când dormiă nu preașternut, ci pre o piatră, înadins spre aceasta gătită culcându-se, se împărtășează de puțin somn. Iară după trecerea a patru ani îmboldita fiind de dorul liniștei, eşind de acolo împreună cu cele ce merseră la sihăstrie, având spre aceasta împreună lucrător, pre oarecarele Matei, bărbat îmbunătățit, s'a dus la loc liniștit; unde din destul secerând rodurile liniștei, arătatul Matei dându-le lor cele spre trebuința trupească din lucrul mâinilor lor, s'a dus la Vizantia pentru oarecare trebuințe și neapărată nevoie, iarăș împreună lucrător având, pre oarecarele preot Ignatie Famenul împodobit cu tot felul de bunătăți; pentru că pomenitul mai sus monah Matei strălucit fiind cu minunile și cu semnele în locul cel de liniște, se mutase către Domnul. Deci acolo în Vizantia închinându-se într'o sihăstrie, a rămas acolo ca la șapte ani, necăjindu-se pururea și îngrijindu-se pentru sihăstria sa, pentru care și videnie arătându-se ei, îndată s'a sculat de acolo și s'a dus la sihăstria sa; și sărutând surorile, se bucură împreună cu ele și cu Presviterul, în puține câteva zile sfătuindu-le și învățându-le, cele spre căști-garea dumnezeeștilor bunătăți, și spre plinirea poruncilor lui Dumnezeu. Iară mai înainte cu douăsprezece zile cunoscând mutarea sa către Dumnezeu, și vestindu-o surorilor călugărițe, mulțamia adică Domnului, iară pre ele adunându-le a rânduit pre ceea ce era să fie în locul ei stareță celorlalte; și în ziua de pre urmă când era să fie mutarea ei către Domnul, stăruind ea la cântarea Psaltirei împreună cu surorile, și ajungând la sfârșitul ei, partea ce a rămas o a lăsat surorilor, și făcând pentru ele rugăciune și-a dat duhul la Dumnezeu. Iară îndrăciți și bolnavi nu puțini s'au vindecat în vremea îngropărei sale și după îngroparea sa, și orbi au căstigat vedere. A spus încă mai înainte surorilor, că ceea ce era să căștige va

căștigă în ziua a patruzecea; drept aceea au și văzut două din surorile călugărițe, un lucru înfricoșat și strein: Doi bărbați străluciți ca fulgerul stând în preajma Sfintei afară de sfintele uși ale Altarului, țineau în mâini porfiră împărătească de aur, și pietre scumpe, și de mărgăritar și o îmbrăcău pre ea. Deci aducându-și aminte de cuvântul Sfintei cel mai înainte văzător, și văzând săvârșirea prin acea videnie, a mulțamit lui Dumnezeu, carele cu aşă chip prea marește pre cei ce-l iubesc pre el.

Intru această zi, pomenirea sfântului nouilui mucenic Ioan cel din Ianina, carele a suferit muceina în Constantinopol, la anul o mie cinci sute douăzeci și șapte, de foc și de sabie s'a săvârșit.

Stih: Ioan în mijlocul cupitorului fiind aruncat,

Cântări de mulțămire lui Hristos a cântat.

Intru această zi, pomenirea sfântului nouilui mucenic Ioan Culică, carele a suferit în anul o mie cinci sute șasezeci și patru când s-a săvârșit.

Stih: Dară pre Culică cum îl voiu da tăcerei,
Carele a murit în cătuși pentru Domnul slavei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne mantuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Având în cuget venirea cea de a doua a lui Hristos, ai lepădat somnul lenevirei dela ochii sufletului, înțelepte, și prin priveghere strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cu-vântat.

Din pruncie ai ales partea cea bună Părinte înțelepte, a sluji Domnului, și a săvârși întru frică dreptățile lui, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

De părțându-te de legăturile trupului, ai purtat grije de suflet, slujind Domnului cu cuget curat Ioane, și pururea strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Doamnă a lumiei ceea ce ne-ai născut nouă pre Domnul întrupat, mânțuiește sufletul meu cel stăpânit de multe păcate fără de cale, ca să te fericesc, binecuvântată Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu bună cuviință moștenind, ca pre un cojoc, darul păstorului tău celui mărit, părinte Ioane, cu acela ai rupt noianul desfălărilor, și scăpând neînnecat, te-ai arătat împreună celăjan cu îngerii, cu cari strigi: Tineri binecuvântați, preoți laudați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Cu bună credință asemănându-te Domnului celui prea bun, carele a săracit pentru noi, părinte Ioane, căci ai avut neavere întocmai cu pasările și ai câștigat avuția bunățăilor celor veșnice, cântând: Tineri binecuvântați, preoți laudați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Darul Duhului cel curat sălășluind în sufletul tău, și zidit inima ta curată, și Duh drept a înnoit în cele din lăuntrul tău. Pentru aceea și viețuind cu viețuire curată Ioane, strigai: Tineri binecuvântați, preoți laudați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind sfîntită cu Duhul, Născătoare de Dumnezeu prea curată, cu adevărat ai primit în pântece pre Fiul cel fără început și veșnic, carele s'a întrupat dintru tine, spre facerea de bine a celor ce cu credință strigă: Tineri binecuvântați, preoți laudați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul munitorul Haldeilor l-a ars nebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iară văzându-i pre aceștia cu putere mai bună mânuiși, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, noroade prea înăltați-l întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu plugul rugăciunilor ogorând brazdele sufletului

tău Ioane, ai aruncat într'însul semințele bunătășilor cele de bună credință și purtătoare de viață. Pentru aceea ai secerat spic înmulșit al fămăduirilor celor cuvioase lui Dumnezeu, prin care hrănești pre cei ce te laudă, purtătorule de Dumnezeu.

Si hăstrește săvârșind călătoria, și credința păzindu-o, fericite, fiind plin de vârstă duhovnicească, cu adevărat ai primit dela Hristos cununa dreptăței, cugetătorule de Dumnezeu, și acum te odihnești în corturi prea luminate împreună cu drepții, pururea pomenite.

Slavă...

Ca întru o căruță de buătăji cu patru cai te-ai pus prea fericite, și ca alt lile te-ai înălțat către Cer, Părinte înțelepte, și locuești cu cuvioșii, lăsându-ți pre pământ trupul cel mult pătimitor vistierie de fămăduri, celor ce te cinstesc și dracilor gonitor.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind lepădați din petrecrea cea cerească, și căzuți cu ticăloșie la moarte, iarăș ne-ai chemat Preacurată, făcându-te Maică Mântuitorului, și ne-ai învrednicit a ne întoarce înapoi la moștenirea cea dințăi. Pentru aceasta Maică a lui Dumnezeu, neîncetat te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului” lui s-au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupește, și pântecele tău s'a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te slăvim“.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului. Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Ioan al Lavrei celei vechi. Si sfântul sfînțitul mucenic Pafnutie.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 5-lea.

Podobie: Prea cuvioase Părinte...

Rea cuvioase părinte Ioane vrednicule de minune, rănindu-te cu dorirea cea dumnezeească a lui Hristos Dumnezeu, celui ce de voie s'a înstrenat pre pământ pentru tine, și din Fecioară s'a îmbrăcat cu trup desăvărșit, înstreinându-te de toate dulcețile lumiei, ai allergat către partea cea streină, prea fericite, și viețuind înstrenat, ai câștigat bunătășile, și cu starea cea de toată noaptea, și cu grija morței, și cu înfrânamea ta înfrânându-ți patimile,

te-ai arătat râvnitor celor ce mai 'nainte de tine s'au nevoie și te-ai prea mărit împreună cu dânsii.

Prea cuvioase părinte Ioane prea mărite, învățându-te în turma dumnezeescului Hariton, căreia lui celei dumnezești ai râvnit, și petrecându-ți viața intru singurătate, te-ai învrednicit cinstitei preoții, și ca un vrednic jertfitor, ca un miel fără prihană totdeauna te-ai junghiat, și curățindu-te cu razele cele dumnezești, și prin cuget luminându-te, te-ai înălțat cu gândul către privirile cele de taină, și către fericirea cea aleasă.

Prea cuvioase părinte Ioane prea fericite, întărindu-te de puterea Treimei, ai scăpat de toată stricăciunea ereticilor, și prin vederea și dumnezeeasca lucrare te-ai lipit de cel înființat înțelepte și ai ajuns la toate cele dorite, către cea desăvârșit dumnezeească slavă, și după sfârșitul tău cu adevărat ai dobândit cele vrednice și te bucuri împreună cu cetele îngerești, strălucind împreună cu dânsii, și slând înaintea lui Dumnezeu. Pentru aceasta adu-ți aminte de cei ce fac du pre vrednicie pomenirea ta, vrednicule de minune.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Infricoșată și prea mareă este și mare taină, căci cel neîncăput în pântece s'a încăput, și Maica după naștere, dacă a născut dintr'însa pre Dumnezeu întrupat iarăș a rămas Fecioară. Aceluia să-i grăim laude, cu cuvioșii să cântăm: Slavă fie Hristoase Dumnezeule, cel ce te-ai făcut om pentru noi, slavă ţie.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând de demult Fecioara Maica și prea fericita Mireasă, pre Mielușelul și Fiul său ridicat pre Cruce, plângând strigă: Vai mie Fiul meu! Cum mori cu firea, cel ce ești Dumnezeu fără de moarte.

VEZI: Pentru slujba sfântului Pafnutie s'a așezat să se cânte intru această seară la Pa vecerniță.

CANONUL.

Pesna 1, glasul al 4-lea, Irmos :

Cânt ţie Doamne Dumnezeul meu...

Veniți să săvârșim prăznuirea cea de preste an a pătimitorului Pafnutie, lăudându-l cu cântări luminate, și să slăvим pre cel ce l-a încununat pe el.

Ca un luminător ai strălucit în lume slujitorule a lui Iisus fericite Pafnutie. Pentru aceasta prăznuim astăzi sfințită pomenirea ta.

Slavă...

Cu dogme ai luminat pre poporul cel prea ales Ierarhe, și ai băut paharul Domnului prin sabie chinindu-te foarte tare.

Si acum, a Născătoarei :

Intru cântări te cinstim pre tine Fecioară ca pre un munte netăiat, din care s'a arătat Hristos piatra cea netăiată de mâna, dupre vrednicie te fericim.

Peasna 3-a, Irmos :
Arcul celor puternici...

Cu sfințite cântări cinstind astăzi cea prea lăudată sfințită pomenirea lui Pafnutie purtătorului de chinuri, veselindu-ne duhovnicește să ne bucurăm.

Ungându-te cu dumnezescul untdelemn, carele izvorăște din moaștele tale Pafnutie, îl punem credincioșii ca pre un zid nesfărâmat și neclătit împotriva dracilor.

Slavă...

Intărindu-te cu puterea lui Hristos, ai propoveduit dumnezeasca lege, în mijlocul celor fărădelege și chinindu-te dupre lege, ai priimit cununa biruinței, Mucenice.

Si acum, a Născătoarei :

Bucură-te Maică neispitiă de nuntă, ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dum-

nezeu Cuvântul, și l-ai născut întrupat ca pre un Dumnezeu împreună și om.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Roșindu-ți în sânge cinstită podoaba ta, te-ai adus pre tine jertfă bine plăcută lui Dumnezeu, Pafnutie mărite. Zdrobit-ai semeția cea fără putere a dracilor, veselit-ai pre îngeri cu luptă fa cea fare. Pentru aceasta nu încelă rugându-te să ne mântuim noi.

Peasna 4-a, Irmos :
Acoperit-ai cerurile...

Acum veselindu-ne toți prăznuim, dănuind împreună cu Arhanghelii și cu îngerii, săvârșind pomenirea ta mărite, purtătorule de chinuri Pafnutie.

Slavitu-te-ai cu adevărat de Darul cel dumnezesc, și împreună cu îngerii stând acum înaintea Stăpânului, adu-ți aminte de noi mucenice Pafnutie.

Slavă...

Cu cuget nespăimântă și viteaz, ai răbdat muncile și durerile, Fericite, și cu adevărat ai priimit cununile din mâna Impăratului tuturor.

Si acum, a Născătoarei :

Pruncă ceia ce ești mai aleasă de cât cetele Heruvimi-

lor, și ceea ce pre Dumnezeu cu trup ai ținut în brațe, bucură-te Născătoare de Dumnezeu nenuntită.

Peasna 5-a, Irmos:
Cela ce ai răsărit lumina...

Cela ce ne-ai arătat nouă pomenirea viteazului mai luminată decât soarele. Slavă tie, slavă ţie Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cu prea sfîrșite cugete și cu minți credincioase lăudăm pomenirea ta, slăvind pre Hristos, Mucenice mărite.

Slavă...

Nici de sabie, nici de hiare, nici de foc, nici de moarte nu te-ai spăimântat Mucenice, strigând: Slavă ţie Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului aduce ţie Fecioară zidirea neîncetat: Bucură-te ceea ce ai născut pre Iisus, Cuvântul lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Strigat-am mai nainte...

La toate marginile pământului s'a vărsat Darul ce ţi s'a dat, pătimitorule preamărite; pentru aceasta toți cu credință slăvim pre dătătorul Hristos.

Suga cea foarte mare a Treimei, Pafnutie, s'a arătat

groaznic puterilor celor proтивnice, gonindu-le pre ele, și luminând adunările credincioșilor.

Slavă...

Cu minuni și cu semne te-a mărit pre tine Hristos, pătimitorule, și tuturor te-a dat doftor, prea fericite Pafnutie. Pentru aceea cinstim sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te pentru slugile tale Dumnezeului nostru celui ce s'a întrupat din tine Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pre toți de supărările șarpelui cele de multe feluri, Mireasă a lui Dumnezeu.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Preofind mai întâi cu suflet curat, și pre urmă pălimind cu minte prea tare, ai plăcut lui Dumnezeu. Drept aceea petrecând întru cele cerești Părinte, dăntuești cu Mucenicii, și te bucuri împreună cu Ierarhii, sfîrșite mucenice prea fericite Pafnutie.

Peasna 7-a, Irmos:

Cel ce ai mântuit din foc...

Sicriul moaștelor tale Pafnutie, s'a dat toiaag de putere credincioșilor împotriva dracilor, dând vindecare îndestulată, celor ce strigă: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Cu bună credință noi pămânenii săvârșind pre pământ ziua ta cea prea lăudată, purtătorule de chinuri, strigăm: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Biserica lui Hristos dobândind acum ca o comoară scriul moaștelor tale Pafnulie, cu veselie strigă: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce a priimut în pântece negrăit și mai pre sus de ființă pre Dumnezeu cel neschimbăt, carele a vorbit cu oamenii, pentru milostivire, aceleia cu credință să ne încinăm, ca ceea ce una este Maică a Domnului binecuvântată.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Hristos Dumnezeu cel ce...

Luminata prăznuire a purtătorului de chinuri străluceste acum ca o zi arătătoare de lumină și prea luminoasă, pre care toți săvârșindu-o cu dragoste, strigăm: Popoare prea înălțați prea Hristos în veci.

Bărbațește te-ai nevoit prea fericite, stând în priveliște, și ai primit răsplătire semne de biruință, cântând neîncetat Stăpânului Hristos și slăvindu-l pre el întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu adevărat frumos te-ai arătat întru multe lupte, sfințite Mucenice, ca cel ce te-ai împodobit cu haină sfințită, roșită cu sângele tău, și ai priimut dela Dumnezeu cunună în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce fără sămânță a zămislit în pântece, și a născut pre Hristos cel singur milostiv și măntuitor nouă celor pizmuți de vrăjmașul cel viclean, să o lăudăm ca pre o singură Născătoare de Dumnezeu întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce s'a văzut în chip „de înger în cuptorul cel cu „foc la cuvântătorii de cântare, „pre Hristos Dumnezeu lăudați-l tineri, preoți bine-l cu-vântați, noroade prea înălțați-l „întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala neascultării, blestem în lăuntru a adus. Iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumi binecuvântarea ai înflorit. „Pentru aceasta toți te slăvim“.

Ddai din destul dar, purtătorule de chinuri, tuturor celor ce cu credință merg la dumnezeească biserică ta, și laudă

în cântări pre Mântuitorul și Domnul, și prăznuesc pomenirea ta, pururea pomenite.

Roagă-te întru pomneirea ta Domnului, ca prin mijlocirile cele prea sfintite să fie milostiv tuturor credincioșilor ortodocși, cari de pretutindenea aleargă cu credință a săvârșii dumnezeeasca ta prăznuire, nebiruite purtătorule de chinuri Mucenice.

Slavă...

Prin rugăciunile tale Părinte alinează turburarea, care învăluiește Biserică, și se ispitesc să răzvrătească prin suflările eresurilor, căile cele drepte ale Dumnezeului nostru, și să ridică pacea, întru tot mărite Mucenice.

Şi acum, a Născătoarei:

Propoveduit-au proorocii semnele nașterei tale Preacurată, alcătuindu-ți numiri minunate, unii într'un chip, alții într'alt chip; pentrucă ai născut celor din iad viață care a stricat puterea morței.

Stihurile Sfântului cele dela Utrenie, glas 1.

Podobie Ceea ce ești bucuria...

Zidurile cele cu tărie ale necredinței le-ai surpat cu răbdarea ta, purtătorule de chinuri al Domnului, și ai priimit biruință din cer înțelepte Pafnutie; deci nu înceată rugându-te, pen-

tru cei ce cu credință săvârșesc sfântă și cinstită pomenirea ta.

Cu credință cinstim sfintele tale patimi, care prin ostenelele mucenicești le-ai săvârșit cu bucurie pentru Hristos, cel ce a suferit răstignire, și cu bucurie prăznuim întru cântări sfântă pomenirea ta, de trei ori ferice Pafnutie.

Sicriul moaștelor tale sfintite Mucenice al lui Hristos, ca un riu izvorăște râurile tămăduirilor, și adapă inimile tuturor credincioșilor, celor ce vin totdeauna către dânsul, și laudă patimile tale Pafnutie.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Ceea ce ești bucuria ceteilor cerești, și pre pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară, mânuește-ne pre noi cei ce scăpăm la tine. Că întru tine nădejdile, după Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu ne-am pus.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioara cea prea curată și neispitită de nuntă, văzând pre Cruce pre Stăpânul și Ziditorul oamenilor, cu amar fânguindu-se și suspinând strigă: Ce este aceasta, care văz, prea dulcele meu Fiu? Laud îndelungă răbdarea ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului Ioan,

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii...

Din tinerețe întărindu-te cu nădejdea cea către Dumnezeu, ai alergat către Dumnezeul cel bun, fericite Ioane, nevoindu-te cu înfrânrările cele mai alese ale călugăriei.

Fiind plin de Dar bogat, și purtător de lumină, sălășlindu-te în locuri cinstite, cinstit ai petrecut, ducând suirile către faptele cele bune, Fericite.

Fiind îndreptat cu tăria Duhului, ai alergat la grădina purtătorului de Dumnezeu Hariton, întru care petrecând, ai fost lucrător de cele sfinte.

Slavă ..

Instreinându-ți cugetul tău de cele pământești, prea cuvioase, pre acesta l-ai pironit întru bunătățile cele cerești, Ioane, și ai dobândit de acolo lumina cea prea luminoasă.

Si acum, a Născătoarei:

Din tine Preacurată de Dumnezeu dăruită să arătat nouă Soarele dreptăței Hristos, și cu lumina a luminat pre cei ce se deau din început întru tăria întunerecului.

Peasna 3-a, Irmos:

Veselește-se de tine...

Prin înfrâñare omorându-ți cugetul cel trupesc, te-ai apropiat de Duhul cel făcător de vieăță, părinte Ioane.

Slavă...

Lumina cea dumnezeească și zăritoare de lumină, arătat să sălășluit în inima ta, părinte Ioane fericite.

Si acum, a Născătoarei :

Tu singură celor de pre pământ mai pre sus de fire, te-ai făcut mijlocitoare de cele bune, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta bucură-te strigăm ţie.

Irmosul :

Se veselește de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Întelepciunea și Cuvântul ..

Rănidu-ți sufletul de dumnezeeasca dorire fericite, te-ai înstreinat, și lăsând îndestularea mâncărei, și desfătarea vieții, cinstit ai locuit în părțile cele streine, și prin durerile înfrâñarei veștejindu-ți trupul tău, și petrecând în sihăstrie bărbătește, ai ajuns către săvârșirea faptelor celor bune, prea cuvioase Ioane. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te

lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele acum se cufundă ca un fără de ocârmuire, în viforul ispitelor vieței, ceea ce ești cu totul fără prihană, și se arată plin preste măsură de povara păcatelor, și se primejduește să cază în fundul iadului, apucă înainte, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunea ta cea fierbinte, și îl mântuiește dându-i liman bine liniștit, ca să strig ție cu credință: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să-mi dea mie iertare de greșale, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Din sângeurile mele om te-ai făcut, iară din sângeurile tale pre oameni i-ai îndumnezești, și te-ai pogorît ca un prea bun căutând pre cei ce s'au stricat prin mâncare, strigat-a de demult cu plângere cea fără prihană, plângând pre Hristos, când era spânzurat pre Cruce. Pre carele văzându-l omorît vârsă izvoare de lacrămi, zgâriindu-și obrazul și slăvindu-l pre dânsul.

Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău...

Hrânindu-te în părțile cele de Dumnezeu luminate,

și luminându-te cu vârsarea luminei Părinte, ai viețu iți intru înfrâñari și în faptele cele bune, de Dumnezeu înțelepșite.

Instreinându-te de patrie și de ai tăi, și prin nevoie cea de bună voie, luând Crucea, te-ai apropiat către Hristos, de Dumnezeu înțelepșite fericeite.

Slavă...

Arătându-te tuturor mort, prin purtarea cea de viață purtătoare, cu înfrâñare ai petrecut, către carea te-ai și mutat loane prea înțelepte.

Si acum, a Născătoarei:

Cel mai pre sus de fire s'a sălășluit în pântecele tău cel priimitor de Dumnezeu Fecioară, acesta și după naștere cu puterea cea dumnezeească te-a păzit pre tine Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:
Tu Doamne lumina mea...

Prin singurătate câștigându-ți cuget curat Părinte, prin puterea sfântului Duh ai scăpat de cursele vrăjmașului.

Slavă...

Intru Darul cel Dumnezeesc, întru înțelepciune și întru învățătură arătașă de Dumnezeu petrecând, ai fost preot sfințit prea ferice.

Si acum, a Născătoarei:

Toate neamurile cu bună credință te îfericesc pre tine

Preacurată, ca pre ceea ce ai născut mai pre sus de fire pre Cuvântul cel cu adevărata fericit.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu Tie...

Făcându-te râvnitor dumnezeestei înțelepciuni, te-ai încununat dela dânsa cu cununa darurilor, și cu toate chinurile ai fost ucenic al lui Hariton cel purtător de lumină.

Slavă...

Prin lucrarea faptelor celor bune, puindu-ți picioarele tale pe piatra lui Hristos, te-ai suiat către Dumnezeu înțelepte, puind suirile în inima ta cu cuget dumnezeesc, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Prin nașterea ta, de blestemul maicei noastre Evei celei dintâi ne-am mantuit, căci tu Maică Fecioară născând pre Hristos, în locul acestuia, ai izvorât tuturor binecuvântare.

Irmosul:

Jertfi-voiu tie cu glas de „laudă Doamne, Biserică strigă „către tine, de sângele dragilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire „din coasta ta“.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Paleolavritul, adică dela Lavra cea veche.

Stih: Căștig nou pre Ioan Paleolavritul l-aflat Îngerii.

Și de afilarea lui s-au bucurat.

Acesta de mic pornindu-se de poftă dumnezească s'a lipit de Dumnezeu, și părăsind desfășarea și mândria lumiei, și înstreinându-se dela patria sa și dela ruiniile sale, și ridicând Crucea, a mers în țară străină și necunoscută, pentru Domnul, carele s'a înstreinat și s'a născut în pământ strein, și sosind la cinstitele locuri, a mers la mănăstirea fericitului Hariton. Si săvârșind tot felul de faptă bună, s'a mutat din cele deșarte către veșnicile și fericele lăcașuri. Iară de vreme că acest prea cuvios Ioan a viețuit întru acea peșteră veche, slujind în biserică peșterei, pentru aceea și al vechei peșteri a fost numit.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfintului mucenic Palnutie.

Stih: Pre Pafnutie cel ascuns în mormântul pământului,

Nu se cade a-l ascunde în mormântul cărei cuvântului.

Intru a nouăsprezecea zi,
Pafnutie în Domnul adormî.

Intru această zi, pomenirea sfintilor Socrat și Dionisie cu sulje impuși s'au săvârșit.

Stih: Cu sulja trupul celui prea înalt de demult impungând,

Impunge și acum pre doi mucenici încă viețuind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Gheorghe mărturisitorul episcopul Antiochiei.

Stih: Gheorghe ca o mare arătură de pământ,
S'a mutat, tot felul de bunătăți în sine având.

Acest sfânt era pe vremea luptătorilor de icoane, din pruncie fiind dat lui Dumnezeu. Si pentru covârșitoarea lui bunătate s'a hirotonisit episcop Antiochiei din Pisidia. Deci fiindcă cu viclean sfatul diavolului s'a pornit eresul luptătorilor de icoane, și se trimetea scriitori pretutindenea, ca cu grăbire toți episori să meargă la Constantinopol, s'a dus și acesta care neplecându-se a se face de un cuget cu ereticil și a se lepădă de închinăciunea sfintelor icoane, fu osândit la surghiune și la rea pătimire, întru care și murind s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfînti părintelui nostru Trifon arhiepiscopul Constanținopolei, căruia i se face soborul lui în sfânta biserică cea mare.

Stih: Trifon cel ce ură hrana, de Dumnezeu dorind.

In lăcașul lui Dumnezeu față acum se află stând.

Intru această zi, cuviosul Simeon Igumenul sfintei mânăstiri Filoteu din muntele Atonului, cel ce avea o singură haină, și umbla desculț carele a fost și citor, în acelaș munte al Flămurei sfintei Treimi, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Desculț Simeoane fericite umblând.

Preste șarpele ce a înșelat pre oameni te ași călcând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc...

Cu puterea cea dumnezeească ca cu o haină îmbrăcându-te, ai putut scăpa de toată năpastea ereticilor, prea fericite, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Domnul cel ce s'a înstreinat pre pământ pentru noi, acesta întru înstreinare arătat te-a păzit pre tine, ca pre cel ce strigai: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Si acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești lăcaș sfîntit dumnezesc al celui prea înalt, bucură-te. Căci prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:
Mânile intinzându-și...

Si cu trupul și cu sufletul, și cu bună credință înfrumusețându-te Cuvioase, te-ai făcut organ dumnezeescului cuget, și cel mai de aproape al poruncilor, și trâmbița cântărei celei curate, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înalteți întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Muțându-te către viața cea nemuritoare și către fericirea cea fără sfârșit, te-ai învrednicit a dobândi bucuria cea nestricăcioasă, Fericite, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înalteți întru toți vecii.

Si acum, a Născătoarei :

Sculturând praful morței prin nașterea ta cea dumnezeească, ne-am făcut nestricăcioși Preacurată, căci ai născut curată Stăpână viața cea firească și adeverată, și pururea fiitoare. Pentru aceasta toți te ferim pre tine Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:
Să laudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile intinzându-și Daniil „gurile leilor, cele deschise în „groapă le-a încuiat, și putea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii

„cei iubitori de buna credință
„strigând: Binecuvântați toate
„lucrurile Domnului pre Dom-
„nul“.

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Prin înfrâncare, mutându-te către Hristos, ai câștigat prea fericit sfârșit părinte Ioane, și după moarte te-ai sălăsluit întru viața cea fără pătimire și fără durere.

Slavă...

Invrednicindu-te a te sălășlu în pământul celor blânzi Părinte, te-ai făcut asemenea sihastrilor și bărbătașilor celor purtători de Dumnezeu, cu cari împreună arătat ai și dobândit fericită îndulcire prea cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Izvorul nemurirei ne-ai izvorî nouă Fecioară născând pre Hristos apa curăției, cu care ne curăjim de toată spurăciunea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din capul unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adunând firele cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu „te slăvим“.

STIHOAVNA Praznicului.
și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Teodor dela Trihnă.

La Doamne strigat-am, Stăhirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Cuvioase părinte Theodore, dar ales te-ai adus pre tine lui Dumnezeu, având priveghere de toată noaptea și dragoste, cugetare de Dumnezeu, smerire desăvârșită, nădejde, credință și curăție, milosârdie desăvârșită, înfrâncare adevărată și rugăciune, care te arată ca un stâlp foarte luminos.

Cugetătorule de Dumnezeu părinte Theodore, căutând a te îmbrăcă cu podoabă adevărată, și cu îmbrăcăminte de mânătire, prin cuget bine credincios, nu ai părăsit a nu-ji acoperi trupul tău totdeauna cu haină de păr, și întărindu-te cu puterea dumnezeescului Duh, ai despoiat măestriile celui ce ne-a despoiat pre noi.

Ca un sărac cu duhul te-ai adus pre tine jertfă vie și pri-nos deplin, și dar cinstiț Dumnezeului nostru, celui ce s'a întrupat din Maică prea curată, și pentru noi a sărăcit. Pentru aceea ai priimit îndulcirea ce-

rurilor, prea fericite, către carele pururea mijlocește, rugămu-ne să ne miluiască pre noi.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Cu ce ochi voiu vedeă sfîntă față ta, eu cel ce mi-am spurcat ochii cu patimile trupului, sau cum voiu sărută chipul tău cel de Dumnezeu închipuit, fiindu-mi buzele spurate, ticălosul de mine? Si cum îmi voiu întinde eu ticălosul către Darul tău cel dumnezeesc mâinile, care le-am făcut netrebnice? Stăpână măntuește-mă.

A Crucei, a Născătoarei:

Soarele vâzându-te lisuse întins pre Cruce de voia ta, s'a întunecat, și pământul s'a cutremurat, pietrile s'au despicate, și mormânturile de frică s'au deschis, și toate puterile s'au spăimântat. Iară ceea ce te-a născut fără de bărbat, vâzându-te, cu suspin strigă: Vai mie! Ce este aceasta, ce văz?

LA UTRENIE

CANONUL

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mării Roșii...

Pomenirea purtătorului de Dumnezeu astăzi pune înainte futuror credincioșilor florile bunățăilor, care trimit miroșul cel bun de lăină al Du-hului, și minuni prea alese.

Cu sabia cea înțelegătoare făind tu Teodore năvălirile patimilor, ai ridicat împotriva lor semne de biruință. Drept aceea te-ai încununat cu darurile minunilor, și cu ale fămăduirilor, Cuvioase.

Slavă...

Dorind de sărăcia Domnului Cuvioase, arătat ai urât toată mărirea cea de pre pământ și vremelnică, Teodore. Pentru aceea ai câștigat mărire nepieritoare și luminată.

Si acum, a Născătoarei:

Fără sămânță ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, cu voia Tatălui, dela dumnezeescul Duh, și ai născut cu trup pre cel din Tatăl fără de Maică, și pentru noi din tine fără de tată, prea curată Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veselește de tine Biserica...

Zburdările trupului le-ai omorât prin înfrâñarea cea adevărată, și ai luminat toate puterile sufletului, Cuvioase.

Ostenelele tale înțelepte, cu lacrămi semănându-le cu adevărat au dat roadă de bune spice, care s'a adus Impăratului tuturor.

Slavă...

Cu adevărat nu ai dat dormitare genelor tale Cuvioase, până ce te-ai făcut lăcaș desă-

vârșit lui Dumnezeu, fericite Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu Maica lui Dumnezeu te-ai făcut celor de pe pământ pricinuitoare bunătăților celor mai pre sus de fire; pentru aceea aducem ţie cu vântul cel de bucurie.

Irmosul:

Se veselește de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea Doamne, și scăparea și întărirea".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Prin rugăciune neîncetață, și prin curăție ca un curat apropiindu-te de cel Curat, te-ai sfînțit prin Duhul, Teodore. Pentru aceea acum sălășlindu-te împreună cu îngerii, cânti lauda cea întreit sfântă Stăpânului tuturor, pre carele roagă-l pururea, să miluiască pre cei ce cu dragoste te laudă Cuvioase.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoiță să alegăm noi păcăloșii și smerișii și să cădem cu pocăință strigând, dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne milostivindu-te spre noi, sărguește că pierim de mulțimea păcatelor; nu înțoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pre Cruce ceea ce în vremile cele de pre urmă te-a născut cu trup pre fine Hristoase, cel născut din Tatăl cel fără început, plâng ea lăcrămând. Cu ale căruia rugăciuni pentru milostivirea milelor, unule prea bunule mult milostive Doamne, îndură-te și măntuește lumea, cel ce ridici păcatele ei.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Crescut-ai împreună cu trupul tău frumusețile bunătăților, cugetătorule de Dumnezeu. Pentru aceea ai înflorit ca un finic, puind înaintea turmei tale roduri, care izvorăsc dulceață, Teodore.

Prin înfrâñare ţi-ai omorât patimile, și te-ai arătat lăcaș dumnezeesc al sfântului Duh, prin care tuturor ai izvorit daruri de fămăduri, cugetătorule de Dumnezeu Teodore.

Slavă...

Cu sărăcia duhului, și cu strâmtoare petrecând pururea Părinte, a copereai trupul cu petece de păr, privind numai la avuția cea nepieritoare și veșnică.

Și acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut o Fecioară, și după naștere te-ai arătat iarăș Fecioară.

Pentru aceea cu glasuri neîncetate cu credință neîndoită strigăm ţie: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Tu Doamne ai întărit pre sihastrul tău, tu l-ai încins pre el cu putere și cu bărbătie împotriva luptătorului.

De tine Doamne dorind Cuviosul întru sihăstria lui, ţie să adus arătat pre sineși, ca o jertfă fără prihană, prin focul înfrângării.

Slavă...

In sete și în foame căutând pre Domnul, Teodore te îndulcești acum de izvorul desfătărei împreună cu cetele cu viosilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine armă neînfrânată asupra vrăjmașilor te punem înainte, pre tine întărire și nădejde măntuirei noastre te-am câștigat, dumnezeească Mireasă.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Săgețile vrăjmașului le-ai sfărâmat Cuvioase, oștindu-te împotriva lui cu armele smerirei, și cu ajutorul lui Hristos, ai priimit biruință Teodore.

Patimile ispitelor le-ai le-pădat departe Cuvioase ca pre

niște valuri prin lucrarea înfrângării întru răbdare, bine ocârmind-te cu liniștea lui Hristos Părinte.

Slavă...

Neîncetat socotind de ceasul morței, îți spălai patul cu lacrămi și cu suspinuri, și cu frică slujind Domnului totdeauna părinte Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă de cât toate minunile, că fără ispită bărbătească Fecioară priimind în pântece pre cela ce toate le păzește, le-a cuprins nu ca în strâmtoire.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele draconilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Arătatu-te-ai prea luminat cu vieața înțelepte Teodore, socotind petecele cele de păr mai mult decât visteriile cele împărătești de pre pământ. Pentru aceasta ai și dobândit haina cea cerească, roagă-te pururea pentru noi, prea cuviioase.

Întru această lună în 20 de zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor Trihină.

Stih : Mori tu părinte carele prin haină de păr ai surpat

Pre cel ce cu haină de frunze pre strămoși i-a îmbrăcat.

Teodore intru a douăzecea zi

Sufletul tău cel mare de trup se osebi.

Acest fericit dându-se spre toată răbdarea și petrecerea grea, înghețat de frig și de ger, își acoperează trupul cu îmbrăcăminte de păr aspră, dintru care, s'a nămit și Trihină. Drept aceea a descoperit și înșelăciunea dracilor. Si mormântul său este izvorător de mir, spre toți cății năzuiesc la dânsul cu dragoste, și-și iau sufleteasca și trupeasca tămăduire.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici: Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona și Antonin.

Stih : Impreună cu Achindin pre patru săbia omoară,

Cari din primejdia rătăcirei scăpară.

Plini de praful cu sânge cel din cupor, S'au apropiat de Hristos cei depe lângă Hristofor.

Aceștia toți, au săvârșit lupta muceniei pe vremile lui Dioclițian rău credinciosul, când și mult pătimitorul mucenic al lui Hristos Gheorghe fiind prins se muncea, și în vremea muncilor săvârșia prea mărite minuni. Si Victor, Achindin, Zotic, împreună cu Zinon, și Severian, văzând pre sfântul Gheorghe, întins pe roată, și întru nimic vătămându-se cu un glas s'au mărturisit pre sine creștini, cărrora li s'au tăiat capetele de sabie. Iară Hristofor, Teona și Antonin, fiind cei mai de aproape păzitori ai împăratului, și cari stau înaintea lui, întru una din zile, în vremea ce se certă marele Mucenic cu cruzime, văzând învierea elinului celui mort, ce îndată s'a făcut prin rugăciune și prin chemarea lui Hristos Dumnezeu, degrabă aceștia aruncând brâele și armele lor înaintea împăratului și a toată priveliștea, au mărturisit pre Hristos că este Dumnezeu adevărat. Pentru care fiind prinși i-au pus la închisoare. Iară după câteva zile stând înaintea tiranului fură spânzurați și strujiti, și coastele li s'au ars cu făclii aprinse. Si în sfârșit fiind aruncăți în foc, au primit cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul sfîntul mucenic Anastasie al Antiohiei.

Stih : Anastasie, dar pentru tine ce voi scrie?

Carele pentru Hristos ai grăbit a muri de sabie. Intru această zi pomenirea sfântului apostol Zacheu.

Stih : Nu îți zice pogoră-te, ci sue-te, Zacheu, Hristos la Cer chemându-te, Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Atanasie carele a zidit Mănăstirea din Meteor, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Tu Atanasie piatra Meteorul ai zidit, Cel ce către piatra cea din capul unghiului ai călătorit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosulu Iosaf, împreună sihastrul cu pomenitul cuvios Atanasie din Meteor cu pace s'au săvârșit.

Stih : Iosafe în ceruri împreună cu Atanasie fiind.

Acum dăntuiți ca cei ce împreună de ostenele v'ati fost împărtășit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

In cuporul persesc...

Darul lui Dumnezeu cel ce odinioară a dat rouă tinerilor în cupor, acela a veștejtit cuporul patimilor tale Părinte, vărsând ploaie de răcoreală preste tine, ca dintru un nor.

Cu sudori amestecând părăele lacrămilor, prin Darul lui Hristos le-ai făcut scăldătoare Cuvioase, întru care spălându-te, ai șters înținăciunile patimilor, înțelepte Părinte.

Slavă...

In cuporul lacrămilor arzând patimile trupului, cu totul te-ai arătat curat prea luminat ca aurul, strălucind cu daruri dumnezești întru slava Dumnezeului nostru, părinte Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te dumnezeesc lăcaș cel prea sfînt al celui prea Inalt, că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile intinzându-și...

Fiind împodobit prin înțelegere cu obiceiurile bunătăților, ai suflat în lume bună miroslarea lor, Cuvioase, și mirurile minunilor tale le trimiți tuturor credincioșilor, cari strigă lui Hristos: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Către Dumnezeu intinzându-ți mâinile Cuvioase, prin rugăciunile tale ai legat gurile hiaelor celor înțelegătoare, care s'au ridicat asupra ta Părinte, și veselindu-te cu cuget curat ai cântat: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ridicatu-te-ai Cuvioase de pre pământ la Cer, din strâmtoare la lărgime necuprinsă în lăcașurile sfinților, în loc de haină proastă împodobindu-te cu vison, părinte Teodore, strigând: Binecuvântați toate lu-

crurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu Fecioară curată în toate neamurile te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, tu te-ai făcut lăcaș Dumnezeirii, Preacurată, nearzându-te de focul luminii celei neapropiate. Pentru aceea toți bine te cuvântăm, Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile intinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Dorind să aibi viețuire în ceruri, te-ai slujit cu bunătățile ca cu o scară, prin carea ai ajuns acolo, și ai câștigat ceea ce ai dorit părinte Teodore.

Casă bunătăților te-ai făcut Părinte, întru care s'a finut credința, nădejdea, dragostea și curăția. Pentru aceasta te-ai mutat prea ales plin de bucurie, Cuvioase.

Slavă...

Unde sunt mulțimile cuviosilor și cetele drepților, unde

este mulțimea sfinților și adunarile celor întâi născuți, acolo arătat te-ai sălășluit Părinte, cu cari împreună adu-ți aminte de noi totdeauna.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești podoaba tuturor celor ce se laudă cu tine, tu ești veselia lumei, și dulceața inimei noastre a robilor tăi, tu ești îndulcirea și dorirea celor ce te laudă, Maică Fecioară prea curată.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a făiat, adu „nând firele cele osebite. Pen „tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne „zeu te slăvим“.

Și cealaltă slujbă a Utreiei dupre rânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 21 DE ZILE.

Sfântul sfîntul mucenic Ianuarie și cei împreună cu dânsul; și sfântul sfîntul mucenic Teodor cel din Perga Pamfiliei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Proet dupre lege te-ai făcut, pătimitor prea sfînt, o Ianuarie, nu cu sângele altuia, ci mai ales cu al tău, intrând la ceruri

unde este mergătorul înaintea tuturor Iisus, neîncetat uitându-te la dânsul Părinte, și văzând cele ce văd îngerii.

Si pielea luându-ți-se, și în foc aruncându-te, și la hiare dându-te, și în temniță închizându-le în multe zile, prin dumnezeeasca putere ai rămas cu gând nesupus, vrednicule de laudă, și ai săvârșit nevoița, pătimind dupre lege, sfintite purtătorule de minuni, cela ce ești întocmai cu îngerii.

Pre Disiderie, pre Procul, pre Sosson, pre Faust, cu Eutihie, și pre Ianuarie cel pururea pomenit, și pre înțeleptul Acution, cu un glas să-i cinstim, ca pre niște înțelepți lucrători de cele sfinte, ca pre niște mucenici purtători de chinuri, ca pre niște cetăjeni ai sfintei cetăți și ca pre unii ce sunt rugători adevărași pentru cei ce-i fericesc pre dânsii.

Alte stihiri ale slântului Teodor, glasul al 4-lea,

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Stând înaintea divanului celui fără dreptate, nedumnezeirea idolilor ai înfruntat, mare mucenice Theodore, și fără dreptate ai fost bătut, și întinzându-te pre grătar ars, și cumplit arzându-te, te-aistropit cu roua Duhului celui ce cu tărie te-a întărit pre tine, ca să risipești iușimea împotrivitorului.

Căruță a Dumnezeului nostru descoperit te-ai arătat, purtând pre acesta în inima ta cea curată Fericite, și legat fiind de căruță, pre cei ce te-au legat pre tine, i-ai deslegat din legături, și i legi de dragostea lui Hristos, cu cari împreună fiind aruncat în cupitor, nu te-ai ars Teodore, slăvind cu dânsii pre Domnul, vrednicule de minune.

Asemănându-te celui ce și-a întins mâinile pre Cruce, te-ai răstignit fericite Teodore, și ai fost spânzurat trei zile, până când și-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, și ai săvârșit curgerea pătimirii, Verhovnice al mucenicilor, stâlpul cel dintâi al Bisericii, înfrumusețarea credincioșilor, și împreună lăcitorule cu îngerii.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Roureză Stăpână cu adâncul milostivirei tale și inima mea cea arsă de zăduful patimilor, ca o milostivă, adapă-o Fecioară, și mă fă rogu-mă, ca neîncetat să izvorască păræele umilinþei, prin care să mă învrednicesc mânþâerei, cari vor dobândi cei ce plâng cu adevarată inimă, Preacurata.

A Crucii, a Născătoarei:

Cea prea curată văzând răstignit pre Hristos iubitorul de oameni, și coastă pătrunsă cu

suliþă, plângând striga: Ce este aceasta fiul meu? Ce și-ai răsplătit ţie nemulþamitoarele noroade, pentru bunătăþile cele ce ai făcut lor? și te sârguești să mă faci pre mine lipsită de fiu, prea iubite! Mă minunez bunule îndurate de răstignirea ta cea de bunăvoie.

Troparul, glasul al 4-lea.
Dumnezeul părinþilor noștri..

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului Ianuarie,

Al cărui acrostich la Greci este acesta:
Voiu lăuda ceata cea veselitoare a mucenicilor

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:
Pre voevozii cei tari...

Fiind împreună cu oþtile îngerilor celor fără materie, și de împărtăþirea luminei celei neapuse luminându-te Sfinþite, la suflet, luminează-mi inima mea celui ce-þi laudă astăzi praznicul cel purtător de lumană, fericite Ianuarie.

Din pruncie ai fost cu totul prea sfînit, crescând împreună cu bunătăþile și primind ungere sfînþită, te-ai preoþit, păstorind norodul, și cu sângele muceniei luminându-te ai strălucit mai mult decât soarele, prea cuvioase.

Luminându-þi-se inima cu lumina cea dumnezeească, bărbateþte ai intrat la luptă, având râvnă dumnezeească, și surpânð toată înþelăciunea ido-

lească, ai primit cununa biruinței, pururea pomenite.

A Născătoarei:

Fericit este norodul cel ce te slăvește pre tine cu adevărat Maica lui Dumnezeu, și te fericește pururea Născătoare de Dumnezeu, precum ai zis mai nainte, proorocind cu sfântire, când purtai pre Hristos în pântecele tău Preacurată.

Alt CANON al sfântului Teodor

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Dar bine plăcut și iubit stăpânului, și podoabă mucenicilor te-ai arătat Teodore. Pentru aceasta ca un dar cântare aduc ţie, dă-mi ajutorul tău.

Fiind împodobit cu duhul, și înfrumusețat cu trupul, ai depărta pre cel viclean, și pre acesta vătămându-l, ai primit cununa biruinței.

Slavă:

Biruind graiurile celui rău credincios, Teodore, descope rit te-ai arătat pre tine plăcut Domnului, și ostași împăratului Hristos, și mucenic desăvârșit.

Și acum, a Născătoarei:

Cel neapropiat cu firea să-lăsluindu-se în pântecele tău, ne-a arătat pre noi lăcitorii raiului prin negrăită milostivire, din care am fost izgoniți prin

înșelăciunea șarpelui, prea curată Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Arcul celor puternici...

Fiind înflorit cu lumina sfântului Duh, dănuiau în mijlocul cupotorului, asemănându-te cu cuvioșii tineri cei mai de nainte, prea fericiți.

Ce de puteri sfintite dănuiau împreună cu tine în mijlocul cupotorului, cu cari împreună lăudai pre Făcătorul de bine, rămâind nears de foc, cugetătorule de Dumnezeu.

Având pre Hristos întru ajutor, stând în mijlocul tiranilor, erai fără frică; și răbdând munci, te-ai arătat mucenic prea slăvit.

A Născătoarei:

Rumpe lanțurile păcatelor mele, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ai rupt legăturile iadului cu nașterea ta, și toate le-ai umplut de bucurie.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântărești...

Făcându-te lăcaș dumnezescului Duh, înțelepte, ai surpat capiștile idolilor cele pierzătoare, și cu cuvinte ai înfruntat aducerile cele spurate ale celor fărădelege, Teodore.

Cu mânie bălându-te judecătorul cel fărădelege, ca pre unul ce întăriai legile Dumnezelui nostru, Teodore; pre

carele văzându-l înaintea ta, ai rămas neclătit.

Slavă...

Cu osârdie te-ai pus în tigae arsă, și te-ai aprins de dumnezească dragoste Teodore, a-prințându-te cu râvna lui Dumnezeu celui atotțitor.

Și acum, a Născătoarei:

Cel fără de ani cu firea s'a văzut din tine sub ani, născându-se cu adevărată asemănarea trupului, văzând mai nainte, prin milostivirea cea negrăită păcatele mele în ani.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu, ceea ce „ești izvor viu și îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov „nicească întărește-i, și întru „dumnezeească slava ta, cununilor slavei învrednicește-i“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cu văpselele săngiurilor tale văpsind haina Preoției, o ai arătat mai luminoasă, slugă a lui Hristos. Drept aceea te-ai suiat la veșnicile lăcașuri, izvrând noianuri de tămăduiri celor ce te cinstesc, și rugându-te totdeauna lui Dumnezeu, să dea tuturor iertare păcatelor.

Slavă, a sfântului Teodor.

Pre cel cu un nume numit al darului Mântuitorului, pre

moștenitorul fericirei acestuia, ca pre cel întocmai mucenic al lui Hristos Dumnezeu, veniți să-l lăudăm prăznuind acum cinstiță pomenirea lui, și să strigăm către dânsul: Mare mușcătoare Teodore, roagă-te ca să se dăruiască nouă iertare de greșale.

Și acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceă nici odată noi nevrednicii, a vesni puterile tale Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ne-ai fi părtinit tu, cine ne-ar fi măntuit pre noi dintru afâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine Stăpână, că tu măntuești pre robii tăi pururea de tot felul de răuțăți.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceea ce în vremile cele de pe urmă te-a născut cu trup, Hristoase, văzându-te spânzurat pre Cruce pre tine cel născut din Tatăl fără început, strigă: Vai mie prea iubitul meu Fiul! Ce răsplătire ţi-a dat norodul jidovilor? Ci, scoală-te și măntuește pre cei ce au crezut întru tine, ca un iubitor de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului...

Pre Sosson levitul și purtătorul de chinuri, și pre cinstițul Faust, și pre mărele

Procul, și pre Desiderie, toți cu un glas să-i cinstim.

Nedormitând nici cum cu dormitarea necredinței, prin dumnezeestii privegheri, ai adormit gândul cel rău al celor fără de Dumnezeu, mucenice Procule.

Pre ostașii cei viteji ai aderăvului, pre Procul, Faust, Sosson, pre Eutichie și pre Ianuarie, toți să-i cinstim cu laude.

A Născătoarei:

Să slăvим pre ceea ce una este binecuvântată, prin care cel prea bun, carele s'a născut dintr'insa, cu adevărat, din desul a binecuvântat pre toți.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Suindu-te pre ligae, îngerezul din Cer stând înainte, te-a rourat, păzindu-te pre tine nears, Teodore. Prin curgerile apelor, cu cutremur și cu sunet și cu înfricoșate arătări.

Lucrând tu minuni, Dioscor cel învățat cu înșelăciunea, îndată ca o piatră tăvălindu-se către credință, s'a numărat în ceata mucenicilor, ca cel ce s'a sfârșit prin foc.

Ca un păzitor poruncilor Ziditorului te-ai pus în temniță, și ai păzit lui Dumnezeu credința, care din pruncie ai avut, și cu înțelepciunea cea desă-

vârșită ai lepădat pre cei fără de minte, cari nu păzeau credința cea dreaptă.

Slavă...

Suferind ispитеle muncilor celor cu multe dureri, te-ai învrednicită tămădui multe boale, Mucenice, și te-ai făcut moștenitor lăcașurilor celor fără durere și vieței, și îndulcirei celei cu adevărat fără întristare.

Și acum, a Născătoarei:

Fără durere ai născut pre Dumnezeu cel fără de trup, pre cel ce a deslegat durerile strămoașei Evei, și a mântuit din durerile iadului, pre păcatostii cei ce aveau viață cu durere.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamene lumina mea...

Cu sânge sfînțit ai făcut haina ta mai luminoasă, și la Biserică cea de sus te-ai suiat ca un preot, prea fericite.

Curgând la pământ săngele tău cel de mult preț, s'a făcut rîu de tămăduiri, care usucă pâraele palimilor, Părinte.

Făclia cea cu șease lumini a mucenicilor luminând a ars zecimile de mii ale dracilor, iară pre credincioși îi lumineaază cu dumnezeescul Dar.

A Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, prin

care a răsărit celor dintru în tuneric lumină neapusă, Stăpânul tuturor, și cu dragoste fericim.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate..

Inșelăciunile nedumnezeirei ai înfruntat, pentru aceasta fiind legat de o căruță, ai rămas întreg, ridicându-te cai de foc ca pre slăvitul Ilie, Teodore.

Mâniindu-se cel fărădelege, te-a aruncat pre tine dimpreună cu Socrat și cu dumnezeescul Dionisie, într'un cuptor ars cu carii împreună ai cântat cântarea proorocilor cea sfîntă, ca un viteaz Teodore.

Slavă...

Dumnezeescul Dionisie împreună cu viteazul Socrat, cei ce în mijlocul cuptorului s'au rănit cu suliță, întru cântări să se laude, ca niște tari mucenici, cei ce s'au plecat dumneestilor învășături ale lui Teodor.

și acum, ■ Născătoarei:

Ceeace cu adevarat ești prea curată, una de Dumnezeu Născătoare, întărește-mă ca să stăpânesc patimile cele ce m'au robit pre mine, ca bucurându-mă, cu cuget curat să te fericesc pre tine mântuirea credincioșilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Mulțimea călcătorilor de legă, văzându-te că faci minuni cu cuvinte, învășătorule de cele sfinte, alergă către cătorul cu tot sufletul, lumanându-se minunat.

Arătatu-te-ai lerarhe, și mai naintea sfârșitului, și după dumnezeescul tău sfârșit făcător de mulțime de minuni, căci din pruncie ai luat Darul sfântului Duh.

O ființă în trei fețe cinstind Părinte, ai stricat înșelăciunea dumnezeilor celor mulți, și chinuindu-te, te-ai numărat cu adunările cetelor celor nenumărate.

A Născătoarei:

Spre facerea de bine a oamenilor s'a întrupat Dumnezeu Cuvântul din curate sângeurile tale, pre carele roagă-l neîncetat Maica lui Dumnezeu, să se mantuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Înțelepții lui Dumnezeu...

Cu dumnezeescă pogorârea îngerului s'a stins văpaia cuptorului, iară inima ta prea fericite umplându-se de îndrăsneală, se răcoria, cu chemarea cea către Ziditorul.

Auzind muncitorul graiurile

cele sfinte ale celeia ce te-a născut pre tine, sabiei o a dat pre dânsa, săvârșindu-și curgerea cu dumnezeească mucenie.

Slavă...

Dorind Filipia ca să moară împreună cu fiul, cu grăbire a venit nechemată înaintea divanului, și a priimit mărirea mucenilor.

Și acum, a Născătoarei:

Jată muntele cel sfânt, iată puitoarea de mir a Duhului, și podul carele trece pre foji către Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara, pre care o slăvим.

Irmosul :

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârșind acest praznic „dumnezeesc, și cu totul cinstiț „al Maicei lui Dumnezeu, veniți „să plesnim cu mâinile slăvind „pre Hristos, cel ce s'a născut „dintru dânsa“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu ungerea preoției și cu săngele muceniei v'ăși împodobit mărite Ianuarie și Teodore, și întru cele de sus lăcuind, pretutindenea străluciți. Căutați spre noi, cei ce am venit în Biserica voastră, și într'însa neîncetați strigăți: Păziți-ne pre noi pre foji, rugând pre Dumnezeu cel iubitor de oameni.

Întru această lună în 21 de zile, pomenirea sfântului sfîntitului mucenic Ianuarie episcopul, și cei împreună cu dânsul: Procul, Sosson, și Faust Diaconii, Disiderie Citețul, Eutihie, și Acution.

Stih: Pre Ianuarie viteazul bărbat,
Luna lui Ianuarie l-a văzut tăiat.
Împreună cu Procul pre Sosson, încă și
pre Faust,

Procule plecându-se sabia i-a tăiat.
Disiderie dând grumazul sabiei,
A suferit tăerea și s'a înfășat Domnului.
Ascultați glasul lui Acutie.
Ce zice, suferă împreună cu mine tăerea Eutihie,

În a douăzeci și una zi,
Ianuarie tăierea capului suferă.

Aceștia, au fost în zilele împăratului Dioclițian și a lui Timoteiu stăpânitorul Campaniei, cari s'au dat la multe munci, și mai pe urmă neînfricoșindu-se, nici plecându-se poruncilor păgânești, li s'au tăiat capetele. Iară arhiereul Ianuarie fu băgat în cupor, și măntuindu-se dintr'însul, i s'a tăiat vinele, de aceea tăindu-i-se și lui capul cu sabia, își priimi sfârșitul. Iară o oarecare femeie văduvă, nume Maximina, având numai un fiu unul născut, carele se întâmplă de muri, și plângând ea fără măngâiere, pentru lipsirea lui. Mai pe urmă își veni în fire oare ce, și căutând deasupra la ușa bisericiei, văzut o pânză în care era zugrăvit chipul sfântului Ianuarie. Și aducându-și ea aminte de ceea ce făcuse oarecând proorocul Eliseu, de a inviat pre feciorul Samaritencii, pornindu-se dela Dumnezeu, făcă și ei asemenea; că tocmaiindu-și binișor trupul copilului, închipui și asemănarea sfântului Ianuarie, și puse la ochii copilului ochii icoanei sfântului, și la urechi și la gură, și alcătuind asemenea și alte mădușări, zicea cu plâns și cu fierbinți lacrami; Robul lui Dumnezeu fiind milă de mine, și înviază pre fiul meu, că-mi este singur născut. Iară Sfântului făcându-i-se milă de dânsa l-a dat pre copil viu femeei nevăzut. Această minune văzându-o toți, căță se strânseră la îngroparea copilului, s'au cutremurat slăvind și binecuvântând pre Dumnezeu.

Întru această zi, pătimirea sfântului sfîntitului mucenic Teodor celui din Perghia Pamfilie și celor împreună cu dânsul.

Stih: Teodore, părtăș patimei te-ai arătat,
A celui ce a pătimit și decât patimile este
mai înalt.

Intru împărăția lui Antonin, stăpânind Teodot ighemonul în Perghia Pamfiliei, alegeă la rânduiala ostășească pre tinerii cei frumoși și tari cu trupul spre slujba împărătească. Deci cu acei de bun neam tineri au luat împreună și pre acest fericit Teodor, frumos la vedere și la ighemonul Teodot l-a dus; iară ighemonul a pus pre dânsul ca și pre ceilalți tineri semnul cel ostășesc. Iară sfântul Teodor pre semnul acela îndată l-a aruncat dela sineși, zicând: Eu însemnat sunt din pântecelă maicei mele, cu împăratul meu cel ceresc, cu Domnul Iisus Hristos, și nu voesc ca să fiu ostaș la alt împărat. **S**i l-a întrebat pre el ighemonul: căruia împărat te-ai făcut ostaș? Răspuns'a Sfântul: M'am făcut ostaș aceluia ce a făcut Cerul și pământul. **S**i îndată ighemonul cunoșcându-l pre el că e creștin, i-a zis: Au nu vei aduce dumnezeilor noștri jertfe? Răspuns'a Sfântul: Eu dracilor celor necurați jertfă nici odată n'am adus, nici voi aduce. Deci a poruncit ighemonul ca să-l bată pre el, și foarte bătându-l, iarăși l-a întrebare l-a pus înainte, și i-a zis: Acum oare plecatu te-ai, și mai cu blândețe ne vei răspunde nouă, și te vei închină dumnezeilor. Răspuns'a Sfântul: De ai fi cunoscut tu pre Dumnezeul cel ce te-a făcut pre tine, singur ai fi voit ca să te închină aceluia. **S**i a poruncit ighemonul ca să aprinză un foc, și să aducă o tigaie mare de fier, și să topească multă smoală, pucioasă și ceară, și să pue în tigae pre mucenicul gol, și să toarne preste dânsul cele topite. **S**i făcându-se aceasta, de năpraznă a făcut Dumnezeu o minune prea slăvită. Pentru că un huet mare ridicându-se, și făcându-se cutremur, a crăpat pământul în două în acel loc, unde se află focul și tigaia, și apă multă din crăpătura pământului a izvorit, și a stins focul și tigaia, iară sfântul Mucenic cu totul a rămas sănătos, și către ighemonul a zis: Iată vezi că nu al puterei mele este lucrul acesta, ci al lui Hristos Dumnezeului meu, căruia eu slujesc; iară tu de voești ca să cunoști puterea dumnezeilor tăi, clădește alt foc și tigaia iarăș o arde, și poruncește ca pre unul din ostașii tăi să-l întinză pre

dânsul întru numele dumnezeilor tăi, și atunci vei vedea puterea lor, și pre tăria cea întru toate a Dumnezeului meu o vei cunoaște.

Iară ostașii cei ce-i stau înainte auzind acestea, au zis către ighemonul: Nu Domnule, să nu ne faci nouă aceasta, ci mai ales popii dumnezeilor să-i faci astăzi. Pentru că de asemenea va asculta tigaia pre popa, ca și pre Teodor, și nu-l va arde pre acela precum și pre dânsul. Iară ighemonul îndată poruncind să cheme pre un popă, l-a întrebat pre el: Cum îți este numele? Răspuns'a popa Dioscor îmi este mie numele. Zis-a către dânsul ighemonul: Cu ce fel de vrăjă și buruiană se ung creștinii, și intră cu îndrăzneala în foc, și nearși rămân, precum și Teodor acum de foc nevătămat este? Răspuns'a Dioscor: Creștinii nu sunt vrăjitori, ci numele lui Hristos este astăzi de puternic în cât unde se chiamă acela, acolo toată buruiana și basnele cele vrăjitoarești se strică, și draci se cutremură. Zis-a ighemonul: Au doară mai tare este Hristos decât Dia al nostru? Răspuns'a Dioscor: Dia și ceilalți dumnezei cu dânsul, idoli sunt surzi, și nesimțitori, și te rog pre tine, nu mă săli pre mine ca să mă sui pre tigae, ci de voești ca să știi puterea lui Dia, pre acela singur mai ales să-l pui pre foc. Zis-a ighemonul: **S**i cine poate să o facă aceasta? Pentru că cine va îndrăzni ca să pue pre dumnezeu în foc? Zis-a Dioscor: Poruncește-mi mie, și eu voi face aceasta. **S**i de se va împotrivi mie Dia, atuncea îl voi crede pre el, că este Dumnezeu, și poate să se apere pre sineși de foc. Zis-a ighemonul: Cu adevărat de acum nu mai ești tu popă de vreme ce unele ca acestea asupra dumnezeiilor le grăești. Răpuns'a Dioscor: Am fost popă, asemenea tie întru credința păgânească, însă văzând acum pre fericitul Teodor de muncile ce i se dau lui de la tine nebîruit, și de foc nears am cunoscut puterea lui Hristos, și neputința mincinoșilor dumnezei o am înțeles, și m'am întărit întru credința lui Hristos, și voesc astăzi să mă fac împreună ostaș cu Teodor. Zis-a către dânsul ighemonul: Dacă astăzi grăești Dioscore, apoi sui-te pe tigae, ca și Teodor. Atuncea Dioscor căzând către mucenicul lui Hristos, a zis: Robule a lui Hristos, adevăratului Dumne-

zeu Teodore, roagă-te pentru mine; și s'a rugat Sfântul pentru Dioscor. Deci a desbrăcat pre Dioscor, și pre tigaea cea încocată întinzându-l, tare a strigat: mulțamesc ţie Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul lui Teodor, că cu robii tăi mă rânduștești pre mine, deci priimește cu pace sufletul meu, și aceasta zicându-o, s'a dat duhul, și a luat într'un ceas cununa muceniei, ca și tâlharul pre Cruce raiul.

După săvârșirea fericitului Dioscor, pre sfântul Teodor l-a aruncat în temniță. După aceea intru altă zi, de picioare împiedecându-l, și de un cal sălbatec legându-l, îl tără pre ulțele cetăței, gonind foarte tare pre calul acela; deci calul fără de rânduială purtându-se, preste prăpastii căzând s'a sfărâmat, și a perit, iară mucenicul cu nevăzută puterea lui Dumnezeu păzindu-se, și din legare dezlegându-se, a rămas întreg și fără de vătămare, toți mirându-se de o minune ca aceea. Iară doi din ostași: Socrat și Dionisie, cei ce legase pre Sfântul de cal povestea o vedenie oarecare minunată. Că gonindu-se calul, a văzut o căruță de foc din Cer pogorându-se la mucenic, care pre mucenicul cel tărât l-a luat în sine și-l trăgea, și l-a pus pre acela în divan întreg. Acești doi ostași spuindu-o aceasta la toți, au strigat: *Mare este Dumnezeul creștinilor.* Aceasta auzindu-o ighemonul, a poruncit ca și pre aceea împreună cu sfântul Teodor în temniță să-i închiză, și găteă un cuptor trei zile cu foc mare arzându-l pre el. După aceea în cuptorul acela a aruncat pre mucenicul, și pre amândoi ostașii cei ce crezuse intru Hristos, pre Socrat și pre Dionisie, și îndată niște rouă dumnezească s'a pogorît de sus, și i-a rourat pre dânsii, și văpaia o răcorit, și sedea Sfinții în mijlocul cuptorului ca în mijlocul unui vânt răcoros și vorbiă unul cu altul.

Deci și-a adus aminte sfântul Teodor de fericita maica sa, care mai înainte de trei ani se robise de cei de alt neam, și în țară streină cu alții mulți o dusese, și s'a rugat pentru dânsa lui Dumnezeu, Dumzicând: Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule al minunilor, arată-mi mie pre maica mea, precum tu știi, cu dumne-

zeasca puterea ta. Pentru că doresc ca să o văz pre ea, iară ţie toate își sunt cu putință, arată-mi mie pre aceea, ca și ceilalți să cunoască măririle tale. Așa Sfântul rugându-se, se stingea văpaia prea încet fiindcă încă și ploae cu rugăciunile Mucenicului se pogorâse, și foarte a stins cuptorul, și se plecau Sfinții spre somn întru dânsul, și acum era noapte. Si în vis țingerul stând înaintea sfântului Teodor, i-a zis: Nu te măhnii Teodore pentru maica ta, că iată o vei vedea pre ea, și deșteptându-se Sfântul din somn, a spus prietenilor săi vedenia cea din vis. Si încă el aceea spuindu-o a stătut în mijlocul cuptorului maica Sfântului, care se numia Filipia, și văzându-și pre fiul său cel iubit, s'a bucurat, și l-a sărutat pre acela cu dragoste, și pre ostașii cei ce erau împreună cu dânsul, și le-a spus de unde și cum a venit, cu nevăzută mâna purtându-se. Iară sfântul mucenic Teodor la Cer mânile ridicându-și, mulțamirea cea cuvîincioasă a dat lui Dumnezeu. Iară a doua zi ighemonul din somn sculându-se, a zis către ai săi: Mi se pare mie că nici un os n'a rămas în cuptor de ale lui Teodor și ale ostașilor celor aruncați împreună cu dânsul.

Acestea acela grăindu-le, unul din strejarii cei ce păzeau cuptorul, a mers la ighemonul, spuindu-i, că vîi sunt mucenicii în cuptor, și focul încă de aseară tot s'a stins, de o ploaie care preste cuptor de sus s'a vîrsat stingându-se, și maica lui Teodor dela robie fără de veste venind, săde în cuptor ca într'o cămară cu fiul și cu ostașii vorbind pentru Dumnezeul lor. Aceasta auzindu-o ighemonul s'a spămănat, și singur sculându-se a mers la cuptor, și chemând pre fericita Filipia, a zis către dânsa: Oare tu ești maica lui Teodor? Răspuns-a fericita: Eu sunt. Zis-a către dânsa ighemonul: Învață pre fiul tău ca să se închine dumnezeilor, ca nu și singur rău să piară, și pre tine fără de fiu să te facă. Iară ea a răspuns: Fiul meu, precum de dânsul mai înainte de zămisuirea lui dela Domnul meu înștiințare am luat, răstignit va fi de tine, și va jertfi lui Dumnezeu jertfă de laudă. Zis-a ighemonul: De vreme ce tu singură

ai hotărît fiului tău moarte de Cruce, aşă dar să și fie. Și îndată a poruncit ca pre sfântul Teodor să-l răstignească, iar sfintei Filipiei cu sabia să-i tăe capul, iară pre cei doi ostași, pre Socrat și pre Dionisie să-i împungă cu sulițele. Și aşă sfintii Mucenici cununile sale și-au luat. Iară sfântul Teodor trei zile pre Cruce spânzurând viu, după aceea către Domnul s'a dus. Atuncia oarecarii din drept credincioși luând trupurile Sfintilor, le-au învălit pre acelea cu cinstite giulgiuri cu aromate, și la loc însemnat le-a pus cu cinste, slăvind pre Tatăl, și pre Fiul, și pre sfântul Duh, pre un Dumnezeu în Treime slăvit în veci. Amin.

Intru această zi, sfânta muceniță Filipia maica sfântului Teodor, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Iubesc pre Filipia ca pre maica nevoitorului celui lăudat,

Și ca pre purtătoarea de chinuri cu adevărat.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniță Alexandra împărăteasa, și a slugilor ei: Apolo, Isachie și Codrat.

Stih: Alexandra se bucură de întunecoasa închisoare.

Așteptând ca să-i pricinuiască cunună strălucitoare.

Doi nevoitori suferă moartea cea prin nemâncare,

Și scapă de sugrumarea drăcească, cea de susțe pierzătoare.

Codrate zemurile oalei sudorile tale,
Tăiat fiind tu prin sănguri îndulcește-le ca cu sare.

Alexandra muceniță lui Hristos Dumnezeu era soție împăratului Dioclițian; deci văzând pre sfântul Gheorghe că se muncea, și se rănea în pântece cu suliță, fără să se vatâme; după aceea întins pre o roată ce avea cue de fier ascuțite și că s'a aruncat preste o râpă, și trupul în multe bucăți i s'a tăiat; și iarăși a rămas sănătos, și s'a înfațat împăratului, în vremea ce facea jertfă idolilor, și că cu prea mărită aceasta priveliște, pre mulți a făcut să creză în Hristos; din cari unora li s'au tăiat capetele afară de cetate, iară alții au fost puși la închisori, acestea zic văzându-le, a lăsat mărireia împărătiei, și crezând în Hristos s'a mărturisit pre sine creștină înaintea împăratului. Deci fu pusă la închisoare; după acestea dându-se ho-

tărâre ca să fie tăiați Gheorghe și Alexandra, aflându-o ea aceasta în închisoare s'a rugat lui Dumnezeu, și și-a dat suflétul. Iară Apolos, și Isachie, și Codrat, fiind slugi împărătesei Alexandrei, și văzându-o pre ea că a defaimat vremelnicăsa și stricăcioasa împărătie, și pre muritorul împărat, și că crezând în Hristos a și murit pentru el, au crezut și ei în Hristos. Și înfațisându-se cu îndrăzneaț au mustrat pre împăratul numindu-l călcător de lege și sălbatec, și că nu i-a fost milă de însăși femeia sa, cu care a făcut copii. Deci mâniindu-se împăratul pentru aceasta, a poruncit ca să-i pue la închisoare, și aceasta făcându-se, gândiă el toată noaptea cu ce moarte îi va pierde, iară dimineața scoțându-i din temniță, pentru Codrat a poruncit să fie tăiat; iară Apolos și Isachie, iarăși să fie puși la închisoare, și să se omoare cu foamea; cari după câteva zile fiind istovită de foame, și-au dat sufletele lor Domnului.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinti părintelui nostru Maximian Patriarhul Constantinopolei.

Stih: Fiind uns cu untildelemn al Duhului mai înainte de sfârșit,

De duhurile înșelăciunie Părinte te-ai arătat nebîruit.

Acesta era din Roma veche, fiu de părinți bogăți și de bun neam; deci din oarecare trebuințe lăsând Roma s'a dus la Constantinopol, unde strălucind cu bunătatea vieței, și cu cealaltă deplinătate, și cunoscut fiind de ișteț cu mintea și foarte învățat, fu hirotonisit Preot de fericitul întru pomenire Patriarhul Sisinie. Deci ajungând el până în vremea ereticului Nestorie, carele a fost în urma prea sfântului Sisinie, a fost prohiritisit Patriarh în Constantinopol, prin alegerea împăratului și a tot norodul. Deci bine păstorindu-și turma sa doi ani și cinci luni, și Biserica nevătămată de smânteli păzindu-o, s'a odihnit în Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosulu părintelui nostru Anastasie Sinaitol.

Stih: Nou Moisi fiind în Sinai Anastasie cel mare,

Poate vedea pre Dumnezeu și mai înainte de mutare.

Acest dintru sfinți părintele nostru lăsând lumea și cele din lume, și luându-și Crucea sa pe umere, dupre cuvântul Domnului, tunzându-se, urmă lui Hristos cu osârdie; deci dorind de mai mare nevoințe de fapte bune, s'a dus la Ierusalim, și închinându-se cinstitelor locuri și cu credință sărutându-le s'a suiat la muntele Sinaiului; și acolo aflând monahii foarte desăvârșiti în sihăstreasca petrecere, a rămas împreună cu ei supuindu-li-se și slujindu-le. Deci făcându-se foarte smerit cugetător, a luat dela Dumnezeu darurile cunoaștinței și multei înțelepciuni. Prin care scriind vieți ale sfintilor Părinți, și cuvinte de suflet folositoare alcătuind, ajungând la adânci bâtrânețe să a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluște-ne și ne mântuiește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Cei trei tineri...

Cu cei trei tineri te-ai asemânăt în mijlocul văpăei, o Ianuarie, dănuind împrejur cu pogorârea îngerilor, și lăudând cu cântări de taină pre Mântuitorul.

Stătut-ai înaintea divanurilor celor tirănești Mucenice, pătimind foarte tare, și rușinând pre cei cu credință rea, și arătând adevărul tuturor celor rătăciți.

Purtând tu în trupul tău omorîciunea cea purtătoare de vieață, și după moartea ta ai inviat mortul ca și cum ar fi fost viu Părinte. Mărindu-te pre tine Dumnezeu, pătimitorule Ianuarie.

A Născătoarei :

Omoară-mi mișcările trupului Preacurată, ceea ce ai născut vieață, inviază-mi sufletul meu Fecioară, carele este omorît de patimi, și de multe păcate.

Alt Canon, Irmos :

N'au slujit făpturei...

Păzindu-te cu roua Duhului ca cei trei tineri, ai rămas nears în mijlocul focului, de Dumnezeu înțelepțite Teodore, împreună cu dânsii cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Inșelăciunea Elinilor, cu cuvântul Darului carea îndestulat izvoră din buzele tale, o ai înfruntat, mucenice Teodore, și ai strigat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă :

Mai 'nainte de zămislire cunoscând chemarea și pălmirea ta, ceea ce te-a născut pre tine, mare mucenice și mult pătimitorule Teodore, a strigat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Si acum, a Născătoarei :

Fii mie curășire către cel ce s'a născut din tine Preacurată, mijlocindu-mi dumnezească intrare întru împărăția lui Dumnezeu și îndulcirea hranei și împărtășirea luminei,

tămăduindu-mi datorile cele cumplite.

Preasna 8-a, Irmos :

Mântuitorule al tuturor...

Să se laude acum marele Procul și dimpreună cu Eutihie, Acutie și dumnezeescul Desiderie, Faust și Sosson cel cu cuget viteaz, mucenicii cei mari și ai Mântuitorului.

Ceata pătimitorilor cea mărită, avându-te pre tine începător, sfînțite învățătorule, a călcăt capetele dracilor, și semetia nedumnezeirei cea înaltă o a surpat, mărite.

Bine săvârșindu-ți nevoința, și păzindu-ți credința, prin chinuri și prin tăiere ai ajuns la cetele celor de sus prea mărite, și ai dobândit slava Domnului.

A Născătoarei :

Cel ce s'a sălășluit negrăit în pântecele tău Preacurată, și-a făcut lui și lăcaș pre cei cu bună credință, căruia îi strigăm neîncetat : Binecuvântăți toate lucrurile Domnului pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos :

Pre tinerii cei bine credincioși..

Suindu-te pre Cruce, trei zile ai fost spânzurat pre dânsa, arătat închipuind patima Stăpânului tău cea pururea po-

menită, carea a fost preste trei ceasuri; pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fiind pus pre lemn, și primind durerile ranelor, ai sătămat pre șarpele cel luptător, carele prin gustarea lemnului a pricinuit lui Adam, și strănepoșilor lui moartea cea cu durere Pentru aceasta te cinsim întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Perghia laudă nevoințele tale, durerile, răbdarea, ranele și pătimirea cea fericită, prin care prin moartea cea cinstită, către vieața cea fără de moarte te-ai mutat Teodore, strigând : Binecuvântăți toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Si acum, a Născătoarei :

Oadâncimea tainei celei negrăite! cel ce odinioară a zidit pre om cu mâna, se zidește întrupat, sălășluindu-se în pântecele pururea Fecioarei, și mă mantuește pre mine cel ce cu frică strig : Binecuvântăți toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a

„mântuit. Atuncea fiind închisă puită, iar acum lucrată; pre „toată lumea ridică să-ji cânte „ție: Pre Domnul lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru „toți vecii.”

Peasna 9-a, Irmos:

Eva cu adevărat...

Luptele cele de cinstire ale lui Ianuarie, chinurile și ranele, lupta cea până la sânge, durerile și moartea cea silnică, și noianul cel necuprins al minunilor, cu veselie le mărim.

Arătătu-te-ai la înălțimea cinstitei mucenii ca un soare neapus, pururea fericite, aducând multimea mucenicilor ca pre niște stele dumnezeești, și acum luminați marginile pământului cu luminile patimilor celor mari.

Cu cântări să săvârșim credincioșilor ziua de praznic, lăudând pre Acution, pre Procul cu Sosson, și cu Faust, pre Eutihie înțeleptul cu Desiderie și pre Ianuarie, ca pre cei ce se roagă acum pentru toți.

A Născătoarei:

Cu strălucirile luminei, carea este întru tine, luminează sufletul meu cel orb Fecioară, și mă povăduiește, ca să umblu pre căile cele mântuitoare, și să scap de poticnelele rătăcirei, ca cu credință să te feresc.

Alt Canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Urmândurmelor lui Hristos, prea înțelepte, ca mucenicul cel dintâi, ai suferit răstignirea, priimind legături și ranele piroanelor, și te-ai înălțat de pre pământ către cele cerești, și ai priimit soarta purtătorilor de cununi, și împărăția lui Dumnezeu cea nefurată.

Stând în mijlocul focului, ca aurul cel strălucitor, lumină te-ai arătat Teodore, că aprinzându-te de dorirea Stăpânului, prin pogorârea îngerului celui cinstit, ai rămas nairs. Cu carii împreună ai cântat cântare de mântuire, luminat bucurându-te.

Să stăm în casa Dumnezeului nostru cu bună cuvință, mărind cu credință pre pătmitorul cel ce prin cuget bărbătesc s'a nevoit, și a priimit de sus cununa biruinței.

Slavă:

Cu bucurie suindu-te către lăcașurile cele de sus, ai ajuns la cetele celor fără de trup, mucenice Teodore, și în trup biruind cu tărie pre dracii cei fără trup, te rogi pentru cei ce cu credință te cinstesc pre tine, ca să ia iertare datorilor.

Si acum, a Născătoarei:

Luminează ochii sufletului meu prea curată Născătoare

de Dumnezeu, ca să nu mă cuprindă întunericul cel greu al păcatului, nici să mă acopere pre mine adâncul deznădăjduirei, ci ca ceea ce ești mijlocoarea cea nerușinată a credincioșilor, izbăvește-mă și mă îndreptează pre mine.

Irmosul:

Tot neamul pământesc, să „sălzeze cu Duhul fiind luminat, „și să prăznuiască firea minților „celor fără de trup, cinstind sfintită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te „prea fericită, Născătoare de „Dumnezeu, Curată pururea „Fecioară.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 22 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Teodor Sicheotul, Episcopul Anastasiupolei.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Inălțător prea sfîntă al Cuvântului făcându-te Părinte, și cu lumină Duhului strălucind întru buna credință, de trei ori fericite Teodore, ne dai daruri de tămăduiri nouă, celor ce venim la această sfântă pomenire a ta, și pre tine te cinstim.

Cu puterea lui Hristos lumanându-te de razele cele cerești, dai tămăduiri celor ce cer dela lini cu credință, și săvârșesc pomenirea ta, cu bună cuviință, de Dumnezeu fericeite făcătorule de minuni, vrădnicule de laudă, părinte Teodore.

Prin lucrarea poruncilor lui Hristos te-ai arătat lucrător viei, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta priimind dinarul cel de taină al împărăției celei de sus, te rogi neîncetă pentru noi, cari te cinstim pre tine Teodore.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu fericită Fecioară, dăruită de Dumnezeu, părtinitoarea cea tare a păcătoșilor, sprijineala cea puternică și tare a celor din nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară scăparea tuturor credincioșilor cea lăudată.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pre Cruce spânzurat pre tine Hristoase, Fecioara cea prea curată, care fără sămânță te-a născut, tângindu-se striga: Fiule și Dumnezeule! Ce este această nespusă a ta rânduială Cuvinte? prin care ai mantuit pre oameni din blestem.

Tropar, glasul al 2-lea.

Cunoscând fiind din scutece sfîntă, și arătându-te plin de

daruri, ai luminat lumea cu minunile, și mulțimile dracilor ai gonit, lucrătorule de sfințenie Teodore. Pentru aceasta roagă-te Domnului pentru noi.

LA UTRENIE CANONUL

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre tine Părinte darul cel dumnezeesc, cu cântări te laud prea fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Celui ce a povătuit...

Soarele cel înțelegător preține înțelepte te-a arătat stea de Dumnezeu luminată spre întărire Bisericei, care trimiți totdeauna razele minunilor, și risipești negura patimilor.

Din pântecele Maicii tale Cuvioase, sfîndindu-te făcătorul, ca și pre Ieremia odinioară, te-a făcut vas de bună trebuință Duhului, care gonești duhurile cele violente, părinte Teodore.

Slavă...

Cunoscând Hristos mai năinte inima ta Teodore, ungându-te cu ungere prooroceașă, ca pre Samuil odinioară, te-a arătat prooroc, de vedeai prin dumnezeescul Duh cele de departe, ca și cum ar fi de față.

Și acum, a Născătoarei:

Strugurul cel nelucrat a în-

florit din pântecele tău Maică Fecioară, izvorând dulceață de iertăciune și de veselie tuturor, celor ce și-au ieșit din minți de beția răutăților, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce întărește tunetul...

Cât este de minunată viața ta cugetătorule de Dumnezeu, cât își sunt de înfricoșate minunile, cât își este de înaltă unirea către Dumnezeu, și plecare și suirea cea neabătută, cuvioase Teodore.

Pornirea patimilor o ai opit cu adaosul ostenelelor, și pândirile cele violente ale dracilor le-ai surpat cu puterea prea sfântului Duh prea fericite Teodore.

Slavă...

Din pântece fiind dat Domnului, te-ai făcut vas de cinstă și prea curat, înțelepte, înălțând mireasmă de miros dumnezeesc al Duhului, celui ce s'a sălăsluit întru tine.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firei se înnoesc într-o Fecioară, că mai pre sus de cuvânt ai născut pre Stăpânul, pre carele roagă-l neîncetat să mantuiască sufletele noastre.

Irmosul:

Cela ce întărești tunetul, și „zidești Duhul, întărește-mă „Doamne, ca să te laud pre-

„tine adevărat, și să fac voia ta. Că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de oameni“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Nevoindu-te bine Ierarhe, ai priimit puterea dela Domnul împotriva duhurilor celor viclene, a tămădui neputințele, și a vindecă tot felul de boale ale tuturor celor ce aleargă totdeauna cu credință la cinstițul tău sicriu, căruia închinându-ne pururea, te lăudăm Teodore.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Multimea cugetelor mele celor necurate, și patimile gândurilor celor necuvioase, și viclenirile și pândirile lor, cine va putea să le spue deplin? Fecioară prea curată, Născătoare de Dumnezeu Marie, mânăsuște-mă de toate acestea, ca dupre cuviință, cu credință să te slăvesc pre tine Curată.

A Crucei, a Născătoarei:

Maica ta ceeace nu știe de mire, Hristoase, dacă te-a văzut pre tine ridicat pre Cruce, ca o Maică fângându-se striga: Ce minune nouă streină și prea mărită este aceasta? Cum te-a răstignit pre Cruce adunarea cea fărădelege pre tine viața tuturor, lumina mea cea prea dulce.

Peasna 4-a Irmos:

Auzit-am Dumnezeule slăvită...

Riu arătat ești plin de ape dumnezești, și de darurile Duhului, carele adăpi toată Biserica, părinte Teodore.

Cu coardele ostenelilor tale prea fericite, ai sugrumat pre vrăjmașul, și prin sabia rugăciunilor tale ai pierdut oștile cele viclene, Teodore.

Slavă :

Tu te-ai arătat cu adevărat păstor turmei tale, iară nu nășmit, că urmând lui Hristos, și-ai jertfit sufletul; bine apărându-o, înțelepte.

și acum, a Născătoarei :

Din toate neamurile tu te-ai arătat fericită, căci ai născut pre Hristos, carele face fericiți pre cei ce slujesc lui, Maică Fecioară Stăpână prea curată.

Peasna, 5-a Irmos:

Să-mi răsari mie Doamne...

Lumina cea mai per sus de vreme te-a arătat pre tine făchie neadormită, și sfeșnic neslins, celor ce erau cuprinși de întunerecul patimilor și de negura păcatelor celor multe, Teodore.

Bine ai avut pre mucenicul Gheorghie, învățându-te de copil mic, și întru toate asemănăndu-te sărguelei lui, și dragostei către Domnul, cuvioase Părinte.

Slavă:

Toate puterile îngerești se spăimântează de Darul minunilor tale, părinte Teodore, și oamenii cu credință luând din darul tău, cu adevărat se sfîrțesc la trupuri și la suflete.

Și acum, a Născătoarei:

Cu picăturile milei tale adaptă-mi cugetul meu, cel ce se topește de văpaia păcatului, și aprinde-mi sfeșnicul inimii mele cel stins, ceea ce ești ușa luminei, Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos

Cuprinzându-mă de visorul..

De grija celor de pre-pământ te-ai lepădat, și toată dragostea ți-ai pornit către Stăpânul, îndulcindu-te de frumusețile lui, și de strălucirile care izvorăsc de acolo, Părinte.

Trudindu-te de frig, ai topit gerul păcatului, când stai în mijlocul închisorei și priimind loviturile vântului, sufereai, încălzindu-te cu darul cel dumnezeesc Părinte.

Slavă...

Ca finicul ai înflorit în lîvada curților Ziditorului tău, adăpându-te cu picăturile lacrimilor tale, Părinte, și ai adus roduri dumnezești cu multă roadă, a bunătăților tale Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Intreitele valuri ale patimilor mă turbură, adâncimea

deznădăjduirei îmi înfiorează inima. Fecioară ceea ce ai născut pre ocârmuiitorul și Mântuitorul Hristos, izbăvește-mă rugu-mă, și mă mântuește.

Irmosul:

Visorul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greșalelor celor nemăsurate mă frage. „Ci tu ocârmuiitorule bune, mai nainte apucând cârmuește-mă ca pre prorocul, și mă mântuește“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioară astăzi...

Ca pre unul ce prin faptele cele bune te-ai suit ca pre căruță de foc, purtătorule de Dumnezeu, ai alergat către lăcașurile cele cerești, și ca un înger viețuind, împreună cu oamenii ca un om, dănuiești împreună cu îngerii. Pentru aceasta te-ai și arătat lăcaș dumnezeesc al minunilor, prea cuvioase Teodore.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor Sicheotul episcopul Anastasiupolei.

Stih: Și lui Teodor și trupului lui Teodor celui adormit,
Darul facerei de minuni dela Dumnezeu s'a dăruit.

In a douăzeci și doua zi pre Sicheotul,
L-a ascuns mormântul.

Acesta a fost din țara Galatilor, din satul ce se cheamă Sicheot, născut fiind în vremile lui Iustinian cel bătrân, carele se vedea a nu fi de naștere lăudat, fiindu-i nașterea pre ascuns. De vreme ce spun că maică-sa Maria, strălucind în frumusețe și bunătățि, trase la dânsa pre oarecare din curierii împărătești, anume Cosma, din

carele fu născut prea cuviosul, ci dară fără cuviință ar fi fost a ascunde cele ce se întâmplase după nașterea lui sau cele mai 'nainte de naștere; că îndată într'acea noapte ce s'a necinstiit maică-sa cu acel bărbat, i s'a arătat în vis, că s'a pogorât un luceafăr, și a intrat în pântecele ei, carele arătă strălucirea ce era să aibă mai pre urmă pruncul. Deci a făcut Sfântul ca această strălucire nu numai să o socotească cei mulți cu gânduri nedomirite, ci să o creză cu adevărat și fără îndoială. Dându-se pre sine dintru întâia vîrstă spre dragostea lui Dumnezeu și a sfântului mucenic Gheorghie, atâta cât i se păreă că este tot cu dânsul de-l învață și-l face a se spori spre cele mai bune pofte și cu totul a-l iubi cu o dumnezeescă și minunată dragoste. Deci făcând aceasta aşă, sfântul Teodor, și sporind înainte, despre partea suișilor i se arătă pururea Sfântul, și fu numărat Sfântul acesta întâi în ceata călugărilor. De aceea întrecând pre cei ce umblau în săvârșita buna faptă, și îmbogățindu-se cu lucrarea minunilor, întru arătarea celei deplin buñătăței sale, și către Dumnezeu apropiere, se suu la cea mare a arhieriei înăltîme, și luă grija bisericii Anastasiupolei; unde învățând pre mulți cunoștința lui Dumnezeu, și dojenindu-i și arătându-le cele ce trebuesc a face, și tămaduind pretutindenea creștinătatea cu cele mari prea mărite faceri de minuni, înfricoșând pre toți, și arătându-se minunat, și la împărați și la arhierei și iubit. Si proorocind multora cele ce erau să fie, își primi sfârșitul vieței, priimind cu o zâmbire de râs cuvios, și cu cinste pre îngerii ce-i stau înainte, și spun că cu puțin mai 'naintea morței, i s'a arătat măritul marele mucenic Gheorghie în vis și i-a dat un toiac ca să-i urmeze. Apoi i s'a arătat a doua oară călare pre un cal trăgând împreună cu sine și alt cal, pre care zicea să încalice prea cuviosul, arătându-i cu aceste vedenii calea ce avea să facă acolo. Si se face soborul lui în casa mucenicească a sfântului marelui mucenic Gheorghie, care este la locul ce se numește Devteron.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Nearh, prin foc s'a săvârșit

Stih : Mântuitorule, de dumnezeasca dragoste cea fierbinte spre tine,
Nearh a zis: Nici focul nu mă va despărții pre mine.

Intru această zi, pomenirea cunoștinței sale către Hristos, a sfântului apostol Natanaile cărele este Simon Zilotul.

Stih: Pre marele Nazarinean, Natanaile cunoșcând,
De a zice că Nazaretul este netrebnic ești tâcând.

Acesta a fost din Cana, cetatea Galilee, unde Hristos Dumnezeul nostru fiind chemat la nuntă cu prea curata sa Maică, făcând întâia minune, prefăcând apa în vin; așteptă și acesta venirea lui Hristos ca un legiuitor ce era. Pre carele aflându-l Filip cel din Vitsaida, și cunoșcând că așteptă venirea lui Hristos, ii zise cu multă bucurie: „Aflat-am pre Iisus fiul lui Iosif „cel din Nazaret, de carele a scris Moisi „în lege și prooroci“. De aceea mergând Natanaile și văzând pre Hristos, crezî într'însul, și urmă după dânsul. Deci după patimă și după Invieri propoveduindu-l Dumnezeu adevărat, a luat sfârșitul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre cel ce a păzit în cupitor...

Ca un nemincinos Ierarh, ai adus jertfă fără de sânge întru Duhul, și prin omorârea patimilor, jertfă bine mirosoitoare te-ai adus pre sinejî Stăpânului întru credință, prea ferice.

Focul poftelor l'ai stins cu sudorile înfrânrărei, și pământul cel uscat cu mulțimile ploilor l'ai odrăslit. Ca și Ilie deschizând cerurile cele încuiate, prin rugăciunile tale făcătorule de minuni Teodore.

Slavă...

Lucrând minuni alese, ai

gonit boale dela oameni, dăruind lumină orbilor, și ologilor întregime, căci știe Dumnezeu a slăvì, dupre vrednicie, pre cei ce-l slăvesc pre dânsul, Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine frumșetea lui Iacov te-a ales Domnul, și întru tine s'a sălăsluit, și pre tine te-a păzit și după naștere Fecioară, precum ai fost și mai 'naintea nașterei, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Peasna 8-a, Irmos:

Pământul și toate cele...

Pre piatra răbdărei întărindu-ji temeiurile sufletului, nu te-ai clătit de năpădirile cele împotrívnice, nu te-ai mișcat de sus-părări, o Părinte! Ci te-ai suiat către înălțimea cea dumnezească, rugându-te pentru cei ce cu credință te cinstesc pre tine.

Rîu de vindecări ieșe din scriul tău, făcătorule de minuni, și spală spurcăciunile patimilor și curăță putrejunile răutăților, și adapă inimile tuturor credinciosilor, celor ce te cinstesc pre tine cu credință, Teodore.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Lăcuind pre pământ ca un pământean, te-ai arătat mai presus de cât cei de pre pământ, căci viețuirea ta și în viață trăind o aveai în Cer, către ca-

rele te-ai și mutat, ca să vezi curat pre Domnul, cu carele împreună te și bucuri, cugetătorule de Dumnezeu, Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Sfintitele glasuri ale cinstiților prooroci te propoveduiau pre tine, prin semne, ușă și munte și cort, și nor sfânt al luminei din care a răsărit soarele Hristos, dătătorul de lumină celor ce sed întru întuneric și în umbră, Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pământul, și toate cele ce sunt pre dânsul, mările și toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina și întunerecul, gerul și zăduful, fiile oamenilor, și preoții binecuvântați pre Domnul, și-l prea înălțați pre "el în veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Pentru că mi-a lăcut...

Sosit-a praznicul tău ca zorile și ca o zi luminoasă luminând inimile noastre, celor ce cu credință lăudăm cinstitele tale osteneli, prea înțelepte Teodore.

Făcându-te împreună cetățean cu îngerii, cu apostolii, cu mucenicii, și cu cuvioșii, cu drepții, și cu lerarhii, pururea te rogi în Cer lui Hristos pentru noi, Părinte.

Slavă...

Sicriul sfintelor tale moaște
Părinte înțelepte, ca altă scăldătoare de Siloam s'a cunoscut
credincioșilor, la care cei ce ne
apropiem, ne sfințim sufletele.

Și acum, a Născătoarei:

Infricoșată își este nașterea,
Maica lui Dumnezeu Născătoare de Dumnezeu. Pentru
aceea te fericim pururea, și te
slăvим cu credință neamurile
neamurilor în veci, Amin.

Irmosul:

Pentru că mi-a făcut mie
„măriri cel puternic, și sfânt
„numele lui. Si mila lui este
„din neam în neam spre cei
„ce se tem de dânsul“.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului.
Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 23 DE ZILE

Sfântul slăvitul marele mucenic, purtătorul
de biruință GHEORGHE. De va fi hramul, și
de va vrea cel mai mare, facem Priveghere.

LA VECERNIA

CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 4
glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

rimăvara adevărului,
luminat a sosit, și înnoește făptura, cu creștină
nească cunoștința lui
Hristos dătătorul de viață.

Pentru că arătat fiind luminat
la minte, viteazul Domnului, a
călcat semeția vrăjmașilor.

De două ori.

Impăratului veacurilor tu fi-
ind ostaș înțelepte, toate faberile
celor fărădelege ai surpat,
Gheorghie de trei ori fericite,
fare viteaz te-ai arătat, cu Darul
cel dat tăie dela Dumnezeu, de
minuni făcătorule. Pentru acea-
sta roagă-te să ne mântuim noi.

Curgeri de tămăduiri dai,
celor ce aleargă la tine, Gheorg-
hie de trei ori fericite. Si aju-
tător sufletelor și trupurilor tu
ești, celor ce vin cu caldă cre-
dință la acoperemântul tău,
vrednicule de minune Muce-
nice al lui Iisus, podoaba pur-
tătorilor de chinuri.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Al marelui împărat, osta-
șule Gheorghie, bucură-te și te
veselește; că lui Dumnezeu
bine ai plăcut. De toate negri-
jindu-te, vieță veșnică ai aflat
în ceruri, și trupul tău toată boala
dela oameni gonește. Că Hri-
stos pre căle l-ai iubit, acela te
mărește pre tine Fericite.

Și acum, a praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Casa Eufratului...

Bucură-te de bucuria cea mai
pre sus de minte, căreia te-ai
invrednicit Gheorghie de trei

ori fericite, dela Hristos Ziditorul, ca un mucenic neosebit.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, și ca Cerdul cel din Livan se va înmulții.

Bucură-te cela ce ești mare începător al cetelor pătimitorilor, și tuturor credincioșilor scăpare și zid, bine biruitorule Gheorghe.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfînții săi, Dumnezeul lui Israel.

Mântuește-mă de nevoile, cele ce turbură acum smerit sufletul meu, ca un mărit mai întâi stătător, mucenic al lui Hristos, Gheorghe.

Slavă, glasul al 4-lea.

Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu Mântuitorul nostru, că pre lemn s'a înălțat, și în mormânt pogorându-se, iadul a prădat și a sculat pre morții, cei ce au strigat lui: Slavă Mântuitorule înfricoșatei invierei tale, prin carea ai mândruit lumea.

Și acum, a praznicului.

Troparul, glasul al 4-lea.

Cu nevoință bună te-ai nevoit prin credință, purtătorule de chinuri al lui Hristos, și păgânănatatea muncitorilor ai mustrat, și jerfă bine priimită lui Dumnezeu te-ai adus. Pentru aceasta și cunună de biruință ai luat, și cu rugăciunile tale Sfinte, tuturor le dat iertare de greșale.

Slavă, și acum a praznicului.

LA VECERNIA CEA MARE

Citim Catisma, Fericit bărbatul Slava, dintâi. Iară de va fi Sâmbătă seara, Catisma toată. La Doamne strigat-am, punem Sfânturile pe 8. Sfânturile praznicului 3, și ale Sfântului 5, glasul al 4-lea, însăși podobie.

Ca pre un viteaz între mucenici, purtătorule de chinuri Gheorghe, adunându-ne astăzi te lăudăm pre fine. Că alergarea ai săvârșit, credința ai păzit, și ai luat dela Dumnezeu cununa biruinței tale. Pre carele roagă-l, ca să mânduiască de stricăciune și din nevoi, pre cei ce săvârșesc cu credință pururea cinstită pomenirea ta.

Intru înțelepția ta cea tare nădăjduindu-te, de bună voie ai alergat la chinuri ca un leu mărite. Că neuitându-te la trup, ca la cel ce era să se strice, de nestricăciosul suflet înțepăște te-ai grijit. Si cu multe feluri de chinuri de munci te-ai aprins, ca niște aur lămurit de șapte ori, Cheorghie.

Impreună cu Mântuitorul ai pătimit, și cu moartea morței lui de bună voie mărite urmând, împreună cu dânsul împărătești prea luminat, cu porfiră de sânge luminat fiind îmbrăcat, și cu sceptrul chinurilor tale înfrumșetat; și cu stemă de biruință împodobit, în veacurile cele nesfârșite, mare mucenice Gheorghe.

Cu zaua credinței și cu pavăza Darului, și cu sulița Crucii fiind întrarmat, de cele protivnice nebiruit ai fost Gheorghie. Si ca un dumnezeesc viteaz, taberile dracilor biruind, cu îngerii dăntuești, și pre cei bine credincioși aperi, sfîrșindu-i, și-i măntuești când te chiamă.

Ca pre o stea mult luminoasă, ca pre un soare strălucitor te știm pre tine, ca pre un mărgăritar de mult preț, ca pre o piatră strălucitoare, ca pre un fiu al zilei, ca pre un viteaz între mucenici, și ca pre un apărător credincioșilor în primejdii te lăudăm, să-vârșind pomenirea ta, purtătorule de biruință Gheorghie.

Slavă, glasul al 6-lea:

Dupre vrednicia numelui ai viețuit ostașule Gheorghie, că luând Crucea lui Hristos pre umere, bine ai lucrat pământul cel înțelenit de înșelăciunea cea diavolească; și credința idolilor cea spinoasă dezrădăcinându-o, ai sădit viața dreptei

credințe. Drept aceea izvorăști vindecări credincioșilor din toată lumea, și te-ai arătat drept lucrător al Treimei. Rugămu-ne ție, roagă-te pentru pacea lumei, și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Si acum, a praznicului.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimul zilei, și Parimiile.

Din Proorociea Isaiei citire.

Cap. 43, Vers. 9.

sunt; mai nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine mântuitor. Eu am vestit și am măntuit, și am defăimat, și n'am fost întru voi strein. Voi mie mărturii, și eu martor Domnul Dumnezeu. Încă din început eu sunt, și nu este cine să scoată din mâinile mele, face-voiu și cine va întoarce aceasta. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce ne măntuește pre noi, Sfântul lui Israël.

Dela Înțelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 3, Vers. 1.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsene

munca. Păruntu-s'a intru ochii celor neprincipuți a muri, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor. Si mergerea dela noi sfârâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor luă și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânsii, și i-a aflat lui-și vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Si în vremea cercetării sale vor străluci, și ca scânteile pe păie vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni noroade, și va împărăti într-înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjdunesc spre dânsul vor înțelege adevărul; și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar și milă este intru cuvioșii lui, și cercetare intru aleșii lui.

Dela Întelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 5, Vers. 18.

Dreptii în veci vor fi vii, și dela Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânsii dela cel prea înalt. Drept aceea vor luă împărăția podoabei și stema frumuseței din mâna Domnului; că cu dreapta sa, va acoperi pre ei, și cu brațul său îi va apără. Lua-va toată arma dragostea lui, și va întări făptura cu arme spre izbândă vrăjmașilor. Imbrăca-va în loc de platoșă dreptatea, și-și va pune lui-și coif judecata cea nefătarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătate; și va ascuți cumplita mânie întru sabie, și va ridica războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgetile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Si din praștia mâniei cea zvârlitoare de pietre, pline vor cădea grindine. Infierbânta-se-va asupra lor apa mărei, și apele cele mari repede vor curge. Sta-va împotriva lor Duhul puterei, și ca un vîfor va vântură pre ei; și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutarea va răsturnă scaunele puternicilor. Asultați dar împărăți, și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Asultați cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trușiți întru noroadele limbilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea și puterea dela cel prea înalt.

LA LITIE.
Stihirile glas 1, ale lui Anatolie.

Luminatul viteaz Gheorghe, întru mărită chinuirea sa, puterile cele de sus veseleste. Si împreună cu dâNSELE și pre credincioși i-a ridicat, să prăznuiască pre pământ, bucurându-se acum și împreună cu noi, cei ce ne-am adunat pentru dânsul, să prăznuiască, că a venit ca o slugă ^{UN FOC} a lui Hristos. Pentru aceasta dupre vrednicie să-l cinstim pre dânsul, ca pre cel ce se roagă neîncetat Dumnezeului tuturor, să ne dăruiască nouă mare milă.

Cu vitejeștile chinuri lucrând cele mai bune, ostenelele rodurilor tale, lui Hristos le-ai adus, prea fericite mușenice Gheorghie; cu credința dorul întărindu-ți, cu nădejdea frica lepădând, cu dragostea cele cerești ai dobândit, prea lăudate. Deci îndrăzneală având, cu rugăciunile cele bine priimate, cere sufletelor noastre pace, și curățire de păcate, și mare milă.

Al marelui Impărat, ostașule Gheorghie, bucură-te și te veseleste, că lui Dumnezeu bine ai plăcut, de toate negrijindu-te, vieața veșnică ai aflat în ceruri, căci trupul tău toată boala dela oameni gonește. Că Hristos pre carele ai iubit,

acela te prea mărește pre tine,
Fericite.

Glasul al 4-lea.

Veniți iubitorilor de mucenici, cântare de laudă să aducem lui Hristos, celui ce a inviat din mormânt; că astăzi primăvara cea înțelegătoare a răsărit nouă dând flori cuvântătoare, pomenirea cea a toată lumea a înțeleptului marelui mucenic Gheorghie. Ale căruia rane pomenind, luăm izvoare de tămăduiri. Pentru care și acum pre dânsul rugăm, să se roage neîncetat Mântuitorului Hristos, ca să dăruiască pace lumei, și sufletelor noastre mare milă.

A lui Anatolie.

Toate neamurile bateți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu Mântuitorului nostru, că pre lemn s'a înălțat, și în mormânt pogorându-se, iadul a prădat; și a sculat pre morții, cei ce au strigat lui: Slavă Mântuitorule înfricoșătării învierii tale, prin care ai măntuit lumea.

Cununa slavei pre capul tău și-a pus, de cunună purtătorule Gheorghie. Că pre vrăjmașul cel nevăzut, precum Pavel strigă, nevăzându-l l-a surpat, biruitor făcându-te amăgirei lui. Slavă Mântuitorule înfricoșătării învierii tale, prin care ai măntuit lumea.

Laudă de cântări împreună dănuind să aducem lui Hristos iubitorului de mucenici. Că pre tiranul vrăjmaș, măritul viteaz biruindu-l l-a surpat. Pentru aceasta toți să cântăm cu glasuri neîncetate: Slavă Mântuitorule înfricoșătării învierii tale, prin care ai măntuit lumea.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ioan Monahul.

Să arate cu clipeala cele drepte, zis-a Solomon, genele oamenilor, că se va milui, cel ce vede cele drepte, dela Hristos Dumnezeu, mai nainte a grăit, și acestea luându-le în urechi, o mult pătimitorule Gheorghie! Învățăturilor Stăpânului ai urmat. Si celor fărădelege dându-te pre tine ai răbdat, jertfele înșelăciunei le-ai scuipat ca pre niște spurcate, că trupul și-ai dat pentru dragostea Ziditorului, să se taie tot din mădulare, și Veliar mai vârtoș tot rușinându-se să rănit, văzându-te pre tine purtătorule de cunună prea înflorit. Pentru aceasta lăcuind în curțile Domnului tău cu puterile cele de sus, roagă-te lui Hristos purtătorule de chinuri, să măntuiască sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Laudă noroadele cu psalmi

și cu cântări, a ta prea mărită pomenire Gheorghie; că cu bună cuviință a strălucit, și de lumină purtătoare este, și împodobită cu mărire și cu Dar. Pentru aceasta și dănuiesc acum cetele îngerești, și măresc mucenicii cu apostolii, nevoințele vitejiilor tale Mucenice, și laudă și slăvesc pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce te-a prea mărit pre tine. Pre carele roagă-l să măntuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, și ca Cheerdul cel din Livan se va înmulții.

Imbrăcat fiind întru toată arma lui Hristos te-ai aflat Gheorghie, celor ce nu te căutau pre tine, că cu dragostea cea pentru Hristos fiind aprins, și batjocorind amăgirea cea stricătoare de suflete, a dumnezeilor celor deșerți; ai strigat celor fărădelege: Atuncea, voi fi ostaș Impăratului meu Hristos; că nici hiarele, nici roatele, nici focul, nici cuștile nu pot să mă despartă pre mine, de dragostea lui Hristos Dumnezeului nostru. Pre carele îl laud și îl slăvesc, împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Stih: Sfântilor celor din pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale înrîșii.

Nebăgând seamă de uneltele de munci cele de multe chipuri, și de feluri de chinuri, și de arma cea înfricoșătoare, pur-

tătorule de cunună Gheorghie, alergarea bunei credințe mucenicește o ai sfârșit. Pentru aceasta prea luminată pomenirea ta, cu flori de cântări o încununăm, și cinstitele tale moaște cu credință le sărutăm. Ci ca un purtător de strălucire, stând înaintea scaunului lui Hristos Dumnezeului nostru, roagă-te să măntuiască și să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Studit.

Pre diamantul răbdărei cel înțelegător, duhovnicește să-l lăudăm frajilor, pre măritul mucenic Gheorghie. Pre carele ca pre cel aprins cu dragostea pentru Hristos, primejdile l-au bătut, și muncile l-au strujit; și feluri de chinuri i-au topit trupul cel din fire stricăios. Că a biruit dorul pre fire, prin moarte îndemnând pre doitorul, să meargă la doritul Hristos Dumnezeu, și Măntuitorul sufletelor noastre.

Și acum, a Praznicului.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Ca un izbăvitor al celor robii, și celor săraci folositor, neputincioșilor doftor, împăratilor ajutător, purtătorule de biruință mare mucenice Gheorghie, roagă pre Hristos Dumnezeu, să se măntuiască sufletele noastre.

De două ori...

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată.

Și citire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de două ori. Slavă: al Sfântului, și acum: iară al Praznicului.

După întâia Stihologie: Sedealna Praznicului,

Slavă, și acum, aceeași.

După a doua Stihologie: Sedealna Sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Iată a răsărit primăvara Darului, strălucit-a învierea lui Hristos tuturor, și împreună cu dânsa să iivit acum, ziua cea cu totul prăznuită, și de lumină purtătoare, a mucenicului Gheorghe. Veniți toți purtând făclii, dumnezește luminat să prăznuim.

Slavă, glasul acelaș.

Podobie: Ceata îngerească...

Urând oștirea cea de pre pământ Mucenice, ai dorit de slava cea din ceruri, și ai răbdat dureri și moarte cumplită. Pentru aceasta aducând laudă lui Hristos, prăznuim prea sfântă prăznuirea ta prea ferice Gheorghe.

Și acum, a Praznicului.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

De dragostea Sfâpânului cea fierbinte, fiind aprins, prin bărbatească înțeleptie cămările înșelăciunei le-ai surpat, și în priveliște pre Hristos ai mărtu-

risit, de biruință purtătorule fericite Gheorghe, mucenice mărite, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Semănând cu osârdie să-mânța dumnezeestilor porunci, ai împărșit săracilor toată bogăția ta cu bună credință, în locul acesteia agonisindu-ți, mărite, slava lui Hristos. Pentru aceasta nădăjduindu-te, spre lupte mergi și spre dureri lungi, mucenice Gheorghe. Și părtaș făcându-te patimei, celui fără patimă, și sculărei și împărăției lui împărtășindu-te, pentru noi acum te rogi.

Și acum, a Praznicului.

Apoi treptele, Antifon 1. al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru... na înflori.

Toată suflarea..

Evanghelia dela Lucă:

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Nimic nu este acoperit...

Invierea lui Hristos văzând...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Gheorghe Milostive curățește mulțimea păcatelor noastre...

Și acum,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira glasul al 6-lea.

Astăzi toată lumea se luminează cu razele purtătorului de chinuri, și Biserica lui Hristos cu flori împodobindu-se Gheorghie, strigă către tine: Sluga lui Hristos, folositorule prea calde, nu încetă a te rugă pentru noi către Domnul.

CANONUL

Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale sfântului două pe 8.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Te laud pre tine Gheorghie eu David prin dragoste căci trebuiește.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Ziua Invierii...

Mai pre sus decât soarele a strălucit pomenirea ta acum, Mucenice viteazule al lui Hristos. Căci ca niște raze prea luminoase, strălucirile minunilor în tot pământul luminat le-ai vărsat, de lumină purtărule Gheorghie.

Insuși oștilorule, mult biruitorule, viteazule al lui Hristos, dă-mi mie ca să laud chinurile și vitejiile tale, care le-ai suferit bărbătește pentru dragostea lui Hristos înțelepte sfărâmându-te, căruia și viezi bucurându-te.

Alt David nou te-ai arătat în războaie vitejește vrednic de mână. Că precum acela pre Goliat, și tu pre împotrivă luptătorul l-ai biruit, surpându-l cu săgejile cuvintelor tale, în cununate Gheorghie.

A Născătoarei:

Cât este de înfricoșătă, negrăită și minunată nașterea la cea frumoasă, Fecioară. Căci ca pre un prunc pre Dumnezeu cel cu totul desăvârșit l-ai hrănit cu făță trupește; prea mărită auzire! Hrăniloarea de prunc, Maică fără bărbat.

Alt CANON al Sfântului

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu adevărat fierbinte apărător ești Mucenice. Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Pre cei ce cu prea călduroasă credință, și cu dragoste te chiamă pre tine mucenice al lui Hristos, purtărule de cunună Gheorghie, stând cu totul luminos înaintea cinstiștilui scaun, al celui ce stăpânește toate, cu rugăciunile și cu folosirile tale, păzește-i.

Semănătură de bună rodi-rea lui Dumnezeu te-ai făcut Gheorghie, prin muceniceștile fapte fiind arăt, și ca o bogătie însuflătă în visteriile cerești te-a pus marele ostașilor pre tine, ca pre cel ce vitejește te-ai oștit.

Tare și cu răbdare te-ai por-nis sprelupte, de tine însuși fiind chemat, prea fericite Gheorghie. Si întorcând înapoi tabăra cea cumplită a tiranilor, ru-gători pentru toți cei ce te cheamă pre tine, te-ai făcut.

Slavă...

Fericita vieajă cea ascunsă întru Hristos acum priimind mărite Gheorghie, pentru carea te-ai nevoit până la sânge, roagă-te să se mânduiască, cei ce te laudă pre tine cu credință, de toată primejdia, purtătorule de chinuri.

Să acum, a Născătoarei:

Cer cuvântător te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai încăput în pântece pre Cuvântul cel ceresc, prin carele toate s'au făcut, Cerul și pământul și cele mai pre sus de acestea. Pentru aceasta cu îndrăzneală te roagă, să se mânduiască, cei ce te laudă pre tine.

Catavasie:

Ziua Invierii...

Peasna 3-a, Irmos:

Veniți să bem băutură...

Strălucită-ne-anouă prea mărită pomenirea slugei lui Hristos, cea împreună mergătoare cu invierea lui. Intru carea adunându-ne credincioșii, luminat să prăznuim.

Veselește-te pământule și Cerule, munții și toate dealurile sălați, pentrucă râuri de minuni varsă nouă de sus mucenicul Gheorghie.

Tot pământul și seminția omenească, și Cerul împreună se bucură și oastea îngerească,

că mai întâiul ostaș al lui Hristos Gheorghie acum de pre pământ merge la Cer.

A Născătoarei:

Veselește-te și te bucură Mărie, că de a și trecut ieri ca o sabie prin inima ta Crucea Fiului tău, dar ca dintr-o cămară din mormânt a răsărit.

Alt Canon, Irmos:

Înflorit-a pustiu...

Cu cununa pătimirei strălucind mărite, roagă-te Mântuitorului și Dumnezeu, să mânduiască pre cei ce te chiamă pre tine cu bună credință, de toată nevoie, Fericite.

Cu bogate străluciri fiind luminat prea înțelepte, gonești întunecoasa mâhnire și negura patimilor dela noi, cei ce cu credință te lăudăm pre tine.

Slavă:

Cu nădejdea fiind întărit, și cu dragostea și cu credința îngrădindu-te Gheorghie, și cu puterea lui Hristos puternic făcându-te, înșelăciunea idolilor ai surpat.

Să acum, a Născătoarei:

Pre cel ce a luminat marginile, Preafântă, l-ai născut cu trup pre cel fără de trup; și carele mai 'nainte de toate este împreună fără de început cu Tatăl. Pentru aceasta pre

tine Născătoare de Dumnezeu,
cu credință te cinstim.

Catavasie:
Veniți să bem băutură...

Sedealna, glasul al 8-lea:
Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Cu chipurile bunei credințe bărbătește purtându-te și înșelăciunea păgânătăiei surpând Mucenice, ai călcat întărâtările vrăjmașului, că cu dumnezeească râvnă mintea aprinzându-ți, ai stins semeția tiranilor cea fără de Dumnezeu. Pentru aceasta dupre vrednicie ai luat cunună, răsplătire pentru munci și dai tămăduiri celor ce aleargă la tine cu credință, purtătorule de chinuri Gheorghie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă asemenea.

Pământeasca bogăție cea de pre pământ, împărțindu-o tuturor, Mucenice înțelepte, bogăția cerească ai moștenit cu ostenelele tale; căci cu prea curata Cruce, ca cu o zea te-ai îmbrăcat, și cu dânsa ai rușinat întărâtarea tiranilor. Pentru aceasta cu rugăciunea dai celor ce te roagă pre tine dumneze-estile daruri, și hărăzirile de tămăduiri, purtătorule de chinuri Gheorghie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de

greșale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului.

Peasna 4-a, Irmos:

La dumnezeeasca strajă...

Intrecut-a pre împărăteasa despre amiazăzi, cea mai de 'nainte, înțelepte, acum împărăteasa Alexandra, că mirându-se a alergat la înțelepciunea ta. Pentru aceasta stă împreună cu tine Mucenice, deadreapta lui Dumnezeu, ca o împărăteasă.

Dovedirile limbei tale nesufferindu-le păgânul, a poruncit să te bată preste gură, defăimându-o, Gheorghie; măcar că aceasta lovindu-se, ca un chimval împotrivă a răsunat, strigând: Unul Hristos este Dumnezeu nemincinos.

Adevărate prietene al lui Hristos, mai marele pătimitorilor lui; prea luminate luminătorule al lumiei; stea prea luminoasă; sfeșnice prea strălucit; păzitorule neadormit al celor ce te cinstesc pre tine, păzește-ne pre noi, mucenice Gheorghie.

A Născătoarei:

Iată ai și născut Curată, și Fecioară ai rămas întru aceasta. Minune mult minunată cu adevarat! Infricoșătă, streină auzire! Că pre Dumnezeu împăratul

tuturor purtându-l în brațele tale,
cu sănătatea lăsată hrănind ca pre un
prunc, pre Hristos dătătorul de
hrană, Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Lăudăm vitejiile tale, prea
fericite Gheorghie, prin care
ai surpat capiștile idolești, și
ai stricat toată înșelăciunea dră-
cească, prea fericite.

Alinează turburarea ispite-
lor și a primejdiilor, și toată
bântuiala dracilor o gonește
dela cei ce te laudă pre tine ca
pre un ostaș al lui Hristos, vred-
nicule de minune.

Slavă...

Răsărit-ai ca o stea purtă-
toare de lumină Gheorghie cu
vitejia sufletului, și cu lăria cre-
dinței, întunecarea înșelăciunei
gonind, și mântuind pre cei ce
te laudă pre tine.

Si acum, a Născătoarei:

Mântuirea cea înfințată Fe-
cioară ai născut, carea cu bo-
gata milostivire și cu firească
bunătate mântuește pre om, și
chipul cel stricat iarăși îl zidește.

Catavasie:

La dumnezeescă strajă...

Peasna 5-a, Irmos:

Să mânecăm cu mânecare...

Cinstită Invierea Mântuitoru-
lui, cea de praznic, o laudă
Biserica săltând, și mutarea
purtătorului de chinuri acum

cântând. Căci aceste două bu-
nătăți împreună merg.

Mărește streină minunea ta
izvorătorule de minuni, bunul
Glicherie, al căruia boul cu
minune lăsată inviat, și pre el Dom-
nului tău jertfă vie lăsată adus.

Ca să laud mărirea ta um-
ple-mi gura mea de laudă, dând
har și minței mele Gheorghie.
Că se bucură Duhul meu când
cântă ţie.

A Născătoarei:

Prea curată cum ai fost
hrănită de prunc, și Fecioară
mai pre sus de cuvânt, nu mă
pricep de această a ta înfrico-
șată faină! Deci, cinstind naș-
terea ta, mă închin ţie prea
sfântă a mea Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ești luminarea celor...

Ca cel ce ai mucenicească
îndrăzneală către Stăpânul, ce-
re cu osârdie mântuire celor
ce te laudă pre tine, de nepu-
tințele sufletești mântuindu-i cu
rugăciunile tale, mucenice pur-
tătorule de chinuri, prea fericite
Gheorghie.

Cu îngereștile cete împre-
ună dânduind ca un mucenic,
și de mărirea cea nemuritoare
și fericită purtătorule de cunună
fiind plin, pre cei ce aleargă la
acoperemântul tău, din întreitul
val și din vifor, scoate-i.

Slavă...

Mântuește-ne pre noi de toată nevoia ca un milostiv, gonind turburarea păcatului și a primejdiiilor cea de multe feuri; rugăciunile lui Gheorghe slugei tale priimindu-le Hristoase.

Și acum, a Născătoarei:

Datoria strămoașei Evei, Maica lui Dumnezeu, tu ai plătit născând pre Mântuitorul lumei cu trup îmbrăcat din tine. Pentru aceasta toți te fericim pre tine Fecioară ceea ce ești cu Dar dăruită, cu totul fără prihană.

Catavasie :

Să mâncăm...

Peasna 6-a, Irmos:
Pogorâtută-ai în cele mai de...

Iată rânduneaua una cea veselă Gheorghe, de Dumnezeu adunate noroade! Te umple pre tine de harul primăverei minunat. Deci împreună cu veselia lui vă veseliți toți.

Cinurile muncilor celor iuți suferindu-le, acelea le-ai socotit ca niște desfătări, răbdând ai răbdat, cântând mărite; și glasul rugăciunilor tale, ca întru o învărtire de tunet a răsunat.

Veselește-te și săltează ceata pătimitorilor, aflând ac este i prăznui de acum începător pre Gheorghe, și vă bucurați împreună cu dânsul ca David, că Domnului este ziua aceasta.

A Născătoarei:

Si ai născut, și iarăși curată ești ca și întâi, înfricoșată și negrăită naștere, Maică Fecioară carea nu știi de mire, pre cel mai pre sus de ani, carele s'a făcut prunc cum suntem noi, născându-l mai pre sus de minte.

Alt Canon, Irmos:
De adâncul greșalelor...

Mai pre sus de fire și de cuvânt și de cuget, sunt laudate neîncetat bărbățile vitejiei tale, prea fericite mucenice Gheorghe.

Impreună vorbitor cu oastea cerească Fericite fiind, și dumnezeească arătare cât este cu puțință văzând pre cei ce te cinstesc pre tine cu credință, mântuiește-i.

Slavă...

In tot chipul fiind adus lui Dumnezeu, și strălucirile minunilor luând, daruri împarți, celor ce le trebuesc prea fericite Gheorghe.

Și acum, a Născătoarei:

Acum la tine scap Preacurată, mântuește-mă prin rugăcunile tale și mă păzește, că poți câte voiești ca o Maică a celui ce toate le poate.

Catavasie :
Pogorâtută-ai în cele...

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie : Cel ce te-ai înălțat...

Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător prea cin-

stii bunei credințe, spicile faptelor bune adunându-ți vie. Că semănând cu lacrimi, cu veselie seceri, și chinuindu-te prin sânge, pre Hristos ai luat. Si cu rugăciunite tale Sfinte, tuturor le dai iertare de greșale.

ICOS:

De Impăratul Hristos, cel ce și-a pus sufletul său pentru viața lumei, dorind ostașul, s'a grăbit să moară pentru dânsul, și râvnă dumnezeescă mare în inimă având, însuși pre sine s'a adus. Deci și noi toți pre dumnezeescul Gheorghe acesta, ca pre un cald folositor să-l laudăm cu credință, ca pre cel ce este mărilă slugă lui Hristos, și a urmat cu adevarat Stăpânului său, și roagă pre Mântuitorul ca să dea tuturor iertare de greșale.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfântului și măritului marelui mucenic Gheorghe purtătorul de biruință.

Stih : Gheorghe cel ce în războaie pre vrăjmași eră tăind,

De vrăjmași prin sabie acum se tăie voind.

In a douăzeci și treia zi sabia a tăiat.

Grumazul lui Gheorghe cel lăudat.

Măritul acesta și minunatul și vestitul marele mucenic Gheorghe, a fost în vremea împăratului Dioclețian, trăgându-se din Capadochia, de neam strălucit și luminat, din ceata ostașilor ce se chemau tribuni; iar când vru să mărturisească, eră la cinstea dregătoriei de comis, adică eparh, sau ighemon, sau stratilat. Deci, având împăratul gând să pornească războaie asupra creștinilor, dețe poruncă să se cinstescă cu cinstiri împăratești și cu daruri, cei ce se vor lepăda și vor părăsi pre Hristos. Iar cei ce nu se vor supune po-

runcei, să aibă a luă moarte silnică. Atunci Sfântul acesta fiind de față, se propovedui la arătare că este creștin, muștrând desertaciunea și neputința idolilor și râzând de cei ce credeau într'înșii. Deci, neplecându-se nici cu amăgituri, nici dupre făgăduințele tiranului, carele făcea multe ca acestea, nici de îngroziri, ci se vedeau nebăgător de seamă de toate, pentru aceea întâi îl loviră în pântece cu o suliță. Si când îi înfipse sulița în trup, a curs sânge mult; iară vârful suliței s'a întors înapoi și a rămas Sfântul nevătămat. Apoi legându-l de o roată ce era întuită cu fiare ascuțite, fu pornită dintr'un câmp spre o vale, și rumpându-se trupul tot bucăți, iarăși cu ajutorul dumnezeescului înger fu sănătos. Si stând Sfântul înaintea împăratului și a lui Magnetie, carele sedea alătura cu el pe scaun unde facea jertfă la idoli, și văzându-se sănătos și fără nici o rană, trase pre mulți spre credință în Hristos, cărora din porunca împăratului li s'aștăiat capetele afară din cetate. Si viind către Hristos și Alexandra împărateasa, mărturisi pe Hristos Dumnezeu înaintea tiranului. Deci crezură și alții mulți în Hristos, văzând că Sfântul ieși sănătos dintr'o varniță cu var în care era băgat. După aceasta fi pătrunseră picioarele cu încălțăminte de fier ce erau cu piroane, și fu silit să aflare. Si iarăși puseră de-l bătură, fără de nici o milă, cu vine de bou uscate. Iară Magnetie cerând semn ca să învieze pre un mort, din cei ce erau îngropăți, din mormânturile ce erau acolo, carii erau de multă vreme morți, și făcând Sfântul rugăciune deasupra mormântului, o minune! Înviu mortul și se închină Sfântului, și slăvi Dumnezeirea lui Hristos. Si întrebând împăratul pre mort cine este, și când a murit? zise că este din cei ce au trăit mai înainte de venirea lui Hristos, adică mai înainte de trei sute de ani și mai mult, și cum că ardea în foc atâțea ani pentru rătăcirea idolilor. Pentru care minune crezând mulți, și înmulțindu-se spre credință, slăveau cu un glas pre Dumnezeu, între carii eră și Ghererie, căruia îi murise boul, și l-a scutat Sfântul. Dintru care minune adeverindu-se și el

că crede în Hristos, luă cununa muceniei, făcându-l păgânii multe bucăți cu săbiile. Deci, viind mulți către Hristos pentru aceasta ce vedea, și încă pentru că sfântul mucenic Gheorghie intrând în capiștea idolilor, porunci unui chip idolesc cioplit, ca să spue de este el Dumnezeu, și de i se cade să i se înhine lui oamenii. Iară demonul cel ce era într'insul plângând răspunse, că unul este Dumnezeu adevărat: Hristos. Și dintr'aceasta se turburără idoli toți și căzură și se sfârâmăra. Carea neputând-o răbdă cei ce credeau într'înșii, prinseră pre Sfântul și-l duseră la împăratul, și cerură degrabă răspuns de moarte asupra lui; iară împăratul a poruncit ca să taie pre Sfântul și pre Alexandra împărăteasa cu sabia, deci Sfântului i s'a tăiat capul, iară sfânta Alexandra făcând rugăciune în temniță, și-a dat sufletul la Dumnezeu. Și se face pomenirea lui în sfânta sa biserică mucenicească ce este la locul ce se zice Devteron.

Insă trebuie să povestim oarecare parte din cele multe minuni ale Sfântului.

In părțile Siriei se află o cetate numită Ramel, întră care era o biserică zidită pe numele marelui mucenic Gheorghie. Deci neaflându-se acolo băie de piatră, ca să se tăie stâlpi, se aduceau stâlpii bisericii din loc depărtat, și se faceau multă nevoie la aflatul lor, și cu adusul. Deci oarecare femei cu frica lui Dumnezeu având adevărată și întărătită credință la sfântul marele mucenic Gheorghie, cumără și ea un stâlp asemenea cu cei ce erau făcuți și înfrumusețați, și pogorându-l la mare, se rugă celui ce era purtător de grija să ducă stâlpii, să ia, să ducă și pe acela, pre carele îl cumpărase ea. Iară el nu vrea, ci puind numai pre al lui, purceșe de se duse. Atunci femeia de supărare căzând la pământ plângând și se rugă Sfântului să-i ajute să poată duce stâlpul. Deci afându-se ea într'un astfel de chip, văzut în vis unde i se arăta Sfântul în chip de Voievod, și-i zise: De ce ești tristă femei? spune-mi; iară ea îi spuse pricina întristăciunei, și sfântul descalecând depre cal zise către femei: Unde-ți este voia să se pună stâlpul?

Și ea răspunse: De-a dreapta parte a bisericei. Și Sfântul îndată însemnă marmură cu degetul, scriind aceasta: „Să se pue în dreapta” al doilea stâlpul văduvei, (după cel întâi). Și ridicând Sfântul de capătul stâlpului ce era despre mare, zise femeii: ajută și tu, și ridicându-l amândoi, l-au dat în mare, și cu îndreptarea Sfântului sosi stâlpul mai înainte de celelalte, și dimineață se află la liman. Care văzând Vasilicos, căci aşa se numea purtătorul de grija pentru ducerea stâlpilor, s'a minunat și mai vârtoș dacă văzut și scrisoarea, carea rânduia și locul, unde trebuia să se pue. Deci mulțamind lui Dumnezeu, cerea și dela Sfântul iertăciune pentru greșala neascultării, și luând și el prin vedenie iertăciune dela Sfântul, puse stâlpul văduvei în rând cu ceilalți, în locul care porunciă scrisoarea cea însemnată de Sfântul. Cările stâlp stă și până în ziua de astăzi întruneștearsă pomenirea femeii, și întrumărire Sfântului pentru prea mărita minune.

ALTA.

Iară minunea ce s'a făcut la Mitilin infricoșează tot gândul și tot azul. Căci întră acest ostrov este o biserică a marelui mucenic Gheorghie, foarte slăvită și vestită. Și este obiceiu de se strângă la ziua Sfântului multime multă de norod în toți anii, de fac la acea biserică prăznuire. Aceasta afând Agarenii ce erau în Crit, loviră fără veste la vremea Privegherei pre căți aflără în biserică, și fi luară legați, împreună cu căți au putut prinde din cei de afară, că cei mai mulți scăpase. Deci pre cei ce i-au prins, i-au dus la Crit, între cari era și un tinerel, pre carele l-a dăruit lui Amiră, celui ce era mai mare preste Agaren, Saracinul acela ce-l prinsese. Și trecând cătăvă vreme, până se plini anul, de ajunse iară la prăznuirea prea măritului mucenic, aşa Tânărul acela slujindă lui Amiră; iară părinții lui nelăsându-și obiceiul lor și nici nemulțamitori pentru pierderea copilului find, ci puindu-și nădejde la Dumnezeu și mulțamind Sfântului, și făcând praznic dupre obiceiul ei să chemă la masă pre cei ce aveau chemati; iară maica copilului întor-

cându-se la biserică, căzù jos la pământ, plângând, și rugând pre Sfântul, ca să-i izbâvească pre fiul ei din robie, în ce chip va ști, cu atotputernicul și dumnezeescul Dar al sfântului Duh, ce lăcuia într'însul. Iară cel grabnic spre ajutor, netrecând cu vederea lacramile femeii, foarte degrabă sosi fără aripi la Crit. Deci după ce și sfârși femeea rugăciunea, șezând oaspeții la masă, pomeni bărbatul femeei la masă întâi ajutorul Sfântului, și stau gata cei ce dregeau vinul. Atuncia din voia lui Dumnezeu se făcă minune mare și prea mărită și mai am putea zice necrezută, la cei ce nu știu lucrurile cele slăvite ale lui Dumnezeu. Dară însă când va cugetă cineva și va socoti pre Avvacum, că din răpirea îngerului întru o clipeală de vreme se află din Ierusalim la Vavilon, nu se va arăta necredincios nici de aceasta. Că în ceasul acela ce pusesese Tânărul vin în pahar, și gătia ca să dea lui Amira în Crit, o prea mărită minune! Se află în Mitilin, dând maicei sale vinul. Pre carele văzându-l toți cei ce erau la masă, se minunară. Deci întrebându-l de unde și cum se află în mijlocul lor? El zise: Umplând paharul acesta de vin, ca să-l dau lui Amira în Crit, m'am răpit de un bărbat prea mărit, și puindu-mă pre calul lui, ținând cu mâna cea dreaptă paharul, și cu stânga ținându-mă de mijlocul lui, mă aflai precum mă vedetă în mijlocul vostru. Acestea atîzindu-le și văzându-le, se miră de acea mare minune. Si sculându-se dela masă, au dat laude și mulțamite toată noaptea Atotputernicului Dumnezeu, slăvind pre a tot măritul său Mucenic.

ALTA.

La locul Paflagoniei, este o biserică vestită a sfântului marelui mucenic Gheorghe, căria îi zic cei de loc Fatrinon. Deci, această biserică fusese dintru început mică, și eră să căză și ne întâmplându-se prilej, ca să se poată drege sau a se zidi de iznoavă, se făcă o minune ca aceasta. Oarecând strângându-se acolo copiii de se jucau, pre unul dintr'însii îl biruiau toți ceilalți și-l ocărau; iar el întorcându-se către biserică Sfântului zise: Sfinte Gheor-

ghie, învrednicește-mă să biruesc, și voi aduce în biserică ta o plăcintă bună. Si îndată apucându-se copilul cu ceilalți, îi birui, nu numai odată și de două ori, ci de multe ori. Atuncea mergând copilul la muma sa, se rugă, ca să se dea Sfântului darul ce s'a făgăduit. Iară femeea iubindu-și copilul, și mai vârtos pre Mucenicul, făcă îndată ceea ce-i zise, și o a dat copilului. Deci el luându-o se duse de o pușe în lăuntrul bisericei înaintea Altarului, și ieși afară. Si îndată sosind patru neguțători călători, merseră în biserică, ca să se roage, și dacă găsiră plăcinta miroșind și mergându-i aburi, ziseră între dânsii: Aceasta nu-i trebuie Sfântului, ci să o mânăm noi, și să dăm pentru dânsa tămâe, carii dacă o mânca, nu puteau să iasă afară din biserică. Deci puind acolo fieștecarele câte câțiva bani, tot se opriră; atuncea au dat un galben, și se rugau Sfântului, să-i lase să iasă. Si nici aşă nu putură să iasă din biserică, oprindu-se din putere nevăzută; iară dacă puseră toți acei patru câte un galben de aur, se rugăra cu mare căldură, și eșiră neopriți. Iară dacă eșiră ziseră: Sfinte Gheorghe, scumpe îți vinzi plăcintele, nu vom mai cumpără altă dată dela tine, ci și tu pentru aceasta ne iartă. Însă într'această biserică s'a făcut nespuse minuni, și se fac până în ziua de astăzi, și nu numai la aceasta, ci și la Ipochefalon, și la alte case de rugăciune ale Sfântului.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Valerie.

Stih: Dumnezeescul cap al lui Valerie l-a răpit

Prin sabie, călăul cel cu cap înrăutățit.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici, Anatolie, și Protoleon Stratilații.

Stih: Anatolie prin tăierea capului apuind, Răsăritul luminei celei înțelegătoare a Domnului este văzând.

Protoleon mucenicul lui Hristos tăiat fiind, Spre Hristos, ca leul întru puterea sa este nădăjduiind.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Atanasie cel dintre fermecători.

Stih: Atanasie pre a capului tăiere, Suflatului celui bolnav o a aflat streină vindecare.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Glicherie plugarul.

Stih: Grumazul tău ca un pământ, iară sabia ca un plug închipuind.

Prea potrivit le judec Glicherie lucrătorule de pământ.

Intru această zi, sfintii Donat și Terinos, prin sabie s-au săvârșit.

Stih: Terine împreună cu Donat de sabie secerându-vă,

Amândoi vă faceți lui Dumnezeu mănușche streine bucurându-vă.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Gheorghe, carele a mărturisit în cetatea Ptolemaidei, la anul o mie șapte sute nouăzeci și doi, de sabie bucăți tăiat s'a săvârșit.

Stih: Gheorghe acum împreună cu Gheorghe cu adevărat,

Noul împreună cu cel vechiu aicea s'a alăturat.

Intru această zi, pomenirea sfântului nouui mucenic Lezăr Bulgarul, carele s'a chinuit la anii o mie opt sute doi.

Stih: Lazăre tu nenumărate chinuri și suferit,

Pentru doritul Hristos, pre carele l-ai iubit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cel ce a măntuit pre Coconi...

Doresc a lăudă minunile tale, și foarte mă spăimânțez; căci când voiu să le număr acestea, mai mult de cât nisipul se află în mulțime. Deci priimește pătimitorule această a mea scurtă laudă.

Nu este nici pământ, nici mare, nici cetate, nici pustieitate, unde să nu se verse cu adevărat izvoarele cele pline ale minunilor tale Mucenice; că numele tău cel minunat în tot pământul se cântă.

Spăimânta-ș-a oastea în-

gereașcă de patima ta Voevdule, de tine mirându-se, și Impăratul îngerilor a iubit frumusețea ta Mucenice. Pentru aceasta împreună cu dânsul pururea a împărăși te-a învrednicit.

A Născătoarei:

Prea luminate cortule cel de Dumnezeu lucrat, sfeșnice cu totul de aur, năstrapă, scriule, Biserică întru care a Dumnezeu lăcuescă, toiac, cărele minunat ai crescut, Maică fără de bărbat, pre noi rugătorii tăi păzește-ne, cea cu multe numiri Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Urmând Stăpânului tău Mucenice, de bunăvoie ai alergat la lupte mărite, și biruință luând, Bisericei lui Hristos păzitor ai fost, pre aceea pururea păzindu-o cu folosințele tale.

Ca un mucenic nebiruit, ca un purtător de chinuri, ca un apărător al credinței neînfruntat, fă-te acum turn neclătit celor ce te laudă pre tine prea înțelepte Gheorghe, îngrădinându-i cu rugăciunile tale.

Slavă...

Ințelepăște ai semănat dumnezeasca sămânță, și o ai înmulțit, udându-o cu curgerile săngelul tău Fericite, și cu sărguirea ostenelelor, și cu fe-

cioară Maică l-a născut. Pentru aceasta pre tine Născătoare de Dumnezeu toate neamurile te slăvим.

Catavasie...

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Această numită și sfântă...

Peasna a 9-a, Irmos:

Luminează-te, luminează-te...

Rouă prea dulce munților picați; și tu, muntele cel mai ales sfânt săltează. Dănuște acum și te bucură luminat, că ai aflat, prea puternic păzitor de multe, pre marele Gheorghe.

Laudă acum împreună toate moștenirile neamurilor, binecuvântând cântă, și cu un glas strigă: Bucură-te Mântuitorul credincioșilor și bucuria. Bucură-te și tu, lauda purtătorilor de chinuri, Gheorghe prea minunate.

Loviturile cu toiege, strujările și bătaile cu vine de bou, încălțămintele cele de fier, groapa cu varul le cinstesc, și altele câte ai răbdat, pătimind Mucenice al lui Hristos, toate le fericesc, și roata o sărut.

Dimitrie mucenice, împreună cu lăudatul Gheorghie, că amândoi sunteți buni, nici acum nu părăsiți, păzind locul acesta pururea. Și toate mulțimile ispitelor împrăștiindu-le amândoi.

A Născătoarei:

Slava, frumusețea și podoaba credincioșilor, veselia îngerilor și mântuirea lumei, prea curată Maica lui Hristos Dumnezeu, pre cei ce aleargă la acoperemântul tău, păzește-i Stăpâna mea.

Alt Irmos:

Fiul Părintelui...

Neîncetăt roagă pre Domnul, pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine Fericite, ca pre un mucenic al lui Hristos, ca pre cel ce ai biruit pre tiran, ca pre un gonitor al viclenelor duhuri, ca pre un neadormit păzitor, ca pre un folositor nerușinat.

Răsplătiri pentru chinuri din destul ță-a dăruit ție Stăpânul tuturor. Căruia stându-i înainte cu îndrăzneală mucenicească, de trei ori fericite, și cu veselie, pre cei ce te cheamă pre tine cuprinzând păzește-i.

Slavă...

Pământul te-a acoperit, și Cerul te-a priimit, și s'a deschis ție ușa raiului adevărat. Întru carele cu bucurie purtătorule de chinuri dănuind și lăcuind, pre cei ce te laudă cu credință, cu rugăciunile tale păzește-i.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine cortul mărturiei mai nainte te-a închipuit Prea-

curată, întru carele făblile și năstrapa și sicriul cel de aur eră. Că precum acela pre acelea, aşa și tu pre Cuvântul cel fără de început, în pântece l-ai încăput întrupat, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie

Luminează-te, luminează-te...

SVETILNA.

Podobie Cu ucenicii să ne suim...

Primăvara ne-a strălucit nouă, luminată și dumnezeească Invierea Stăpânului, carea ne trece pre noi de pre pământ la Paștile cele cerești, cu care împreună strălucește și pomenirea cea cu raze lumenioase a prea slăvitului mucenic Gheorghie, pe care lumanat să o săvârşim, ca să ne învrednicim dumnezescului Dar dela Hristos Mântuitorul.

De două ori.

Slavă, și acum, a praznicului.

LA LAUDE.

Stihurile pe 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniți toți, cei ce prăznuim Invierea cea luminată și slăvită, iarăși să prăznuim și luminată pomenirea mucenicului Gheorghie, și să-l încununăm pre el cu flori de primăvară, ca pre cel ce este nebiruit, ca să luăm cu rugăciunile lui mântuire de necazuri, împreună și de greșale.

Pre tine însuji te-ai adus

celui ce ţi-a dat ţie viață cu totul desăvârșit prea fericite, ca un prinos viu și însuflit, și jertfă bine priimită, și prea curată. Pentru aceasta te-ai făcut rugător prea călduros, din turburare scoșând pre toți, cei ce te laudă cu credință mucenice, și te chiamă pre tine Gheorghie.

Sămânța Cuvântului cea semănătă în curat sufletul tău, lucrând-o cu deadinsul, o ai înmulțit cu durerile chinuirei, și înțelepțește fiind pus în creștite jînile, ai aflat nestricată desfătare, de carea acum săturându-te Fericite cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, pre cei ce te laudă pre tine, mântuiește-i.

Mucenice al lui Hristos, purtătorule de chinuri, pre cei ce sunt în feluri de nevoi mântuiește-i cu rugăciunile tale, de toată primejdia scăpându-i; și gonind cumplită mâhnirea cea stricătoare de suflet, și dar și milă nouă cerându-ne; ca cu rugăciunile tale mântuindu-ne, bucurându-ne să cinstim toți cinstite vitejile tale Gheorghie.

Slavă, glasul al 5-lea, al lui Teofan.

Răsărit-a primăvara, veniți să ne desfătăm! Strălucit-a Invierea lui Hristos, veniți să ne veselim; Arătaș-a pomenirea

purtătorului de chinuri, carea luminează pre cei credincioși. Pentru aceasta, iubitorule de prăznuire, veniți cu taină să o prăznuim. Că acesta ca un bun ostaș s'a luptat împotriva tiranilor, și pre aceia i-a rușinat, următor făcându-se patimei Mântuitorului Hristos. Nu și-a miluit vasul cel de lut al său, ci gol l-a strujit cu muncile zdruncinându-l. Aceluia să strigăm: Purtătorule de chinuri roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După sfinte Dumnezeule, Troparul Sfântului, Slavă, Și acum, al Praznicului, Ectenia și Otpustul. Și dăm undelemn sfînt fraților din sfânta candelă. Apoi ceasul întâi, la care se zice Troparul Praznicului, Slavă, Troparul Sfântului, Și acum, al Născătoarei-Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului și al Sfântului le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând, și din Canonul Sfântului Peasna 3, Prochimenul Praznicului și al Sfântului, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul zilei și al Sfântului din Fapte: În vremea aceia pus-a Irod împăratul măiniile... Aliliu al zilei, și al Sfântului, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului... Evanghelia zilei, și a Sfântului, dela Ioan: Zis-a Domnul apostolilor săi: Acestea pronesc voră ca să vă iubiți...

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică...
La masă se face mângâarea fraților.

VEZI: Pentru sfântul marele mucenic Gheorghe, ori în ce zi se va întâmpla din sfânta și marea zi Vinerea Patimilor, până în Joia a cincia săptămână după Paști, că până acolo se sue pre larg la Penticostar să cauți învățătură.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Sfântul mucenic Sava Stratilat, și prea cuvioasa maica noastră Elisavet, făcătoarea de minuni.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6.

Ale Mucenicului 3, și ale Cuvioasei 3.
Stihurile Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Voevod nebiruit, viteaz pătimitor, și luminător a toată lumea te-ai arătat, cu răsăriturile nevoințelor tale luminând marginile, și gonind întunerecul dracilor, mare Savo, înfrumusețarea muceniciilor, împreună moștenitorule cu sfinții cei fără de trupuri, și rugătorule pentru sufletele noastre.

In temniță închizându-te și cu foc arzându-te, și cu multe munci chinuindu-te, și fiind întins pre lemn și de ger chinuindu-te, și cu multe bătăi rănnindu-te, și priimind cu osârdie sfârșitul cel fericit în ape, ai rămas neclătit.

Tânăr frumos ai fost prea bogate, de care pururea foji

se mirau, și fără frică te-ai apropiat către ostenelele chinuirei, cu nevoințele tale cele mari și sfintite, ridicând biruință asupra tuturor vrăjmașilor. Pentru aceasta întru laude cu bucurie te cinstim pre tine, vrednicule de minune.

Stihirile Cuvioasei, glasul al 8-lea

Podobie: Mucenicii tăi Doamne..

Petrecând cu răbdare ostenelele sihăstriei, ai priimit Darul, maică cinstită: a goni boalele sufletești și trupești, a depărtă duhuri prin dumnezeescul Duh; a părtini tuturor, celor ce sunt în scârbe. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, cere-ne tuturor sănătate și mare milă.

Tărâna moaștelor tale izvorăște vedere orbilor, și vindecare tuturor boalelor, celor ce cu credință se apropie și cer ajutor dela tine maică Elisavet, vrednică de minuni. Pentru aceea prin rugăciunile tale cere tuturor sănătate și mare milă.

Neoivotu-te-ai pentru blândețe, pentru credința cea ortodoxă, pentru dragostea cea către Domnul, și pentru cea către aproapele fericită de Dumnezeu cinstită. Pentru aceea s'a odihnit preste tine Darul cel dumnezeesc al Duhului, maică Elisavet. Drept a-

ceea, prin rugăciunile tale dăne nouă pace, sănătate și mare milă.

*Slavă, și acum, a praznicului:
STIHOAVNA praznicului.
Troparul Sfântului, glasul al 5-lea.*

Lepădând dregătoria și cinstea cea pământească, înaintea muncitorului împăratului celui vicean, ai mărturisit pre Hristos Dumnezeu, și pentru dânsul multe patimi ai suferit, mărite. Pentru aceasta te-ai încununat cu cunună prea frumoasă a biruinței, dela Impăratul cel ce preste toți împărațești, luminat împodobindu-te. Si cu oștile cele cerești stând înaintea lui Hristos, Savo mușnice. Roagă-te să se mantuiască sufletele noastre.

Slavă, și acum, a praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și ale sfintilor două pe 8.

CANONUL Mucenicului.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți noroade...

Tu firea noastră mantuind Doamne din porțile iadului, l-ai închis pre acesta întru intunericile cele veșnice, și onorând pre moarte, ai izvorit viață.

Lăsând ostășia cea de pre pământ, prin nevoințele cele dumnezești mărite, te-ai nu-

mărat cu cetele și cu oastea cerească, murind prea mărite Savo.

Cu putere de sus îmbrăcându-te înțelepte, neclătit și nebiruit te-ai arătat împotriva vrăjmașilor, cu vitejie biruind luptă lor prea mărite.

Luminându-te pururea, ai strălucit ca un luminător în noaptea înșelăciuniei, drept propoveduind tuturor pre soarele Hristos, și gonind înțunericul nedumnezeirei.

A Născătoarei :

Dini pământul cel mai de desubt ne-a scos pre noi Fiul lui Dumnezeu cel ce s'a născut din tine. Si prin Învierea sa ca un milosîrd, a adus către viața cea veșnică, pre cei ce pururea te laudă pre tine.

Alt CANON al Cuvioasei.

Peasna 1, glas 8, Irmos :

Pre Faraon cel ce se purtă...

Fiind încunjurat de toate părțile cu întreite valuri ale patimilor, și cu valurile cugetelor turburîndu-mi-se sufletul, îndrepteză-mă către limanul cel lin al voirilor lui Hristos, prin rugăciunile tale Elisavet, ca să te laud pre tine.

Fiind împodobită cu darurile fecioriei de Dumnezeu fericită, din pruncie te-ai logo-

dit prin sihăstrie cu Cuvântul cel curat. Si ai mers după urmele lui cele purtătoare de viață, purtând cu sine-ți omorârea patimilor, mărîță.

Slavă...

Depărtându-te de dorirea cea lumească, și lipindu-te de dragostea lui Hristos, curată, cugetul trupului l-ai topit cu înfrânarea. Si petrecând cu răbdare, nevoindu-te întru bunătăți și în ostenele și în rugăciuni, te-ai învrednicit a face minuni.

Si acum, a Născătoarei :

Cu dragoste înfierbântăță, pururea pomenită Elisavet, dorind de fine, ceea ce mai presus de cuget ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu, Tatăl cel nedespărțit, Preacurată, s'a făcut vas al sfântului Duh, strălucind cu bunătăți dumnezești, prea sfântă Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos :

Intărește-ne pre noi...

Puterea luptătorului, și stăpânirea morței surpând Hristos a înviat cu Învierea sa firea noastră și o a întărit.

Dragostea lui Hristos cea călduroasă, dumnezeește a-prințându-te prea înțelepte, și depărtându-te de toate cele pământești și stricăcioase, și-a arătat înșelăciunile vrăjmașului.

Cunoscând pe unul Ziditorul Domnul cel ce s'a dat pre sine spre mântuirea oamenilor, pentru dânsul ai dat sângele tău Savo, pentru răsplătirea ceea ce va să fie.

A Născătoarei :

Tirănia morței a încetat, și s'a stricat vistieriile iadului prin Invierea celui ce s'a născut din tine Preacurată, și s'a umplut vistieriile de viață.

Alt Canon Irmos :

Doamne cela ce ai făcut...

In cămările cerurilor cele luminoase te-ai sălăsluit, făcându-te mireasă aleasă Atotfiitorului, și izvorăști pâraiele fămăduirilor, care usucă curgerile patimilor.

Râvnind lui Ilie și lui Moisi prea cinstită, întru lungime de zile ai postit ca aceia, hrănindu-te cu pâinea cea crească a vedeniilor celor prea înțelepte, prin Darul dumnezeescului Duh.

Slavă...

Descoperirea dumnezeească s'a dat maicei tale mai nainte de zămislirea ta fecioară, pentru strălucirea vieței tale, ce era să ai prin bunătate întru dumnezeescul Duh, mărită Elisavet.

Și acum, a Născătoarei :

Cu credință dorind lău-

data Elisavet de tine, ceea ce singură ești lăcașul cel curat al fecioarei, se bucură aducându-se Fiului tău cu bunăcuperie viind după tine, Preacurată.

Irmosul :

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului cerasc, și ai zidit Biserică, tu „pre mine mă întărește întru „dragostea ta, că tu ești marginea doririlor, și credinciosilor întărire unule iubitorule „de oameni“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie : Cel ce te-ai înălțat pre Cruce...

Arătându-te nebiruit Voevod ai biruit înșelăciunile varvarilor, și cu tărie pătimind ai biruit taberile vrăjmașilor celor nevăzuți, roagă-te pentru noi cu deadinsul, prea fericite Savo, cei ce cu credință te lăudăm pre tine.

Slavă...

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie : Pentru mărturisirea...

Ostenelele înfrânrărei le-ai suferit și ai primit darul nepătimirei și al fămăduirilor, Elisavet de Dumnezeu insuflată : a fămădui tot felul de boală, și a gonii duhuri necurate, ceea ce ești vrednică de laudă. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouămare milă.

Și acum, a praznicului.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule...

Cu sabia cuvintelor tale celor adevărate, cu vitejie ai tăiat alcătuirile înșelăciunei, prea mărite Savo.

Frumsețea cea înflorită a trupului adevărat a arătat întru tine buna podoabă cea dumnezeească a sufletului tău, răbdătorule de chinuri.

Cu bărbăția sufletului ce a crescut întru fine mărite, ai biruit prin patimă pre luptătorul cel vechiu.

A Născătoarei:

Fiul tău Fecioară scoțând pre om dela hiara cea omorâtoare, către vieață l-a mutat pre dânsul.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Tu prin rugăciunea ta ai omorât pre șarpele, balaurul cel cumplit, prin putere dumnezeească sfârâmând toate măestriile vicleanului, și l-ai dat pre el spre mâncarea tuturor hiarilor și pasărilor, slăvind pre Stăpânul tuturor, Elisavet.

Slavă...

Râvnind obiceiurilor dumnezeeștilor bărbați, cu putere dumnezeească ai plinit patruzece de zile ne gustând nici un fel de mâncare, ci ai răbdat ne mâncând, maică cinstită, omo-

rând năvălirile trupului cu toată înțelepciunea, și înviindu-ți duhul, de Dumnezeu însuflată.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu ai purtat pre Dumnezeu în pântece întrupat, pre cel ce dă ființă tuturor, pre carele l-a dorit din suflet Elisavet, logodindu-se cu dânsul întru Duhul, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunea îngerilor, și dracilor rană, prea minunată.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină...

Tu cu îngroparea trupului ai biruit pre luptătorul nostru, și ca un Dumnezeu sfârâmând iadul prin învierea ta ai înviat pre morții cei ce te-au proslăvit pre tine.

Prin frumsețea cea cu înțelepciune a făpturilor ai cunoscut pre Stăpânul tuturor, pentru aceasta și pătimind pentru dânsul, te-ai învrednicit cununilor.

Câștigând darurile cele taine ale lui Hristos, mărite, și dumnezeește luminându-te cu strălucirile cele fără pizmă, te-ai arătat în lume luminător, mărite.

A Născătoarei:

Izvorul vieței întrupându-se din tine Născătoare de Dumnezeu, și înviind a izvorît firea

celor de pre pământ născuji, și ca un Dumnezeu o a adăpat pre dânsa cu apele nemurirei.

Alt Canon, Irmos:
Pentru ce m'ai lepădat...

Riurile păcatelor le-ai uscat prin vărsarea lacrimilor, și curgerea de sânge în multă vreme dela femei cucernice, care au alergat la tine în multe feluri, o ai oprit cu Darul, cu viaosă Elisavet prea lăudată.

In mulți ani te-ai lepădat de a gustă pâinea mărită, curățindu-ji sufletul prin ostenelele înfrânařei cu pietate, și ai câști-gat neavere de trup a îngerilor Elisavet, lauda cuviosilor.

Slavă...

In tot chipul dându-ji tot cugetul la Domnul, la dânsul te uitai întins cu ochii cugetului și ai inimei. Și în trei ani nu te-ai uitat la cer, ci la pământ ca ceea ce erai din pământ, mărită de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Mai aleasă ești decât puterile cele de sus, ca ceea ce ai născut pre Cuvântul Tatălui, cel împreună fără de început și împreună veșnic, cu ale căruia luminări luminându-se purtătoarea de Dumnezeu, a risipit negura patimilor, prea curată Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos :
Intru adâncul greșalelor...

Tu Hristoase cel ce de bună voie te-ai socotit mort pentru noi, prin moarte pierzând pre moarte, ai inviat pre cei morți, și i-ai slobozit din legăturile ei.

Stropindu-te cu sângele cel dumnezeesc al lui Hristos de spurcăciunile capiștilor idolești te-ai depărtat, mărite Savo, și cu lumina Darului te-ai îmbrăcat.

Scăpând de gerul înșelăciunei, ai ajuns la primăvara cea lină, și te-ai luminat cu cunoștința lui Hristos, prea mărite.

A Născătoarei :

Pre noi cei stricați cu păcate, Fiul tău Preacurata prin învierea sa ne-a înnoit, și prin Dar ne-a făcut dumnezei.

Alt Canon, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Dorind a câștiigă sihăstrește mila lui Dumnezeu, din copilărie te-ai lepădat de a gustă undelemn, veselindu-te cu adaosul ostenelelor, cinstită.

Vieața ta cea luminată s'a împodobit cu bunățile, admirarea ta a strălucit sfînjit cu minunile gonind pre draci, și prin dumnezeescul Dar risipind vîforul patimilor.

Slavă...

Luptându-te cu frigul și cu

gerul, prin goliciunea trupului, ai răbdat suferind cu tărie arsura soarelui, Elisavet mărită, întărindu-ți nădejdile la încălzirea cea de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai în pântece pre cel mai' nainte de veci, și ai născut cu trup pe cel din fire fără trup, și cu lapte ai hrănit pre hrănitorul tuturor, prea curată Maica lui Dumnezeu cea neispitată de nuntă.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule „că multe sunt fără delegile „mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților rogu-mă, căci „către tine am strigat, și mă „auzi Dumnezeul mânătuirei mele“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Nebiruit voevod arătându-te, meșteșugirile varvarilor le-ai biruit, și pătimind prea tare mărite, mulțimea vrăjmașilor celor nevăzuți ai înfrânt, pentru aceasta cunună de biruință și-ai împletit. Roagă-te lui Hristos Savo prea fericeite pentru noi, cei ce cu credință te cinstim.

Intru această lună în 24 de zile, pomenirea sfântului mucenic Sava Stratilatul.

Stih: Sava duhurile cele rele ale înșelăciuniei le a înnecat,

In râu înneconduse, mucenic al Domnului s'a arătat.

In a douăzeci și patra zi prin înnectare Sava la ceruri s'a mutat cu prea mărire.

Acest sfânt mucenic Sava a fost în zilele împăratului Aurelian la Roma, ocârmuind dregețoria voevoziei, carele era de neam Got, și având credință în Hristos, avea grija sfinților ce erau prin temnițe închiși. Deci pentru curăția vieței sale, și pentru nevoie bunăților, goniă duhurile cele violente dela oameni. Fiind părît apoi că este creștin, merse la împăratul, și lepădându-și brâul, care era semnul boeriei, mărturisi pre Hristos. Deci fu spânzurat și ars cu făclii, și băgat într-o căldare ce fierbea pe foc plină de smoală, din carea ieșind nevătămat, trase la credința lui Hristos șaptezeci de Ellini, cărora li se tăiară și capetele pentru Hristos, și se încununara. Și iarăși și a doua oară stănd Sfântul la întrebare, întărit fiind de Hristos mai nainte în temniță și dându-i îndrăsneală, fu aruncat într-o apă și aşa luă cununa muceniei. Însă străluçă la vîrstă statului său albeata trupului, și rumeneala obrazului, și era părul capului și barba ca de aur lăcind, și căutatura ochilor săi luminată și cuvioasă și neîngrozită carea îl arăta ostaș desăvârșit viteaz.

Intru această zi, sfinții șaptezeci de mucenici cari au crescut prin sfântul Sava, și s-au săvârșit prin sabie.

Stih: De vei numără capetele cele de sabie tăiate.

Vei află că au căzut bărbați de zece ori câte sapte.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Elisavetei făcătoarea de minuni.

Stih: Elisavet pământul lăsând Cuvinte al lui Dumnezeu,

Mireasa cea frumoasă te vede pre tine prea frumos mirele său.

In a douăzeci și patra zi
Elisaveta în ceruri se sui.

Această cuvioasă Elisavet din mică vîrstă petrecând cu osteneli silhăstrești, luă dela Hristos Dar de tămăduiri, și tămăduia tot felul de boală. A căreia naștere s'a arătat prin dumnezeească descoperire, și mai nainte s'a însemnat pentru dânsa că va să fie vas de alegere. Deci

eră fericita purtând numai o îmbrăcămintă pre dânsa, înghejă de frig și de ger. În toată viața ei nici odinioară nu și-a spălat trupul său. Petrecut-a patruzece de zile nemâncând, trei ani își avea gândul ei la Dumnezeu, iară cu ochii cei trupești nicidecum n'a văzut frumșetea și înălțimea Cerului. Omorit-a cu rugăciunea sa un balaur foarte mare și otrăvitor. N'a gustat undelemn mulți ani, și n'a pus încălțăminte în picioarele ei, strălucind drept aceea într'aceste fapte bune, cu placere dumneziească, a adormit în Domnul, dând har de multe minuni până în ziua de astăzi, celor ce năzuesc către dânsa cu credință, de vreme ce luând dela moartă mână ei țărâna, tămaduește toate boalele.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Pasicrat și Valentin.

Stih: Pasicrat tăindu-se, biruință a căștigat, Scoțând din Valentin frica sabiei cu adevărat.

Pasicrat și Valentin mucenicii lui Hristos erau din Dorostol cetatea Misiei, ostași creștini, lângă ighemonul locului acelui Avsolan. Si văzând pre oameni cuprinși de înșelăciunea idolească și închinându-se dracilor dupre porunca stăpânitorilor când mulți din credincioși temându-se de munci, fugneau și se ascundea, atuncea ei la arătare și cu îndrăzneala s'au mărturisit pre sine-și că sunt creștini, și pre unul adevăratul Dumnezeu prea slăvindu-l, au blestemat pre idilii cei fără de suflet. Deci i-au prins pre ei închinătorii de idoli, și la judecată dându-i, fi sileau ca să aducă tămâe idolilor. Si stă acolo idolul lui Apolon, la carele sfântul Pasicrat alergând, i-a scuipat în față și i-a zis: Astfel de cinste se cuvine dumnezeului acestuia. Pentru aceasta cu grele lanțuri de fier l-au legat și l-au aruncat în temniță; cu acele lanțuri ostașul lui Hristos ca cu niște podoabe de aur împărătești se împodobiă, bucurându-se, că s'a învrednicit a purtă unele ca acelea pentru Hristos și a fost pus cu dânsul și Valentin. Si iarăși la judecată înaintea ighemonului pre amândoi i-au pus. Si a mers acolo fratele lui Pasicrat, cu numele Papian, carele creștin eră, ci temându-se de munci, a jertfit idolilor, rugând cu lacrămi pre Pasicrat fratele său, ca să aducă tămâe cioplitu-

lui, precum și el a adus, și să se facă la o vreme ca și cum ar fi închinător de idoli, ca aşă să se poată mânțui pre sineși de muncile cele cumplite. Însă sfântul mucenic Pasicrat l-a împins pre el dela sineși, și l-a numit pre el că este nevrednic neamului său, de vreme ce s'a depărtat dela credința lui Hristos. Si singur el alergând la capiște, și-a băgat mâna sa în foc și către ighemonul a zis: Trupul acest muritor, precum vezi, cu foc se arde, iară sufletul fără de moarte fiind, nu are grije de aceste văzute munci. Si întrebându-se de ighemonul și sfântul Valentin, iarăși unele ca acestea a zis, gata arătându-se pentru Hristos la toate muncile. Deci pre amândoi la tăere i-a judecat. Si când slujitorii muncitorului duceau pre sfinti afară din cetate la moarte, maica lui Pasicrat mergea după dânsii, și sfătuia ca o maică pre fiul său ca fără de frică să se apropie la moarte; că se temea pentru dânsul, ca să nu se înfricoșeze, fiindcă era încă Tânăr, și aşa le-au tăiat capetele sfintilor. Si era sfântul Pasicrat de douăzeci și doi de ani, iară Valentin de treizeci. Iară maica cu bucurie și cu veselie luând trupurile amândurora, le-a îngropat cu cinste, slăvind pre Hristos Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintilor opt mucenici: Evsevie, Neon, Leontie, Longhin și alți patru.

Stih: Opt la număr mucenicii întocma nevoitori fiind,

Intocmai și capetele cu o unelță li s'a tăiat voind.

După sfârșitul sfântului slăvitului marului mucenic Gheorghie a poruncit Dioclitan împăratul, ca pretutindenea pre creștinii cei ce se aflau, iară mai ales pre cei ținuți în legături, cu feluri de munci să-i silească spre închinarea de idoli, și pre cei ce se vor supune să-i lase slobozii, iară pre ceice nu se vor supune să-i dea moartei celei desăvârșite. Intru acea vreme acești sfinti mucenici: Evsevie, Neon, Leontie, Longhin, și ceilalți împreună cu dânsii ca la patruzece erau în temniță. Pentru că văzând minunile cele ce se făceau de sfântul Gheorghie, au cresut intru Hristos, și pre acela cu îndrăzneala înaintea tuturor l-au mărturisit și pentru aceasta i-au prins și

i-au legat și în temniță i-au închis, și scoțându-i la cercare înaintea tiranului, nu s-au lepădat de Hristos, și pre dumnezeii neamurilor i-au ocărît. Drept aceea i-au dezbrăcat, i-ai întins, i-au bătut, i-au spânzurat, și i-au strujit, până ce le-au căzut la pământ trupul lor, și cele din lăuntrul lor se vedeau. La sfârșit le-au tăiat sfintele lor capete, și prin un sfârșit ca acesta împărăția cerească au luat.

Intru această zi, pomenirea sfântului nou-lui mucenic Duca croitorul mitilinean, carele a suferit mucenia în Constantinopol la anul o mie cinci sute șasezeci și patru; de viu fiind despoiat de piele s'a săvârșit.

Stih: Duca mucenicul de piele fiind despoiat.

Și-a cusut lui-și veșmânt prea luminat.

Intru această zi pomenirea sfântului nou-lui mucenic Nicolae, carele a mărturisit în Magnesia la anul o mie șase sute șaptezeci și șase, tare fiind bătut s'a săvârșit.

Stih: Nicolae căutând să afle nuntă treacătoare,

Aflat prin rane în ceruri nuntă, nepieritoare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne măntuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Chipul cel de aur...

Ca un mort de bună voie adormind cu trupul în mormânt Hristos, pre morții cei din veac, ce dormeau în iad, i-a deșteptat. Și prin scularea cea purtătoare de vieafă a inviat pre cei ce strigau: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Arma cuvintelor celor dumnezeești ca o sabie fiind, ai înfipt în inimile necredincioșilor, înțelepte, și ai rănit fără de legile cele înșelătoare ale împotrívitorilor, și ai stri-

gał: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Impiedicat fiind de vrăjmași, nu ți-ai clătit sufletul, nici ai rămas biruit, căci ai avut pre Hristos, cel ce privează, și te întărește pre tine neclătit, căruia ai și strigat și cu multămită ai cântat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Pre vrăjmașul l-ai supus mort sub picioarele tale pătimitorule, și înșelăciunile ca o dobândă ai luat și ai dat Stăpânului tuturor pre cei ce cu credință strigă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Firea omenească cea stricăcioasă îmbrăcându-se întrătăria stăpânirei, prin învierea nașterei tale Fecioară prea lăudată, cu bărbătie s'a intrarmat asupra morței, și ca pre o maică curată a nemurirei și a vieței te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii evreesci în cupor..

Cuget dumnezeesc ai avut, că ai viețuit cu ingerii, curață, priveghind cu fierbințeală, și cu osârdie cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Mână de ierăciune înținzi,

și dai sănătate celor ce aleargă și cu credință se apropi la moaștele tale, întărirea sihastrilor, Elisavet purtătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Minuni mari săvârșind, și slujnică arătându-te Domnului Elisavet cinstită către dânsul te-ai mutat acum, împreună cu cuviosii, cânlând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Vezi-mi nevoile, cari mi-a adus mulțimea răuțășilor mele Fecioară și mă răpește din gheena focului, pre mine carele strig: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce...

Pre aflătorul morței, prin moartea ta cea trupească Indurate omorînd, pre acesta l-ai arătat tuturor oamenilor veșnică moarte. Pentru aceasta, vieață și nestricăciune, te înălțăm pre tine.

Prin baia Botezului curățindu-te de toată întunecimea nedumnezeirei, și de închinăciunea idolilor curat te-ai apropiat către Ziditorul, vitejește răbdând în priveliște, Savo mărite.

Prin cuvântul tău cel de miere izvorător și cu privirea

cea blândă, minunând pre muncitorul, ai pus împotriva lui fapte de biruință, și ai strigat: Pre tine Doamne te înălțăm în veci.

A Născătoarei:

Incepătorul vieții mele cu trup apropiindu-se către moarte, o a omorit, și a inviat pre cei ce cu dragoste te lăudă pre tine Fecioară și-l prea înălță pre dânsul în veci.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori muncitorii...

Cei ce pururea se apropie de sicriul moaștelor tale toate cererile cu evlavie le iau slăvindu-te tot-deauna, și mărturisindu-te Dumnezeu pre tine, carele a priimit cinstitele tale nevoie, către carele strigi neîncetat: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați întru toți vecii.

Cu Duhul fiindu-ți luminați ochii inimei ai dăruit vedere celui ce cu credință a alergat la dumnezeescul tău mormânt, căci te-ai îmbogățit cu îndesfularea tămăduirilor dela Hristos, către carele Cuvioasă strigi: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un soare luminos ai răsărit pre pământ, prea cinstită

Elisavet, luminându-te cu bunătăți dumnezeești, și trimițând razele sfîntitelor tale minuni, din care cei ce se împărtășesc strigă: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei :

Purtător de trup ai născut, și în brațe ai ținut pre Domnul Iisus, pre cel ce toate le ține cu voia cea atotputernică, prea curată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pre o Maică a lui Dumnezeu, cu laude strigând: Preoți bine cuvântați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Irmos :

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, munitorul Haldeilor, l-a ars nebuneste, pentru cinstitorii de Dumnezeu, iară văzându-i preaceștia cu putere mai bună mânătușii, făcătorului și Mântuitorului, a strigat: Tineri bine îl cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înăltați-l întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Tu rumpând cele din lăuntrul iadului, Indurate, ca un puternic l-ai sfărâmat pre dânsul, și lumea cea cerească cea lipsită ai umplut, ridicând și

înviind pre morți, și prin socotința ta ai înălțat pre toși oamenii.

Prin cuget suindu-te la înălțimea cunoștinței celei dumnezeești, răbdătorule de chinuri, ai lăsat înșelăciunea ceea ce trăgea jos; și cu aripile chinurilor te-ai înălțat către dânsul cu deadinsul, mărind și lăudând pre dânsul, ca pre un bun.

Săgejile muncitorilor socotindu-le ca niște săgeți de prunci, prin puterea lui Hristos ai dat alătura pre aceștia, având pre Hristos împreună luptător și ajutător fie pururea, pre carele cu credință și cu dragoste neîncetat l-ai slăvit.

A Născătoarei:

Strălucit-a Fiul și Dumnezeul tău Fecioară înviind din mormânt, și a umplut lumea cu dumnezeească strălucire și laudă. Și cu lumina nestricăciunei a luminat pre cei ce cu credință, ca pre un nor luminos, te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:
Spăimântatu-să Cerul...

Dorit-ai să vezi curată frumusețea cea înțelegătoare a Mirelui tău, și cu ferbințeală strigai lui: Unde ești culcat? Și unde păstorești? Să mă odihnesc la tine, și să mă veselesc de veseliile tale, mărind bunătatea ta.

O minune! Cum după îngropare, și după punerea de demult în mormânt, se văd moaștele tale zăcând nestricate, dăruite și luminăte cu semne și cu minuni, și dăruesc izvoare de tămăduiri credincioșilor în toate zilele.

Slavă...

Ințelepciune ai avut în suflet, smerire și dumnezeească blândețe, credință nestricată, și împreună cu nădejdea dragoste dumnezeească, stând întru rugăciuni de toată noaptea către Dumnezeu, și luminându-te Elysavet, cu strălucirile cele de acolo foarte luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Milostivește-te spre mine Mântuitorule cel ce te-ai născut, și pre ceea ce te-a născut o ai păzit nestricată după naștere, când vei sedează să judeci faptele mele trecându-mi fărădelegile și păcatele mele, ca un prea bun și milostiv, bunule și iubitorule de oameni.

Irmosul:

Spăimântatu-să de aceasta „Cerul, și marginile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupește, „și pânăcele tău s'a făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru „aceea pre tine Născătoare de „Dumnezeu, începătoriile cele-

„lor îngerești și omenești te „slăvим“.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Sfântul Apostol și Evangelist Marcu.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6,
glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

re scriitorul dumnezeeștilor cuvinte, și mărele păzitor al Eghipe-lului, dupre vrednicie să-l laudăm, strigând: Marcu înțelepte, prin învățăturile și rugăciunile tale, ca un apostol, pre noi pre toți ne povăjuște la viața cea neînvăluită.

Impreună călător ai fost cu vasul alegerei, și împreună cu dânsul ai străbătut toată Macedonia. Și în Roma ucenic fiind lui Petru, dulce tâlcitor te-ai arătat; și pătimind te-ai odihnit cu dumnezeeasca cuvînță în Eghipet, Marcu, prea înțelepte.

Sufletele cele arse și uscate le-ai înviat, prin ploile cele luminate ale Evangheliei. Pentru aceasta dumnezescule Marcu, împreună cu noi, Alexandria astăzi luminat prăznuște și laudă pomenirea ta, închinându-se moaștelor tale.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: Prea Iăudașilor Mucenici...

O Marcu prea fericite! Din izvorul desfătărei ai băut, și ca din Edem te-ai pornit rîu de pace prea limpede udând cu apele evangheliceștei tale propoveduirii față pământului, și tăriile Bisericei adăpând cu dogmele cele de Dumnezeu însuflate.

O Marcu de Dumnezeu cugetătorule! Moisì mai 'nainte pre Eghipteni în mare i-a înnechat, dar tu prea înțelepte din marea înșelăciunei pre aceia i-ai tras, cu singură puterea celui ce a venit cu trup, și a surpat cu braț înalt pre cele făcute de mâna ale acelora.

O Marcu prea sfințite! Întru lumina Duhului petrecând, tot te-ai făcut duhovnicesc și acum prea fericite, cu privirile cele neslăbite către Stăpânul, și cu prea fericitele străluciri, cu punere fiind îndumnezeit, începătura tainei ai aflat, și sfârșitul cel mult dorit.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vărsatu-s'a Dar în buzele tale, Marcu Apostole. Și ai fost păstor Bisericei lui Hristos, învățând oile cele cuvântătoare, să creză în Treimea cea de o ființă, întru o Dumnezeire.

Și acum, a praznicului.
LA STIHOAVNĂ.
Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Prea Iăudașilor Mucenici...

O Marcu de Dumnezeu înțelepțite! Trestie scriitorului celui înțelept, cel ce scrie degab, te-ai făcut, întruparea lui Hristos din dumnezească suflare scriind, și luminat vestind graiurile vieței celei nesfărșite. Întru carea roagă-te, ca să se scrie cei ce te laudă pre tine și cinstesc mărită pomenirea ta.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumei cuvintele lor.

O Marcu prea lăudate! Pre Hristos binevestind, lumea ai încunjurat ca soarele, pierzând cu razele credinței, tot întunecul mulțimiei dumnezeilor. Și acum te roagă, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerarea mâinilor lui o vestește tăria.

O Marcu Apostole! Întru cari mai 'nainte se înmulțise nebunia relei credințe, tu ai propoveduit, întunecul Eghiptenilor cu luminarea cuvintelor tale gonindu-l, de Dumnezeu propoveditorule, Apostole. Și acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Veniți pre propoveditorul cereștei taine, și tâlcitorul Evangheliei, pre Marcu cu psalmi și cu cântări foși să-l lăudăm. Că acesta s'a arătat riu

al raiului celui înțeleător, sufleteștile brazde cu cerești ploii u-dându-le, și arătându-le aducătoare de roadă lui Hristos Dumnezeu, celui ce dă tuturor prin rugăciunile lui curățire și mare milă.

Și acum, a Praznicului.

Troparul, glasul al 3-lea.

Apостole sfinte și evangheliște Marcu, roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Sau acesta, glas acelaș.

Invățându-te de verhovnicul Petru, te-ai făcut apostol al lui Hristos, și ca un soare ai strălucit marginilor, podoaba Alexandrenilor ai fost fericite, căci prin tine Eghipetul s'a slobozit din înșelăciune, și ca un stâlp al Bisericei, prin învățătura ta cea evanghelicească pre toți ai lumenat. Pentru aceasta lumenat cinstind, pomenirea ta prăznumim, Marcu de Dumnezeu grăitorule; roagă pre Dumnezeu cel îmblânzit prin tine, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Apostolului, și acum al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca un luceafăr cu bună

podoabă, ai strălucit lumei, gonind prin credință întunericul cel adânc Apostole, și ai lumenat sufletele. Pentru aceasta toată Biserica lumenat cântă astăzi, pomenirea ta cea purtătoare de lumină, slăvind pre Hristos. De două ori.

Slavă, și acum, a Preznicului.

După a doua Stihologhie, Sedealna Apostolului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Invățându-te dela izvorul vieții înțelepciuniei, pre cei ce mai nainte din neștiință cu cuget stricat slujiau celor cioplisi și ai înțelepțit. Pentru aceasta te fericești în veacul veacului, stând înaintea scaunului prea sfintei Treimi și cu osârdie rugându-te, ca să aflăm dezlegare greșalelor, apostole Marcu.

Slavă, glas acelaș.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca pre o stea mare câștigându-te pre tine Biserica, mărite, cu razele dogmelor tale lumenată fiind, strigă ție: Bucură-te prea fericite Apostole al Domnului.

Și acum, al Praznicului.

Invierea lui Hristos văzând...

Psalmul 50.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8 și al sfântului pe 6.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Pre Marcu văzătorul de Dumnezeu lăudându-l, chem

Darul Duhului, ca însuflându-mi mie luminăt, să-mi gonească neștiința, și dumnezeescă bo-gătie de înțelepciune să-mi dăruiască.

Pre al tău de Dumnezeu grăitor, cu lumina darului luminându-l Mântuitorule, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca un pricinitor al bunătăților, carele a ta venire nouă bine ne-a vestit.

Slavă...

Lui Petru cel înțelept, ucenic fiind, și îmbogățindu-te cu a aceluia priimire de fiu, Marcu prea mărite, tăinitor te-ai arătat tainelor lui Hristos, și împreună moștenitor mărire lui te-ai făcut.

Si acum, a Născătoarei:

Cela ce pre Eghipteni întru adânc i-a înnecat prin norul Duhului, acela a venit din tine Preacurată la Eghipteni mai pre urmă, și prin Marcu pre aceia de înșelăciune i-a mântuit.

Catavasie

Ziua Învierii noroadelor... *laap.13*

Peasna 3-a, Irmos:

Însuți cela ce știi...

Pre tine Hristoase înțelepciu-nea cea ipostatică, carele te-ai arătat la toată lumea, Stăpâne, și vieață ai dăruit, și pre oameni i-ai luminat, te-a povestuit cu razele tale fiind strălucit robul tău Marcu, iubitorule de oameni.

Izvorul înțelepciunei cel pururea curgător priimindu-l Hristoase, însuși văzătorul tău Marcu, ca un rîu sunând, a udat marginile pământului cu lumenă cunoștinței de Dumnezeu, arătând proorocia ta cea adevărată, iubitorule de oameni.

Slavă...

Lui Petru urmând înțelepte, ca un ucenic al lui, înțelept ai așezat Evanghelia, lumina teologiei luând dela dânsul Apostole, și venirea lui Dumnezeu în trup o ai vestit luminăt.

Si acum, a Născătoarei:

In brațe feciorești de demult fiind purtat, altarele Eghipetului cele drăcești tu le-ai sfărâmat, și la aceasta iarăși ai trimis pre Marcu să facă pre toți să cunoască întruparea ta, și dumnezeescă faina ta Hristoase.

Catavasic :

Veniți să bem băutură...

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul..

Surpând semetia idolească, și dorind de patimile Mântuitorului, Marcu apostole din Cer te-ai arătat lumei, izvorind tuturor minuni, și ai fost învățător limbilor. Pentru aceasta întru cântări lăudând și cu credință mărind, dupre vrednicie cinstim pomenirea ta, de Dumnezeu grăitorule prea bogate;

roagă-te lui Hristos Dumnezeu,
iertare de greșale să dăruiască,
celor ce cu dragoste cinstesc
sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

La înălțimea faptelor bune
suindu-te dumnezeescule Marcu,
ne-ai tunat nouă tainele cele
mari ale dogmelor celor de
mântuire, dumnezeesc propo-
veduitor făcându-te. Pentru
aceasta cu credință te rugăm
pre tine prea fericite, sloboze-
ște-ne pre noi de tot necazul,
de păcate și de primejdii.

Și acum, a Praznicului.
Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrit...

In tot pământul a ieșit vesti-
rea ta, și la marginile lumiei
arătat puterea cuvintelor tale,
înțelepte, precum zice David,
luminat propovedește mântu-
irea și înnoirea noastră.

Pre dumnezeescul și prea
înțelezeptul Marcu, ca pre un
propoveduitor și tainic învăță-
tor Darului cel ce a vestit tutu-
ror pre lumina cea neapusă și
cu razele propoveduirei sale, a
luminat lumea, cu cântări să
se laude.

Slavă...

Picioarele tale, dupre pro-
oracie, s-au înfrumusețat, căci
bine ai vestit nouă luminat pa-
cea cea mai pre sus de cuvânt,

de Dumnezeu priimite, carea
prin trup eră să se arate mar-
ginilor, spre mântuirea noastră
și înnoirea.

Și acum, a Născătoarei:

Pre norul cel fecioresc Cu-
vântul fiind purlat, sfaturile
Eghiptenilor și gândurile celor
luptători de Dumnezeu, nebune
socotindu-le, le-a stricat prin
învățările dumnezeescului
Marcu, ca un milosârd, spre
mântuirea noastră și înnoirea.

Catavasie:
La dumnezeasca streajă...

Peasna 5-a, Irmos:
Cel ce ai luminat...

Picat-ai dulceața bunei cre-
dințe din dumnezeștile
ploi ale cuvintelor tale, arătan-
du-te cu Darul, peste tot fiind
strălucit, luminat cu razele soa-
relui celui înțelegător, Marcu
prea fericite, de Dumnezeu
priimite.

Din casa Domnului izvor
ai ieșit, și adăpi inimile cele
uscate cu apele Duhului din
destul, învățând ca să aducă
rod în loc de nerodire, Apostole.

Slavă...

Tu al marelui Petru fiu ai
fost, și cu învățările lui fiind
luminat totdeauna, sufletele
celor ce au venit la tine cu căl-
durăle-ai luminal, Marcu, Apo-
stole al Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un om din Fecioară născându-te, Eghiptenilor te-ai arătat Hristoase, cel ce ai strălucit din Tatăl mai nainte de făptură; cărora pre Marcu le-ai uns, ca să-i învețe pre dânsii înțelepțește tainele cunoștinței de Dumnezeu.

Catavasie:

Să mânecăm cu mânecare...

Peasna 6-a, Irmos:

Incunjuratu-ne-au pre noi...

Surpat-ai sprințeana celor fărădelege Doamne, și înnălțarea cea mândră ai smerit, pre Apostolul tău arătându-l purtător de biruință cu puterea ta. Că tu ești tăria celor nepurtincioși și îndreptarea.

Cununa nădejdei mărite cu carea acum ne încununăm, o ai propoveduit cu cuvintele tale pre Ziditorul făpturei, înțelepte Marcu.

Slavă...

Petru verhovnicul, mărite, pre tine luminat cu taină te-a învățat, de ai scris cinstita Evanghelie, arătându-te slujitor Darului, că tu ne-ai întărit nouă lumina cunoștinței de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Eghipetul cel ce era mai nainte intru întuneric Doamne, prin Fecioara, dumnezeeasca

Maică, l-a illuminat, ca un prunc mergând la dânsul, și ai surpat capiștile lui, cu învățăturile lui, Marcu de Dumnezeu grăitorului, iubitorule de oameni.

Pogorâtu-te-ai în cele...

CONDAC, glasul al 2-lea,

Podobie: Cele de sus căutând..

Darul Duhului priimind dintru înălțime, împletirile ritorilor le-ai stricat Apostole, și pre toți păgânii vânându-i Marcu prea mărite, Stăpânului tău i-ai adus, propoveduind dumnezeeasca Evanghelie.

ICOS.

Fiind ucenic verhovnicului apostolilor, împreună cu dânsul ai propoveduit pre Hristos Fiul lui Dumnezeu, și pre cei ce se clătiau de înșelăciune, i-ai întărit pre piatra adevărului; pre carea întărindu-mă și pre mine, îndrepteață pașii sufletului meu, ca măntuindu-mă de cursele vrăjmașului, nepotincit să te cinstesc pre tine: Căci tu pre toți i-ai illuminat Marcu, înțelepte, propoveduind dumnezeeasca Evanghelie.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând..

Alu Petru arătându-te săditură de Dumnezeu sădită, și mucenic fare, și făinuitor, și Apostol al lui Hristos, ai vărsat marea învățăturilor, și lumea

ai veselit, rugându-te Marcu, să ne mânuiască pre noi.

ICOS.

Pre iubitorul de înțelepciune, și Apostolul Mântuitorului Hristos, toți cu cântări de laude să-l cinstim, că acesta fiind învățat de Petru, a scris Evangelia lui Hristos Dumnezeu, a celui ce s'a arătat cu trup futuror oamenilor, și cinstitele lui patimi, și dumnezeeasca Inviere în lume le-a vestit. Cu care și pre păgâni i-a luminat, învățându-i să cinstească o Dumnezeire în trei ipostasuri, dumnezeescul Marcu, rugându-se să ne mânuiască pre noi.

Intru această lună în 25 de zile pomenirea sfântului Apostol și Evanghelist Marcu.

Sih: Spurcații ucigași pre Marcu tărându-l pre pământ,

Nu știau că la ceruri prin aceea îl trimit.

Pre Marcu în a douăzeci și cincia zi.

Cei fără de minte pre păințant îl tări.

Prea lăudatul apostol Marcu a povestit pre Hristos în tot Eghipetul și Libia și Varvaria și în Pendapoli, în zilele lui Tiberiu Chesarul, și a scris și Evangelia sa, tâlcuindu-i-o Apostolul Petru, și mergând în Chirinii Pendapoliei, a făcut multe minuni. De aceea s'a dus în Alexandria cea despre Faron, și de acolo la Pendapoli, făcând pretutindeni minuni, și împodobind bisericile lui Hristos, cu hirotonii de episcopi și de ceilalți clirici. După aceea mergând iarăși la Alexandria, și aflând pre oarecare frați de mare, la Vucolii, petrecând cu dânsii binevestind și propovедuind cuvântul lui Dumnezeu, unde mergând către dânsul închinătorii idolilor și nesuferind a vedea sporindu-se credința lui Hristos, îl legără cu strenguri și-l sărăcă, și căzădu-i carnea pre pietre, se dărâmă, și sângele lui roșia pământul.

Deci băgându-l în temniță, i se arăta Domnul spuindu-i mai nainte mărire ce va să-l primească, și la ziua iarăși legându-l, îl tărără pre ulițe iarăși, și aşa dărâmându-se și rumpându-se de pietre, și-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară chipul statului lui era într'acest chip: Nici foarte plin la trup, nici prea înalt, nici scund și mărunț, ci cuvios și împodobit la măsura vârstei crescându-i și cărunțe. Nasul lungăreț iară nu scurt, nici cu vreo lipsă, ci drept, sprincenele îi băteau jos, barba lungă, capul pleșuv; la față era încuviințat, era milostiv și lăsător, și dulce la vorbă cu cei ce se împreună, atâtă cât era tocmit la toate, și strălucia bunătățile sufletului cu harurile trupului său. Si i se face pomenirea în sfânta sa biserică, ce este aproape de Taurul.

Intru această zi, pomenirea înnoirei cinstitei apostoliei sfântului și prea lăudatului verhovenicului apostolilor Petru, ce este alătarea cu sfânta Biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Machedonie patriarhul Constantinopolei.

Sih: Machedonie, de stricăiosul scaun tu depărtat fiind,

Pre Dumnezeu acum cu Serafimii și cereștile scâne ești lăudând.

Intru această zi, sfânta mucenită Nini.

Sih: Dătătorul bunătăței a dat răsplătiri Nîchel ce a suferit tăiere,

Ca ceea ce s'a aflat de biruință purtătoare.

Intru această zi, pomenirea prea cuvicioșilor opt părinți sihastrii.

Sih: Grumazii a opt bărbăți împreună au tăiat,

Cari sub jugul tău Cuvinte au îngenunchiat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, măluște-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de...

Cu dumnezeeștile fulgere fiind aprins, răsunările cele strălucite cu faină le-ai răspuns, Marcu prea fericite, că ai propovăduit pre Cuvântul cel fără de trup a fi întrupat, pre Dum-

nezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Cu puterile cele dumnezești lucrătoare, Atotfăcătorule, pre învățăcelul cel de Dumnezeu grăitor întrarmându-l, făcător de minuni pre el l-a săvârșit, că boalele a gonit, și nepuțințele a vindecat, propoveduind pre Dumnezeu cel lăudat și prea slăvit.

Slavă...

Pre mai marele cetei apostolilor avându-l învățător pre dumnezeescul Petru, următor lui te-ai arătat, că toată plinirea Bisericei ai îndreptat, lăudând pre Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Și acum, a Născătoarei :

Stâlp în Eghipet scrisoarea Evangheliei tale însuți o ai pus, celui ce s'a născut fără de sămânță din dumnezeasca Mai că, urmând cuvintelor Isaiei, prea lăudate, vestind pre Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Catavasie :

Cel ce a măntuit...

Peasna 8-a, Irmos :

In cuptor tinerii lui Israîl..

Pre Cuvântul cel ce s'a născut din Tatăl mai nainte de toți vecii, pre Hristos, carele s'a îmbrăcat în firea omenească, l-a propoveduit mărite, și ai strigat: Toate făpturile pre-

Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre Hristos, cel ce s'a dat însuși pre sine izbăvire pentru păcatul nostru, și prin patimă a ridicat pre cei căzuți, l-a prea slăvit, mărite, și ai strigat: Toate făpturile pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Invățăturei lui Petru celei înțelepte Marcu plecându-te, prea înțelepțește prin scrisori ai tâlcuit cinstita Evanghelie credincioșilor, celor ce strigă: Toate făpturile pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei :

Ca pre un prunc purtând Fecioara pre Emanuil, a venit la Eghipteni, cărora ca o stea luminoasă Marcu s'a trimis, carele a strigat: Toate făpturile pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Catavasie :

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Această numită și sfântă zi...

Peasna 9-a, Irmos :

Chipul nașterei tale...

Ajungând la izvorul cel neajuns al strălucirei celei întreit luminătoare, de Dumnezeu grăitorule, mai curat și mai limpede te desfăzezi cu îndumnezeirea cea mai pre sus de gând, împreună cu îngerii dănuind neîncetat, prea sfințite.

Făcându-te părtași învățături lui Petru, și dumnezeștei propoveduiri, în cereștile coruri lăcusești împreună cu dânsul, de Dumnezeu grăitorule fericite; cu carele împreună te rogi pentru noi, Marcu apostole.

Slavă...

Lumina cea întreit unită, și iarăși cu minune întreită întru unime, o ai propoveduit cu prea bună credință Marcu prea înțelepte, fiind luminat cu raza Darului. Pentru aceasta te rugăm: Roagă-te pururea pentru noi.

Și acum, a Născătoarei:

Marcu cinstițul apostol, Eghiptenilor arhiereu s'a dăruit, la cari ca un prunc a venit întrupându-se din curata Fecioară, dumnezeasca Maică, Domnul slavei, pre carele lăudându-l îl slăvим.

Catavasie:

Luminează-te, luminează-te...

SVETILNA

Podobie: Lumina cea neschimbătă...

Tu cu priimirea de fiu a lui Petru apostolul îmbogățindu-te, de acolo mai întâiu de cât toși, ai scris Eghiptenilor Evanghelia, Marcu, prin carea ai luminat lumea.

Slavă, altă Svetilnă.

Invățându-te înțelepciuniei

celei cerești Apostole, alcătuirile ritorilor și numărul grăitorilor de stele, cu limba ta i-ai surpat, o Marcu prea mărite! Și fiind ucenic al lui Petru, ai propoveduit lumei cuvintele cele evanghelicești.

Și acum, a praznicului.

LA LAUDE.

Stihurile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Apostolului 3, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Luminătorul cel strălucit al Eghipetului, Marcu prea vestitul, propoveduitorul cel prea înțelept al Cuvâțului și dumnezeescului scriitor al Evangheliei, să se laude de noi cu cântări și cu dumnezești dulci glasuri, că se roagă lui Hristos, să dăruiească sufletelor noastre pace și mare milă.

Scriitor dumnezeștilor învățături ale lui Hristos făcându-te, în tot pământul ai luminat întruparea lui, și dumnezeștile patimi, cinstița înviere și înălțarea la Tatăl ai propoveduit, prea înțelepte, și pre păgâni i-ai tras la cunoștința a-devărului, Apostole.

Următor plecat dumnezeescului Petru fiind, Marcu al Domnului Apostole, învățătorilor lui plecându-te prea înțelepte, cu Darul prea sfântului Duh popoare ai luminat, și mințea Eghiptenilor o ai strălucit, și cetatea lor o ai împodobit.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vânătorule înțelepte, sfîntite Apostole, lucrătorule al Mântuitorului, grăitorule al patimilor lui, cela ce cu credință încunjurând zidirea, și trăgând limbile cele rătăcite, și ca o bună tămâe aducându-i lui Dumnezeu, te-ai suit în Cer. Pentru aceasta stând înaintea Judecătorului, roagă-te ca să ne mântuim noi de fărădelegile noastre, și în ziua judecăței de muncă.

Și acum, a Praznicului.

SLAVOSLOVIA CEA MARE.

Ecteniile și Otpustul.

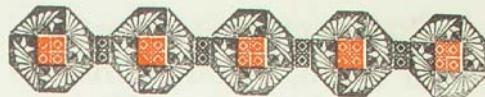
Ceasul întâiu și Otpustul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Praznicului. Peasna cea de rând pe 4, și ale Apostolului. Peasna 3-a, pe 4. Prochimen glasul al 8-lea. În tot pământul a ieșit vestirea lor. Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu. Apostolul din apostoleasca carte a lui Petru: *Fraților, smerifi-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu. Aliluia, glasul I. Mărturisi vor cerurile minunile tale Doamne. Evanghelia dela Marcu: In vremea aceea chemat-a Iisus pre cei doisprezece Apostoli ai săi...*

CHINONICUL.

În tot pământul a ieșit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Sfântul sfîntul mucenicul Vasile, Episcopul Amasiei.

La Doamne strigat-am, Stîhirile, pe 6: ale Praznicului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intărindu-te de legeacea dumnezească, mare fericite Vasilie, și făcându-ți arătat cugetul singur stăpânitor, ai împărășit preste toate patimile, și făcându-te vrednic slătător lângă Dumnezeu, ai priimit ungere sfântă și ai povățuit turmă cuvântătoare, cela ce ești podoaba Arhierelor și a pătimitorilor.

Ca pre un berbece din turmă te-a despărțit împăratul cel fărădelege pre tine Vasilie prea fericite, și văzându-te că propoveduești pre Impăratul Hristos Dumnezeul nostru, carele să jertfi ca un miel, și a măntuit pre oameni, fără dreptate te-a junghiat pre tine, și a poruncit ca să fii aruncat în mare, pricinuindu-ți împărăția cerurilor și laudă veșnică.

Trepte și-ai făcut cărările cu prea mărire Vasilie pururea pomenite, că după sfârșitul tău aruncându-te în mare, precum mai înainte ai zis, fiind

tare îmbrăcat pururea cu Crucea, nu te-ai oprit în ape, ci te-ai dat pre sineji cetăței Amasiei. Pentru aceasta noi toși te avem rugător nerușinat și riu de fămduiri și curățitor patimilor.

Slavă, și acum, a Praznicului.
STIHOAVNA Praznicului.
Troparul, glesul al 4-lea.

Si părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu în suflare, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul a devărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfintite mucenice Vasilie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se măntuiască sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfântului pe 4.

Peasna 1-a, glesul al 2-lea, Irmos:

Veniți popoarelor să...

Inaintea Impăratului puterilor celor cerești stai purând cunună, Vasilie purtătorule de Dumnezeu, har și milă cerând tuturor, celor ce cu dragoste te cinstesc.

Impărațit-ai peste patimile trupului, și ai călcat pre împăratul cel fără de Dumnezeu, carele poruncează să te lepezi

de Impăratul ceresc, fericite Vasilie.

Slavă...

Ca pre un păzitor dumnezeștilor porunci celor împărațești, te-a uns cu dumnezească ungere de împăratie Împăratul slavei, și te-a împodobit cu cununa muceniei, fericite Părinte.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești scăpare credincioșilor pururea Fecioară, ajutătoarea cea tare celor ce aleargă la fine, păzește-ne pre noi de toată nevoia, și de stricăciune împotrivnică.

Peasna 3-a, Irmos :

Pre peatru credinței..

Număratu-te-ai în cetele celor întâi născuți, îndumneze-indu-te cu împărtășiri dumnezești, și văzând mai curat frumusețea Stăpânului mucenice nebriuite, Vasilie de Dumnezeu înțelepțite, fericite.

Topit-ai iarna eresurilor cu fierbințeala prea înțeleptelor tale învățături, ceața idolilor o ai risipit cu lumina chinurilor tale. Pentru aceasta luminea-ză-mă fericite Vasilie, pre mine cel ce te cinstesc.

Slavă...

Fugind Glafira de prăpastie pierzătoare de suflet, te-a aflat Părințele liman de măntuire. Pentru aceea și logodin-

du-se cu Hristos Ziditorul, se bucură strigând: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Și acum, a Născătoarei :

Născut-ai pre Impăratul cel fără început, carele a luat începerile de la tine Fecioară Maică. Ci roagă-l pre dânsul ca pre un iubitor de oameni, să mânțuiască pre robii tăi de toată nevoia și de cuprinsul vrăjmașului, Preacurafă.

Irmosul :

Pre peatra credinței înfășrindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmașilor mei, că „s'a veselit duhul meu, a cântă: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru și nu este drept, afară „de tine Doamne“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie : Arătatu-te-ai astăzi...

Biruind porunca împăratului, ai câștgălat împărăția crească, Vasilie. Întru carea dănțuind, adu-ți aminte de noi, cei ce cinstim pomenirea ta, sfintite Mucenice.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie : Pentru mărturisirea...

Scăpând de viforul cel fără de Dumnezeu al înșelăciuniei idolilor, învățătorule de cele sfinte, și prin sabie în necându-te în mare, ai sosit la limanul cel fără de valuri, și într'însul te veselești în veci, Părinte cu-

vioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, asemenea:

Luminându-te cu dumnezescul Duh, prin îndrăzneala cea păstorească și cu mare cuget, mândria muncitorului o ai rușinat, și trecând noianul înșelăciunei, ai ajuns la limanul cel dumneesc, părinte cuvioase Vasilie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Praznicului.

Peasna 4-a, Irmos :

Venit-ai din Fecioară...

Jerifitu-te-ai pre tine însuși, ca jun miel fără prihană, jungiindu-te prea fericite, și cu curgerile sângeurilor tale ai uscat marea nedumnezeirei celei rele, prin Darul cel dumnezesc.

Văpsindu-ji haină împătească cu sângeurile, și puindu-ți pre cap diademă de briuință, veselindu-te ai mers a-rătat la curțile împărăției cerurilor Părinte.

Slavă..

Cu cuviință și cu dreptate păstorindu-ji turma, o ai dus în staulul cel ceresc Cuvioase, unde ai și mers, fiind împodobit cu cununa pătimirei.

Și acum, a Născătoarei :

Ceea ce ești prea lăudată,

gață ajutătoare oamenilor, îmblânzește valurile cele sălbatice ale supărărilor, ferind prerobii tăi, cei ce nădăjduesc întru fine, de stricăciunea vrăjășilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina celor din întuneric...

Fiind luminat cu lumina strălucirei Duhului, ai încetat întunerecul nedumnezeirei, sfîntite învățătorule, și pre cei ce erau cuprinși de negura deserțiuni, i-ai îndreptat către lăcașurile cele cerești.

Fiind păzitor poruncilor dumnezeeești, și fiind închis în temniță de cei fără de Dumnezeu, ai văzut sfârșitul cel dumneesc, care era să fie la tine, fiind învățat de îngeri, cela ce ești temeu și întărire sfinților mucenici.

Slavă...

Minune înfricoșată s'a arătat de toți la sfârșitul tău, că tăindu-ți-se capul prin sabie, sfîntite Mucenice, și aruncându-se în mare, iarăși s'a împreunat cu dumneeescul tău trup, dându-se celor ce te poftesc, Dar dăruit de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești cetatea lui Dumnezeu, pentru carea s'a grăit prea mărite, ferește această cetate a ta și toate orașele de primejdii și de foamete și

de varvari, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că tu singură ești apărătoare credincioșilor nerușinată.

Peasna 6, Irmos

De adâncul greșalelor...

Făcându-ți călătoria prin ape, fai uscat apele înșelăciunei, prin curgerea sfintelor tale sângeiuri, și ai ajuns către limanul cel fără de valuri.

Arăluțu-te-ai mort purtător de vieajă, părinte Vasilie, treând prin apă, și arătat dându-te ucenicilor tăi, prin poruncă dumnezeasca.

Slavă...

Impestritu-ți-ai sfânta podobă cu cinstitele sângeuri ca un vison împărătesc, cu care te-ai îmbrăcat Vasilie, stând înaintea lui Hristos, purtător de cunună.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă fecioară Mirreasă a lui Dumnezeu, ceea ce, după Dumnezeu, ești folosită de robilor tăi, ferește-ne pre noi de robia barbarilor și de primejdii.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor fi „ind încunjurat, chem adâncul „milostivirei tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule, „scoate-mă“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea sfântului sfîntitului mucenic Vasilie, Episcopul Amasiei.

Stih: Vasilie, tăindu-te, în ceruri te afli împărățind,

Și din sângejurile tale, haină roșie purtând.
In ziua douăzeci și șase cu adevărat,
Grumazul lui Vasilie de sabie s'a tăiat.

Măritul mucenic al lui Hristos Vasilie a fost Episcop Mitropoliei din Amasia, pre vremea lui Licinie, carele fiind cunamat marelui Constantin despre soru-sa Constantina, a fost trimis de dânsul împotriva lui Maximin, ce se ridicase, și luase oarecare părți ale răsărîltului de le țineă tiranește. Deci mergând Licinie la Nicomidia, zarva aceea încă se potolise, și tiranul Maximin s'a scăpat de nădejdea războiului aceluia, scăpând și de primejdia ce era să-i vie; iară Licinie da jertfă idolilor la Nicomidia, și porunci să-i aducă înainte din Amasia pre sfântul Vasilie, cu o fecioară anume Glafira, care fusese roabă Constantinei femeei lui Licinie, și temându-se ea că Licinie o a îndrăgit, a îndrăznit de a spus stăpână-sa, și ea o trimisese la Anatol dându-i avere, și umblând din loc în loc, nemerise la Amasia. Deci auzind acestea Licinie, și cum că dăduse banii ce avea la dânsa Episcopului, ca să zidească Biserică, porunci să-i prință pre amândoi și să-i duca înaintea lui, dară Glafira apucă înainte de muri, iară fericitul Vasilie a venit la Nicomidia către împăratul, și i s'a dat răspunsul ca să i se taie capul, căci se pusesese tare împotrivă, și ocără becisnicia celor ce se socotiau dumnezei și desertaciunea lor. Deci tăindu-i-se capul și puindu-l într'un vas pre mare, care iară s'a împreunat și s'a lipit cu capul la trup firește, și s'a aflat întreg Sfântul, în sânul mărei Sinopolui, afându-l niște pescari cu mreje de l-au tras la uscat, precum arătându-se îngerul lui Epildifor care întâiu a priimit pre Sfântul în Nicomidia, i-a spus, carele și mergând cu Teotim și Partenie Diaconii, ce venise cu Sfântul în Amasia, l-a tras din mreajă, și cinstindu-l cu miruri și cu cântări, l-au trimis la Amasia.

Intru această zi, sfânta Glafira cu pace s'a săvârșit.

Stih: Glafira prin sufletești ochi pre Dumnezeu privind,

Acum nu prin umbră, ci descoperit este văzând.

Intru această zi, prea cuvioasa Iusta cu pace s'a săvârșit.

Stih: Iusta fiind în chipul lunei pline de lumină,

O acopere mormântul, strălucită fiind cu fapta bună.

Intru această zi, prea cuviosul Nestor, părinții săi părinții, și călugărindu-se cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nestore prin sudoare cerurile ai cumprărat,

Pentru care de tirania firei cu cunoștință te-ai lepădat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuiește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur...

Cu văpselele sănguiurilor văpsindu-ji tie porfiră Muce nice, și cu bucurie îmbrăcându-te cu dânsa, și purtând în mâna arma Cruciei cea măntuitoare, împărătești pururea cu Impăratul cel nemuritor, Vasilie pururea pomenite.

Datu-s'a turmei tale trupul tău cel bine străduit. Scoțându-se din sânurile mărei, carele izvorăște noian de tămăduiri, și usucă vărsările patimilor cu Darul Dumnezeescului Duh, sfintite mucenice Vasilie.

Slavă...

Adus' ai pre Glafira mireasă Mirelui Hristos, împodobită cu totul de bunății și strălucită cu fecioria, și înfrumusețându-o pre dânsa cu învățături, o ai

învrednicit și cămărei Mirelui, cu carele împreună te bucuri în lăcașurile cele cerești, părinte Vasilie.

Si acum, a Născătoarei :

Ceea ce singură ești nădejdea și ajutătoarea credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, grăbește de ne ajută robilor tăi celor ce suntem afundați în nevoi, și deznađăjduiți, și cari suntem în dureri, și scăpăm la tine Fecioară cu nădejdea sufletului.

*Peasna 8, Irmos :
Pre Dumnezeu carele...*

Eu toiaugul înțeleptelor tale învățături păscându-ți oile către pășuni mântuitoare, ai gonit din mijloc pre lupii cei grei și răi, și te-ai junghiat ca un miel de voia ta Părinte.

Din adâncurile mărei ca pre un mărgăritar, răsărind, te adună cu credință sfinții tăi ucenici, ca pre cel ce dai raze de minuni, cela ce ești îndreptător sfinților mucenici și mare laudă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu totul fiind dat din pruncie lui Dumnezeu prin ungere dumnezeească, te-ai sfințit cu sfințenie, și jertfindu-te pre tine însu-ți, te-ai adus jertfitor, și jertfă la masa cea nemuritoare și tainică.

Si acum, a Născătoarei :

Ceea ce ești scăpare creștinilor, ajutătoare celor cu-

prinși întru răutăți, prea sfântă Fecioară, nu ne trece cu vedere pre noi, cari suntem pururea încunjurați de primejdii, și de multe năpădiri ale viclenilor varvari.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a pogorît în cuporul cel cu foc la tinerii evrești, și văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos :

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Strălucind prea fericite cu dumnezeeștile înfrumusețări ale preoției, și ale cinstitei mucenii, acum lăcuești în ceruri, și cu bucurie stai înaintea prea sfintei Treimi, rugându-te pentru noi împreună cu toți mucenicii, Vasilie.

Cât este de luminată poemirea ta, care strălucește raze de daruri dumnezeești credincioșilor. Cât este de sfânt lăcașul tău, unde aflându-te izvorăști tămăduiri, și din grele primejdii mântuești pre cei ce cu dragoste te cinstesc Vasilie.

Slavă...

Sicriul moaștelor tale se vede ca un izvor, izvorând părăe de vindecări, și tămăduește toate boalele trupurilor și su-

fletelor, părinte Vasilie. Pentru aceea cu credință săvârșim pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de lumină Fecioară, împreună cu îngerii cei fără de trup, cu apostolii, cu proorocii, cu ierarhii, cu mucenicii, și cu toți cuvișii, roagă pre însuși prea bunul Dumnezeu, să se măntuească sufletele noastre.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare intru „stricăciune, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-se „Pentru noi credincioșii, cu un „gând intru laude îl slăvим“.

Si cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul sfîntul mucenic Simeon, rudenia Domnului,

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

 reot prea sfîntit, pătimitor tare dupre lege, rudă Ziditorului prea a devărată, făcător de minuni prea minunat, lumenelor prea luminat, povățuitor

celor rătăciși, stâlp nemîscat al cinstitei Biserici și moștenitor împărăției celei de sus, și cinstit întocmai cu îngerii te-ai arătat Simeoane.

După ostenelele trupului cele de multe feluri, după toată chinuirea cea cu multă dorire, după multimea luptelor pre Cruce te-ai răstignit, minunate, urmând lui Hristos carele să răstignit de voia lui. Pentru aceea Simeoane săvârșind astăzi pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ne luminăm simjirile cele sufletești.

Cu sfîntenie ai intrat la lăcașul cel ceresc, picându-te pre tine cu cinstițul tău sânge, ferice, și stai înaintea Treimei, îndestulat luminându-te cu strălucirile, cele ce izvorăsc de acolo. Pentru aceasta bucurându-ne, săvârșim pomenirea ta cea sfântă Simeoane, luând iertare greșalelor, prin rugăciunile tale prea ferice.

Troparul, glasul I-iu.

Pre tine rudenia lui Hristos Simeoane Ierarhe, și mucenicul cel tare, cu sfîntenie te lăudăm, cel ce ai pierdut în selăciunea, și ai păzit credința. Pentru aceasta prăznuind astăzi prea sfântă pomenirea ta, dezlegare de păcate luăm prin rugăciunile tale.

Slavă, și acum a Praznicului.

LA UTRENIE

CANONANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Simon sau Simeon cu dragoste prin cântări să se cinstească.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos :

Cântă-voiu ţie Doamne...

Simeoane prea sfințite, cările stai înaintea Stăpânului purtând cunună, cere dezlegare păcatelor, celor ce cu dragoste săvîrșesc sfântă menirea ta.

Cu vîtrela Cruciei cu aderat întraripându-te, cu suflările Duhului, de Dumnezeu fericite, ai trecut valurile înselăciunei, prea fericite.

Slavă...

Inrednicindu-te prea fericite a fi frate dupre trup, celui ce cu trupul s'a sărăcit pentru milostivire, te-ai îmbogățit cu Darul îndumnezeirei.

Si acum, a Născătoarei :

Ca una ce ești mai aleasă decât toată zidirea, ai cuprins în pântecele tău pre Ziditorul și Dumnezeu, și l-ai născut Fecioară, pentru mântuirea oamenilor.

Peasna 3-a, Irmos :

Arcul celor puternici...

Cu plecarea către Dumnezeu îndumnezeindu-te le-

rarhe, cu totul te-ai făcut în chip dumnezeesc, strălucind cu luminile muceniei, prea sfințite.

Strălucil-ai zori celor dintru întunerec, arătând oamenilor pre Soarele dreptăței, carele a răsărit din norul, Fecioara prunca.

Slavă...

Cetatea Sionului te-a avut pre tine fericite Simeoane păstor și dumnezeesc învățător, pre carea o ai luminat cu dumnezeestile tale învățături, le-rarhe.

Si acum, a Născătoarei :

Toată rânduiala laudelor se biruește acum Preacurată a te lăudă pre tine Mireasă a lui Dumnezeu, carea ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu, și pre îngeri i-ai întrecut.

Irmosul :

Arcul celor puternici a slabbit, și cei neputincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.
Sedealina, Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie : Cel ce te-ai înălțat...

Cu podoabele ierarhiei te-ai împodobit, și cu frumusețile muceniei te-ai înfrumsețat, și cu slavă înaintea lui Dumnezeu stând, strălucești luminându-te cu lumina Treimei. Pentru a-

ceea te rugăm ierarhe Simeoane, ca pre cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te pentru cei ce cu credință cinstesc pre tine.

*Slavă iar aceasta, și acum, a Praznicului.
Peasna 4-a, Irmos:*

Pentru dragostea chipului...

Jerfit-ai jertfele cele fără de sânge, celui ce pentru tine s'a jerfit ca un miel, și junghindu-te, te-ai adus lui pre tine însuși prinos, de Dumnezeu cugetătorule prea fericite.

Cu strivirea obrazului tău ierarhe, munții necredinței și dealurile dracilor toate s'au topit, întărindu-te pre tine Hristos.

Slavă...

Rudă dupre Dar priimin-
du-te Dumnezeu Cuvântul te-a arătat cinstit ierarh al sfintei cetăți, și mucenic cinstit Simeoane.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind învățat în taină nașterea ta proorocul Avvacum, te însemnează pre tine Fecioară mai înainte, munte umbros, din carele a venit Dumnezeul nostru.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina ta Doamne...

De bună voe te-ai dat pre tine însuși a pătimi cu o sărdie Fericite, urmând lui Hristos, celui ce pentru noi a pătimit cu trupul, și a lipsit patimile.

Ca o jertfă fără prihană te-ai dat pre tine să te arză de tot cu focul chinurilor, fiind păzit cu bun miros de taină, fericite Simeoane.

Slavă...

Pironindu-te pre cruce fericite Simeoane, ai urmat dumnezeestei patimi a lui Hristos. Drept aceea mutându-te către el, te-ai mărit împreună cu dânsul.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te pentru noi lui Hristos, celui ce din curate sângejurile tale s'a îmbrăcat cu trup de materie, și pre oameni din nou i-a închipuit Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos

Strigăt-a mai 'nainte..

Invățatu-te-ai din minunatele străluciri cele dumnezeestii, care te-au povățuit pre tine către dumnezeasca vieață; și te-ai făcut plin de mărire negrăită, prea fericite ierarhe.

Avându-te pre tine Simeoane Biserica cea dumnezească plină de apele Duhului cele curgătoare de vieață, ca pre un alt riu ceiese din Edem se bucură ierarhe.

Slavă...

Clătit-ai și ai sfârâmât idoli înșelăciunei, fiind întărit cu însuflarea Duhului, și ai zidit

biserici întru slava lui Dumnezeu, lerarhe Simeoane.

Și acum, a Născătoarei:

Vîndecă patimile cele fără vindecare ale sufletului meu, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre doftorul și Mântuitorul, carele prin patimile lui vîndecă patimile oamenilor.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte încihi-puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionă în „chit rugându-se: Din strică-„ciune mă scapă Iisuse, Impă-rate al puterilor“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Sionului celui de sus făcându-te cetățean, Scaunul Sionului celui de jos ai luat, și bine turma ți-ai povățuit la staulul cel ceresc. Împreună te-ai răstignit cu Hristos, Simeoane, urmând patimei lui celei dumnezeeschi.

I C O S.

Pre cel din neamul lui Avraam, și din seminția lui David, pre fiul lui Iosif și rudenia lui Iisus, să-l lăudăm astăzi, pre Simeon, de trei ori fericitul, ca pre cel mult mărit pentru rudenia lui Hristos, și împodobit cu scaunul maicei bisericilor, și mărit înfrumșetă cu sângele muceniei. Că însuși ca și Stă-

pânul pe cruce s'a pironit, urmând patimei lui celei dumnezeeschi.

Intru această Lună în 27 de zile, pomenirea sfântului sfîntului mucenic Simeon episcopul Ierusalimului, rudenia Domnului.

Stih: Simeon patimi asemenea cu Domnul pătimind.

Ca un frate al Domnului pe lemn spânzurat fiind.

Intru a douăzeci și șaptea zi, Simeon pe lemn se pironi.

Aceasta a fost pe vremea împăratului Traian, fecior logodnicului Iosif, și frate lui Iacob, pre acesta luându-l însuși Hristos și Dumnezeul nostru, și priimind a i se numi frate, îl unse preot, ca să-i propoveduiască prea mărita venire. Drept aceea trudindu-se cu mii de mii de oștenele și sudori, împodobiă scaunul Ierusalimului ca un păstor, iar nu ca un năimitt și făcându-se pre sine lăcaș sfântului Duh, a surpat și a stricat capiștile idolilor, și îndreptând la lumină pre cei rătăciți, răbdând munci cu multe dureri pentru buna credință, s'a și răstignit, fiind de o sută și douăzeci de ani; și de acolo s'a întors către cel dorit al său Mântuitorul Hristos. Acest fericit se învrednici a avea două nume, că se chiama și Simon și Simeon, și era frate a lui Iacob și lui Hristos.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Mărturisitorul, egumenul Monastirei ce se numește Cataron.

Stih: O Ioane fericite, de patimi fiind curățit Monastirii Cataronilor precum se cuvine a prostoșit.

Acest fericit Ioan, s'a născut în Irenopolis, carea era una din cetățile Decapolis; fiu de părinți creștini și iubitori de Dumnezeu, cu numele Teodor și Gherghelia. Deci făcându-se de nouă ani s'a dus la chinovie, unde s'a și călugărit, și fiind osârduitor și smerit și ascultător, s'a iubit de dascălul său. Si mergând împreună cu el la Sinodul al șaptelea ce s'a adunat a doua oară în Nicheea; apoi mai în urmă, și în Constantinopol; deci dascălul său s'a făcut Arhimandrit, și egumen monastirei lui Dalmat; iară acesta

s'a făcut schimnic și preot, și de acolo fu trimis de împăratul Nichifor, egumen monastirei Cataronilor. Aci cu plăcere de Dumnezeu și apostolește ocârmuind turma lui Hristos zece ani și ceva mai mult, eră iubit de toți oamenii. Dar în vremea ce eră să urmeze dela diavolul obștească ispită la Biserica lui Hristos, s'a descoperit fericitului; și adunând și sfătuind pe toți frații, și poruncindu-le cele de cunțință, a zis către ei: Privegheati părinților și fraților, ca să nu vă furați de diavolul, și să vă lepădați de închi-națiunea sfintelor icoane; căci pre mine nu mă veți mai vedea între cei vii. Si în vremea când el vorbea acestea, viind oarecare sălbateci slujitorii, trimiși de Leon luptătorul de icoane, au împărațiat toată turma, și cele ce au găsit în monastire pre la părinți, ca pre ale lor le-au împărțit; iară pre păstorul lor, cu lanțuri legat luându-l, l'au dus la Vizantia, lăsând mănăstirea în pradă. Deci mergând sfântul la împăratul, și numindu-l pre el păgân și osândit și altele multe fără de sfială zicându-i, l-a pornit spre mânie. Pentru care și cumplit a fost bătut, preste obraz cu vine de bou. Iară fericitul se bucură pătimind pentru Hristos; și după aceea fiind închis, în mitocul său trei luni, fu surghiunit la o cetate numită Pentadactilon în hotarele Lambei. Deci acolo picioarele lui legându-le cu lanțuri, l-a pus la o închisoare întunecoasă, lăsându-l acolo optsprezece luni; iară după aceasta l-a adus gol în cetate, înaintea împăratului spre batjocură, și după multe priciri de cuvinte, a fost dat lui Ioan, cel ce cu nevrednicie atuncea eră patriarh bisericei celei mari; carele multă cruzime a arătat la Sfântul, strâmtorându-l pre el cu foame în multă vreme, după care apoi l-a înfășat iarăși la împărat, și împăratul l-a trimis la o cetate numită Criotavron Avuchelariilor, și acolo l-a închis doi ani întregi. Unde de multă rea pătimire se uscaseră cu totul carnele de pre trupul lui; însă Sfântul pre toate suferindu-le cu mulță slăvea pre Dumnezeu. Iară după ce s'a junghiat Leon Armeanul, și a împărațit în locul său Mihail Travlul, liberându-se toți cei din prin surghiunii, s'a dus și Sfântul până la Hal-

chidon ne având voe ca să intre în cetate. Iară după aceea împărațind Teofil, a voit Cuviosul să se așeze în oarecare mănăstire împreună cu alți părinți; apoi fiind prinși de Patriarhul din acea vreme și cumplite necazuri suferind fericitul, fu surghiunit la ostrovul Afusiei unde împlinind doi ani și jumătate, a văzut oarecare vedenie, și vestind celor împreună cu el mutarea sa după trei zile, s'a dus către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintilor Apostoli: Aristarh, Marcu și Zinon.

Stih: Zinon Legiuitorul, Aristarh și Marcu cei mărtiți.

Vieței celei prea bune și fericite au fost învredniți.

Aceștia erau din cei săptezeci, și Aristarh este acela de carele Pavel pomenește în epistola către Romani, și carele a fost episcop Apamiei celei din Siria, supusă apostolilor celor întâi cu scaunele. Acesta mai întâi de cât toți a propoveduit pre Hristos Dumnezeu adevărat. Iară Marcu este acela pre carele și Ioan obicinuia al numi. De carele pomenește Luca în Fapte și carele s'a pus episcop de Apostoli în Vivlopoli. Iară Zinon este acela, pre carele Apostolul îl scrie în epistola către Romani legiuitor. Si carele s'a făcut întâi episcop de Apostolul Petru, în Diospol, învăță propoveduind pre Hristos Dumnezeu adevărat. Deci aceștia multe reale pătimiri suferind dela necredincioși pentru zidirea din nou a bisericilor, și pentru surparea idolilor, și însuși făcându-se lucrători de minuni și de vindecări, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Puplie prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Puplie junghiindu-te pentru Hristos săngele și ai vărsat,

Cel ce de demult cu săngele lui Hristos te-ai răscumpărat.

Intru această zi, pomenirea sfântului Evlogie primitorul de streini, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Evlogie, ca pre primitorul de streini cel iubit,

Primească Avraam cel ce pre Dumnezeu la gazdă a primit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Lolion cel nou, târât pre pământ s'a săvărșit.

Stih: Se prăfuește trupul mucenicul Lolion cu adevărat,

Al celui ce praful cel din el, prafului spre amestecare l-a dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mânțuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Tinerii cei din Avraam..

Cu osârdie dându-ți trupul a se chinuì pentru Hristos, nu te-ai smintit, nu te-ai slăbit dumnezeescule, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Aprințându-ți-se mintea de dragostea lui Dumnezeu, prea fericite, te-ai făcut mai tare decât focul cel materialnic, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Infierbântându-te cu râvnă dumnezeească, de tot ai stîns nebunia idolilor, Fericite, și ai învățat pre credincioși credința cea ortodoxă, cu cuget bine credincios, cugetătorule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Maică prea curată, ceea ce ești rană diavolilor și mânuirea și paza oamenilor, și podoaba îngerilor, mânțuește smeritul meu suflet de înșelăciunea vrăjmașului.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre cel ce s'a pironit...

Toată lumina Mângâitorului priimind-o în inima ta cea curată, înțelepte, ai perdit întunericul cel neluminos al dracilor, luminând pre credincioși, Simeoane.

Cu râurile dumnezeștilor tale învățături uscând marea cumplitei rele credințe, ai adăpat tot sufletul, carele a odrăslit spic roditor al credinței.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Pre Cuvântul Tatălui propoveduindu-l Dumnezeu adevărat către toți, multe chinuri ai suferit, și suindu-le pre înnălțimea Crucii, te-ai mutat către cel ce ai dorit, lerarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să te lăudăm cu glasuri de mulțumită pre tine Preacurată, ca pre una ce ai umplut de Dar neamul nostru, ocrotește și ne păzește pre noi de toată stricăciunea, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a pironit cu trupul pre Cruce, și ne-a arătat nouă armă de mânuire, tineri prea înălțați pre Hristos „Dumnezeul nostru în veci“.

Peasna 9-a, Irmos:
Nașterea ta s'a arătat...

Ca un stîlp de foc te-ai arătat mergând înaintea po-

porului celui nou, aducându-l pre el prin învățăturile tale cu adevărat, din Eghipetul înșelăciunei, către pământul făgăduinței cel dumnezeesc fericeite Mucenice.

Simon Simeon îndoită numire ai avut, ca unul ce înaintea celor fără de Dumnezeu ai teologhisit pre Cuvântul în două firi. Pentru aceasta adunându-ne împreună, toți te fericim.

Slavă...

Pământul s'a sfînțit cu pătimirea ta Mucenice, pironindu-te pre Cruce, și sufletele dreptilor s'au veselit cu suirea ta pentru aceea toți credincioșii te fericim Simeoane.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina cea dumnezească Fecioară, carea ești lăcașul luminei, găind întunerecul patimilor mele, și noaptea cea cu adevărat adâncă, cu mijlocurile tale Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Nașterea ta nestricată s'a arătat, Dumnezeu din coapsa tale a ieșit. Că s'a arătat purtător de trup pre pământ, și cu oamenii a petrecut. Pentru aceasta pre tine Născătoare de Dumnezeu toți te slăvим.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului și ale Sfântului Peasna 6 pe 4. Prochimen, glâsul al 8-lea: În tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile vestesc slava lui Dumnezeu... Apostolul: *Fraților, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de pre urmă...* Aliluia, glasul I-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea venit-a Iisus în patria sa...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit vestirea lor...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE.

Sfinții apostoli: Iason și Sosipatru, și sfinții mucenici: Dada, Maxim și Chintilian.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, ale Apostolilor 3, și ale Muceniciilor 3.

Stihurile Apostolilor, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

oate cele veselitoare le-ați părăsit, mărișilor, iubind pre Hristos, de carele lipindu-vă sufletele prin credință v-ați adus după urmele lui, Iasone și Sosipatre prea înțelepților; căruia rugați-vă, să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Iasone și Sosipatre, lumi-nați sufletul meu cel întunecat de patimi, cei ce ați luminat lumea cea de preste tot pământul cu învățături dumnezești; și ați risipit întunerecul idolilor și tot neamul omenesc

I-ați adus măntuit la Hristos,
Dumnezeul nostru.

Pre voi înțelepților Iasone și Sosipatre, v' a trimis Hristos Dumnezeu să chemați din nou pre cei rătăciți, și pre toți i-ați povățuit către măntuire, prin învățăturile voastre cele de Dumnezeu înțelepțite. Pre carele rugați-l acum, să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Alte Stihiri, ale mucenicilor, glas și podobie
asemenea.

Mărturisind înaintea tiranilor pre treimea cea nezidită, trei sfinți Mucenici, ați fost omorâți, și acum v'ați învrednicit vieței celei neîmbătrâni-toare, și moșteniți hrana izvorului. Pentru aceasta rugați-vă, să ne dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Nebiruiți muceniți cu curgerile săngelui celui vârsat, ați secat păræele înșelăciunei și vârsați ploile fămăduirilor tuturor, celor ce cu credință aleargă, și dăruiiți putere neputințelor. Pentru aceasta rugați-vă să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Toți credincioșii cu cântări să cinstim astăzi pre dumnezeescul Dada, pre Maxim și pre Chintilian, pre tarii ostași și pre înțelepții mucenici, pre

locuitorii raiului, cari se roagă acum, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, și acum, a Praznicului.
STIHOAVNA Praznicului.
Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinților apostoli rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale Sfinților două pe 8.

CANONUL Apostolilor.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți popoarelor...

Apostolilor cei ce stați acum înaintea scaunului lui Hristos, aduceți-vă aminte totdeauna pentru noi carii vă lăudăm pre voi, căci ați primit Dar a vă rugă pentru noi.

Doimea apostolilor cea cinstită, cereți dela prea înduratul Hristos, să mi se dea Dar, ca să vă laud pre voi, și să cânt nevoințele voastre prea fericiților.

Apostoli ai lui Hristos Iasone prea fericite și Sosipatre prea înțelepte, măntuiți de toate primejdiiile, pre cei ce prăznuesc pomenirea voastră.

A Născătoarei:

Bucură-te Preacurată, adân-

cul darurilor. Bucură-te limanul cel neviforit. Bucură-te înțărirea mântuirei noastre, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, una prea lăudață.

Alt CANON al Mucenicilor.
Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul I-iu, Irmos:
Cântare de biruință...

Stând pururea cu îndrăzneală, înaintea lui Dumnezeu atotțitorului, prea lăudașilor Mucenici, rugați-vă să trimișă nouă curășire de păcate.

Săvârșind nevoința, și biruind pre vrăjmașul cel cu multe înșelăciuni, văți încununat cu dumnezeescă podoabă, Mucenici. Pentru aceasta bucurându-ne, cu cântări vă prea mărim pre voi pururea.

Slavă...

Cu tăria prea sfântului Duh ați perdit tăria șarpelui celui viclean, de Dumnezeu fericitori, și acum vă îndulciți de darurile cele nemuritoare.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce s'a deșertat pentru milostivire, și s'a făcut trup, suindu-ne la frumșetea cea dintâi pre noi, cei ce cu credință pe pământ te lăudăm pre tine Preacurată.

Peasna a 3-a, Irmos:
Intărește-ne pre noi...

Făcându-vă ucenici lui Pavel înțelepților, și urmând pre urmele lui, ați străbătut toată lu-

mea, vestind cuvântul mântuirei.

Ca niște rîuri dumnezeești ale înțelepciuniei, mărișilor, toate adunările Bisericei le umpleți de apele cele mântuitoare, izvorând rîuri din izvoarele mântuirei.

Mântuind din toate nevoile și primejdiiile vieței pre cei ce vă cinstesc pre voi, îndreptați-i prin sfintele voastre rugăciuni, purtătorilor de Dumnezeu.

A Născătoarei:

Cel ce a plecat cerurile cu smerirea cea mai pre sus de cuget, sărăceaște luând trup, Mireasă a lui Dumnezeu, și lumea o imbogățește cu Dumnezeirea.

Alt Canon, Irmos :

Să se întăreasă inima mea..

Cu ducerea cea fără voie fiind legați pentru Hristos Sfinți, ați dezlegați prin Dar legătura cea rea a înșelăciuniei, iară dezlegându-vă de trup, la viață văți mutat.

Prea lăudașilor Mucenici, dorind a vedea dumnezeeasca frumșete, ați răbdat rane, legături și moartea cea cumplită, împodobindu-vă cu tăria cugetului.

Slavă...

Prea lăudașilor răbdători, răbdând dupre lege, cu tăria

obiceiurilor v'ăji încununat cu cunună de biruință, și acum bucurându-vă stați înaintea prea cinstitei Treimi.

Și acum, a Născătoarei:

Cel nescris cu firea, s'a scris întrupându-se din tine de Dumnezeu dăruilă, pre carele neîncetăt roagă-l, ca să se îndure, și să măntuiască pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeule, carele preste ape ai „întărit cerul al doilea, și ai în„temeiat pământul preste ape, „Atoțputernice“.

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Chipul cel scris de mână...

Luminându-vă cu dogmele lui Pavel, v'ăji făcut luminători lumei, de trei ori fericișilor, că pururea luminați lumea cu minuni, lasone izvorul fămăduirilor, Sosipatre lauda muceniciilor lui Hristos, Apostoli de Dumnezeu purtători, folositorii celor din nevoi, rugați-vă lui Dumnezeu să se măntuiască sufletele noastre.

I C O S.

Apostoli de Dumnezeu grăitori, și propoveduitori bunei credințe, învățătorilor și partinitorii celor cu bună credință, pururea cinstiți, cari stați înaintea lui Dumnezeu și vă umpleși

de lumină dumnezeească și sunteji împodobiți, cu cununi, luminați-ne pre noi, rugămu-vă, ca să cinstim praznicul vostru cel pururea sărbătorit, cu cântări de laude întru bună credință. Căci toți suntem turma voastră, ca cei ce ne-am măntuit de înșelăciune prin Dar. Ci dar ca niște măntuitori ce sunteji credincioșilor sărguiți a vă rugă cu îndrăzneală către Ziditorul, ca să se măntuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cu razele cuvintelor celor cinstite, și slălucitoare de lumină, asemănându-te lui Dumnezeu, ai luminat pre toți lasone apostole și ai gonit întunerecul, și pătimind fericite, izvorăști fămăduiri, și încrezezi boalele cele cumplite ale trupurilor. Pentru aceasta toți adunându-ne, săvârșim sfântă prăznuirea ta, și lăudăm pre Măntuitorul cu credință strigând către tine: Roagă pre Hristos Dumnezeu iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prănuim sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Mucenicilor glasul I-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cu tăria sufletului apropiindu-vă durerilor celor de multe chipuri ale celui viclean, v'ăji arătat mucenici nebiriuiți, întocmai

la cinstire cu îngerii. Pentru aceasta luptele și patimile voasle cele cinstite, prin care v' ați prea mărit, toată lumea le cinstește.

Și acum, a Praznicului
Peasna 4-a, Irmos:

Auzit am Doamne...

Cu numele lui Hristos săvârșind tămăduiri, ați tras no roade către credința lui Dumnezeu, făcătorilor de minuni.

Si a păstorî și a ne îndreptă pre noi, vouă vă încredințăm această mică turmă și după sfârșitul vostru, fericiților.

Marișilor apostoli, adunându-vă duhovnicește cu noi cei ce vă suntem cetăteni, arătaține prieteșuguri bune prin rugăciunile voastre, dupre legea dragostei, ca cei ce suntem de un neam.

A Născătoarei:

Cu rugăciunile celeia ce te-a născut dupre trup, Cuvinte al lui Dumnezeu, rugămu-ne, dăruește norodului tău milele tale.

Alt Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău...

Legea cea dumnezeească întărind pătimitorii, au lepădat fărădelegea celor fără de Dumnezeu, cu bună credință pătimind, și bine plăcând Domnului.

Să fericim astăzi pre Dada

și pre Maxim, pre vitejii cei ce au pătimit dupre lege, și pre prea cinstițul Chintilian cu lăude să-l încununăm.

Slavă...

In vremea pătimirei rămâind nestramatați Sfinților, ați surpat hoată înșelăciunea, și dela Dumnezeu Mântuitorul ați primi mit cununile biruinței.

Și acum, a Născătoarei:

Pre mine cel cuprins cu lenea, ridică-mă de Dumnezeu Născătoare, ca să fac voința cea dumnezeească, și să te feresc pre tine, folositoarea tuturor cea neadormită.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină..

Arătatu-v' aji lăudați sfinții lucrători tainelor lui Hristos, și părtaș sfintelor lui patimi. Pentru aceea dupre vrednicie pururea vă fericiți înțelepților.

Ca niște ceruri cuvântătoare vestind luminat celor de pre pământ slava lui Dumnezeu, ați ridicat întunerecul cel cumplit, și ați umplut lumea de cunoștința lui Dumnezeu, Sfinților.

Cu rugăciunile prea sfintișilor tăi Apostoli, Doamne, mărtușește-ne pre noi, căci noi suntem poporul tău, și oile pășunei tale, și cu frică lăudându-te, toți te slăvim.

A Născătoarei :

Intru neamurile neamurilor ești binecuvântată și prea curată, ca ceea ce prin nașterea ta cea dumnezeească ai omorât blestemul cel mai de nainte, și ai izvorât lumei binecuvântare.

Alt Canon, Irmos :

Strâluceste-ne nouă...

Mărturisind numele cel dumnezeesc și măntuitor înaintea muncitorilor, ați răbdat Sfinților mulțime de ispite ale muncilor, și moartea cea fără dreptate.

Intărindu-vă cu Darul dumnezeescului Duh, nu v'ăji înfricoșat de muncile truștești nici ați adus cinste celor ciopliți, Mucenilor viteji biruitori.

Slavă...

Trei sfinți mucenici priimind cunună neveștejită, stați acum înaintea Treimei, învrednicindu-vă luminei celei neapuse, și acum vă fericiți.

Si acum, a Născătoarei :

Rogu-mă ție prea curată Stăpână, tămăduște patimile cele netămăduite ale inimei mele, și risipește întunerecul cel greu al cugetului meu Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos :

Adâncul cel mai de jos...

Grăitorii de Dumnezeu apostoli avându-te armă pre-

tine Cuvinte, ca niște viteji osași ai tăi, cu bună tărie au risipit fabăra protivnicilor.

Intărît-au biserică Sosipatru și Iason cu sfinte cuvântări sfintite, ca niște ritori dumnezeești, și propoveduitori și lerarhi ai lui Dumnezeu.

Inconjurate-ne-au nevoi și scârbe pre noi pentru păcate, ci cu cinstitele rugăciuni ale apostolilor tăi Dumnezeule, miluește pre robii tăi.

A Născătoarei :

Fericit este poporul cel ce te cunoaște pre fine Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, că tot cel ce umblă întru lumina Fiului tău, se măntuește în veci.

Alt Canon, Irmos :

Precum pre prorocul Ionă...

Ca niște stele arătat noi văzându-vă, luminați lumea cea de pre pământ, prea lăudașilor Mucenici, gonind cu Darul întunerecul nedumnezeirei.

Până în sfârșit lepădând punerile legilor celor fără de Dumnezeu, și arătat întărindu-vă cu legea Domnului, dupre lege ați pătimit pentru Hristos, sfinților Mucenici.

Slavă...

Arătându-vă împodobiți cu cugetul cel prea înalt, și cu fapte, și împodobindu-vă cu frumusețile muceniei, ați supus

supt picioare pre cel ce a căzut de sus, prea lăudașilor.

Și acum, a Născătoarei :

Afară de legile firei mai pre sus de gând ai întrupat Fecioară pre Ziditorul firei; pre carele bunii biruitorii mucenici mărturisindu-l, au pătimit.

Irmosul :

Precum pre proorocullonă, „scoate din stricăciune vieața „mea Hristoase Dumnezeule, „ca să cânt ţie iubitorule de „oameni; că la fine este vieața „și nesticăciunea și pulerea.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 28 de zile, pomenirea sfintilor apostoli Iason și Sosipatru din cei săzepteci.

Stih : Iason din vieața această stricăcioasă sfârșit luând,

Altă vieață însă ce nu are sfârșit este aflând. Mirarea feței tale arăți celui ce a murit Lui Sosipatru părinte al dîmnezeescului tău, cuvânt.

Intru a douăzeci și opta zi cu adevărat, Iason de pre pământ s'a mutat.

Dintre aceștia Iason era Tarsinean, cărele și întâi el fu vânat de acolo la buna credință. Iară Sosipatru fiind în Ahaia, primi pre urmă dela acesta credința în Hristos. După aceea făcându-se amândoi uenicii lui Pavel apostolul, Iason adică, se făcă învățător cetăței; iară Sosipatru primi cîrma bisericiei Iconiei. Cari păstorind bine bisericile lor, se duseră spre părțile apusului, și sosind la ostrovul Chirineilor, făcură înfrumusețată biserică întăriului mucenic Ștefan, unde slujind lui Dumnezeu, traseră pre mulți spre credința în Hristos. Apoi fiind părăti către Cherchilin împăratul, și închisera într'o temniță în care erau închiși șapte vătafi de tâlhari, anume; Satornin, Iachishol, Favshol, Ianuarie, Marsalie, Efrasie și Mamin, pe cari cu cuvintele lor și cu faptele lor i-au tras spre credința

în Hristos, de i-au făcut din lupi oi, cari după aceea fiind băgați în căldări pline de smoală și iarbă, pucioasă și ceară, ce ferbea pre foc, își luară dela Hristos cununile muceniei. Asemenea și temnicerul crezând în Hristos, tăindu-i-se mâna stângă și picioarele, i s'a tăiat și grumazii, chemând numele lui Hristos. Deci împăratul scoțând pre Iason și pre Sosipatru din temniță, i-a dat pre seama lui Carpiian eparhul să-i muncească, carele întrebându-i, i-a legat iarăși și i-a băgat în temniță, pre cari dacă îi văză așa legați fiica împăratului Cherchita, și aflând că pătimesc pentru Hristos, se numi și ea pre sine aeve creștină, și a dat la săraci podoaba ei care purtă; de care aflând tatăl său, și nepuțând să o întoarcă din gândul ei, o închise în temniță, după aceea o a dat unui desfrânat arap, ca să o necinstească, carele sosind la ușa temniței, fu sfărâmat de o hiară. Iară sfânta Cherchira, aceasta aflând, îl tămădui și-l scăpa dela hiară, și cu învățătura sa îl făcu creștin, iară el strigă: Mare este Dumnezeul creștinilor. Carele îndată muncindu-se cumplit de către tiranul, își priim sfârșitul vieței, iară slujitorii cărând lemn împrejurul temniței, le-au dat foc, ca să arză pe sfânta cu totul. Deci făcându-se aceasta, a rămas sfânta nearsă. Pentru aceasta a tras pre mulți la credință lui Hristos. Drept acea fu spânzurată de un lemn și i-a dat fum de desubt, de o înncercă. După aceea o a săgetat cu săgeți, și atât de mult o rănriră, cât de multimea durerilor și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu. După aceea pornind împăratul goană asupra creștinilor, și fugind creștinii într'un ostrov mic ce era acolo aproape, el porni să meargă acolo, ca să-i muncească, și întrând în mijlocul luciului mărei se cufundă ca Faraon cel de demult. Deci norodul Domnului au dat mulțamitoare laude către Dumnezeu. Iară Iason și Sosipatru slobozindu-se dela închisoare, învățau neoprit cuvântul lui Dumnezeu. Deci ridicându-se alt împărat, și aflând cele pentru sfinti, porunci de aduseră o butie de fier, și o umplu de răsină și smoală și ceară, și înferbântând o foarte, au băgat pre sfinti într'insa, și rămâind sfintii nearși, pre mulți

din cei necredincioși și arse, și alții au năzuit către Hristos, Iară împăratul spânzurându-și o pieatră de grumaz, plângere, zicând: Dumnezeul lui Iason și al lui Sosipatru ajută-mi și mă miluește. Iară fericitul Iason, fiind împăratul de față sfătuind și învățând pre tot norodul, i-a botezat în numele Tatălui și al Fiului, și al sfântului Duh, numind pre împăratul Sevastian. Deci preste puține zile, se bolnăvi fiul împăratului și mori, iară apostolul făcând rugăciune îl inviè. Deci de atuncea făcută multe minuni, și făcând biserici înfrumusețate, și plinind tot lucrul bine și cum se cade, și adăogând turma lui Hristos, în bune bătrânețe către doritul său Hristos s'a petrecut.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici: Dada, Maxim și Chintilian.

Stih: Cine sunt aceștia cari fără de capete se văd aicea căzuți,

Chintilian, Maxim și Dada, mucenicii cei mariți.

Aceștia au fost pre vremea lui Diocilian și Maximian împărați, și Antipaților Tavrini și Gavinie, când fiind mare goană asupra creștinilor, și neplecându-se sfintii aceștia a aduce închinăciune către idoli au fost părții către antipatul Tavrini, deci numai de cât prințându-i la satul lor, carele se numea Ozovia, unde se aflau purturea petrecând întru rugăciuni către Dumnezeu, i-au legat cu lanțuri de fier și degrabă i-au adus la cetatea Dorostorului, fiind acolo amândoi Antipații, și le zise Sfinților: Spuneți-ne mai întâi numele vostru: și spuindu-și fiecarele numele său, au scris și grauriile lor un Mangailian Notarie, cărora le zise Tavrini: Iată viața voastră este în mâinile mele, ci de voiți să trăiti, mergeți de aduceți jertfă maicii dumnezelilor, și veți fi și preoți acesteia, pentru că a murit preotul ei, și a mers către marele Dia împăratul ceresc, ca să-i slujească lui acolo. Iară sfântul Maxim a răspuns prea pagânului Tavrini: Cum îndrănești prea nerușinatule grăind pe prea desfrânatul cel necurat că este împărat? Cunoașteți dar o oameni fără minte, că Hristos este împăratul cerurilor, carele are purtare de grije de toate, și în palmă

le ține toate câte sunt, și noi la idoli făcuți de oameni nu ne vom închină. Iară Gavinie antipatul a chemat la dânsul pre Dada și pre Chintilian, vorbind multe vorbe bârfelnice, socotind că îi va amâgi spre pagânătatea sa cea pierzătoare; pre cari neplecându-i, i-a băgat în temniță, unde prin îngereasca arătare se întăriă mărturisirea lor, lăudând pre Dumnezeu. Deci scoțându-i din temniță, i-a dezbrăcat de hainele lor, și legându-i i-a intins pre pământ și i-a bătut foarte cumplit, și băgându-i iarăși în temniță, iarăși i-a scos, și i-a dus la numitul lor sat Ozovia, și acolo le-a tăiat capetele lor, dându-și sufletele în mâna lui Dumnezeu, în douăzeci și opt de zile ale lui Aprilie.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici tâlhari, cari prin apostolul Iason crezând în Hristos, în căldare cu smoală cloicotind, băgați fiind, s-au săvârșit.

Stih: Tâlharii aflând de soarta tâlhарului celui din Edem cu adevărat,

Ca să dobândească aceeași prin ardere la smoala cea cloicotită au alergat.

Intru această zi, pomenirea sfintei Cherchirei ficei lui Cherchelin împărat, carea cu săgeți, săgetată s'a săvârșit.

Stih: Împărăteasa de lovirele săgeților fiind rănită,

Cu ranele ca cu mărgăritare era strălucită.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Zinon și Vitaliei, în foc s'au săvârșit.

Stih: Vitalie de văpăie nu te spământă, Căci eu Zinon povătuind mai naivete voiu intră

Intru această zi, sfântul mucenic Evsee, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Focul dela tine care întinăciune a spălăva fi având, Evsee prea lămurit aur al lui Hristos tu fiind.

Intru această zi, pomenirea sfintilor apostoli Onisifor și Evod.

Stih: Onisifor prea bună cale alergând, Cu Evod la porțile cerești sunt ajungând.

Aceștia erau din cei șaptezeci, de cari amintește și Pavel scriind. Deci Onisifor a stătut episcop Colofonului, iară Evod a fost pus în scaunul Antiohiei de Petru, și amândoi pătimind multe chinuri și nevoi, și pre mulți întorcând spre credința

în Hristos, se suiră și ei spre Domnul cel dorit.

Intru această zi, sfântul mucenic Neon prin foc s'a săvârșit.

Stih : Neon dumnezeilor elinești a sluji nu s'a plecat,

Ci arzându-se Neon credința eliniilor o a surpat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mânțuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Chipul cel de aur...

Pavel înțeleptul, priimind razele dela lumina cea dintâi, v'a luminat pre voi cu a doua lumină prin învățături, prea sfintite Iasone și Sosipatre, purtătorilor de Dumnezeu, cari cântați: Bine ești cu vântăt, Dumnezeul părinților noștri.

Alergați-ați pre pământ înțeleptilor pre calea soarelui celui simțitor, că luminând răsăritul și ajungând la apus, lumenat ați apus cu trupul, iară duhurile înălțându-vi-le către Dumnezeu, îl lăudați pre el ca pre un Dumnezeu al părinților.

Dumnezeescă veslirea cuvințelor voastre apostolilor, revârsându-se la marginile lumiei, futuror neamurilor v'âți arătat ca niște nori plini de strălucire dumnezeescă, vârsând ape făcătoare de viață, și strigând: Lăudați pre Domnul părinților.

A Născătoarei

Dat-ai Hristoase pre Fe-

cioara ceea ce te-a născut, părtinitoare fierbințe, celor ce cad în nevoile cumplitelor primejdii. Deci mânțuiește cu rugăciunile ei de necazuri, pre cei ce cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos :

De coconii cei din cupor...

Aprinzându-vă sufletul cu focul fricei celei dumnezești, toată materia mulțimei dumnezelor ați ars înțeleptilor, și v'âți mutat către lumina cea neînserată, dând dezlegare greșalelor noastre.

Cu rîurile sângeurilor cu adevărat stingând focul mulțimii dumnezelor, ploaia minunilor ne izvorâși nouă celor ce cu credință alergăm pururea către sicriul moaștelor voastre.

Slavă..

Arătându-vă lăcaș Duhului înțeleptilor, și buni biruitori mucenici, lăcașul intru care acum zăceți, lucrează izvorul minunilor; intru care alergând noi, ne mânțuim de toată spu căciunea patimilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, întrupat l'ai născut nouă, Născătoare de Dumnezeu; pre carele roagă-l să se mânțuiască de toate patimile și încunjurările, cei ce te laudă pre tine.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel cel s'a...

Infrumsefându-vă cu podobinele darului Evangheliei, înțeleptilor, bine ați vestit în lume pacea carea întrece tot cugetul. Pentru aceea lăudați pre Hristos în veci.

Impleticirile filozofilor le-ați dezlegat cu înțelepciunea, theologicisind firea cea în trei ipostasuri, cinstișilor tăinuiitori ai Cuvântului, și ați luminat toată lumea a cântă, și a slăvî pre Hristos în veci.

Pre dumnezeeștii apostoli ai lui Hristos Iason și Sosipatră, cei ce ne-au vestit nouă învățăturile cele cerești, pre făcătorii de bine cei de obște ai oamenilor, și slugile Cuvântului, cu laude să-i cinstim ca pre cei ce pre toți au învățat a cântă, și a slăvî pre Hristos în veci.

A Născătoarei

Numindu-te pre fine Preacurată, Născătoare de Dumnezeu adeverată, mărturisim pre Cuvântul cel ce negrăit să a intrupat din tine în două firi, iar nu în două ipostasuri și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos

De carele se înfricoșează...

Din tot sufletul iubind pre Domnul, ați fost junghiași ca niște miei păstorului celui cuvântător, și v'ați adus la masa cea

dumnezeească, lăcuind în curțile celor întâi născuți.

Pre Chintilian, pre Dada și pre Maxim, mucenicii lui Hristos, ca pre niște stele dumnezeești, cele ce cu razele minunilor luminează inimile tuturor, cu credință să-i cinstim.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Grajurile celor fără Dumnezeu și rău credincioșilor ați biruit. Si bucurându-vă ați patimit mucenici ai lui Hristos, și v'ați numărat împreună cu cei din veac răbdători de patimi, cu cari dimpreună vă cinstim.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel ce să asemănă nouă cu trup, ca pre un scaun în chipul focului l-ai purtat; pre acela roagă-l Născătoare de Dumnezeu, ca să se îndure, și să mânțuiască pre cei ce cu dragoște te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoșează „îngerii și toate ostile, ca de făcătorul și Domnul lăudați-l preoți, prea slăviți-l tineri, bine-l cuvântași noroade, și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeul Cuvântul...

Neincetat să slăvîm pre Cuvântul lui Dumnezeu, carele a mărit pre sfinții lui pre pământ, și a slăvit pomenirea

lor în veci, și acum la cele dintru înălțime ţine duhurile lor în mâna sa.

Sfârșindu-vă întru pușină vreme vă umplești desăvârșit, văzătorilor de Dumnezeu, în vremi îndelungate, în locuri luminoase, unde este bucuria cea neagrăită, și slava cea veșnică, și lumina ceea ce ca un Dumnezeu luminează pre cei vrednici de lumină, cari se roagă pentru noi.

Acum lăudându-vă pre voi văzătorilor de Dumnezeu, cu cântări vă rugăm ca pre niște ocârmuitori sfîntiți, să vă rugați pentru pacea a toată lumea, pentru bună starea Bisericei, și pentru mânătirea noastră, lăsone și Sosipatre.

A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, prin rugăciunile tale cele neîncetate, surpă semeliile neamurilor celor ce pururea caută războaie; și dăruește iubitorilor de Hristos împărați, biruințe asupra vrăjmașilor, ca dupre datorie cu laude să te slăvим.

Alt Canon, Irmos:

Pre norul cel purtător...

Urmând patimii celui fără patimă, răbdătorilor de patimi, ați suferit ispita muncilor celor de multe feluri, și prin moarte moșteniți viața, și rămâind în

veacul veacului; pentru aceasta pururea vă fericiți.

Aflând înfrumusețată calea muceniciei, ați mers pre calea carea duce către odihnele cele cugetătoare, și prin sabie priimind sfârșit, împreună cu îngeri pururea dăntuiji, lăudașilor Mucenici.

Să stăm în casa Domnului, și să fericim pre Dada, pre Maxim și pre Chintilian, pre vitejii ostași cei ce au pierdut pre vrăjmași, și cu credință să strigăm: Iubitorule de oameni, prin rugăciunile lor mânătuieste pre toți de multe feluri de năpăști.

Slavă...

Sfințită pomenirea voastră prea lăudașilor purtători de biruințe, ca un soare luminos luminează făptura, pre carea săvârșindu-o noi, vă rugăm să ne mânătuiji de întunericul patimilor prin mijlocurile cele sfintite către Mântuitorul și Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind iubitor de păcate, prin pocaință cad la îndurările tale Dumnezeule, și cu credință strig: Prin rugăciunile celeia ce curat te-a născut pre tine pre pământ, fie-ji milă de mine, și mă scapă de muncile cele vesnice, prea bunule Hristoase.

Irmosul:

Pre norul cel purtător de lumenă, întru care Stăpânul tuturor, din Cer ca ploaia pre lână „s'a pogorît, și s'a întrupat pentru noi, făcându-se om cel fără de început; să o slăvим тоји, ca „pre o Maică curată a Dumnezeului nostru.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 29 DE ZILE.

Sfinții Mucenici cei din Cizic, și sfântul prea cuviosul Memnon.

La Domne strigat-am Stihirile pe 6: ale Mucenilor 3, și ale cuviosului 3.
Suhirile Mucenilor, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenici ai lui Hristos cei prea lăudați, în vremea ce stăpânea barbaria Elinilor și împingează pre toți în prăpastia fărădelegii, voi n'ăji părăsit calea cea dreaptă, și la nedumnezeire nu v'ăji adaos, ci cu cuget vitejesc v'ăji nevoit, și omorându-vă cu sabia, aji moștenit viața.

Pre Teognist, pre Ruf și pre Antipatru; pre Teostih pre Artemon, pre Magnon și pre Teodot, pre lăudatul Tavmasie și pre dumnezeescul Filimon, carii au strălucit luminat întru chinuri, și au luminat pre cei dintru întuneric, toți cu credin-

ță să-i cinstim, și cu laude să-i fericom, prăznuind sfințită pomeneira lor, veselindu-ne.

Flori veselitoare tabără sfințită adunare de Dumnezeu împreună, sobor ales, însoțire aleasă de Dumnezeu, ceata sfinților, popor fericit, Mucenilor, ca cei ce v'ăji nevoit pentru Treime, cereși dela dânsa să ne dea nouă tuturor iertare păcatelor, pace și mare milă.

Alte Stihiri, ale prea cuviosului Memnon, glasul și Podobie, asemenea.

Prea cuvioase Memnon fericite, prin înfrâñare mai'nainte curățindu-ți sufletul, ai fost curat împodobit lăcaș al Duhului. Pentru aceea gonești duhurile cele viclene, și fămăduești pururea neputințele celor ce aleargă către fine; roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce te lăudăm pre fine.

Prea cuvioase Memnon mărite, biruind patimile sufletului, ai fost începător călugărilor, cu osârdie ungând pre aceștia cu osteneala înfrâñărei, pre carii i-ai adus înaintea Cuvântului celui a toate văzător, petrecând viața fericită, și neamestecată cu spurcăciunea; cu cari dimpreună adu-ji aminte pururea de noi, cei ce te lăudăm pre fine.

Prea cuvioase Memnon prea bogate, tu ai lucrat odi-

nioară, că au curs ape din izvor, întru lauda Domnului și întru ajulor sufletelor. Dintru adâncul mărei corăbii ai măntuit, și cu rugăciunile tale ai păzit de stricăciunea lăcustelor, și pururea săvărșești nenumărate minuni; roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce te lăudăm preține.

Slavă, și acum, a Praznicului.
Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne întru nevoințele sale, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru, că având tăria ta, pre muncitorii au surpat. Zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor măntuește sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale sfintilor două: pe 8.

CANONUL Mucenilor.

Preasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari...

Mucenilor cei purtători de chinuri, cari cu adevărat vă veseliți de frumusețile cele dumnezeești, și din destul vă îndulciți din izvorul desfătărei, și prin împărtășire vă îndumnezeiți; măntuiți de cumplitele primejdii, pre cei ce vă feresc pre voi.

Pătimitorilor, cei ce aji răsărit ca soarele cel luminos cu razele chinurilor voastre celor tari, luminați pre toți cu strălucirile minunilor, pierdeți și noaptea patimilor și întunericul dracilor îl risipiți.

Nori tainici văți arătat în telepților pătimitorii, ca cei ce plouați peste credincioși cu ploile săngiurilor voastre, și prin Dar uscați înselăciunea nedumnezeirei. Pentru aceasta vă fericim pre voi, vrednicilor de laudă.

A Născătoarei:

Din prea curate săngiurile tale, Maica lui Dumnezeu prea curată, ai născut pre Hristos, carele s'a intrupat mai pre sus de cuvânt, luând chipul nostru. Pentru aceasta toate neamurile cu bună credință te fericim pre fine, care ești lauda sfintilor Mucenici.

Alt CANON al Cuviosului.
Preasna 1-a, glasul acelaș, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Strălucind dumnezeescul Dar al prea sfântului Duh, purtătorule delumină Memnon, pre cei ce săvărșesc adormirea ta, prin rugăciunea ta cea minunată, curățește-i de întunericul patimilor.

Luând crucea ta ai urmat Cuvântului, celui ce s'a răstignit pentru noi, și cu înfrânarea,

și cu zăcerea la pământ ai omorât mișcările cele trupești, prea cuvioase.

Slavă...

Impreunându-te cu Dumnezeu prin post, și prin rugăciuni, și prin lacrămi, ai primit Dar dela Dânsul a tămădui neputințele și a gonii duhurile, Memnone prea fericite, de Dumnezeu înțelepșite.

Si acum, a Născătoarei:

Imbrăcându-se din tine Dumnezeu întru om pentru bunătatea, îndoit a ieșit, și cu lucrarea și cu firea, pre carele roagă-l pururea Preacurată, ca să lumineze pre cei ce te laudă pre tine.

Pecasna 3-a, Irmos :

Nu intru înțelepciune...

Nevrând nici cum să jertfiți idolilor celor morți, văți adus jertfă vie, celui ce s'a jertfit pentru noi, tineri prea frumoși, sfintiți Mucenici.

Intărindu-vă de legile cele dumnezești, prin puterea Duhului ați surpat sfaturile și pândirile celor fără de lege. Si chinuindu-vă dupre lege, ați dobândit mărire.

Uitându-vă la cinstea cea viitoare Mucenicilor, înțelepște ați părăsit cinstea cea stricăcioasă de pre pământ, și cu adevărat ați luat mărirea cea nemuritoare.

A Născătoarei:

Tu Preacurată născând pre Hristos, carele s'a rănit cu sujița, toate săbiile vrăjmașului desăvârșit au lipsit acum, pentru carele rănindu-se mucenicii s'au chinuit.

Alt Canon, Irmos :

Se vesel este de tine Biserica...

Cu lumina bunăților ca un soare ai strălucit pre pământ, luminând cu Darul Duhului sufletele tuturor prea cuvioase.

Având mijlocul tău încins cu fier, spre omorîrea patimilor, arătat te-ai îmbrăcat cu nețătimire, prea cuvioase Memnon.

Slavă...

Fiind iubitor de oameni celor neputincioși, ai priimit mult Dar dela Dumnezeu, a tămădui patimile cele netămăduite, prea cuvioase.

Si acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu sălășluindu-se în pântecele tău cel prea curat, a luat tot păcatul dela cei de pre pământ, Preacurată.

Irmosul.

Se vesel este de tine Biserica ta Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea Doamne și scăparea și întărirea“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceata cea tare și luminată a

celor nouă mucenici, cari ca niște mărturisitori Dumnezeirei celei în trei străluciri, dintru început înaintea divanului, aceştia au strigat: Sângele și sufletele noastre împreună cu trupurile ca o jertfă fără prihană aducem ţie Stăpâne; numără-ne în cetele celor cereşti ai tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul..

Ințelepțindu-vă cu cunoștința cea dumnezeească, și întrarmându-vă cu armele cele înțelegătoare, prin viețuire și prin fapă, întru Duhul ați bîruuit taberile vrăjmașului, și după moarte v'âji mutat către vieața cea nemuritoare și către lumina cea neinserată. Pentru aceasta izvorând vindecări tuturor, tămăduiți boalele, și gonijiduhurile, purtătorilor de chinuri cei nouă cu numărul. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, a Cuviosului Memnon.
Glas și Podobie asemenea.

Pre tine ca pre o stea arătătoare de lumină, cel ce cu razele bunăților și ale minunilor luminezi lumea, te lăudăm prea fericite, căcrai fost părtaş luminei, și te-ai mutat către lumina cea neapusă, Memnone. Pentru aceasta [pururea cin-

stim sfântă și purtătoare de lumină pomenirea ta, lăudând pre Mântuitorul, și cu credință strigând ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului.
Peasna 4-a, Irmos :

Cela ce șade în slavă...

Jerufe și junghieri jertfite de curând, și prinosuri dumnezeești, jertfe bine priimite v'âji adus celui ce s'a jertfit de bunăvoie, și pre moarte o a omorât. Pentru aceea vă fericim pre voi pătimitorilor.

Arătând minune foarte mare, Mucenilor, ați vindecat mâini slabănoage, și pre bărbatul cel vestit, carele a năzuit cu dragoste la sicriul vostru, l-ați tămăduit de boala disinteriei odinioară, vrednicilor de laudă.

Un cuget având în multe trupuri Mucenilor, ați primit toți cununa muceniei, ci dar stând înaintea Domnului în Cer, și fiind plini de mărire, uitați-vă la noi.

A Născătoarei:

Cel ce șade nedespărțit în sânurile cele părintești, în brațele tale șade Fecioară ca un prunc. A căruia fericită patimă, însemnând tinerii cei buni bi-

ruitori, foarte vitejește s'au chinuit.

Alt Irmos:

Ridicat pre Cruce..

Cu curgerea lacrămilor curățindu-ți inima ta prea cuvioase, ai făcut a izvorî ape la locul cel fără ape, prea mărindu-te preține Dumnezeu, Memnone, ca pre un plăcut al său.

Prin prea mărită viața ta ca o stea strălucind, cu sfînțite minunile tale, alt Cer te-ai arătat Fericite, celor ce cu credință strigă: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Plecându-te legei Stăpânumui prea cuvicioase, pre cei ce erau sub stăpânirea ta i-ai îndreptat păscându-i. Si ca un rob supus, ai înmulțit talantul celui ce ți-a dat și.

Si acum, a Născătoarei:

Cugetul meu cel tras către dulceața cea trupească, cu mijlocirea ta întărește-l rugu-mă, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu, dătătorul de bine.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredințoșii nu vor vedea...

Ca niște jăratece înțelegătoare aprinzându-vă înțeleptilor, cu adevarat ași ars toată rătăcirea cea uscăcioasă și focul idolilor l-ași stins cu roua Duhului, fericijilor.

Slăbănoșul cel ce s'a slobosit de legheonul dracilor cel viclean, laudă minunile voastre Mucenici prea luminoși, numai cât s'a apropiat de cinstiț morțântul vostru.

Să se laude astăzi Teognis, Artemas, Ruf, Magnos cel lăudat, vestitul Filimon, și Teodot, și împreună cu Tavmasie, și Antipatru și Teostih.

A Născătoarei:

Arată-te mântuitoare din nevoi, și din greșale făcătoare de stricăciune, și mântuitoare de patimi, de scârbe și de primejdii, nouă celor ce cu credință te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Cugetul tău cu totul fiind cu privirile cele curate către Dumnezeu, s'a arătat mai presus decât poftele cele trupesii.

Ca unul ce ești tămăduitor trupurilor, prea bogate, gonește nepuțințele cele dobitocești ale sufletelor, prin Darul Duhului.

Slavă...

Fericit ești tu, și bine este ţie, ca unuia ce ai biruit zavistia vrăjmașului, și ai omorât patimile prea fericite.

Si acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Dumnezeu și

ai rămas Fecioară Mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta tot neamul omenesc bucurându-se, te fericește pre tine.

Peasna 6-a, Irmos :

Venit-am întru adâncurile...

Dinstită să arătat moartea dumnezeestilor purtătorilor de chinuri, înaintea ta Dumnezeule al tuturor, pre cari i-ai arătat adevărat casă de doftorie fără plata celor bolnavi.

Cu rîurile cinstitelor voastre săngiuri, cu adevărat aji uscat marea înșelăciunei idolești, și Biserica lui Hristos o aji adăpat mucenicilor, cugătorilor de Dumnezeu.

Cu veșmânt împodobit văpsit din săngiurile voastre Mucenicilor, arătat îmbrăcându-vă, aji câștigat prin chinuri odihnele cele veșnice; pentru aceea vă cinstim cu laude, purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei :

Ca un stog să arătat până cele fău Preacurată, purtând grâul nemurirei, carele hrănește sufletele tuturor credinciosilor, și luminează pre mucenici.

Alt Canon, Irmos :

Jertfi-voiu ţie...

Cu o chemare numai se gonesc omizile, și toată stricăciunea vrăjmașului, căci te-ai cunoscut mare plăcut lui Dum-

nezeu, Memnone, celui ce te-a prea mărit pre fine Părinte.

Biruind zburdarea trupului ai priimit Darul Duhului a gonit neputințele și a fămădui sufletele cele bolnave de păcate, vrednicule de minune.

Slavă...

O minune! Cum numai cu chemarea ta se mantuiesc credinciosii cei ce înnotau, văzându-le pre tine apropiat, și potolind turburarea valurilor, prea mărite Memnone.

Și acum, a Născătoarei:

Zburdările trupului meu omoară-le Fecioară, ca una ce ai zămislit mai pre sus de fire și de cuvânt, și ai născut pre omorâtorul morței, și dătătorul de vieată, Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sâangele dracilor „curățindu-se, cu sâangele cel „curs prin milostivire din coașta ta“.

Condacul și lecosul praznicului.

Intru această lună în 29 de zile pomenirea sfintilor nouă mucenici cei din Clasic: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemon, Magnu, Teodot, Tavmasie și Filimon.

Stih: Icoană a nematerialnicilor cete celor nouă sunt cu adevărat.

Bărbații cei nouă cărora capetele li s-au tăiat, In a douăzeci și noua zi a lui Aprilie, Nouă bărbați s-au mutat din vieată prin sabie.

Acești dumnezeesti mucenici adunându-se de prin multe locuri, și pogorâ-

du-se la Cizic, cu gândul lor cel viteaz au rușinat pre stăpânitorul, și au scuipat rătăcirea idolilor. După aceea muncindu-i cu feluri de chinuri, nu s'au supus ca să jertfească idolilor, ci mai vârtos s'au adus pre sine jertfă vie lui Dumnezeu, fiind omorâți de sabie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Memnon Mărturisitorul, făcătorul de minuni.

Stih: Puțin ceva după răpirea cea de pre urmă este dormind,
Memnon, și spre întâmpinarea lui Dumnezeu este așteptând.

A cest dintru sfinți părintele nostru Memnon, lepădându-se de lume pentru Dumnezeu și petrecând cu dreptate și cu placere dumnezeească, cu ascultarea și cu plecăciune, se făcător de monahilor. Deci fiind bland și smerit, și plin de dragoste s'a făcut și făcător de minuni, de vreme ce odinioară venind lăcuste pre arăturile mănăstirei, ieși sfântul și prin rugăciune le gonii cu foc, și au dat de s'au înecat în riu. Si iarăși în loc fără de apă, a făcut prin rugăciune de a izvorit apă. Care și până în ziua de astăzi izvorăște pururea intru slava lui Hristos. Altă dată iarăși lovind furtuna pre niște călători ce călătoreau pre mare cu corabia, și rugându-se Sfântului, să le fie intru ajutor, se arăta între dânsii ocârmuind corabia, și îmbărbătându-i să nu se teamă i-a scos curând cu liniște la liman. Așa strălucind mulți ani, și făcând minuni, da măntuire celor ce l chemau intru ajutor, și fiind cu bună placere până în sfârșit, s'a dus către Domnul plin de merinziile faptelor bune.

Povestire pentru minunea ce s'a făcut la Africa în cetatea Cartagenei.

Stih: Văzând aicea osândă desfrâñărei păcatosule spăimântează-te,
Si foarte mult despre aceea depărtează-te.

In anii lui Iraclie împăratul, și ai lui Nichita patriciul, s'a făcut în Africa o minune ca aceasta: Era în cetatea Cartagenei oarecarele din cetatea ostăsească; deci întâmplându-se boala ciunei în cetate, acela luându-și femeia, s'a dus la o moșoară a sa ca să scape de moarte. Dar diavolul, aruncându-l pre el în păcat, l-a

făcut ca să păcatuiască cu femeia plugarului său, apoi molipsindu-se de ciumă să săvârșit și l-a îngropat și după trei ceasuri a început a strigă din mormânt zicând: Miluște-mă. Si deschizând mormântul, l-a aflat pre el viu, dar nu putea să vorbească.

Deci Talasie Papa Africei l-a măngâiat pre el, și după patru zile venindu-și în fire, povestea zicând: In vremea când era să-mi iasă sufletul vedeam oarecare arapi grozavi, cari se răsboiau asupra mea; după aceasta am văzut viind doi tineri frumoși, pentru cari se bucură sufletul meu; și luându-mă acei tineri, mă suiau la Cer. Iară vămile cele din văzduh, ale arapilor, cerceta tot păcatul meu, o vamă adică cercetă minciuna, alta zavistia, alta lăcomia de averi. Si ingerii puneau dimpotrivă faptele mele cele bune ce făcusem. Iară după ce ne-am suit până la poarta Cerului, ne-a întâmpinat vama curviei, carea punea înainte prea curvia ce cu puțin mai înainte făcusem; și biruind, aceia, m'au tras la cele mai de jos ale pământului, unde se muncesc sufletele păcătoșilor. Pentru care grozăvii, cu neputință este limba să povestească. Deci tânguindu-mă eu, mi s'au arătat acei doi tineri, către cari plângând, ziceam: Faceți milă cu mine ca să mă pocăesc. Atuncea a zis unul către altul: Te unești cu el, că să se pocăiască? iară celalt a răspuns: Mă u-nesc. Atuncea ridicându-mă pre mine de acolo, m'a băgat în mormânt, și aflându-mi trupul ca un lut și împuțiciune, nu voiam să intru într'insul; iară ingerii mi au zis mie: Cu neputință este întru alt chip să te pocăești, decât numai prin trupul cu care ai păcatuit. Deci aşă am intrat, și însuflându-mi-se trupul, am început a strigă. Acestea spuind, și mai trăind după aceasta patruzeci de zile, fără de mâcare, plângând și tânguindu-se, iarăși a adormit.

Altă povestire pentru judecata ce va să fie și pentru muncile de subt pământ.

Stih: Din ceste simțite de aicea pentru judecata viitoare să ne învățăm,
Ca nu acolo ca niște necredincioși în foc să ne aruncăm.

Sfântul sfîntitul mucenic Patrichie Episcopul Prusiei zice, că Dumnezeu a gătit două locuri: unul de multe bunătăți, pe care-l vor căstigă dreptii, și unul de intuneric și de foc, unde se vor munci păcătoșii; și că Dumnezeu a băgat foc nu numai prin tot pământul, ci că și în Cer este foc și apă, căci alta este apa cea pre deasupra pământului, care se numește marea, și alta cea de supt pământ, care se numește adânc, din carea ca niște tulumbe izbucnesc izvoarele spre viețuirea noastră. Iară din focul cel de desupt, izbucnesc ape calde, altele mai mult, altele mai puțin. Iară locul cel de subt pământ, precum zic, este locul de muncă al necredincioșilor, precum și apa înghețată, carea este prea jos, și pre carea și tartar o numesc, întru carea Eliniei cu dumnezeii lor, se muncesc în veci.

Iară sfântul Pionie zice așă: Că eu încunjurând Iudeea și trecând Iordanul, am văzut pământ carele până acum mărturisête urgia lui Dumnezeu, pentru păcatele ce au făcut necredincioșii, omorând pre cei streini, și făcând fapte de rușine. Am văzut încă până acum, se sue fum în sus, și pământul de foc arzându-se, se face cenușe neîmpărtășit fiind a tot felul de roadă și de toată firea umedă. Si aceasta nu este departe celor ce vor a-1 vedea; focul cel din Etna Siciliei. Pentru care mărturisesc vouă despre judecata lui Dumnezeu ce va să fie prin foc; căci am văzut la Neapol, șase mile departe de cetate, că se află un munte rîpos, carele izvoră foc dumnezeesc, și că apa se sue trei sute de stânjeni preste vîrful muntelui și se pogoară până la șase mile, care foc arzând topeă pământul, și pietrile, până ce prea cuviosul Ștefan, episcopul al acelei vremi, eșind cu Litanie, a făcut rugăciune la Dumnezeu, și a contenit focul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Avxivie cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cu adevărat ceata celor măntuiți este sporindu-se.

Avxivie din viață mutându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon.

Fiind ispiți și cu chinurile cele cumplite, asemănându-vă celor trei tineri, lăudați pre Mântuitorul Hristos, slăvișilor marilor Mucenici.

Stătut-ăji înaintea divanurilor celor de judecăță Mucenilor, chinindu-vă foarte tare, și ați rușinat pre cei necredincioși, tuturor celor necredincioși arătându-le adevărul.

Ne îngrozindu-vă de înfrișoșatele porunci ale tiranului, cu mare îndrăzneală ați mărturisit pre Hristos, a fi un Dumnezeu Ziditor, și atoatejitor, surpănd mulțimile dumnezeilor idolești; drept aceea v'ajî încununat cu cunună prea strălucitoare.

A Născătoarei:

Omoră-mi mișcările trupului, Preacurată, ceea ce ai născut viața, înviază-mi sufletul meu Fecioară, carele este omorât de patimi și de multe păcate.

Alt Canon, Irmos:

In cupor coconii lui Avraam...

Cu curgerile lacrămilor ai stins văpaia patimilor, iară acum cu focul minunilor tale și prin Dar, cu adevărat pururea arzi stricăciunea cea materialnică a neputințelor, prea fericite.

Din toată inima iubind pre Ziditorul tău Fericite, ai fost

afară de trup și de lume, Memnone înțeleple, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind ca un pom sădit lângă izvoarele înfrâñărei Părinte, ai adus lucrarea rodurilor ale minunilor, Memnone prea bogate, îndestulând la vreme cu viincioasă.

Slavă...

Stricăciunea, ce s'a întâmplat de omizi, ai potolit; și cu curgerea apelor prin poruncă dumnezească o ai înnecat. Memnone înțelepte, și ai strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeul meu.

Si acum, a Născătoarei:

De viforul păcatelor celor nenumărate măntuește-mă Fecioară, ceea ce una ești tare ajutătoare celor smeriți, și curățire păcatelor, binecuvântată ești tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:
Măntuitorule al tuturor...

Ceața pătimitorilor cea dumnezeescă, cu toată vîrtutea iubindu-te pre tine, Măntuitorule atotputernice, a sfărâmat cetele și măestriile dracilor, întărindu-se cu puterea ta.

Cu cântări să se laude Teognis, Teodot și Filimon, Tavmasie și Arlemon, Antipatru, Magnu, Ruf, și Teostih, grăitorii

de Dumnezeu cei cu cuget viteaz.

Săvârșind bine nevoința, și credința păzindu-o nevătămată, prin chinuri și prin tăere petrecând la cele de sus mărișilor, veselindu-vă pururea împreună cu îngerii.

A Născătoarei:

Cel ce negrăit s'a sălașluit în pântecele tău Preacurată, a arătat lăcaș lui și pre cei bine credinciosi, căruia neîncetă strigăm: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Ca un luceafăr, ca o stea și ca un mare soare ai strălucit Memnone, de Dumnezeu însuflat, și prin Dar ai luminat sufletele celor ce te-au pus pre tine ales îndrepător și sfînțit învățător, și povătuitor minunat, ca pre cel ce ai strigat: Toate lucrurile binecuvântați pre Domnul.

Vrăjmașului celui ce nășteă moarte adâncă, rană ai dat Fericite, când prin Darul Duhului îți-ai dobândit smerita înțelepciune și obiceiul lui cel înalt și mândru plecându-l la pământ, ai călcăt cursele lui cele stricătoare de suflet.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Petrecându-ți viața bine, te-ai învrednicit a vedea ferici-

rea aceea, și îndulcirea cea veșnică și lumina sfinților, Sfinți, și acum bucurându-te strigi: Toate lucrurile bine cuvântați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit carele s'a bolnăvit de greutatea celor cumplite, și s'a înnechat, învrednicește-l cercelărei tale, de Dumnezeu dăruită Stăpână, și-l arată până la sfârșit sănătos, ca pre unul ce-ți strigă: Bucură-te Maica lui Dumnezeu în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Arătatu-văți Mucenici ai lui Hristos prea minunați, stele pre făria muceniei intru înălțimea mărturisirei, având în mijloc pre Hristos ca pre un soare, și goniți întunericul înșelăciunei dela sufletele noastre, Fericitorilor.

Cinstim nevoințele voastre cele cinstite, prea mariilor, și chinurile și ranele și vitejia cea

până la sânge, durerile și moartea cea silnică, și noianul cel necuprins al minunilor, fericindu-vă cu veselie.

Cu cântări să săvârșim credincioșilor ziua de praznic, lăudând pre Filimon, pre Magnu și pre Ruf și Teognis, pre Antipatru pre Teostih și pre Artemon, și pre dumnezeescul Tavmasie, împreună cu Teodot să-i fericim.

A Născătoarei:

Semnele nașterei tale Prea curată le-au propoveduit proorocii, alcătuindu-ți numire minunată, unul întru un fel, altul într'alt fel. Căci ai născut celor din iad viața, carea a surpat puterea morței.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Intărindu-te cu puterea cea de Dumnezeu începătoare, ai putut biruți toată puterea vrăjmașului, Memnone de Dumnezeu înțelepșite. Pentru aceasta ca un purtător de biruință priimind cununa, roagă-te lui Hristos pentru noi.

Din sicriul tău ca dintr'un izvor curg păraele tămăduirilor, care prin puterea dumnezeescului Duh curățesc boalele și spurcăciunile, și adapă cugele celor ce te cinstesc pre fine, prea cuvioase.

Astăzi pomenirea ta Părin-

te ca un soare luminează toată vârsta și cugetul, că ai săvârșit lucrurile luminei, și mutându-te, te-ai sălăsluit în lumina cea neapusă.

Slavă...

Ca cel ce ai fost vrednic, te-ai mutat la lăcașurile cele veșnice, și te-ai numărat în cetele prea cuvioșilor, Memnone fericite; cu cari dimpreună adu-ți aminte de noi, cei ce te pomenim pre tine pre pământ.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul cel îngeresc cu bucurie strigăm ție Fecioară, bucură-te sfărâmarea blestemului, lauda prea cuvioșilor și a mucenicilor, mărturisirea proorcilor și mântuirea oamenilor.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvим.

SVETILNA și STIHOAVNA praznicului.
Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfântul apostol Iacov, fratele sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6; ale praznicului 3, și ale apostolului 3, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite de Dumnezeu văzătorule Iacove, tu glasul Cuvântului în-datăși luând, de ascultarea și dragostea părintească nu te-ai grijît. Că lăsând turburarea lumei și marea cea înțelegătoare trecând, aceasta o ai turburat cu învățăturile bunei credințe, și cu tunetele tale cele mai pre sus de lume, de Dumnezeu fericite.

Prea fericite Iacove, Cuvântului începătorului vieței, și al veacului ce va să fie, slujind cu faptele, pre Isav cel cu totul spurcat de nașterea cea dintâi cu adevărat l-a lipsit, carele și-a socotit pântecele ca pre un Dumnezeu, pre carele și de acoperemântul părintesc l-a lipsit, și gol l-a arătat, și bine-cuvântărei și moștenirei neîmpărăștit.

Domn ai fost preste tot pământul, mărite precum de fine este scris, apostol fiind celui ce a făcut toate, și pentru rîvnă ta cea călduroasă, dela cei fă-

rădelege ucidere cu sabia ai răbdat, prea înțelepte; din cinstiță adunarea celor doisprezece împreună apostoli, tu întâi fiind omorât Fericite.

Slavă, glasul al 8-lea.

Tu întâi prea lăudate din dumnezească alegerea celor doisprezece, moarte de sabie ai răbdat dela Irod, pentru dacălul. Tu întâi paharul lui, precum te-ai făgăduit, l-ai băut. Pentru aceasta moștenitor împărăției lui te-a primit iubitorul de oameni, împreună cu fratele tău, cari rugați-vă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA praznicului.

Slavă, a Apostolului, glasul 1-iu.

Apostole și mucenice Iacove, cela ce ești oacie de Dumnezeu aleasă a Păstorului celui bun; bucurându-te împreună cu cel de un sânge cu tine intru cele înalte, cere celor ce prăznuesc cinstiță pomenirea ta, iertare de păcate și mare milă.

Slavă, a Praznicului.

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Iacove...

Sau acesta glas acelaș.

Apóstol al lui Hristos prea ales, și frate cuvântătorului de Dumnezeu celui iubit ai fost, prea lăudate Iacove; cere iertare de greșale, celor ce te laudă pre tine și sufletelor noastre mare milă.

Slavă, și acum a Praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, a Apostolului, și acum, iar a Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna Apostolului glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Soarele dreptăței Hristos, ca pre un luceafăr te-a trimis pre tine, ca să luminezi tot pământul, mările Iacove, prin dumnezeștile tale rugăciuni strălucești, și cu dumnezească lumina cea neînserată luminezi pre toți cei ce cu credință să-vârșesc sfântă pomenirea ta.

De două ori

Slavă, și acum, a praznicului:

După a doua Stihologhie, Sedealna Apostolului, glasul al 2-lea.

Podobie: Ceea ce ești izvorul milei...

Vânând limbile măritul apostol, a învățat marginile pământului, ca să se închine ţie Hristoase Dumnezeule, cel ce ești împreună cu Tatăl și cu Duhul. Pentru care întărește Biserica ta, și trime credincioșilor binecuvântarea ta, unule milostive și iubitorule de oameni. De două ori.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Invierea lui Hristos.

Psalm 50.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, și al Apostolului, pe 6.

Al cărui acrostich, la Greci este acesta :

Pre Iakov înțeleaptul fiul tunetului il cinstesc

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos :

Pre Faraon cel ce se purtă...

Cu mreaja ta, ca un vânător isteț, sufletul meu scoțându-l dintru adâncul greșelilor, Fericite, luminează-l cu străluciri luminoase, și ca să laude dupre vrednicie a ta sfântă pomenire, bine-l povățuește, o de Dumnezeu grăitorule Iacove.

Cel mai 'nainte de veci împreună fără de început cu Tatăl, și Dumnezeu cel desăvârșit, intrupându-se, s'a arătat pre pământ ca un om, și împreună lucrător și slujitor Darului prea înțelept, te-a arătat Fericite, cu puterea lui întărit.

Cunoscând bun neamul sufletului tău, Dumnezeu, cel mai 'nainte știut și tăria ta și gândul tău cel nebiruit mărite mai 'nainte socotind, cu apostolii săi te-a aşezat, ca să-l vestești pre dânsul neamurilor.

Slavă...

Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, din Maica ceea ce n'a știut de bărbat, arătându-se lumei, trup a luat; carele pre tine apostol, cu bunățile împodobit, te-a arătat, și de Dumnezeu grăitor, Iacove, să vestești cuvintele lui.

Și acum, a Născătoarei:

Lucruri prea mărite de tine s'au grăit în neamurile neamu-

rilor; că pre Dumnezeu Cuvântul în pântece l'ai încăput, și curată ai rămas, de Dumnezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pre tine cea după Dumnezeu foloșitoarea noastră.

Catavasia Praznicului.

Peasna 3-a, Irmos :

Cel ce a întărit Cerul...

Pre tine suflarea cea repede de sus a Mângâitorului a-prințându-te, înțelept de Dumnezeu grăitor te-a arătat, spuind luminat măririle Cuvântului celui ce s'a intrupat, căruia și însuși văzător ai fost.

Pre tine ca pre o săgeată aleasă ascuțită, Cuvântul în inimile vrăjmașilor te-a înfipt, ca să desparți sufletele celor protivnici, prea înțelepte, și să dobândești prăzile lor; Iacove tăinitorule.

Sfințită și de lumină purtătoare naștere a ta înțelepte, pentru împreunarea cu rudeția cea cu Dumnezeu prea fericite, luminat arătată se vede; că din tinerețe te-ai arătat cu Cuvântul împreună lăcitor.

Slavă:

Blăndețele nespuscațului tău suflet de Stăpânul s'au văzut, și mai 'nainte de chemare, Fericite, dupre vrednicie priimit lui te-ai arătat o Iacove! Si rânduelei lui tăinitor te-ai făcut.

Și acum a Născătoarei :

Mai înaltă de cât Heruvimii și Serafimii, te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare; că tu una ai primit în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ești neîntinată. Pentru aceasta pre tine toți credincioșii cu cântări pururea te fericim.

CONDACUL și ICOSUL praznicului.
Sedealna Apostolului, glasul I-iu.

Podobie : Mormântul tău...

Făcându-te Apostol lui Hristos și bând paharul lui, înțelepte, precum și-a zis ţie Fericite, de sabie te-ai omorât lacove Apostole. Pentru aceasta toată Biserica dănuște, prănuind sfântă pomenirea ta, întru carea te lăudăm pre tine.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului.
Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne..

Dumnezeesc propoveditor Dal lui Hristos te-ai făcut lacove, că tu chiemat fiind, degrabai urmat, de părinteasca dragoste lepădându-te, și cele trecătoare cu cele veșnice schimbându-le. Pentru aceasta și moștenirei cerești celei negărite te-ai învrednicit pururea prea mările.

Ocăldurosul dorul tău către Stăpânul! Că tu pre dânsul foarte l-ai iubit, că strălucirea lui luminându-te, când te-ai și schimbat la chip, și te-ai arătat

tuturor a doua lumină, cu razele celei dintâi, și cu slava fiind strălucit prea cinstite Iacove.

Vieață cinstită și prea minunată ai avut, că cu dorirea dor ne oprit luând, la fericirea cea desăvârșită a doririlor de stăpânia ceabună ai ajuns, de Dumnezeu înțelepțite, împreună cu cei fără de trup, cântând: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă :

Pre tine însuși tot voilor Stăpânlui dându-te Apostole de Dumnezeu învățate, la înălțimea bunăților te-ai ridicat arătat, și la dumnezeasca săvârșire cu adevărat; și de acolo rîurile tămăduirilor izvorăști, celor ce măresc pomenirea ta Fericite.

Și acum, a Născătoarei :

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce nu știi de mire, tu folosoarea, tu și scăparea credincioșilor, zid, și liman; că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mantuești din nevoi, pre cei ce te cunosc pre tine cu credință și cu dragoste, de Dumnezeu Născătoare curată.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Ca alt Ilie nou cu râvnă fiind aprins, pre cei ce nu se plecau propoveduirii tale, ai vrut să-i arzi mările. Ci te-ai

oprit pre tine voitorul milostivirei, învățându-te blândețele Darului.

Suitu-te-ai la înălțimea faptei bune, intraripându-te prin iubirea de scaunele cele alese ale Stăpânului, și ai dorit, mărite, a avea cinste mai mare, nu ca și cum ai fi poftit mărireala cea deșartă, ci ca să vezi fără mijlocire pre cel ce l-a iubit.

Covârșit-a Iacov, Mântuitorule, hotarele omenirei, că întru puterea ta, ca întru o haină îmbrăcându-se, izvorăște rîuri de fămăduiri și de minuni, și luminează marginile prin credință.

Slavă...

Nor luminos pre tine cel îndumnezeit, și luminat cu slava Cuvântului, în muntele Tavorului te-a umbrit, fericite Iacove. Si te-ai învrednicit a auzi glasul părintesc, carele a adeverit ființa lui cea firească.

și acum, a Născătoarei:

Indrăzneală ca o maică către Fiul tău căștigând Preacurata, purtarea de grije cea pentru noi cei de un neam, nu o trece cu vederea, rugămu-ne. Că pre tine una către Stăpânul creștinii, rugătoare lină te avem.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Curgeri ca din izvorul fămădurilor neîncetă vârsând,

și luminarea învățăturilor celor creștinești izvorând mărite, sufletele celor ce vin la tine cu creștinească dragoste, le luminezi Iacove prea fericite.

Vas de încăperea bogăției lui, și cinstitei dăruiri aflându-te Stăpânul prea fericite, te-a umplut de darurile tainelor celor mai pre sus de minte, slujitorule al vieței celei vesnice.

Slavă pre pământ cerșind dela Hristos, ca de la un împărat pământesc, să-ți dea ţie, ai dobândit împărăția, nu cea de jos și stricăcioasă, fericite Iacove, ci cea nesticăcioasă, carea prin patimă o ai luat.

Slavă...

Omorâre pentru noi Stăpânul binevoind a luă carea este a morților întru pricina învierii celei adevărate, ca pre un învățător de tainele sale, pre tine prea fericite te-a luat împreună lucrător în noaptea întru carea s'a vândut.

și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut adâncul milostivirilor, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, de întristările lumești măntuește-mi sufletul meu, și deschide-mi ușa bucuriei duhovnicești, că spre tine Fecioară nădejdea mi-am pus.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Glas dumnezeesc auzind chemându-te pre tine, dragoșteia tatălui tău o ai trecut cu vederă, și ai alergat la Hristos, lacove, cu fratele tău mărite. Cu carele împreună te-ai învrednicit a vedea dumnezească schimbarea la față a Domnului.

I C O S.

Ca un vânător al peștilor celor cuvântători, prin năvodul dumnezeștilor tale rugăciuni, de trei ori fericite, din adâncul greșalelor scoate smeritul meu suflet, cel prins de cursele desfășărilor lumești. Ca trecând cealaltă a mea vreme nemușătă, să laud numele tău și să măresc viața ta cea curată, carea ai săvârșit pre pământ, învrednicindu-te în munte a vedea dumnezească schimbarea la față a Domnului.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea sfântului măritului Apostol Iacob, fratele sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

Stih: Iacev ca un miel spre tăiere adus fiind, Grauriile bunei cinstiri cu deamărunțul este învățând.

Sabia cea ucigătoare omorî,
Pre Iacob în a treizecea zi.

Acesta a fost fiul lui Zevedei, și frate lui Ioan cuvântătorul de Dumnezeu; și după chemarea lui Andrei și Petru, a fost chemat și el cu fratele său de Mântuitorul la apostolat. Cari îndată lăsând pre tatăl său și corabia și celelalte, toate au urmat Domnului. Și atâtă fi iubî cât unuia dăruî a se rezemă pre pieptul său, iară celuilalt a băe paharul care și el l-a băut. Și ei atâtă râvnă aveau pentru dânsul, cât vrură să pogoare foc din cer ca să topească pre cei

ce nu credeau. Și poate că o ar fi și făcut aceasta, de nu i-ar fi oprit Hristos prin bunătatea sa. Drept aceea îi luă pururea cu sine pre aceștia și pre verhovnicul Petru la rugăciune și la alte orândueli, învățându-i cele mai înalte și mai tainice dogme. Pre acest fericit Iacob, după patima și înălțarea Domnului nostru Iisus Hristos, nesuferindu-l Irod să îndrăznească, și să propoveduiască mântuitoarea învățătură, puse mâinile pre dânsul, și-l omorî; trimijându-l al doilea mucenic la Stăpânul Hristos după mucenicul Stefan.

Intru această zi, Climent făcătorul de canoane cu pace s'a săvârșit.

Stih: Climent jos pre pământeni cu cântări veselind,

S'a dus ca să veselească, precum socotesc și cetele cele de gând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Maxim.

Stih: Maxim pre Xi, slava cea din mijloc aflată,

Pre sabia ceea ce i-a rănit pântecele, era nouă însemnând.

Intru această zi, aflarea moaștelor sfântului sfintitului mucenic Vasile episcopul Amasiei.

Stih: Pre Vasile nici mort nu se cuvine a-l trece cu neștiință,

Pre cel ce pentru tine împăratul cel viu și-a dat viața.

Intru această zi pomenirea celui dintru sfinti părintelui nostru Donat episcopul Evriei.

Stih: Donat este clăind pre cel ce susfletele clăștește,

Căci pre Dumnezeu Cuvântul cel pașnic lumiei îl vestește.

Acesta a fost în zilele lui Teodosie cel mare, fiind episcop în cetatea ce se chiamă Evria, la Epirul cel vechiu. Și la acea cetate eră un sat ce se numeă Soria, la care eră o fântână cu apă, și căți bean dintr'însa mureau cu amar. Apoi aflată de aceasta prea sfântul episcop Donat, merse la fântână cu clericii săi, și cum sosi se făcu tunet, și îndată ieșind de acolo un balaur purtător de moarte, carele își avea cuibul în fântână, întâmpină pre fericitul, și ispitea ca să împiedice cu coada sa picioarele asinului, pre carele eră sfântul călare. Iară sfântul întorcându-se și văzând pre balaurul, a luat biciul cu care

bătea asinul și puindu-l pre spinarea balaurului, cu aceasta numai a facut pre balaur să ia rană purtătoare de moarte ; pentru că îndată căzu de muri. Atuncea adunară lemne cei ce văzură minunea, și făcură foc, de arseră hiara. Si nimenea nu cuteză a se apropiă de apă și să o guste, iară Sfântul făcând rugăciune, și binecuvântând fântâna, și bând el înțaiu, făcând și pre ceilalți de băură fără de frică. Dintre carea bând, și bucurându-se, de atuncea încolo, s'au dus pre la casele sale sănătoși. Acestea aflând Teodosie împăratul, chemă pre toți episcopii, căti erau acolo, și întrebă : Care este Donat, cel ce a lovit pre balaurul cu biciul de l-a omorât, și cu rugăciunea sa a scos apă din pământ și din Cer ploaie a pogorât? Iară ei îl arătară, zicând : Acesta este împărat; și împăratul sărutându-l îl duse la împărăteasă, și căzând amândoi apucără picioarele Sfântului, rugându-l și zicând : Robul lui Dumnezeu, rugămu-te, fă milă cu noi; că avem numai o fiică singură născută, carea se bântuește de cumplit drac, că suntem foarte măhniti la suflet, ci de o vei tămadui, ia-ți jumătate din avuția ei. Iară Sfântul zise : Să vie copila; iară ei luară pre Sfântul de-l duseră la dânsa. Si certând Sfântul pre dracul, și gonindu-l, îndată se tămadui copila. Deci dându-i împăratul făgăduința, Sfântul n'a priimit să o ia, iară pentru buna sa voință ceru să i se dea un loc ce era aproape de orașul lui, foarte bun ca să-și facă biserică, ce se chemă Omfalion. Pre care îndată împăratul i-l dărui cu carte poruncitoare. Fericitul acesta Donat a inviat pre un mort, ce nu-l lăsă un datornic să se îngroape până nu-și va plăti datoria. Si după ce a vorbit și și-a așezat lucrul cu datornicul, și s'a spart zapisul, i-a poruncit iarăși de a răposat până când va fi cea de obște a tuturor inviere. După aceea fiind atuncea și secetă mare pre pământ, cu zisa împăratului ieși Sfântul afară din cetate de făcă rugăciune, și se lăsă atâtă ploaie din Cer în cetate și împrejur, de se umplu pământul, căt se păreă că va fi potop. Iară împăratul avea grija de Sfântul, căci era numai cu o haină îmbrăcat și ploaia era grea. Iară dacă veni Sfântul în curtea

împărătească, și nefiind nici de cum udat, se minunară toți, deci împăratul se bucură de cuvintele lui și dându-i mult aur pre seama zidirei bisericei și alte lucruri исcusite spre podoaba aceleiași biserici, l-a trimis la lăcașul său. Apoi mergând și făcând biserica, și gătindu-și mormântul său, foarte bâtrân fiind să a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenice Arghira carea a mărturisit pre Hristos în Constantinopol, la anul o mie și sute douăzeci, și muncită fiind în temniță s'a săvârșit.

Stih : Arghira prin muncile temniței celei întunecioase muncită fiind,
Mai mult decât argintul nouă acum este strălucind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mânuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Paharul Stăpânului Hristos ai băut, precum te-ai făgăduit, și cu Botezul lui tu te-ai botezat, de Dumnezeu fericite, căruia acum cu osârdie strigi bucurându-te : Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu razele vederei de Dumnezeu strălucit te-ai arătat lacove; pentru această cununa împărației făcătorul de bine Hristos, te-a împodobit pre lini, carele cânji împreună cu îngeri: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Lumina cea neinserată tu în muntele Tavorului văzând, pre pământ ai căzut, nepuțând a o vedea cu ochii, și dacă ai auzit glasul părintesc, ai strigat luminat : Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Iată ți-a plinit ție făgăduințele cel de mari lucruri dătător, la dânsul înălțându-te cu urmarea patimilor lui, căruia i-a stându-i înainte acum, strigi bucurându-te: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Indoirea firilor, iară nu a fețelor celui ce s'a întrerupt din tine Fecioară, propoveduim; pre carele dupre trup îl închipuim, și ne închinăm asemănărei chipului lui, cei ce ne-am împăcat cu Dumnezeu prin tine Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori muncitorii.

Cugetul lui Avraam tu de Dumnezeu văzătorule agonisindu-ji lui Hristos, celui ce te-a chemat pre tine ai urmat, de Dumnezeu înțelepțite, și robe-ai făcut aceluiia, ca făcătorul și Mântuitorului strigând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înăltați-l întru toți vecii.

Mai tare decât tunetul a fost glăsuirea ta, și decât răsunarea cea de demult închipuitoare a celor din lege; că pre Hristos ca un tunet l-ai vestit în toată lumea Dumnezeu, și făcător și Mântuitor cântând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, noroadelor prea înăltați-l întru toți vecii.

Minunat te-ai făcut mărite cu luminarea mărturisirei și cu strălucirea slujirei lui Dumnezeu celei adevărate, și domn atot pământul, Apostole puindu-te făcătorului și Mântuitorului cântă: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm...

In tot pământul a străbătut cuvântul tău Iacove, lovind ca un tunet mintea celor necredincioși, și luminând cu dumnezeasca lumina credinței ca un fulger pre toți cei ce strigă cu închinare: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înăltați-l întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Limbile ritorilor nu pot să te laude pre tine, o de Dumnezeu Născătoare Marie, dumnezească Mireasă! Că pre Dumnezeu, celce este preste toate, l-ai născut, Fecioară, pre făcătorul și Mântuitorul, căruia strigăm: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înăltați-l întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu sfîntenie săvârșindu-ji călătoria ta, în lăcașurile sfintilor mărite, acum fiind, bucurându-te vezi raza cea întreit strălucitoare; de carea îndulcindu-te prea înțelepte, pre cân-

tăreții tăi plini de veselie și de bucurie arată-i, cu rugăciunile tale, prea fericite Iacove.

Ate vedează făcătorii de rele și ucigașii, ca și mai 'nainte pre Stăpânul tău, nesuferind, te-a ucis cu sabia pre tine următorul lui Hristos, celui ce s'a răstignit cu trupul pentru noi, că faptele lor defăimându-le, cu pilda vieței tale le-ai vădit ca un de Dumnezeu grăitor, prea fericite.

Cu sabia cerească fiind muncit Irod, de rane a pierit; căci pre robii tăi Cuvinte, și pre ucenicii pre cari apostoli i-ai numit, nu eră vrednic să-i ucidă ticălosul. Pentru aceasta de a ta dreaptă înțelepciune, făcătorule de bine mirându-ne, pre tine te mărim.

Slavă...

Cinstin pomenirea ta cu bucurie, te lăudăm pre tine fericite Iacove, tăinitorule a lui Hristos, mărind rîvna ta cea călduroasă, și călătoria cea lungă, și luptele tale și junghierea; fiu al tunetului, și lumină, și judecător, și de taine grăitor cu credință pre tine toși munându-te.

Și acum, a Născătoarei :

Arătătu-te-ai, o Fecioară Maica lui Dumnezeu! Mai presus de fire născând cu trup pre Cuvântul cel bun, pre carele

Tatăl din inima sa l-a răspuns mai 'nainte de toți vecii ca un bun; pre carele acum și mai presus de trupuri îl cunoaștem, măcar că și trup a luat.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Cuvântului celui ce s'a intrupat pentru milostivire, apostol ai fost Iacove, cu ceata celor mai mari arătându-te, împreună numărat; cu carii lui Hristos te roagă pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Si acum, a Praznicului.

LA LAUDE.

Stihurile pe 6, ale Praznicului, 3, și ale Apostolului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu trestia Darului, dintru adâncul deșertăciunei ai scos pre oameni, vrednicule de minune, plecându-te chemării învățătorului, celui ce a luminat cu totul cugetul tău Iacove, și te-a arătat pre tine apostol cinstit, și de Dumnezeu grăitor, al Dumnezeirei sale celeinegrăite.

Strălucirea Duhului s'a pogorât preste tine în chip de foc, și te-ai făcut lăcaș dumnezesesc, Fericite, cu tărie gonind întunericul nedumnezeirei, și cu lumina cuvintelor tale celor prea înțelepte, ai luminat lumea grăitorule de taine, vârful apostolilor, văzătorule de Hristos, Iacove.

Cu strălucirile propoveduirii, pre cei ce dormiau întru întunericul necunoștinței luminându-i, Iacove mărite, i-ai arătat prin credință fii Stăpânului și Dumnezeu, patimei și morței căruia rîvnind, te-ai făcut moștenitor slavei, prea înțelepte, și de Dumnezeu grăitorule, și ca un Apostol adevărat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Pre mărturisitorul tainei celei cerești, pre propoveditorul Evangheliei, pre Iakov, veniți toți cu cântări de psalmi să-l laudăm. Că acesta s'a arătat rîu raiului celui cugetător, adâpând brazdele sufletelor cu ploile cele cerești, și arătându-le aducătoare de roduri lui

Hristos Dumnezeu, celui ce prin rugăciunile lui, dă tuturor curățire, și luminare și mare milă, celor ce săvârșesc pomenirea sa.

Și acum, a Praznicului.
SLAVOSLOVIA CEA MARE
Ecteniile și Otpustul.
Ceasul întâiu și Otpustul desăvârșit.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Praznicului, Peasnă cea de rând pe 4, și ale Apostolului Peasnă 3-a, pe 4, Prochimenul glasul al 8-lea: În tot pământul... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu. Apostolul din Fapte: *In vremea aceea, pus-a Irod Impăratul mădările...* Aliliua glasul 1-iu, Povestitor cerurilor minunile tale Doamne. Evanghelia dela Lucă: *In vremea aceea, sta Iisus lângă lacul Ghenisaretulut...*

CHINONICUL.

În tot pământul a ieșit...

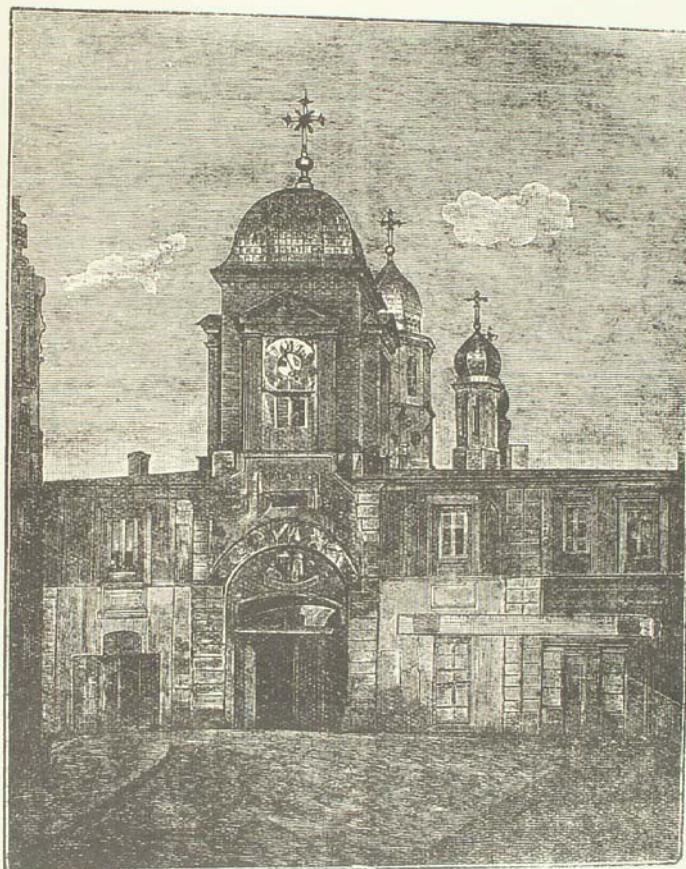
Sfârșitul lunelui Aprilie și lui Dumnezeu laudă.

Comisia pentru cercetarea cărților de ritual:

⎧
 Prea Sfințitul Episcop VISARION al HOTINULUI
 Prea Sfințitul Episcop COSMA al DUNARII de JOS
 Prea Sfințitul Arhiereu TITU S. TARGOVİŞTEANUL

Director al Tipografiei, PAVEL SURU.

Sef general, ZAMFIR IONESCU.

BISERICA ZLĂTARI, BUCUREŞTI.